

വിഷയവിവരം.

പേജ്.

1. യശഃശരീരനായ നമ്മുടെ നേതാവു് — എൻ. ബി. തമ്പി. 1105
2. ഗാന്ധിനക്ഷത്രം (കവിത) — നാരായണമേനവൻ. 1107
3. മഹമ്മദുനബിയുടെ വചനങ്ങൾ — സത്യൻ. 1108
4. മണിയറയിലേക്കു് (കവിത) — കെ. എസ്സ്. മണി. 1111
5. അമ്മയുടെ കഥ (ചെറുകഥ) — ചെമ്മനത്തു രാഘവൻ. 1113
6. ഉത്കൃഷ്ടസ്മാരകം (കവിത) — കെ. എസ്സ്. 1118
7. ചരിത്രപരമായ ഒരു വീക്ഷണം — ത. വി. പരമേശ്വരയ്യർ. 1119
8. അസ്ഥാനമഹാകവി (കവിത) — വട്ടോളി കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനായർ 1122
9 സഹോദരന്റെ മകൾ (ചെറുകഥ) — കെ. ജി. മണ്ണാറെ. 1123
10. മഞ്ഞുതുള്ളിയോടു് (കവിത) — ടി. എൻ. ആർ. വർമ്മ. 1129
11. ഐ. എൻ. എ. ചരിത്രത്തിൽനിന്നും ഒരേടു് — കെ. എസ്സ്. കെ. 1130
12. ഭാരതസംസ്കാരം (കവിത) — ബാലകൃഷ്ണൻ. 1133
13. ശക്തിപൂജ (കവിത) — മത്തൂർ രാഘവൻനായർ 1134
14. യാത്രക്കാരൻ (ഗദ്യകവിത) — എസ്സ്. മാധവൻനായർ 1135
15 ഭാഗ്യം (വിനോദമോഷണം) — എൻ. എൻ. ഇളയതു്. 1137
16. അശാലത (തുടർച്ചി നോവൽ) 1143
17. കാമുകിയെക്കാത്തു് (കവിത) — വി. കെ. ശിവശങ്കരൻ. 1152
18. പ്രാചീന റഷ്യൻസാഹിത്യം (സാഹിത്യവിമർശം) — സി. കെ. ശങ്കരധരൻ 1153
19. എന്നിനിക്കാണാം നമ്മളെ? (കവിത) — കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള. 1157
20. നീലക്കണ്ണു് (ചെറുകഥ) — എൻ. ശ്രീധരൻകുട്ടി 1158
21. മാളവി (കവിത) — എ. വേലായുധൻപിള്ള. 1164
22. രാമനയുടെ രാമണം (ഏകാങ്കനാടകം) — എസ്സ്. ശങ്കരനാരായണൻ. 1167
23. കളിത്തോഴൻ (കവിത) — ശ്രീധരൻനമ്പൂതിരി 1179
24. ബാലപംക്തി—മുത്തുമാല, (കഥ) — സുധ. 1180
25. ,, അവർകണ്ട കാഴ്ച (കവിത) — ആർ. എം. ദേവി. 1181
26. സിനിമാപംക്തി—ടി. ആർ. രാജകുമാരി. പി. കെ പി. ആചാരി, കൊല്ലം. 1182
27. വിനോദപംക്തി—തീയേറ്ററിൽച്ചു് — പി. കെ., വിയ്യൂർ. 1184
28. നിരൂപണപംക്തി— 1188
29. പുതുവത്സരഫലം 1191
30. ജാതകചിന്താമണി 1198

"You remain all mine"

രമണൻ

ഉണവ്വ്, ഉന്മേഷവും നഷ്ടപ്പെട്ടു, നിങ്ങളുടെ വികാരങ്ങൾക്കു വേലിയേറ്റമുണ്ടാക്കുന്ന മരുന്നാണ് രമണൻ.

20 ഡോസ് ടിൻ. പാക്കിങ്ങ് പോസ്റ്റേജ് അടക്കം 2 രൂ. 12 ണ.

Ramanan

FOR SEX DEBILITY

മേനക്കുറവ്, രോമക്കുറവ്, ക്ഷീണം, സ്വപ്നസ്ഖലനം, ശീഘ്രസ്ഖലനം, ഇവയെല്ലാമാറും. രതിയിൽ ഭീർഘ സംതൃപ്തി നൽകും.

SWATHANTHRA PHARMACY,
VARKALA. . . . . TRAVANCORE.

CHITRAKALA

JUST ARRIVED

Parker "Victory" Pen (Regular) Rs: 18—0—0

Swan ,, ,, 8—8—0

APPLY TO

The Reddian Press & Book-Depot,

Phone No. 554. TRIVANDRUM

യാവത്സേതിത്യസ്യുപതി യാവദ് ദ്രോജതി ചന്ദ്രമാഃ
യാവച്ചായുഃ പ്രവഹതി താവജ്ജീയാൽകലാനിധിഃ॥

Editor-in-Chief:—R. NARAYANA PANIKKAR, B. A., L. T.

സമം ൨ ൧൯൨൩ ചിങ്ങം ൪ളം ൧൧

യശഃശരീരനായ നമ്മുടെ നേതാവു്.

എൻ. ബി. തമ്പി.

ഭാരതം അതിന്റെ രണ്ടരശതാബ്ദത്തോളം കാലത്തെ ആ നീണ്ട അടിമജീവിതത്തെ 1947 ആഗസ്റ്റ് 15-ാംതീയതിയോടുകൂടി ദൂരെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. അതേ, അവൾ സ്വതന്ത്രയായി. ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ തൃണവദ്ഗണിച്ചു്, ഹിന്ദു-മുസ്ലീം ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി ഉടലെടുത്തു് അഹിംസാ, സത്യം എന്നീ ധർമ്മസാധനങ്ങളെ ഭാരതനാട്ടിന്റെ മക്കൾക്കായി ദത്തം ചെയ്തു് കടവിൽ 1948-ലെ ആ പുതുവത്സരത്തിന്റെ അന്ത്യനാളിൽ രക്തസാക്ഷിയായി തന്റെ ജീവനെ ഭാരതത്തിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ നിക്ഷേപിച്ച ആ മഹാൻ ആരു്? പതിനേഴാംശതകത്തിൽ ഇൻഡ്യയിൽ കച്ചവടത്തിനായി പ്രവേശിച്ചു്, ക്രമേണ വളർന്നു്, ഒടുവിൽ "സൂര്യനസ്തമിക്കാത്ത" രാജ്യത്തിന്റെ അധിപതികളെന്ന അപരനാമധേയത്തിനു അർഹരായി സാമ്രാജ്യാധിപതികളെന്നു് അഹങ്കരിച്ചു നടന്നിരുന്ന ആ വ്യവഹാരപ്രിയരുടെ പാരാവാരം കടത്തിവിട്ട യതിസാർവ്വഭൗമൻ ആരു്? ഭാരതീയരുടെ അടിമജീവിതത്തിൽനിന്നും അവരെ മോചിപ്പിച്ചു ഭാരതദേവിയുടെ സന്താനങ്ങളിൽ അഭിനിവേശനാണെന്നു് എല്ലാവരാലും കൊണ്ടാടപ്പെട്ട ആ മഹാൻ ആരു്? അഹിംസാതത്ത്വത്തിൽ ബൈബിളിനെപ്പോലും ജയിച്ചു്, "മഹാത്മാ" എന്ന അപരനാമധേയത്താൽ അറിയപ്പെട്ടവനും. ആ മഹാൻ ആരു്? അതേ! "മഹാത്മാഗാന്ധി"

ആ പവിത്രനാമധേയം പണ്ഡിതനും, പാമരനും, ബാലനും, വൃദ്ധനും ആയ ഏതൊരു മനുഷ്യനും ഒരിക്കലും മറക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ധർമ്മത്തെയും മറ്റും ലോകത്തു നിലനിർത്തുന്നതിനായി ഭഗവാൻ യുഗംതോറും ഭൂമിയിൽ അവതരിക്കുമെന്നുള്ള ശീതാതപം അനുസരിച്ചുള്ള കൃത അയുതാരൂത്തിയും നു "ഗാന്ധി" എന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല എന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. എന്തായാലും അദ്ദേഹത്തിനു ശീതാതപം അറിയാമായിരുന്നു എന്നുള്ള

തിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനായോഗം നമുക്കു തെളിവു തരുന്നു. 1868-ൽ ഗുജറാറ്റിലുള്ള "പോർബന്തർ" എന്ന ഒരു ചെറിയ പട്ടണത്തിൽ ജനിച്ചു 79 കൊല്ലം വെള്ളക്കാരിൽനിന്നും പലേ യാതനകളും അനുഭവിച്ചു് ഒടുവിൽ തന്റെ ആ ഭൗതിക ശരീരത്തെ നാട്ടിൽ പറഞ്ഞയച്ചശേഷം 1948-ൽ ജനുവരി 30-ാംനാളിൽ പകലവൻ തന്റെ കാമുകിയുടെ മണിയറയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി തന്റെ വൽക്കൃഷ്ണംബിതമായ ജഡത്തെ 'ബിർളാമന്ദിര'മണൽത്തിട്ടയിൽ നിക്ഷേപിച്ചശേഷം ദേഹിയെ വെടിഞ്ഞു. ഇന്നിതാ യശഃശരീരനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

അക്രമരാഹിത്യം എന്ന കരവാളുകൊണ്ടു്, സ്റ്റാലിൻപ്രഭൃതികളെപ്പോലും അതിശയിക്കുന്നതരീതിയിൽ പാശ്ചാത്യരെ തോല്പിച്ച ആ നേതാവു് ഇന്നു യശഃശരീരനായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഹിന്ദു-മുസ്ലിം മൈത്രിക്കു വേണ്ടി "ഈശ്വര അല്ലാതേരേനാം" എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനാശകലം ഉരുവിട്ടു കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ആ ജ്യോതിഃസ്വരൂപൻ ഇന്നിതാ യശഃശരീരനായിത്തീർന്നു.

തെക്കേ ആഫ്രിക്കാപര്യടനം കഴിഞ്ഞു വന്നശേഷം തന്റെ ബാരിസ്റ്റർ പദത്തെ തൃണവൽഗണിച്ചു ഭാരതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ജീവത്യാഗം ചെയ്ത ആ അഹിംസാതത്ത്വവാദി ഇന്നു യശഃശരീരനായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഭാരതീയർക്കു മാനം പോക്കും മാർഗ്ഗദർശിയായിരുന്ന ആ ദീപം ഇന്നിതാ ഒരു വർഗ്ഗീയചണ്ഡാലനാൽ പൊലിഞ്ഞുപോയി. അങ്ങനെ ഭാരതം ഇന്നിതാ പക്ഷിയില്ലാത്ത പഞ്ജരംപോലെ—ചന്ദ്രനില്ലാത്ത രാത്രിപോലെ—നക്ഷത്രമില്ലാത്ത വിണ്ടലംപോലെ—പൂക്കളില്ലാത്ത ചെടികളെപ്പോലെ—ജലമില്ലാത്ത സരിത്തുപോലെ, ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പകാരം ഭാരതീയരെ അന്ധകാരമയമായ ആഴത്തിൽ തള്ളിയിട്ടു് ആ പാവനദേഹി ഭഗവത്സന്നിധിയെ പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ നമുക്കെല്ലാം പോക്കും രാഷ്ട്രോപദേഷ്ടാവായ അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചുതന്ന ആ തത്ത്വോപദേശങ്ങളും മാർഗ്ഗദർശകങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ടു്. അതിനാൽ ആ തത്ത്വോപദേശങ്ങളിൽ കൂടി നാം നമ്മുടെ ജീവയാത്രയെ തുടരുക. അങ്ങനെ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ ജീവിത സ്മരണയെ നിലനിർത്തുക!!!

വന്ദേമാതരം! ഭാരതമാതാവിനു ജയ്!!!

വജ്രമാല്യം.

ശ്രീമാൻ വേലുപ്പിള്ളശാസ്ത്രി ബി. എ. യുടെ

ഒരു ഒന്നാംതരം ആഖ്യായിക.

തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറിൽനിന്നും സംസ്കൃതം പഞ്ചമം, ശാസ്ത്രി എന്നീ ക്ലാസ്സുകൾക്കു് പാഠപുസ്തകമായി അംഗീകരിച്ചതു്.

വില 1 ക. 8 ണ.

റെഡ്യാർ പ്രസ്സ് & ബുക്ക്ഡിപ്പോ, തിരുവനന്തപുരം.

ഗാന്ധിനക്ഷത്രം.

നാരായണമേനോൻ, അമ്പലപ്പുഴ.

ശാന്തിതൻ സന്ദേശവുംപേറിക്കൊണ്ടാകാശത്തിൽ
ഭ്രാന്തിപൂണ്ടീലോകത്തെ നോക്കിനില്പൂനിത്യം,
ഗാന്ധിനക്ഷത്രംവിശ്വവ്യാപിയാംവെളിച്ചത്താ-
ലന്ധരാംപാന്ഥന്മാർക്ക സത്പഥംതെളിക്കുവാൻ!

* * * * *

ത്യാഗിവര്യനാംബുദ്ധദേവന്റെ,യനന്തമാം
ശാന്തിതൻ പ്രവാചകനാകുമാനന്ദന്റെയും,
യോഗിവര്യനാം ശങ്കരന്റെയും പെരുമയാ-
മാഷ്ടൈശ്വരതം ഗാന്ധിദേവനെ പ്രസവിച്ചു.
വീരരാം സഹോദരന്മാരുടെ സന്താപത്തെ-
ത്തീർക്കുവാനാഹ്വാനിക്കയിൽ ചെന്നിതുമഹാത്മജി.
പാരതന്ത്ര്യമാമന്ധകാരത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ
ഭാരതവർഷത്തിന്റെ ദീപമായ്പ്രകാശിച്ചു.
ഇന്ത്യതന്നന്ധകൃതസന്താനലക്ഷങ്ങളെ-
സ്സന്തതം സമുദ്ധരിച്ചീടുവാൻ പ്രയത്നിച്ചു,
ചക്രയാംചക്രത്തിൽ നിന്നുതിരുവിപ്പിക്കുന്നിശു-
നിർമ്മലഗുണഗ്രാമങ്ങൾ കർമ്മത്തിൻമൂർത്തേ, ഭവാൻ.
സത്യവുമഹിംസയും ശാന്തിയുമീലോകത്തി-
ന്നത്തമനവിടുന്നുനിത്യവുംപൊക്കിക്കാട്ടി.
ഹിംസയാം പിശാചിക നർത്തനംചെയ്തീടുമീ-
സംഭ്രമജനകമാം ലോകത്തിലഹിംസയെ
തന്നാടവാളായ് ചാർത്തിനിത്യവും വിജയിക്കും
മഹാത്മാവേ, തവകരംകുമ്പിടുന്നായിരം തൊഴുകൈകളാൽ!
ശ്രേഷ്ഠമാംസാമ്രാജ്യതന്ത്രമുരുപ്പറ്റി തവ
പുഷ്ടമാമഹിംസയോടരികിൽ തേരേറിനിന്നൂ.
കപ്പുതനിറഞ്ഞൊരക്രൂരമാമടിമത്ത
മിഷുഭേവതയാകുമമ്മയെത്യജിച്ചല്ലോ!
എങ്കിലെന്തൊരമ്മതൻമക്കൾ താൻ തമ്മിൽതമ്മിൽ
വെന്നുന്ന കലഹിപ്പാൻ പോക്കുമുതിർക്കുവാൻ—
കത്തുന്നഹൃദയത്തോടെത്തിനാൻമഹാത്മജി.
കത്തിജ്വലിക്കുംവൈരിഹൃത്തുകൾ തണുപ്പിപ്പാൻ.
ആർക്കുനീലോകത്തിലോർക്കുവാൻ തരംവരു-
മാക്കോടൈവിടന്നീടുമാനഞ്ഞിൽവെടിവെപ്പാൻ,
മഹിച്ചുനില്പും മത്തഹസ്തിതൻ മദത്തിനാൽ
കുതിക്കുമുന്മാഭിയാം നാഥരാമന്ന്ലാതെ?
അണച്ചുലോകത്തിൻറെദീപത്തെയഹോ, നീയും
പിണഞ്ഞുതിമിരത്തിൻകരാളവക്ത്രത്തിലായ്.
നിറഞ്ഞപാപാത്മാപമിതിനുപ്രായശ്ചിത്ത-
മറിഞ്ഞുകൊടുംകൈൻനാഥരാമേ,നീശാന്തം! പാപം!!
സത്യത്തുവെളിച്ചവു,മുന്നമമഹിംസയാ-
മുത്തുംഗകളേബരം, ശാന്തിയാമാത്മാവുമായ്
നിത്യവുമാകാശത്തിൽകത്തുകപൊൽതാരമേ,
സത്യാന്വേഷിയാം കർമ്മചന്ദ്ര, നീ പലകാലം!!

* * * *

ശാന്തിതൻസന്ദേശവുംപേറിക്കൊണ്ടാകാശത്തിൽ
ഭ്രാന്തിപൂണ്ടീലോകത്തെനോക്കിനില്പൂനിത്യം,
"ഗാന്ധിനക്ഷത്രം" വിശ്വവ്യാപിയാംവെളിച്ചത്താ-
ലന്ധരാംപാന്ഥന്മാർക്കുസത്പഥം തെളിക്കുവാൻ.

മുഹമ്മദ് നബിയുടെ വചനങ്ങൾ

സത്യൻ—വാള്യാ. (തുടച്ച്)

26

മനസാ വാചാ കർമ്മണാ ആർ സത്യവാനായിരിക്കുന്നുവോ അവനാണ് വാസ്തവത്തിൽ സത്യവാൻ.

27

കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്ക് ആശ്വാസം നൽകുകയും ദുഃഖിതരുടെ പീഡയെ അകറ്റുകയും ചെയ്യുന്നതു സ്വയം ഫലപ്രദങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളാണ്. ആപൽകാലത്തു് ആ കൃത്യങ്ങളുടെ ഓർമ്മ ജലപ്രവാഹം പോലെ കയറിവന്നു് തന്റെ ഹൃദയഭാരത്തെ താനേ കുറയ്ക്കും.

28

സൽകർമ്മങ്ങളെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ചെയ്യുക.

29

തന്നെപ്പോലുള്ള മറ്റു ജീവികളെ അവയുടെ വിപത്കാലത്തിൽ സഹായിക്കുകയും അന്യായ പീഡിതന്മാരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ഈശ്വരൻ 'അവസാനദിവസത്തിൽ' സഹായിക്കും.

30

അത്യുത്തമകർമ്മങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്? 'മനുഷ്യഹൃദയത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കൽ, വിശക്കുന്നവനു് ഭക്ഷണം കൊടുക്കൽ, സങ്കടഗ്രസ്തനെ സഹായിക്കൽ, ദുഃഖിതന്റെ ദുഃഖംതീർക്കൽ, പീഡിതരിലുള്ള അന്യായത്തെ അകറ്റൽ എന്നിവയാണ് അവ'.

31

ദൈവത്തിനു് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവൻ ആരാണ്? 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനങ്ങൾക്കു് ഏറ്റവും അധികം സുഖം കൊടുക്കുന്നവൻ.'

32

തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ നിറവേറ്റുന്നതിന്നായി, അവരുടെ ദാരിദ്ര്യത്തെ തീർക്കുന്നതിന്നായി പ്രയത്നിക്കുന്നവനു്—അതിൽ അവൻ യശസ്വി ആയാലും ഇല്ലെങ്കിലും— ഈശ്വരൻ അവന്റെ അപരാധങ്ങൾക്കു് മാപ്പുകൊടുക്കും.

33

മനുഷ്യ സമുദായത്തിനു് ആകമാനം ശ്രേയസ്സു കൊടുപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യനാണ് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠൻ.

35

ഈശ്വരസന്താനങ്ങൾക്കു് ഏറ്റവും അധികം നന്മചെയ്യുവാൻ യത്നിക്കുന്നവനു് സ്വർലോകവും തന്റെ കുടുംബമായും അവൻ എല്ലാവരാലും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവനായും തീരുന്നതാണ്.

36

ശീലത്തിലും സത്യത്തിലും പാരംഗതനാകുവാനായി അഹർന്നിശം പ്രയത്നിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുക.

37

ഈശ്വരസന്താനങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ ഈശ്വരൻ സ്നേഹിക്കുന്നു; അതിനാൽ

ഈ ഭൂതലത്തിലുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരേയും അവർ സജ്ജനങ്ങളായിരുന്നാലും ശരി, ദുർജ്ജനങ്ങളായിരുന്നാലും ശരി, സ്നേഹിക്കുക, ദുർജ്ജനത്തെ സ്നേഹിക്കുക എന്നതു ദുർജ്ജനതയിൽ നിന്നും അവനെ പരാവൃത്തനാക്കുകയാണു്. അതുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർ (പുണ്യവാന്മാർ) നിന്നെ സ്നേഹിക്കും.

38

മൂന്നുതരം മനുഷ്യർ ആനന്ദലോകത്തിന്റെ അധികാരികളാണു്: അവർ:— (1) പ്രജാഹിതതൽപരനും ഗുണവാനും ആയ ന്യായവാനായ രാജാവു് (2) സ്വന്തം മിത്രങ്ങളിലും അല്ലാത്തവരിലും കനിവുള്ള അന്തഃകരണത്തോടുകൂടിയവൻ (3) സുശീലനായ മനുഷ്യൻ.

39

എന്റെ പിറകെ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ രണ്ടുവസ്തുക്കൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവയെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം നിങ്ങൾ മാർഗ്ഭ്രഷ്ടരാകുന്നതല്ല. അവയിൽ ഒന്നു് ഈശ്വരീയസംഹിതയും (കുറാനും) മറ്റേതു് നബിയുടെ വചനങ്ങളുമാണു്.

40

ഈശ്വരൻ നേരായമാർഗ്ഗം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുകയും അതിന്റെ ഓരോ വശത്തും ഓരോ ഭിത്തി കെട്ടിയിരിക്കുകയും ആണു്. ഈ ഭിത്തികളിൽ തുറന്ന വാതിലുകളും അവയിൽ പട്ടകളും ഉണ്ടു്. ഈ മാർഗ്ഗവാതുക്കൽ ഒരു വഴികാട്ടി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ യാത്രക്കാരോടു് പറയാറുണ്ടു്:—'വഴിയിൽക്കൂടി നേരേപോകണം; ഇടവഴിയിൽക്കൂടി പോകരുതു്' എന്നു്. ഈ വഴികാട്ടിക്കുമേൽ വേറെയും ഒരു വഴികാട്ടിയുണ്ടു്. അവൻ ഭിത്തികളിലെ വാതിലുകളുടെ പോകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരോടു പറയും:—'ആ വഴിയിൽക്കൂടി പോകരുതു്. പോയാൽ ആപത്തിൽ വീഴും' എന്നു്. ഇവയിൽ മാർഗ്ഗം എന്നു പറഞ്ഞതു് ഈശ്വരശരണതയും (ഇസ്‌ലാമും) ഈശ്വരനാൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയെല്ലാം തുറന്ന വാതിലുകളുമാണു്. വാതിലുകളിലെ പട്ടത, ഈശ്വരൻ വെച്ചിട്ടുള്ള അതിർത്തിയുമാണു്. വഴികാട്ടി കുറാനും, അവന്മേൽ വഴികാട്ടുന്നവൻ ഓരോ ആസ്തികന്റേയും ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഈശ്വരാംശവുമാണു്.

41

എന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ഈശ്വരവചനങ്ങൾക്കു വിരോധമായിട്ടുള്ളവയല്ല. എന്നാൽ ഈശ്വരവചനങ്ങൾ ഞാൻ പറയുന്നവയ്ക്കു ബാധകമായി വന്നേയ്ക്കാം. കൂടാതെ ചില ഈശ്വരവചനങ്ങൾ എന്റെ വിചാരങ്ങളെ വേരോടുകൂടി പറിച്ചെന്നും വരാം. (ജാബിർ)

കുറാനിനെപ്പോലെയും മറ്റു ഉപദേശങ്ങളെപ്പോലെയും എന്റെ ചില ഉപദേശങ്ങൾ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടുന്നതാണു്. എന്നു് മഹമ്മദ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ഇബ് നഉമർ)

42

നിങ്ങൾക്കു ദൈവികമായ അജ്ഞത നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അവയെ തിരസ്കരിക്കരുതു്. വിഹിതമല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ നിഷേധിക്കണമെന്നു നിങ്ങളോടു് അജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവ കായ്ക്കുങ്കളിൽ നിങ്ങൾ പിടിപെടുപോകരുതു്. അതിർത്തി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു നിങ്ങൾ അതിനെ അതിക്രമിക്കരുതു്. സ്മൃതിപഥത്തിൽനിന്നും മാഞ്ഞുപോയിട്ടില്ലെങ്കിലും മൗനം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില കായ്ക്കുങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു അവയെപ്പറ്റി വാദിക്കരുതു്.

43

ഹേ അലീ, തന്നെ അറിയുവാൻ പഠിക്കുക.

44

ഞാൻ പരംജ്യോതിസ്സിൽ ചെന്നെത്തിയിരിക്കുകയും ആ ജ്യോതിസ്സിൽ തന്നെ ജീവിക്കുകയും ആണു്.

45

എന്റെ വാക്കുകൾ സ്മൃതിയും 'എന്റെ പെരുമാറ്റം സിദ്ധാന്തവും' എന്റെ സ്വരൂപം സത്യവുമാണു്.

46

നാക്കിനാലും (വാണിയാലും) കൈകളാലും (കൃതികളാലും) മനുഷ്യസമുദായത്തിന്നാകമാനം നിർഭയത്വം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യനാണു് പൂർണ്ണധാർമ്മികൻ (മുസൽമാൻ). ഈശ്വരനാൽ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും പലായനം ചെയ്യുന്നവനാണു് പലായിതൻ (മുഹാജിർ)

[മക്കയിൽ നിന്നും മഹമ്മദിനോടുകൂടി പലായനം (ഹിജിരാ) ചെയ്ത അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി അരണ്യവാസം ചെയ്ത ആ പ്രേഷിതന്റെ സഹചാരികളെ പലായിതർ (മുഹാജിർ) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

47

ഇസ്ലാം ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചു തനിക്കു അറിവു തരുന്നതിനും അതിന്നായി മറ്റുള്ളവരോടു ചോദിച്ചറിയേണ്ട കാരണം വരരുതെന്നു മഹമ്മദിനോടു അപേക്ഷിച്ചതിനും ഹജരത മഹമ്മദ്,

"അല്ലയോ സുഹൃത്തേ,

ഞാൻ ഈശ്വരനിൽ ശ്രദ്ധ വെയ്ക്കുന്നു എന്നു പറയുക; അതിന്നുശേഷം ഈശ്വരന്റെ ആജ്ഞകളെ പരിപാലനം ചെയ്യുകയും ഈശ്വരൻ നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നവയെ വർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുക" എന്നു മറുപടികൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

48

മത്സരിക്കുക എന്നതു യോഗ്യമാണെന്നു വരികിൽ അതിന്നിരയാകുന്നതിന്നു രണ്ടു തരക്കാർ യോഗ്യരാണു്; ഒരു തരക്കാർ ഈശ്വരൻകൊടുത്ത സമ്പത്തു ദാനധർമ്മങ്ങളിൽ ചിലവാക്കുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ; രണ്ടാമത്തെ തരക്കാർ ഈശ്വരനാൽ ധർമ്മജ്ഞാനം നല്കപ്പെട്ടു് അതിന്നനുസരിച്ചു ജീവിതം നയിച്ചു മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കുന്നവർ.

49

സുവർണ്ണഖനിയും വെള്ളിഖനിയും പോലെ മനുഷ്യർ പലേ തരക്കാരാണു്. അജ്ഞാനദശയിൽ നല്ലവരായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർക്കു ധർമ്മജ്ഞാനം ലഭിക്കുമ്പോൾ അവർ ഇസ്ലാമിലും നല്ലവരായി കരുതപ്പെടുന്നു.

50

ഈ ലോകത്തിലെ വിപത്തുക്കളിൽ നിന്നും ആസ്തികന്മാരെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നവനെ ഈശ്വരൻ അതേപ്രകാരം തന്നെ പരലോകത്തിലും സ്വതന്ത്രനാക്കും; എന്നാൽ ദരിദ്രന്മാരുടെ അഭീഷ്ടം സാധിപ്പിക്കുന്നവർക്കു് ഈശ്വരൻ ഈ ലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും അവരുടെ അഭീഷ്ടത്തെ സാധിപ്പിക്കും.

(തുടരും).

മണിയറയിലേയ്ക്ക്

വൈക്കം കെ. എസ്സ്. മണി.

പൂവണിഞ്ഞീടുക തങ്കം
പൂവണിഞ്ഞീടുക തങ്കം
പൂരിതഹർഷയായ് നീ
യണിയൂ വേഗം.
മാലേയം മാറിലാകെ
യാലോലം പൂശിക്കൊള്ളൂ
മാലിയന്നിടയ്ക്കു നീ
ലേശംപോലും.
മാലകളെല്ലാമിതാ-
യോരോന്നായണിയേണം
ശാലിനീ, മഞ്ജീരവും
മേഖലയും.
കൈവളയണിയേണം
കൈത്തണ്ടു നിറയോളം
കൈവല്യമിന്നു തവ
കരുതിടു നീ.
അഞ്ജനച്ചാർത്തു ചേർത്തു
കഞ്ജവിലോചനങ്ങൾ
മഞ്ജുതരേ, മനോജ്ഞമാ
യെഴുതു നന്നായ്.
കേവലമേകനോട്ടം
പോരുമേയാരും തവ
കോവിലിൽ മുട്ടുകുത്താൻ
പരം പണിയാൻ.
സിന്ദൂരച്ചെപ്പെടുത്തു
ബന്ധുരമൊരുപൊട്ടു
ബന്ധുകാധരേ, നന്നായ്
തൊട്ടിടേണം.
ആയതിന്നവൻ സ്വയ
മാഹ്ലാദാൽ പകർന്നീടും
നീയതിൽ നിടിലാന്തം
തിരിച്ചിടല്ലേ.

ചെറുതാണിച്ചെഞ്ചൊടിയിൽ
ചായമിന്നേതും വേണ്ട
ചുംബനമേറ്റേറ്റതു
തുടുത്തുകൊള്ളും.
ചേലിലച്ചേലാഞ്ചലം
ചൊറൊന്നാതുക്കുമെല്ലെ
നീലക്കാർകുഴൽ ചിന്നി
ക്കിടപ്പു മുന്നിൽ.
നിൽക്കുകനീ നിർവാണമേ,
കാണട്ടെ കൺകുളിർക്കെ
നിൽക്കുനീ, നിനക്കിത്ര
വെമ്പലെന്തേ?
പൂമുത്തിനൊക്കും നിന്നെ
ക്കാണുകിൽ പൂവമ്പനും
പൂമേനി തവ പൂണ്മാൻ
പിടഞ്ഞുഴറും.
തെളിതെളെ വെട്ടീട്ടമി-
ത്രപിട്ടേലും പട്ടസാരി
കളുമൊഴി ചുറ്റുപാടു-
മൊളിവിതപ്പൂ.
പോരതിൽ വൈജയന്തി
പോലല്ലി രത്നഹാരം
പോർകുചോപരി തങ്ങി
സ്ഫുരിലസിപ്പൂ.
കാർമുകിൽവേണീ, തവ
കർണ്ണമാം കുണ്ഡലങ്ങൾ
കാതിനു ചുറ്റും മുറ്റും
കതിർവിരിപ്പൂ.
സുന്ദരീ, നീയിന്നൊരു
കിന്നരിയല്ലുദേവ
കന്യയിലുപരിയായ്
കാന്തിയുൾനോക്കും

മന്നിലപ്പുമാന്ത നീ
ജായയായ്വരികയാൽ
ധന്യനായവൻ, നീയും
ധന്യ ധന്യ!
പോക്ക നീയിനിയേതും
താമസിക്കേണ്ട വേഗം
പൂക്ക നീ നിർവൃതിതൻ
നികുഞ്ജകാന്തം
നിന്നെയും പ്രതീക്ഷിച്ച
തന്നെയാനിസ്സുമുഖൻ
നിന്നിമേഷാക്ഷനായി-
ട്ടിരിക്കുന്നുണ്ടാം;

മത്തപ്പുമുഴുകാ
യാവാമാമത്ത ഭൃംഗം
ഉത്തമേ, തവാധര
മധുസഹിക്കാൻ-മധുസഹിക്കാൻ.
ആകയാലിനിയേതു
മാകുലമേകിടാതെ
യാകട്ടെ, മണിയം
യണയൂ വശം-അണയൂ വേഗം
ഞാനിതാ പോയീടുന്നു,
നേരുന്നു സന്മംഗളം
മാനിനീ മടിക്കാതെ
നടക്കൂ വേഗം—നടക്കൂ വേഗം.

(പകർപ്പവകാശം രചയിതാവിന്)

ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

		ക്ര.	ണ.
ഫലദീപിക (സവ്യാഖ്യാനം)		2	4
സാരാവലി	,,	4	0
കാലവിധാനം	,,	1	8
ജാതകപാരിജാതകം	,,	2	4
ബൃഹത് ജാതകപദ്ധതി		2	4
ദശാഫലമുക്താവലി	,,	2	4
സന്താനദീപിക	,,	0	3
പ്രശ്നരീതി	,,	0	12
ജ്യോതിഷദീപമാല	,,	0	6
പഞ്ചപക്ഷിശാസ്ത്രം	,,	1	2
ആയുർദായം	,,	1	8
വിവാഹവൃന്ദാവനം	,,	0	12
മഹാശകുനശാസ്ത്രം	,,	0	12
ഭാവകുതൂഹലം	,,	1	2
രേഖാശാസ്ത്രരത്നാകരം (പദ്യം)		2	0

		ക്ര.	ണ.
നവീന ഹസ്തരേഖാശാസ്ത്രം		1	4
ജ്യോതിഷപാഠാവലി			
	ഒന്നാംഭാഗം	0	6
,,	രണ്ടാംഭാഗം	0	6
,,	മൂന്നാംഭാഗം	0	6
,,	നാലാംഭാഗം	0	12
ജ്യോതിഷബാലപാഠം.		0	6
പ്രശ്നമാർഗ്ഗം (സവ്യാഖ്യാനം)		4	8
ഹോരാശാസ്ത്രം	,,	9	0
യുക്തിഭാഷാ	,,	10	0
ജാതകചന്ദ്രിക	,,	0	9
ഷഡ്പഞ്ചാശിക	,,	0	9
സ്ത്രീജാതകം	,,	0	9
മഹാസാമുദ്രികശാസ്ത്രം		0	9
മാധവീയം	,,	1	2

റെഡ്യാർ പ്രസ്സ് & ബുക്കുഡിപ്പോ—തിരുവനന്തപുരം.

അമ്മയുടെ കത്ത്

ചെള്ളത്തു രാഘവൻ.

പ്രിയപ്പെട്ട മകളെ!

സുദീർഘങ്ങളായ 17 സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം പുളകമണിഞ്ഞു, ഞാൻ എന്റെ ഓമനയെ അങ്ങിനെ വിളിക്കട്ടെ-നിണക്ക് ഞാൻ അപരിചിതയായിരിക്കാം. എന്നാൽ, എന്റെ തങ്കക്കുടത്തിനെ എവിടെവെച്ചു കണ്ടാലും എനിക്കു തെറ്റിപ്പോവുകയില്ല. അത്രമേൽ എന്റെ ഹൃദയത്തോടൊട്ടിപ്പിടിച്ചവളാണു നീ. ഓമനേ, മാതൃത്വത്തെ ചവിട്ടിമെതിച്ച്, അജ്ഞാതവീഥിയിലേക്കു വലിഞ്ഞു കളഞ്ഞ എനിക്കു നീ മാപ്പു തരികയില്ലേ? തീച്ചയായും ഒരമ്മ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നു നാളതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത നീ ഒരു പക്ഷേ, എന്റെ അജ്ഞാതമായ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു ആവുന്നതും അറിയുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠയുള്ളവളായിരിക്കും. ഇപ്പോഴെങ്കിലും, ആ സംഗതികൾ നിന്നെ അറിയിക്കുവാൻ ഞാൻ കടപ്പെട്ടവളാണ്. പാപപങ്കിലരെങ്കിലും നിന്റെ ജനയിതാക്കളുടെ ഏതാനും സംഗതികൾ നീ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഒരച്ഛനും അമ്മയും നിനക്കുണ്ട്. നീയും ഒരു മനുഷ്യസൃഷ്ടി. കുഞ്ഞേ, എന്റെ കഥ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പായി, നിന്റെ ആത്മവല്ലഭന്റെ നേരെ എനിക്കുള്ള അപാരമായ കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ. കുലമഹിമയെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കാതെ, നിന്റെ ജനകജനനിമാർ ആരെന്നുപോലും അറിയാതെ, നിന്നിൽ സന്തുഷ്ടനായി നിന്റെ ഭാവിയെ സുരക്ഷിതമാക്കിയ ആ യുവാവിനോട് എനിക്കുള്ള നന്ദി വാചാതീതമാണ്.

ഓമനെ, ശ്രീവിലാസത്തിലാണു നീ വളർന്നതു്. എങ്കിലും നീ ജനിച്ചതു അവിടെയല്ലെന്നു നീ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതു പിന്നീടു പറയാം. അവിടെ നീ ജാനകിഅമ്മയുടെ സ്വന്തം കുഞ്ഞായി വളർന്നു. സന്താനലാഭമില്ലാതിരുന്ന ആ അമ്മ നിന്നെ അത്രയധികം സ്നേഹിച്ചു. നിന്റെ ഭാഗ്യം തെളിയുവാൻ തുടങ്ങി. ഒരമ്മയില്ലാത്ത ദുഃഖം നീ അനുഭവിച്ചില്ല. ജാനകിയമ്മയുടെ വന്ധ്യാത്വത്തിനു നീ യൊരു സിദ്ധൗഷധമായും തീർന്നു. അങ്ങനെ, സ്വർഗ്ഗസദൃശങ്ങളിൽ ജനിച്ചു ദാരിദ്ര്യത്തിൽ വാടിക്കരിഞ്ഞ നീ ക്ലേശലേശമില്ലാത്ത ശ്രീവിലാസത്തിൽ സകല സൌഭാഗ്യങ്ങളും അനുഭവിച്ചു വളർന്നു. കാലാനുകൂലമായ നവീനവിദ്യാഭ്യാസവും കലകനൃകമാക്കു ചേർന്ന മനഃശുദ്ധിയും നീ ആർജ്ജിച്ചു. മകളെ, അക്കാലങ്ങളിൽ എത്രയെത്രദിവസം നിന്നെനോക്കിനിന്നു് ഈ ഞാൻ ആനന്ദാശ്രു പൊഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നീ അറിയുകയില്ല. നിനക്കു കൈവന്ന സൌഭാഗ്യത്തെ കണ്ടു കണ്ടു ഞാൻ ആനന്ദാബ്ധിയിൽ ആറാടി. എന്നിട്ടും, ഒരമ്മയായി ഞാനെന്തുകൊണ്ടു പുറത്തുവന്നില്ല എന്നു നീ ചോദിക്കും. ഓമനെ, അന്നു ഞാൻ നിന്റെ അമ്മയാണെന്നു ലോകം അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ നിന

ക്കു് ഇന്നു നീ അനുഭവിക്കുന്ന നില കൈവരുമായിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഭയപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നാകട്ടെ അതു നിന്നെ അറിയിക്കുന്നതിൽ യാതൊരുതരക്കേടുമില്ല. നിന്റെ സുശീലനായ ഭർത്താവു് അറിയുന്നതുകൊണ്ടും നിന്നിൽ അയാൾക്കുള്ള ദൃഢപ്രേമത്തിനു ഹാനി വരികയില്ലെന്നു് എനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ടു്.

ഒരു മേടമാസത്തിലെ പുലർകാലത്തിലാണു നീ ശ്രീവിലാസത്തിൽ ചെന്നുപെട്ടതു്. ആ സമ്പൽഗൃഹത്തിൽ പക്ഷികൾ നിന്റെ ആതിഥ്യത്തെ സ്വാഗതംചെയ്തു. സൌഭാഗ്യവാഹകയായ കളർകാറിൽ നിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്തൊക്കെയോ മധുര സന്ദേശങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. പൂങ്കോഴികൾ വിജയകാഹളമൂതി. ഇനിയും അവിടെ നില്ക്കുന്നതു പന്തിയല്ലെന്നറിയാമായിരുന്നതിനാൽ നിന്നെ ആ പൂമുഖത്തു കിടത്തി, ഞാൻ ഇരുളിലേക്കു് ഇറങ്ങിനടന്നു. എന്റെ ഹൃദയശൂന്യതയെ പഴിച്ചു മൂങ്ങകൾ മൂളിയിരുന്നു. ഞാൻ ചെയ്തതു തെറ്റാണെന്നു എനിക്കിപ്പോഴുംതോന്നുന്നില്ല. നേരെമറിച്ചു്, നിനക്കു് അല്പലില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതത്തിനു് അതു ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തു. മകളെ, കന്നിനെ വേറിട്ട ഒരു പശുവെപ്പോലെ ഞാൻ നിന്നെക്കാണാൻ അത്യാർത്തിയോടെ എത്രവട്ടം പാഞ്ഞുവന്നിട്ടുണ്ടു്. ഒരമ്മയെത്തേടിനിന്റെ ഹൃദയം വേദനിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഇനി ഞാൻ എന്റെ കഥ തുടങ്ങട്ടെ, നിന്റെ ജീവിതകഥാരംഭം. നീ അറുമാരുമില്ലാത്ത ഒരു പിച്ചക്കാരിയുടെ മകളായിരുന്നുവോ? മകളെ, നമ്മുടെ സ്വന്തദേശം തലശ്ശേരി നഗരത്തിനടുത്താണെന്നു നീ അറിയുകയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഓമ്മവെച്ചതുമുതൽ ഇവിടെത്തന്നെ ജീവിച്ചുവളർന്ന നീ, അതര കായ്മുമായി എണ്ണുകയില്ല. എന്നാൽ നീ ആ സ്ഥലത്തെ ഒരിക്കൽ കൃതജ്ഞതാപൂർവം ഓർമ്മിക്കേണ്ടിവരുമെന്നും, നിന്റെ ജീവിതസുഖങ്ങൾക്കു മാറുകൂട്ടുന്ന ഏതാനും കായ്ങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഞാൻ അറിയുന്നു. അതു പിന്നീടു പറയാം. ഞാൻ എന്റെ കഥ തുടരട്ടെ. അവിടെ സാമാന്യം ഭേദപ്പെട്ടൊരു കർഷക കുടുംബത്തിലാണു നിന്റെ അമ്മയായ എന്റെ ജനനം. കർഷകൻ—അതെന്താണെന്നു നീഅറിയുകയില്ല. അറിഞ്ഞാൽതന്നെ നീ മനസ്സിലാക്കിയ അർത്ഥമല്ല അതിനുള്ളതു്. വിളഭൂമിയിൽ കുമ്പിട്ടു രാവും പകലും വിശ്രമമില്ലാതെ, എല്ലുമുറിയെ പണിചെയ്തു കിട്ടുന്നതു മുഴുവനും നിർദ്ദയനായ ജന്മിക്കു വാരം കൊടുത്തുമിക്കവാറും പട്ടിണിയായി മരിക്കാൻവേണ്ടി ഇഴഞ്ഞുകഴിയുന്ന ഒരു ജീവിതമാണു ഭൂരിപക്ഷം കർഷകന്റേതും. എന്നാൽ നമ്മുടെ കുടുംബം പൂർവ്വാർജ്ജിതമായ ഏതാനും സ്വത്തുക്കളുള്ളതുകൊണ്ടു് ഒരു വിധം നല്ലനിലയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. കുടുംബത്തിൽ അധികം അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. അച്ഛൻ, അമ്മ, ഞങ്ങൾ രണ്ടു സഹോദരികൾ, മൂന്നു സഹോദരന്മാർ. ഇത്രയും ആളുകളെ ആ വീട്ടിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുവാൻ അച്ഛനു കഴിവും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടായി. ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിൽ ഉത്സാഹികളുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ പ്രയാസംകൂടാതെ ഞാൻഫൈനൽവരെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. അയിടക്കാണു് ആ സംഭവമുണ്ടായതു്.

ഓമനേ, അറുമില്ലാത്ത അനാഗരികയായൊരു പിച്ചക്കാരിപ്പെണ്ണു് പ്രസവിച്ചയു

ടൻ പാടത്തെയ്ക്കറിഞ്ഞുകളഞ്ഞ ഒരു കുട്ടിയല്ല, നീ. വംശമഹിമയും വിദ്യാപരിജ്ഞാനവുമുള്ളവളാണ് നിന്റെ അമ്മ. ഹാ! നിന്റെ കണ്ണുകളെ നിനക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല, അല്ലേ? നേരാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. അതിലുമധികം യോഗ്യതയുള്ള ഒരു ഭേഹമാണ് നിന്റെ അച്ഛൻ. വിധി സമ്മതിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ സപിതാക്കളുടെ പരിലാളനയേറ്റു വളരേണ്ടിയിരുന്നവൾ! എങ്കിലും, ഈ ഭാഗ്യംകെട്ടവളുടെ വയറ്റിൽകിടന്ന നേരിയ നിർഭാഗ്യമേ നിണക്കുണ്ടായുള്ളൂ. അതൊഴിച്ചാലുള്ള നിന്റെ ജീവിതം സുഖസമൃദ്ധമായിരുന്നു. അതു് കണ്ടുകണ്ടു് കണ്ണുനീരിൽ കുളിച്ച സന്തോഷം ഞാൻ അനുഭവിച്ചു.

അതു! ഞാനെന്തുകഥയില്ലാത്തവൾ! ഇനിയും അതുകഥനീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതെന്തിനു്? എന്റെകുട്ടീ! ഇനിയുള്ള എന്റെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നീ എന്താണ് അനുമാനിക്കുന്നതു്. വിവാഹം. അതുഡംബരപൂർണ്ണമായൊരു വിവാഹവേദി. വിദ്യാവിനയസമ്പന്നനായൊരു വരൻ ഒരുകല്യാണസംഘം. അഹ്ലാദത്തിന്റെ തിരതല്ലൽ! അല്ലേ? എന്നാൽ അതൊന്നും സംഭവിക്കാറായില്ല. അതിനുമുമ്പുള്ള കഥയാണു കഥ. യുവാക്കളുടെ കഥയില്ലായ്മയെന്നു ലോകം അതിനെ അപഹസിക്കുന്നു. നീ ഏതാണ്ടു കാര്യത്തോടടുക്കുന്നപോലെ തോന്നുന്നു. ശരിയാണതു്. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ അത്യുമായി ഒരു പ്രകാശം പരത്തിയ എന്റെ പ്രേമവ്യാപാരത്തെപ്പറ്റിയാണു ഞാൻ പറയുന്നതു്. താരുണ്യത്തിന്റെ തള്ളിച്ചയിൽ അതു മധുരപ്പതിനേഴിൽ, ഒരു യുവതിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ എന്തെല്ലാം മോഹനസപ്നങ്ങളാ മൊട്ടിടുന്നു. ഹാ! അവയെല്ലാം വിരിഞ്ഞു സൌരഭ്യം പരത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ!

ഓമനേ! നീയും ഈ മധുരചിന്തകളിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചിട്ടുണ്ടു്, നീന്തിക്കുളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എല്ലാം ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നിന്റെ കൈകാലുകൾ കുഴഞ്ഞില്ല. അതിനു മുമ്പായി നീ കരപറ്റി. അവിടെ, നിന്റെ ഭാഗ്യക്ഷേത്രത്തിലെ അതു ശാന്തിക്കാരൻ—വിധിയാൽ നിയുക്തനായ അതു യുവരത്നം—ഒരന്യനല്ലെന്നു നീ അറിഞ്ഞില്ല.

നമ്മുടെ വീട്ടിന്നരികെ പേരും പെരുമയുമുള്ളൊരു പഴയ തറവാടാണു് കോമത്തു്. ഓ! നീ വളരെയേറെ പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളൊരു പേരാണതു്. ഇല്ലേ? ശരി. ഞാനിനി പറയുന്നതു് നീ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത നിന്റെ കഥയാണു്. കോമത്തുവീട്ടിലെ അന്നത്തെ കാരണവരുടെ മകനും ഞാനും തമ്മിൽ പരിചയമായി. അദ്ദേഹം സുഭഗനും സ്നേഹശീലനും, സൽസ്വഭാവിയുമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പരിചയം ക്രമേണ ദൃഢപ്രേമമായി മാറി. ഞാനെന്തിനു് അതൊക്കെ വിസ്തരിക്കുന്നു? എന്റെ എല്ലാ അശയും അദ്ദേഹമായിരുന്നു അന്ധമായ വിചാരങ്ങളും ഞങ്ങളെ വഴിതെറ്റിച്ചു. അവിവാഹിതയായൊരു സ്ത്രീക്കു താൻ സ്നേഹിക്കുന്ന പുരുഷനു കൊടുക്കാവുന്ന ഏറ്റവും അവസാനത്തേതുംഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞു. പത്തൊമ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഞാൻ എന്റെ ഓമനയെ ഗർഭം ധരിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു നല്ല ഉദ്യോഗം കിട്ടിയിട്ടുവേണം ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം നടത്തുവാൻ എന്നുവെച്ചതാണു്. എങ്കിലും പാകതയില്ലാത്ത ഞങ്ങൾ സമുദായ ദൃഷ്ടിയിൽ കുറ്റക്കാരായിത്തീരാൻ പോകുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ പല്ലിളിക്കൽ കാണുന്ന

ന്നതിനുമുമ്പെ, വിവാഹം നടത്തേണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഒരുദിവസം എന്നോടു പറഞ്ഞു. ദിവസങ്ങൾ ഇഴഞ്ഞുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ ആശാസൌധത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗവും കറേശ്ശയായി ഇടിഞ്ഞുതകരുവാൻതുടങ്ങി. എന്റെ ശരീരത്തിനൊപ്പം ആ പക്ഷത്തിലെ ചന്ദ്രനും ക്ഷീണിതനാകുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. എങ്കിലും അധികദിവസങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പു ചന്ദ്രനു കൈവന്ന അഭിവൃദ്ധി എന്റെ ശരീരമനസ്സുകൾക്കുണ്ടായില്ല. അങ്ങിനെ, ഒന്നൊന്നായി മൂന്നുചന്ദ്രൻ ക്ഷീണിക്കുന്നതും വൃദ്ധിപ്രാപിക്കുന്നതും ഞാൻ നോക്കിനിന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു ഞങ്ങളുടെ വിവാഹകാര്യത്തിൽ ആശാവഹമായൊരു തീരുമാനമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഭീരുവായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇതിന്നൊരു നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു എന്റെ തലച്ചോറിൽ പല ചിന്തകളും അരിച്ചുകടന്നുപോയി, ഒന്നിനും തീരുമാനമില്ലാതെ.

ഒരു ദിവസം എന്റെ കാതിൽ വന്നലച്ച വർത്തമാനം എടയത്തെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു. ആ സംഭവം ഗർഭസ്ഥയായ എന്റെ ഓമനയെ കരിച്ചുകളയുമോ എന്നുശ്ശങ്കിച്ചു ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ആരുമറിയാതെ നാട്ടുവിട്ടുപോയി.

മകളെ! എന്തിനാണു് നീ കണ്ണിൽ വെള്ളംനിറച്ചതു? ഗർഭസ്ഥ ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ സ്വപിതാവിനാൽ ബഹിഷ്കൃതയായ ദുർഭാഗ്യയെന്നു കരുതിയിട്ടോ? വേണ്ട, കൂട്ടീ വ്യസനിക്കുന്നതെന്തിനു്? വിദൂരവാസിയായ നിന്റെ അച്ഛനെ നിണക്കിനി കാണ്മാൻ യോഗംവരും. അദ്ദേഹത്തെ നാട്ടിലേക്കു വരുത്തുവാൻ നിണക്കു മാത്രമെ കരുത്തുള്ളൂ. അമ്മയച്ഛന്മാരെ ഒന്നിച്ചു കണ്ടുല്ലസിക്കാൻ ഭാഗ്യമില്ലെന്നു മാത്രം.

എന്റെ ജീവിതസർവ്വസ്വമായി ഞാൻ കരുതിയ അദ്ദേഹം എന്നെ ത്യജിച്ചു. ഇനി, സമുദായത്തിന്റെ ഗൃധ്രനേത്രങ്ങളെ വഞ്ചിച്ചു അധികമൊന്നും കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനും വയ്യ. ജീവിതം ഒരു വലിയ ഭാരമായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും ജീവിക്കുവാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ എന്റെ സ്വന്ത ആഭരണവും കുറച്ചു പണവുമെടുത്തു്, ആരുമറിയാതെ, എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ ഞാൻ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു് ഞാൻ ഒരുവിധത്തിൽ കോയമ്പത്തൂരിൽ, സാമാന്യം നല്ല സ്ഥിതിയിലുള്ള ഒരു ഗൃഹത്തിൽ താമസമാക്കി. അധികം ക്ലേശിക്കാതെ, ആ ഗൃഹത്തിലെ പ്രവൃത്തികൾ ഞാൻ ചെയ്യുവന്നു. മകളെ, എന്റെ കഷ്ടത ആരംഭിക്കുന്നേയുള്ളൂ. വിശ്രമംകുറഞ്ഞ വീട്ടുവേല എന്റെ ആരോഗ്യത്തെ അല്പാല്പം കരണ്ടുതിന്നുവാൻ തുടങ്ങി. മൂന്നുമാസത്തോളം ഞാനവിടെ താമസിച്ചിരിക്കണം. അതുവരെയും, ഞാനൊരു ഗർഭവതിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർക്കുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അത്ര സാമർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി ഞാൻ ആ വസ്തുത മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവർ അതു കണ്ടെത്തി. ഒരു തേവിടിശ്ശിക്കു് ഇവിടെ സ്ഥലമില്ലെന്നും പറഞ്ഞു അവർ എന്നെ പിടിച്ചു പടിക്കു പുറത്താക്കി. അന്നാദ്യമായി, ഞാൻ ചെയ്തതെറ്റിനു മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു ക്രൂരമായ നിന്ദാസ്സൂചകം എന്റെ കാതിൽ തറച്ചു. ഞാൻ ഇനി എങ്ങോട്ടുപോകണം? ഒരു ഗർഭവതിയായ എനിക്കു ഇനി വല്ലേടത്തും പ്രവേശനമനുവദിക്കുമോ? ഞാൻ വല്ലാതെ കുഴങ്ങി. സ്ഥിരമായി ഒരിടത്തുതാമസിക്കാനൊക്കുകയില്ലെന്നു് എനിക്കു വേഗത്തിൽ മനസ്സിലായി. ഒരാഴ്ചക്കുശേഷം ഒരു വൃദ്ധയോടൊരുമിച്ചു്, അവരുടെ ചെറ

പ്പുരയിൽ താമസിക്കാൻ എനിക്കു അനുവാദംകിട്ടി. മുള്ളുകൾ നിറഞ്ഞ ദിനരാത്രങ്ങൾ മുടക്കമില്ലാതെ കടന്നുപോയി. എന്റെ ആഭരണങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി വിറ്റു കൊണ്ടിരുന്നു. എനിക്കു മാസം തികഞ്ഞു. അന്നു്, ആ മഴമേഘത്തിന്നിടയിലൂടെ ആദിത്യൻ ഒന്നു പുഞ്ചിരി തൂകി. എനിക്കു പ്രസവശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രത്തിൽ പ്രവേശം കിട്ടി. അവിടെവെച്ചു ഞാൻ, എന്റെ ഓമനയെ പ്രസവിച്ചു. ആ കൊച്ചോമനമുഖം കണ്ടു ഞാൻ എന്തുമാത്രം സന്തോഷിച്ചു! എന്റെമകൾ,—അവളുടെഅച്ഛന്റെ തനിപ്പകർപ്പാണു്—ആ വിശാലമായ കണ്ണുകൾ; നീണ്ട നാസിക; വളഞ്ഞ പുരികം; ആകർഷണീയമായ മുഖകാന്തി; അതെല്ലാം പിതൃസദൃശമായി കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. മിടുക്കത്തി!

മകളെ, നീ ആസന്നസ്ഥയായിത്തീരുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു. നിന്റെ ചിന്ത പല വഴിക്കും പുറപ്പെട്ടിരിയുകയാണു്. ആ ആകൃതിസാമ്യം നീ എവിടെയൊ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അതിനെ അന്വേഷിക്കുകയാണു്. അല്ലേ? നല്ലതുതന്നെ. നീ അതു കണ്ടെത്തും. വൃഥാ ക്ലേശിക്കേണ്ട. ക്ഷമിക്കൂ. ഞാൻ തന്നെ പറഞ്ഞു തരാം.

പ്രസവശുശ്രൂഷാ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ നിന്നോടുകൂടി പുറത്തു വന്നു. ആരും തുണയില്ലാത്ത ലോകത്തിൽ എന്റെ കുട്ടിയെ പ്രകൃതിപീഡകളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ, ഞാൻ കുറെയൊക്കെ പണിപ്പെട്ടു. ഒരു പിച്ചക്കാരിയുടെ ശ്രമം എത്രത്തോളം വിജയിക്കുമെന്നു നീ, ആലോചിക്കുന്നുണ്ടാകും. വീട്ടുവേലകൾ ചെയ്തു് എവിടെയെങ്കിലും താമസിക്കുവാൻ സൌകര്യപ്പെട്ടെങ്കിൽ! എന്നു ഞാൻ ആശിച്ചു. പല പടികളും കയറിറങ്ങി. ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയോടുകൂടിയ വേലക്കാരിയെ അവരാരും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഇനി ഞാനെന്തു ചെയ്യണം? എനിക്കും എന്റെ ഓമനയ്ക്കും ജീവിക്കണം. അതിന്നു സൌകര്യപ്പെടുന്ന ഒരൊറ്റ കവാടം പോലും തുറന്നു കിട്ടിയില്ല. എല്ലാം കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഒടുക്കം, ഞാനൊരു പരീക്ഷണത്തിന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തി. നിന്റെ ഭാഗ്യചന്ദ്രനെങ്കിലും തെളിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്റെ ഭാരം ലഘൂകരിക്കപ്പെടുമെന്നും, ശേഷമുള്ള ജീവിതകാലം സമാധാനപരമായി കഴിക്കാമെന്നും ഞാൻ ആലോചിച്ചുറച്ചു. അങ്ങിനെ, പതിനേഴുകൊല്ലം മുമ്പെ, പഞ്ചമിച്ചന്ദ്രൻ പുഞ്ചിരിതൂകിയൊരു രാത്രിയിൽ ഞാൻ, നിന്നെയുമെടുത്തു ശ്രീവിലാസത്തിലെത്തി.

മോഹനൻ അവന്റെ കദംബകഥകൾ ചിലതെല്ലാം നിന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മോഹനന്റെ ഒരമ്മാവൻ, ബമ്മയിൽ ഒരുയന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ സഹായത്താലാണു, അവന്നു് ഉയന്ന വിദ്യാഭ്യാസം നേടുവാനും, വ്യവസായത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാനും കഴിഞ്ഞതെന്നും, നീ അറിഞ്ഞിരിക്കും. നിനക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേർ അറിയാമല്ലൊ. നിന്റെ അച്ഛനെത്തേടി ഇനിയും നീ, ക്ലേശിക്കേണ്ടാവശ്യമില്ല. നിന്റെ അച്ഛനാണു മോഹനന്റെ ആ അമ്മാമൻ.

അപ്പോൾ, എന്റെ മകളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടത്തട്ടിൽ, ചിരകാലമായി എപ്പോഴും ഉൽപതിയരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു ശമനം വന്നുവെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു, നീ വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല. ഞാൻ ഇപ്പോഴും പൂർണ്ണാരോഗ്യത്തോടെ ജീവിക്കുന്നു. ചുരുങ്ങിയ തോതിൽ, ഞാൻ ഇന്നു ഒര

ഉത്കൃഷ്ടസ്മാരകം

വിവ:—കെ. എസ്സ്.

[റഷ്യയിലെ കവി സാർവ്വഭൗമനായ അലക്സാണ്ടർപുഷ്കിന്റെ (1799—1837)
"Exegi Monumentum" എന്ന കവിതയുടെ വിവർത്തനം]

"ഒരുകയ്യും വിരചിച്ചു-
തില്ലെന്റെ സ്മാരകം,
അരികിലതിലേ-
യ്ക്കുണങ്ങിടുന്ന
സുന്ദരരാഷ്ട്രനേട-
ക്കാവിനെപ്പുഴ്വള്ളി-
കയാനന്ദമൊരല്പം
മറയ്ക്കുയില്ല.
'സാറലക്സാണ്ട്'റിൻ
സ്തൂപികയെയതുവെല്ല-
ന്നാരമ്യപ്രൗഢിയാം
പൊക്കംമൂലം.
"ഭവനമൊട്ടുപുഴി, ഞാ-
നാകെ യല്ലെൻശരീ-
രാരികയിൽ, കീടവി-
മുക്തമായി,
അതിജീവിച്ചിടുമെൻ
ചേതന;യെന്നല്ല-
യലമെന്റെ ലൗകിക-
കീർത്തിമട്ട
നിലനിന്നുപോരുമാ-
രന്ത്യശതാവിങ്കലീ-
യുലകിൽജീവിക്കുന്നു;
കാലത്തോടും
"അലതല്ലും മാമക
മാറൊഖി റഷ്യത-
ന്നതിരറിയിക്കയി-
ലെങ്ങുമെങ്ങും;
മമനാമമുച്ചരി-
ച്ചീടുമല്ലാവരും,
അവരെ സ്സേവിക്കുവോ-
രെല്ലാരുമേ
സ്ലാവുകരുതന്നഭിമാനമ
സന്തതി, ഫിൻ, കാൽമക്,
സ്റ്റെപ്സിൻസഖി, വന്യതമാ-
റാത്ത ടുംഗസ്
ആർജ്ജിക്കും ഞാൻ ജന-
പ്രീതി ചിര, മെൻഗീതി-
യാർദ്രവികാരത്തെ-
ക്കീർത്തിക്കയാൽ,
പ്രാർത്ഥിച്ചുനീതി-
യുഗംതന്നിൽസ്വാതന്ത്ര്യം
ഭഗ്നമാത്മാവിനു
കാരുണ്യവും"
അനുസരിക്കുകദേ-
വീശനെ ക്രിട്ടാക്കാ
യ്ണമാത്രം, ഹാ, കാവ്യ-
ദേവതേ, നീ
വിജയഹാരങ്ങളേ
ദംശനധാരയോ
തവനിയമമായിതു
സ്വീകരിക്കൂ!
സ്തുതിനിന്ദകളാലൊട്ടു
മിളകിപ്പോയീടൊല്ല,
പ്രതിഷേധിക്കുകയേ,
മൂഢവാക്യം!

ധ്യാപികയും ദേശസേവികയുമാണു'. ചക്കയാണു എന്നെ ജീവിപ്പിച്ചതു'. മഹാത്മജിയാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ നിർമ്മാണപരിപാടി പ്രവർത്തനത്തിൽ ഞാൻ പൂർണ്ണസംതൃപ്തി അനുഭവിക്കുന്നു.

എന്റെ ഓമനയുടെ ഭാവുകമാശംസിച്ചുകൊണ്ടു്,

വാത്സല്യപൂർവ്വം,
നിന്റെ അമ്മ ശാരദ.

ചരിത്രപരമായ ഒരു വീക്ഷണം

ത. വി. പരമേശ്വരയ്യർ.

(ഇടവം മലത്തിൽനിന്നും തുടച്ച്)

20-ാം ശതകത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്താണല്ലൊ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനം തിവ്രമായ്ത്തീർന്നതു്. അതുമതല്ലാതെ ഭാരതീയഭാഷകളിൽ എല്ലാംതന്നെ ഒരുഅഭ്രതപൂർവ്വമായ ചൈതന്യവും സാർവ്വതോമുഖമായ അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടായിക്കാണുന്നതു്. തമിഴിന്റെ സ്ഥിതിയും ഏതാണ്ടു് ഇതുതന്നെയാണു്. ഇന്ത്യൻ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തമിഴ് സന്ദേശവാഹകനായ മഹാകവി സുബ്രഹ്മണ്യഭാരതിയെപ്പറ്റി ഇന്നു് മലയാളികളും കേട്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്നു മലയാളസാഹിത്യത്തിലുള്ള സ്ഥാനമാണു് ഭാരതിക്കു തമിഴിൽ ഉള്ളതു്. ഈ കാലത്തു് ഗദ്യസാഹിത്യത്തിന്നു് അഭിവൃദ്ധിയും പദ്യസാഹിത്യത്തിന്നു് ഏതാണ്ടൊരു ഉടവും തട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. ഇന്നത്തെ കവികളിൽ പ്രധാന പ്രസ്താവനയെ അർഹിക്കുന്നവർ നാമക്കൽ രാമലിംഗംപിള്ള, 'ദേശികവിനായകംപിള്ള' ഭാരതീദാസൻ മുതലായവരാണു്.

നോവലുകൾ. റൊമാൻറിക്ക പ്രസ്ഥാനത്തിലുള്ള നോവലുകളാണു് ആദ്യകാലത്തമിഴിൽ ഉണ്ടായതു്. ആരംഭകാലത്തെ നോവലുകളിൽ പ്രധാന പ്രസ്താവനയെ അർഹിക്കുന്നവ രാജംഅയ്യരുടെ 'കമലാംബാൾ' ചരിത്രം വേദനായകംപിള്ളയുടെ 'പ്രതാപമുതലിയാർ ചരിത്രം' സുബ്ബുനാരായണ ശാസ്ത്രിയുടെ 'മതിവാണൻ' രാജവേലുച്ചെട്ടിയാരുടെ 'അൻപാനന്ദൻ' മുതലായവയാണു്. Reynoldsന്റെ നോവലുകളുടെ രീതിയിലുള്ള സമുദായ പ്രണയകഥകൾ അനവധി എഴുതി പ്രശസ്തി നേടിയവരാണു് ആർണാക്കുപ്പുസ്വാമി മുതലിയാർ' വടവൂർ ദൊരസ്വാമി അയ്യങ്കാർ മുതലായവർ.

അടുത്തിൽ പരം സമുദായിക നോവലുകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ശ്രീമതി കോതൈനായകി അമ്മാൾ ഇന്നും ഭാഷാസേവനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഫാസ്യരസപ്രധാനങ്ങളായ ലഘുകഥകളും ദീർഘകഥകളും അനവധി എഴുതി പ്രശസ്തി നേടിയ എസ്. വി. വേങ്കടരാഘവാചാര്യവർകളുടെ പേന ഇന്നും ചലിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണിരിക്കുന്നതു്. ഭാവസ്ഫുർത്തിയും വികാരോത്തേജകത്വവും തികഞ്ഞ നോവലുകൾ എഴുതിവരുന്ന അനവധി യുവഗ്രന്ഥകാരന്മാരും ഗ്രന്ഥകർത്രിമാരും ഇന്നു തമിഴ്നാട്ടിൽ ഉണ്ടു്. അവരെയും അവരുടെ കൃതികളെയും പറ്റി സമയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അധികം പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല.

ചെറുകഥകൾ. ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരുകാൽനൂറ്റാണ്ടിനെ ചെറുകഥായുഗം എന്നു വിളിക്കാം. ആയിരക്കണക്കായുള്ള ചെറുകഥകൾ ഇന്നു പ്രകാശിതങ്ങളാകുന്നുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ ചെറുകഥാകാരന്മാരുടെയും ചെറുകഥകളുടെയും വിലയും നിലയും

കല്പിക്കുവാൻ ഇന്നു സാദ്ധ്യമല്ല. അതിനൊരുമ്പെടണമെങ്കിൽ ഒരു പത്തുകൊല്ലക്കാലം കഴിഞ്ഞു പശ്ചാദ്വീക്ഷണം ചെയ്യുകതന്നെ വേണം. ഇന്നേതെ ചെറുകഥാകാരന്മാരിൽ വിശേഷാൽ പ്രസ്താവയോഗ്യർ തി. ജ. രംഗനാഥൻ, കു. പ. രാജഗോപാലൻ, നം. പിച്ചമൂത്തി, കു, ശ്രീ,ശ്രീ കി. വാ. ജഗന്നാഥൻ, ഡോക്ടർ "ലക്ഷ്മി" മുതലായവരാണ്.

നാടകങ്ങൾ. പഴയകാലത്തു് തമിഴിൽ നാടകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സംസ്കൃതവുമായുള്ള സമ്പർക്കം കൊണ്ടു തമിഴിൽ വിശേഷാൽ പ്രസ്താവ്യങ്ങളായ നാടകങ്ങൾ ഉണ്ടായതായി അറിവില്ല. "കുറവഞ്ചി" എന്നവീഥിനാടക street Drama വിഭാഗത്തിൽ ചിലകൃതികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അവയിൽ ഏകദേശം 200കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു വിരചിതമായ കുറവാലക്കുറവഞ്ചി എന്നകൃതി പ്രസ്താവ്യമാണു് ഇതിന്റെ കർത്താവായ രാജപ്പകവിരായർ വേറെയും ചില പദ്യകൃതികൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. അടുത്തകാലംവരെ സംഗീതനാടകങ്ങളുടെ ഉജ്ജ്വല വിലാസമാണു് തമിഴന്തരീക്ഷത്തിൽ നാം കാണുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ഹിന്ദി, ബംഗാളി മുതലായഭാഷകളുമായുള്ള സമ്പർക്കത്താൽ ഗദ്യനാടകങ്ങളും അനവധി എഴുതപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ടു്. സംഗീത നാടകങ്ങളിൽ വിശേഷാൽ പ്രസ്താവ്യങ്ങൾ സ്വാമിനാഥപിള്ളയുടെ രാമനാടകം, അരുണാചലക്കവിരായരുടെ അശോമുഖി നാടകം, രാമസ്വാമി അയ്യരുടെ അല്ലിനാടകം മാപ്പിണമുതലിയാരുടെ സോമക്കേസരിനാടകം, രാമചന്ദ്രകവിരായരുടെ രംഗ്രൺശണ്ടൈനാടകം, പ്രൊഫസ്സർ സുന്ദരംപിള്ളയുടെ മനോൻമണീയം എന്നിവയാണു്: സിനിമയുടെ ആവിർഭാവത്തിനു ശേഷം അനവധി നാടകങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടും ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടും വരുന്നുണ്ടു്. ഇവയുടെയും സാഹിത്യഗുണത്തെക്കുറിച്ചു ഇപ്പോൾ ഒരഭിപ്രായം പറയാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. റേഡിയൊ മുഖേന നാടക പ്രക്ഷേപണങ്ങൾ നടന്നു വരുന്നുണ്ടു്. അതുകാരണം നാടകീയ സാഹിത്യത്തിനു് അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുവരുന്നു.

ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ. തമിഴഭാഷാഭിമാനികളിൽ അഗ്രഗണ്യനും ഇയ്യിടെ അന്തരിച്ചുപോയ ദേഹവും ആയ രാജാസർ അണ്ണാമലൈ ചെട്ടിയാരുടെ ശാശ്വതയശഃസ്തംഭകൃത്യം വഹിക്കുന്ന അണ്ണാമലൈ സർവ്വകലാശാലയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ആധുനിക ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ തമിഴിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ഇൻറർമീഡിയറിലെ വിദ്യാഭ്യാസം മുഴുവനും ഇവിടെ തമിഴിൽ തന്നെയാണു് നടക്കുന്നതു്. കെമിസ്ട്രി, ഫിസിക്സ് മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നുണ്ടു്. ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ പ്രമുഖർ പെ. നാ. അപ്പുസ്വാമി തിരുക്കുട സുന്ദരം മുതലായവരാണു്.

നിഘണ്ടുക്കൾ:— അമരകോശം മുതലായ സംസ്കൃത നിഘണ്ടുക്കളുടെ രീതിയിൽ തമിഴിലും പദ്യരൂപത്തിൽ ചില നിഘണ്ടുക്കൾ പണ്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പാശ്ചാത്യരുടെ ഏതദ്വിഷയകമായ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഡോക്ടർ വിൻസ്ലോ, പോപ്പ് മുതലായവരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ അഭിനന്ദനീയങ്ങളാണു്. സർവ്വോപരി മഹിരാശി സർവ്വകലാശാല അനവധി പണ്ഡിതന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നിർമ്മിച്ചുവരുന്ന നിഘണ്ടു (Lexicon) പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്. ഇപ്പോൾ ഒരു വിശ്വകോശം

Encyclopaedia നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ നടന്നു വരുന്നു.

പത്രികകൾ. ദേശീയപ്രസ്ഥാനം തഴച്ചുവന്നതോടുകൂടി വർത്തമാന പത്രങ്ങളും, ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളും, മാസികകളും ധാരാളം പ്രചരിച്ചു വന്നുതുടങ്ങി. എങ്കിലും മറ്റുള്ള ഭാഷകളിൽ എന്നപോലെ തമിഴിലും ഈ അടുത്തകാലത്തു മാത്രമാണ് പത്രങ്ങൾക്ക് ഒരു സാമ്പത്തികതയും നിലയും വിലയും കിട്ടിയതു്. ദിനപത്രങ്ങളിൽ സ്വദേശമിത്രൻ അരുപതിൽപരം കൊല്ലങ്ങളായി നടന്നുവരുന്നു. അടുത്തകാലത്തു് ആരംഭിക്കപ്പെട്ട ദിനമണി, ഭാരതദേവി, ദിനസരി, ദിനത്തന്തി മുതലായ അനേകം പത്രങ്ങളും നല്ലനിലയിൽ നടന്നു വരുന്നുണ്ടു്. ആഴ്ചപ്പതിപ്പുകളിൽ ആനന്ദവികടൻ, കല്കി, സ്വദേശമിത്രൻ എന്നിവയും, മാസികകളിൽ കലൈമകൾ, ചിന്തനൈ, കാവേരി, അജന്താ, പാരിജാതം, അമൃതസുരഭി, കാദംബരി, വസന്തം എന്നിവയും നല്ലനിലയിൽ നടന്നുവരുന്നുണ്ടു്. ഈ പത്രികകളെല്ലാം ചെയ്യുവരുന്ന ഭാഷാസേവനം വളരെ പ്രശംസാർഹമാണു്.

സാഹിത്യകാരസംഘടന. നമ്മുടെ സാഹിത്യ പരിഷത്തുപോലെയുള്ള ഒരു സാഹിത്യകാരസംഘടന തമിഴിൽ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന കേട്ടാൽ ആരും അത്ഭുതപ്പെടുന്നതാണു്. ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലങ്ങളായി ഒരു ഏഴുത്താളർ മഹാനാടു് (സാഹിത്യകാരസമ്മേളനം) നടന്നുവരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അതു കാംക്ഷക്ഷമമായ രീതിയിൽ സാഹിത്യകാരന്മാരെ ഒരു വ്യവസ്ഥാപിതമായ സംഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ പരിശ്രമിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. അചിരേണ തമിഴരുടെ ദൃഷ്ടി ഈ വിഷയത്തിൽ പതിയുമെന്നു് വിശ്വസിക്കാം.

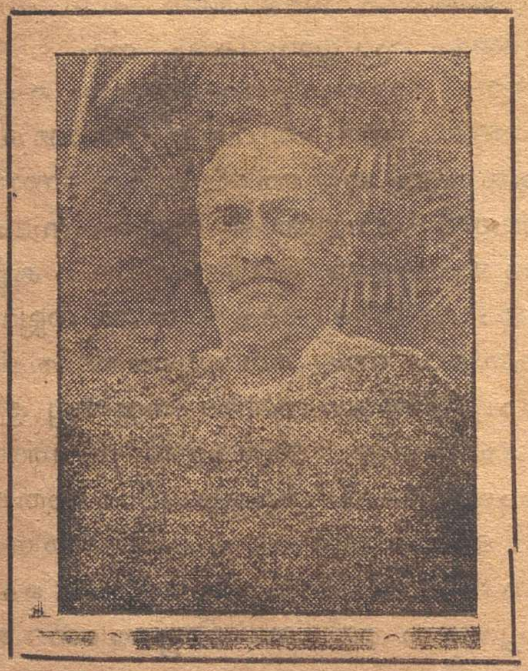
ഉപസംഹാരം. ഇതരഭാഷകളെപ്പറ്റി നാം പഠിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. സ്വാതന്ത്ര്യ സമരകാലത്തു് ഭാരതീയരിൽ കണ്ട ഐകമത്യം സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കു ശേഷം ശിഥിലമായ്ത്തീരുമോ എന്നു സംശയിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും നാം അങ്ങിങ്ങായി കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. ഈ ശിഥിലീകരണോന്മുഖത നാം എത്ര വേഗത്തിൽ കൈവിടുന്നുവോ അത്രയും വേഗത്തിൽ നമ്മുടെ സഹോദര ഭാഷകളായ തമിഴ, തെലുങ്കു, കന്നാടകം എന്നീ ഭാഷകളിൽ നിന്നു നല്ലനല്ല കൃതികൾ നാം മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യിക്കുകയും നമ്മുടെ നല്ല വല്ല കൃതികൾ മറ്റുള്ള ഭാഷകളിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യിക്കുകയും വേണ്ടതാണു്. അതിലേക്കു ഭാഷാഭിമാനികളുടെ ശ്രദ്ധ തിരിയുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ ഈ ചെറുപ്രസംഗം തമിഴ് സാഹിത്യത്തിന്റെ ഒരു ഏകദേശചിത്രമായെങ്കിലും ശ്രോതാക്കളിൽ പതിപ്പിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

ജയ്ഹിന്ദ്.

ആസ്ഥാനമഹാകവി

(വട്ടോളി കൊച്ചുകൃഷ്ണൻനായർ)

കേരളരാജ്യപൂവ്
സൽപുണ്യസച്ഛായമേ,
കൈരളീദേവിമാതു
വാത്സല്യനികേതമേ,
താവകമുചിതമാം,
മാസ്ഥാനകവിസ്ഥാനം
കൈവന്നതോർത്തതന്ത
മാത്മസംതൃപ്തർ ഞങ്ങൾ!...
കലയെജ്ജീവാതുവായ്
മാനിച്ചു ജീവിച്ചിന്നും,

ലളിതം കാവ്യാമൃതം
പകരും മഹാകവേ,
അദ്ദേവിയെഴുന്നള്ളും
രഥത്തിൻ ചക്രങ്ങളും-
മുത്തമം വേൽകുതി
തല്ലജം ഗദ്യം,പദ്യം
സാരമിയായി, ദീർഘ
കായനാം ഭവാൻ, കേതി-
രാരനൃനായ് സച്ഛ
വർണ്ണനായ് മുന്നിൽകണ്ടു!
കൈരളീസേവയ്ക്കായി-
ക്കലോപാസകൻ ഭവാൻ,
സാരജീവിതം കൊൾവൂ,
ഞങ്ങളംതൻകൃതജ്ഞത!...
കൊട്ടാരംതന്നിലേഴാം
നിലയിലുദാസീന-
മട്ടായി നിവസിച്ച
കൈരളീമാതാവിനെ
ഒട്ടനാൾ പുരാണങ്ങൾ
കേൾപ്പിച്ച ഭവാൻ;പരി-
തുഷ്ടയായ്ത്തീർന്നദേവി
യങ്ങയെയാശംസിച്ചു!
ഉണ്മയിൽപിന്നെ"യരി
പ്രാവി"നെക്കാട്ടിമുറ;
ത്തമ്മയെത്താഴത്തെയ്ക്കാ
യെഴുന്നള്ളിച്ച ഭവാൻ.
അമ്മഹാ "ഗുരുനാഥൻ"
തൻ പുണ്യരൂപംകാട്ടി
"ക്കമ്മത്രമി" തൻസേവാ-
സക്തിയും ജനിപ്പിച്ചു,
"ഗുരുരിൽ ഗുരുൻ" മൂല
മയിത്തം തീണ്ടലാദി
ബഹുമാമനാചാര
ശൃംഖലമുറിച്ചിതു.
"മാപ്പ" കിപ്പാവങ്ങളെ
ലാളനം ചെയ്യിപ്പിച്ചു
സൽപുത്രൻഭവാൻ ചേത്തി
തമ്മയ്ക്കു, കെല്പുംശ്രീയും.....
കൈരളീമാതാവിന്റെ
"ജാതകം തിരുത്തി"യ-
സാരജ്ഞോത്തമനാകു
മാസ്ഥാനമഹാകവേ,
കേരളസംസ്കാരത്തിൻ
മുന്നിലായ് ദീപംവച്ചു
പാരെല്ലാമതിൻമേന്മ
യെത്തിച്ചുധന്യാത്മാവേ,
തുംഗാഭിമാനം ഞങ്ങൾ
താവകഗളത്തന്നിൽ
മംഗളമലർമാല്യ
മർപ്പിക്കും നിരന്തരം!

സഹോദരന്റെ മകൾ

കെ. ജി. മണ്ണാറെ, ഫോട്ട്കൊച്ചി.

സാറയുടെ അദ്ധ്യയന ജീവിതത്തിന്റെ അദ്ധ്യായമവസാനിച്ചു:—പെട്ടെന്നവസാനിപ്പിച്ചു. അവളിന്നു സ്വന്തം വീട്ടിലല്ല, നാട്ടിലുമല്ല; ദൂരദൂരെ പട്ടണത്തിലൊരു 'ശാല'യിൽ!

സാറയുടെ മുഖം അപ്രസന്നമായിട്ടല്ലാതെ ഒരു കണ്ണു കാണുവാൻ ശാലയിലൊരാൾക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. അകാശത്തിന്റെ അപാരതയിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു, വരാന്തയുടെ വല്ലിടത്തും അവൾ വന്നു നില്ക്കും; അവൾ നിന്നിമേഷനയനങ്ങളിൽ നീരണിയും; അവളുടെ മാറിടം വീർക്കും; പൂച്ചസ് മൂതിയുടെ തപ്തനിശ്വാസം അവളറിയാതെയൊന്നുയർന്നുപോരും; അതോടൊക്കുടി വക്ഷഃസ്ഥലം അമർന്നു ചുരുങ്ങും; ക്രമാതീതമായതെന്തോ ഒഴിഞ്ഞതുപോലെ!

യോഹന്നാന്റെ ദ്വിതീയ പുത്രിയാണു സാറ യോഹന്നാനൊരു 'സഹോദര'നാണു—'സഹോദര സംഘ'ക്കാരൻ! സാറയൊരു ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിനിയാണ്. സാറയ്ക്കു ഇളയ ഒരു സഹോദരനും, മൂത്ത ഒരു സഹോദരിയുമുണ്ട്. സഹോദരൻ കുട്ടിയാണ്, മൂന്നാംക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്നു. മൂത്ത സഹോദരി 'പൊട്ടി'യുമാണ്! അവളെ സംബന്ധിച്ചു യോഹന്നാനു ഒരു ദിവസം ഉറക്കത്തിൽ ദൈവം ദർശനം കൊടുത്തത്രേ! അതിനടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ അയാൾ പറകയാണു,—"ഇന്നലെ രാത്രി ഞാനുറങ്ങാൻ കിടന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഞാനുറങ്ങിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു പ്രകാശം ആകാശത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിവന്നു. ഞാനമ്പരന്നു ക്രമേണ ആകാശം ഒരു വെള്ളിരൂപമായി മാറി. അതുമാഞ്ഞു. ഉടനെ ഒരു മനുഷ്യാകാരം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ആ രൂപത്തെ നോക്കുവാനെനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല, അതയ്ക്കു ജ്വലിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു, ആ മുഖം! ഞാൻ ധൈര്യമവലംബിച്ചു കണ്ണു ചിമ്മിയൊന്നു നോക്കി. കർത്താവു!.....കർത്താ, വെന്നോട്ടു പറകയാണു,—"നിന്റെ മകൾ അന്ന എന്റെ രാജ്യത്തിൽ പൊട്ടിയായിരിക്കയില്ല; നീയതിനു വിഷമിയ്ക്കണ്ട;—സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു കാത്തിരിപ്പിൻ....." എന്നും, നമ്മുടെ ഇഷ്ടമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമാണു നടക്കുക. നാം കർത്താവിനു സ്തോത്രം ചെയ്യുക!....." അങ്ങിനെയൊരു വിശ്വാസിയാണു യോഹന്നാൻ—ഒരു സുവിശേഷപ്രാസംഗികൻ!

* * * * *

അങ്ങിനെ അവളുടെ അന്തരാഗത്തിന്റെ അലയടികളടക്കി, ആ ശാലയിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുകയാണ്. അവളിൽ അവളുടെ പിതാക്കന്മാർ ആരോപിച്ച അപരാധമെന്താണു? അവളതു ഓരോന്നോരോന്നായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നുണ്ടാകും.

പ്രാഥമികപാഠശാലയിൽനിന്നു സാറ ഹൈസ്കൂളിലേക്കു കാലുകുത്തിയതു, അതുന്നുദ്ഭമായ അനുഭവത്തിന്റെ ആകൃഷ്ടശക്തിയാലാണോ?

അവളുടെ ക്ലാസിൽ പഠിച്ചിരുന്നവനാണു്, രവി. കൃത്രിമമായി ഒന്നുംതന്നെ രവിയുടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആരെയും പ്രലോഭനങ്ങളിൽ മെരുക്കിയെടുക്കുവാൻ അവൻ മുതിർന്നിട്ടില്ല. സാറയുംരവിയും മൂന്നര സംവത്സരം ഒരേ ക്ലാസിൽ ഇരുന്നു പഠിച്ചവരാണു്. ഒരു ക്ലാസിൽനിന്നു മറേറ ക്ലാസിലേക്കും, അവിടന്നു മറേറതിലും—അങ്ങിനെ പടിപടിയായി ഉയർന്നുവന്നവരാണു്. ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞു ഒരു വാക്കു,—ഒരു നോക്കുപോലും അവർ തമ്മിലുണ്ടായിട്ടില്ല. സാറതന്നെ അതിശയിക്കാറുണ്ടു്, രവിയുടെ വിനയാനമ്രഭാവങ്ങളിൽ! കൂസ്തിക്കുട്ടികളുടെ കോലാഹലത്തിൽ നിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന രവിയെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു്, അദ്ധ്യാപകൻ ഉണർത്താറുണ്ടു്,—"രവിയെക്കണ്ടു് അച്ചടക്കം ശീലിക്കുക—"യെന്നു.

ഒരു ബുധനാഴ്ച. ക്ലാസു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ചലനം!—അവിചാരിതവും അനിയന്ത്രിതവുമായ ഒരു ചലനം! സ്കൂൾ നിറയെ ഒരാരവം—വിദ്യാർത്ഥിനീ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആകപ്പാടെ ഒരു തിരക്കു്—ഒരു ബഹളം!! സാറയും എഴുന്നേറ്റു. പകച്ചു ചുറ്റും നോക്കി. ഇതെന്തു? അവൾക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല! "ഭാരതമാതാക്കീ—ജയ്!" ഹാളിൽ മുഴങ്ങുന്നതുകേട്ടു ഒരു ജയ്വിളി! കോരിത്തരിപ്പിക്കുന്ന ആ ജയാരവം പുറപ്പെട്ട ഭാഗത്തേയ്ക്കു സാറ ഒന്നു നോക്കി:—രവി! "ഭാരതമാതാക്കീ—ജയ്!!—"വീണ്ടും വിളി. രവി, ജയ് വിളിച്ചിറങ്ങുകയാണു് എല്ലാവരും ഇറങ്ങി; സാറയും.

"ഭാരതമാതാക്കീ—"

"ജയ്!!!...—" ആദ്ധ്യാത്മികം നിർന്നു നീങ്ങുകയാണു്.

"മഹാത്മാ ഗാന്ധിക്കീ—"

"ജയ്"

"പണ്ഡിറ്റ് നെഹ്രുക്കി—"

"ജയ്"

സുഭാസ് ചന്ദ്രബോസ്ക്കീ—"

"ജയ്"

"അബ്ദുൽക്കലാം ആസാദ്ക്കീ—"

"ജയ്"

അങ്ങിനെ ആ സപ്തസ്വരങ്ങളും സ്കൂൾ മൈതാനത്തിൽ തടിച്ചു കൂടി.

രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളെ അടിമത്തത്തിന്റെ അടിവേരുറുക്കുവാൻ കരുമയത്തിയെന്ന കുറ്റത്താൽ ബന്ധനത്തിലാക്കിയ ദുഷിച്ച മുഹൂർത്തമായിരുന്നതു്. തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട നേതാക്കന്മാരും കല്ത്തുറുങ്കിൽ കയറിയതിനെ, തികച്ചും പ്രതിഷേധിക്കാൻ, ഭാരതത്തിന്റെ അങ്ങോളമിങ്ങോളം കോടികോടി കണ്ഠങ്ങളാണു ഒറ്റ സമയത്തിൽ, ഒറ്റ സ്വരത്തിൽ ഉറന്നതു്!.

മൈതാനിയിൽ, പ്രതിഷേധ പ്രസംഗങ്ങളം. ധൃത വീര്യം,—പ്രാണനെപ്പോലും വകവയ്ക്കാതെ— മാറെറാലിക്കൊണ്ടു് ജനാവലിയെ പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കി. ആ പ്രസംഗങ്ങളം ഇപ്പോഴും സാറയുടെ ഹൃത്തടത്തിൽ വന്നടിക്കുന്നതായി അവൾക്കനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അന്നാണു് രവിയുടെ വാക് പ്രഗത്ഭത അവൾക്കനുഭവേദ്യമായതു്. അവന്റെ ഭാഷയുടെ എന്തു ലാളിത്യം? എന്തു ഘടന? എന്തു പ്രബുദ്ധ വീര്യം? ഹാ! സാറ മനസാ അഭിനന്ദിച്ചു.

രവി സതീർത്ഥ്യരുടെ ഇടയിൽ ബഹുമതനായി, ബഹുമാന്യനായി. ആരും അവന്റെ സാമീപ്യത്തിനു കൊതിച്ചു. സാറയും മനസ്സുകൊണ്ടടുത്തു.

ഒരു ദിവസം ക്ലാസിൽ മറെറാരു സഹപാഠിനികളോടുകൂടി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു; പരിതഃസ്ഥിതിയില്ല

പ്രജ്ഞരായി സല്ലപിച്ച സന്തോഷിക്കയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണു്, മധുരമനോഹാസാനചിതം, രവി കയറി വന്നതു്! പെട്ടെന്നു സാറ അറിയാതെ എഴുന്നേറ്റുപോയി. രവി അവളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അവളും ഒന്നു നോക്കി. ആ നോട്ടങ്ങൾ അന്യോന്യം ക്ലുട്ടിമുട്ടി.

ഒരാന്തൽ:— ഒരോമ്മത്തെറ്റിൽ ഒരുത്തിയ്ക്കുണ്ടാകാവുന്ന ഒരാന്തൽ!!! അതു സാറയ്ക്കുമുണ്ടായി. മനോക്ഷശോണിമ അവളുടെ മുഖമണ്ഡലത്തിൽ കത്തിക്കയറി. അവൾ അവനമിതാനനയായി. രവിചിരിച്ചു കൊണ്ടു തന്റെ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു പോയി.

ഈ സംവേത്തോടുകൂടിയാണു് സാറയുടെ കൂട്ടുകാരികൾ, സാറയെ കളിയാക്കാറുണ്ടു് "രവി!- രവി!"യെന്നു ചിലപ്പോഴെല്ലാം അവർ അവളെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാറുണ്ടു്. എന്തൊരമളി, എന്തൊരു കരുതലില്ലായ്മ!! ചിന്തിയ്ക്കുന്തോറും സാറ നാണിയ്ക്കും. ശരിയായി നിയന്ത്രിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇതിനുമുമ്പു് പലപ്പോഴും ഇങ്ങനെ താൻ നാണം കെടേണ്ടിവരുമായിരുന്നില്ലേ? ഇപ്പോളിപ്രകാരം സംയമനശക്തിയില്ലാതായിപ്പോയല്ലോ എന്നു സാറ വിഷാദിക്കും.

സാറയുടെ പിതാവു് കായ്മംവിട്ടു ഒരക്ഷരം, കുടുംബത്തിൽപ്പോലും, ഉരിയാടാത്തവനാണു്. അടുത്ത വീട്ടുകളിലെ കുട്ടികളും മാതാപിതാക്കന്മാരും തമ്മിൽ ചിരിക്കുന്നതും രസിക്കുന്നതും കാണുമ്പോൾ സാറ കൊതിച്ചുപോകും! അവരെപ്പോലെ ഒരു ജനിയിതാവിനെ അവൾക്കു കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ! ബേബിയോടു്— അങ്ങനെയാണു ഇളയ സഹോദരന്റെ പേർ —മാത്രമേ അവളുടെ അപ്പൻ ചിരിച്ചു സംസാരിക്കാറുള്ളൂ. ഒരുപക്ഷേ, അവന്റെ തുടുത്ത കവിളിലോ, ചുരുണ്ടിരുണ്ട മുടിയിലോ ഒന്നു തടവിയെന്നും വരാം— അതാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പുത്രവാത്സല്യം! അദ്ദേഹത്തിനു് അടുത്തുള്ളവരോടു് അടുപ്പമില്ല. അയൽവാസികളായ അവരുടെ സഹവാസത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പുച്ഛമാണു്. ഹിന്ദുക്കളവിശ്വാസികളും, മറ്റു ക്രൈസ്തവർ നാമമാത്ര ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണെന്നാണു്, അയാൾ അവരിൽ കാണുന്നകുറ്റം.

സാറ ചുഴിഞ്ഞു ചുഴിഞ്ഞാലോചിച്ചു, അപ്പച്ചന്റെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥമെന്താണെന്നു് അവൾക്കൊന്നും മനസ്സിലായില്ല.

ഒരു ദിവസം സാറ സ്കൂളിൽ നിന്നു വരികയായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ, സ്വഗൃഹത്തിന്റെ കോലായിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ധൃതിയിൽ ലാത്തുകയാണു്, കുട്ടിലിട്ട വെരുവെപ്പോലെ അമ്മവാതിൽമറയത്തു വിഷാദിച്ചു നില്ക്കുന്നു. ജ്യേഷ്ഠത്തി മുറിയിൽനിന്നു ഇടയ്ക്കിടെ നോക്കുന്നുണ്ടു്. അനുജനവിടെയില്ല. മൂന്നുപേരുടേയും കണ്ണുകൾ കലങ്ങിട്ടുണ്ടു്, ഒന്നു ക്രോധംകൊണ്ടു്, മറ്റൊന്നു് ഖേദംകൊണ്ടു്, മൂന്നാമതൊന്നു കാര്യമറിയാത്ത അമ്പരപ്പുകൊണ്ടു്. സാറയ്ക്കു് ഒന്നും മനസ്സിലായില്ല, എങ്കിലും, അവൾക്കുമുണ്ടായി ഒരു പരിഭ്രമം! യോഹന്നാൻ ഇപ്പോഴും ലാത്തുകയാണു്.

സാറ ഒരു കാൽ ഇറയത്തെടുത്തു വച്ചു.

"ട്ടെ—" ഒരടി.

ചുമലിൽ താങ്ങിപ്പിടിച്ചിരുന്ന പുസ്തകക്കെട്ടു തെറിച്ചു തറയിൽ ചിതറിവീണു. അവളുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയത്തിൽ ചീവിട്ടു കരഞ്ഞു.

"ട്ടെ...ട്ടെ"—വീണ്ടും അടി!

ഒരു കറക്കം!—സാറയുടെ തലയ്ക്കു ഒരു കറക്കം!! അവളവിടെ ഇരുന്നു.

"കത്താവേ!.....എന്റെ മോളു്....

അമ്മ ചാടി വീണു.

"ട്ടെ"—അമ്മയ്ക്കും കിട്ടി ഒന്നു്.

പൊട്ടി, കരച്ചിലായി.

ബഹളം! പരിഭ്രമം ക്രമേണ ഭയങ്കരമായ ബഹളം!!

"അമ്പെടി! നിന്നേക്ക തീറ്റിപ്പോറ്റി ഇത്രേക്ക ആക്കീപ്പം ഒട്ടക്കം ഇതാണ, വെച്ചേക്കണ! ഛീ! വല്ല അവിശ്വാസികളുടേം ക്രക്കി വിളീലും, ക്രത്താട്ടത്തിലും നിന്നെ വിട്ടേക്കാം.....നിനക്ക ഒരു ജാതിക്കള്വി! അല്ലെടി.....ഒരു രവിയുണ്ട ത്രേ, രവി. ആ പിച്ചക്കാരൻ—ആ പട്ടിണിക്കാരൻ ആ അവിശ്വാസിയുടെ കുഞ്ഞു!.....എടീ, അസത്തേ! ഞങ്ങളേം സഭേനേ പെറ്റതാക്കണ മല്ലെടി? എടീ, അല്ലെടി!.....നീ നന്നാകുമോന്നു ഞാനൊന്നു നോക്കട്ടെടീ!.....പട്ടത്തം ഇന്നത്തെ കൊണ്ടു നിത്തി. നാളെത്തന്നെ നിന്നെ ത്രസ്ത്രുക്ക് അയച്ചേക്കാം; കാണട്ടെ നിന്റെ തോന്ന്യാസം!....."

അന്നു രാത്രി ആ കുടുംബം ഉപവാസമാണനുഷ്ഠിച്ചതും

നിശ്ശബ്ദം!

നിശ്ചലം!!

സവ്വത്രശൂന്യമായ രാത്രി!!

സാറ കിടക്കയിൽ കിടന്നാലോചിക്കുകയാണു്. ആലോചിച്ചാലോചിച്ചു വിയക്കുകയാണു പിതാവിന്റെ ഓരോ വാചകങ്ങളും, ഓരോ വാക്കും—ഓരോ അക്ഷരംപോലും അവളുടെ കരളിൽ കഠാരിയിറക്കുകയാണു്.

ക്രക്കിവിളി!—സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള, കമ്മഡീരന്മാരുടെ ആഹ്വാനം, വെറും ക്രക്കിവിളി!!—ക്രുദ്ധത്തോടെ കൊടിയുമയത്തി, ആ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രകടനപ്രദക്ഷിണംവയ്ക്കുന്നതു,—അടരിനണിനിരക്കുന്നതു—വെറും ക്രത്താട്ടം!—എന്തൊരു വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ! പാശ്ചാത്യരുടെ പരിമാധികാരം പിന്നെയും പടുത്തുറപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ!!.....സാറ പല്ലു കടിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ—സാറയുടെ ജനകനായ യോഹന്നാന്റെ—പ്രസംഗങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ, പെരുമാറ്റങ്ങൾ—എല്ലാം അവളുടെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ പ്രതിഫലിച്ചു. കൃസ്തുദേവന്റെ ധർമ്മോപദേശങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് അവളുടെ അപ്പൻ പ്രബോധിപ്പിക്കാറുണ്ടു് ധനവാൻ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ കടക്കുന്നതു്, ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയിലൂടെ കടക്കുന്നതുപോലെയിരിക്കും, എന്നും; അന്യനെ തന്നെപോലെ സ്നേഹിക്കണമെന്നും; വേലക്കാരനെ ക്രൂരിക്കു വിഷമിപ്പിക്കരുതു, എന്നും—മറ്റും മറ്റും അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കാറുണ്ടു്. എന്നിട്ടും, പിച്ചക്കാരനെ പുരിക്കുന്നു! അയൽക്കാരനെ അറച്ചുകറുന്നു!! അപ്പോൾ പിതാവിന്റെ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രായോഗികതയിതാണോ?.....ഇവിടെ വരുന്ന വേലക്കാരികളെല്ലാം പിണങ്ങിപ്പിരികയല്ലേ, ചെയ്യുന്നതു? ഒരു വേലക്കാരിയെ സംബന്ധിച്ചു അമ്മയുമപ്പനും ശണ്ഠകൂടിയതു എന്തിനാണു്? അമ്മ അവളെ നിർബ്ബന്ധിച്ചല്ലേ, ഒഴിപ്പിച്ചതു്? എന്നിട്ടു, തന്റെ പിതാവു് ഒരന്യസമുദായക്കാരന്റെകൂടെ അവളെ പറഞ്ഞയച്ചതോ? അവനുവേണ്ട സഹായം ചെയ്യാമെന്നേറ്റതോ? അന്യസമുദായക്കാരന്റെകൂടെ ജീവിക്കുന്ന അവളെക്കാണാൻപോലുമെന്നറിഞ്ഞിട്ടല്ലേ, അപ്പനോടു അമ്മ കുറച്ചുദിവസംമിണ്ടാതിരുന്നതു്?—അങ്ങിനെ പലതും പലതും, കാലത്തിന്റെ മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന താളുകളിലേയ്ക്കല്ല, മറിഞ്ഞുപോയ താളുകളിലേയ്ക്കു തിരി

ഞ്ഞു നോക്കി അവൾ കണ്ടു. ഇതാണോ വിശ്വാസിയുടെ സാക്ഷാൽക്കാരം?

അവിശ്വാസി!—

രവി അവിശ്വാസിയാണത്രേ!.....ജല പ്രളയത്താൽ ലോകം നശിപ്പിക്കില്ലെന്ന, ഈശ്വരന്റെ പ്രതിജ്ഞയുടെ അടയാള മാണ് മഴവില്ല്, എന്നു പറഞ്ഞാൽ രവിയെപ്പോലുള്ളവർ വിശ്വസിക്കയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, നിങ്ങൾക്കു തന്നെ വിശ്വസിയ്ക്കുവാൻ കഴിയാത്തതല്ലേ, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ? നിങ്ങൾക്കു തന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ആകാത്തതല്ലേ, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ? അങ്ങിനെയുള്ളവ വിശ്വസിക്കാത്തതാണോ അവരുടെ കുറ്റം? അതുകൊണ്ടാണോ അവിശ്വാസികളാകുന്നതു? എങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളെ അപ്പടികണ്ണും പൂട്ടി വിശ്വസിച്ചു വഞ്ചിതരാകുവാൻ—സ്വയം നശിക്കുവാൻ—അവരൊരുമ്പെടുകയില്ല; അവിശ്വാസിയെന്ന അഭിസംബോധനയിൽ അവരൊരു കുറവും കണ്ടെന്നതുമല്ല!

അവളുടെ ഹൃദയം വീണ്ടും ക്ഷോഭിച്ചു; നാഡികൾ വിജൃംഭിച്ചു; വക്ഷസ്സു വീർത്തു...

നേരം പുലർന്നു. സാറയുടെ ഉടുപ്പും പെട്ടിയും തയ്യാർചെയ്തു. യാത്രയുള്ള ഒരുക്കമായി. അമ്മയും അന്നയും സാറയും കണ്ണുതിരുമ്മി.

അങ്ങിനെ, പുത്തരിയായിട്ട അവൾ പട്ടണം കണ്ടു. ആദ്യമായിട്ട അമ്മയെപ്പിരിഞ്ഞു.

* * * * *

ദുഃഖസങ്കീർണ്ണമായ വാസരങ്ങൾ പലതും കടന്നു കടന്നു പോയി. വർഷമൊന്നായി. സാറ ഇപ്പോഴും ശാലയിൽ ജീവിക്കുകയാണ്. സ്നാനം, അശനം, അംശുകം, നമസ്കാരം—ഇവകൊണ്ടു മാത്രം ജീവിതമാക്കുമെങ്കിൽ, സാറയും ജീവിയ്ക്കുകയാണ്.

അവളവിടെ വന്നതിനുശേഷം, അവിടത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിലെ ആന്തരാർത്ഥം കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ അവളുടെ മസ്തിഷ്കം പുകഞ്ഞു; ഇന്നും പുകയുകയാണ്. യാഥാർത്ഥ്യം?.....ഒരാഗ്നേയ ചിഹ്നം മാത്രം എവിടെയും അവൾ കണ്ടു;—പ്രത്യക്ഷതിലഭിയ്ക്കാത്ത ഒരു ചോദ്യം!

മിസ്സി!—അവരാണവിടത്തെ നായിക. അവൾക്കു ചിരിക്കാം, രസിക്കാം. അതിവൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ആശാട്ടി!—അവൾക്കും രസിക്കുന്നതിനുകൈയ്യകമുണ്ട്; സൌകര്യമുണ്ട്. അവൾക്കും ചിരിക്കാം, ആർപ്പാടിയ്ക്കാം; പക്ഷേ, മിസ്സിയെ സൂക്ഷിക്കണം! ശാലക്കുട്ടികൾക്കോ, അസ്വാതന്ത്ര്യം!—ക്രൂച്ചിക്കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ഒരവസ്ഥ!! കളിയില്ല, ചിരിയില്ല, ഉല്ലാസമില്ല! അതൊക്കെ നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു;—നിയന്ത്രിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്നിട്ടും ആ നിലാവുള്ള രാത്രിയിൽ എന്താണുണ്ടായതു? അതോർത്തപ്പോൾ സാറയുടെ കൂളിരുകോരി; കോരിത്തരിച്ചു. അന്നു നടന്ന സംഭവം ഇന്നും അവളുടെ കൺമുന്നിൽ നിന്നു മാഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭമായിരുന്നു, അതും. അതും ആ വരാന്തയുടെ വളവിൽ വെച്ചു തിണ്ണയിൽ! ജന്മമെടുത്ത ആ ശിശുവിന്റെ "മ്മാ!....."വിളികേട്ടാണ്, ശാലാനിവാസികൾ കണ്ണു തുറന്നതു. രണ്ടുഹൃദയങ്ങളുടെ ഏകീകരണത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരമായ ഒരാകാരം—ഒരു പെൺകുഞ്ഞു! ആർഭാടമോ, ആഡംബരമോ, കോലാഹലമോ അവരുടെ ആ ചേർച്ചയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒച്ചപ്പാടില്ലാത്ത—ഒരു കുഞ്ഞുപോലുമാറിയാത്ത—ഒരു പരിണയം!—ഒരന്തഃകരണ വിവാഹം!! ഒരു നരനും ഒരു നാരിയും മാത്രമറിഞ്ഞ ഒരു വിവാഹം!!!

അതിന്റെ സാഫല്യമായിരുന്നു, നിലാവുള്ള ആ നിലയിലെ ആ നിമിഷം.

അവളപരേഖ്യവിൽ ആ ശാലയോട്ടയാത്ര പറഞ്ഞു ഇറങ്ങി; അല്ല, ഇറക്കി; അതാണു സമുദായനീതി. കീറത്തുണിയിൽ മൂടിയ ചേരക്കുഞ്ഞിനേയും കൊണ്ടു, നീരൊഴുകുന്ന നേത്രങ്ങളോടെ വീഥിയിലേക്കു നടന്ന അവളെ സാറ ഇമവെട്ടാതെ നോക്കികൊണ്ടു നിന്നു. വഴിയാധാരയായ അവളുടെ ഭാവി? സാറ സാറയോടുതന്നെ ചോദിച്ചു. സാറയ്ക്കു അതുതന്നെ സമുദായത്തോടും ചോദിയ്ക്കാൻ തോന്നി. ദുരഭിമാനത്തിന്റെ തനിരൂപമായ ഇന്നത്തെ സമുദായനീതി, നൂറകം സൃഷ്ടിക്കുന്ന അനീതിയാണെന്നു സാറ തീരുമാനിച്ചു. ലോകത്തിന്റെ തലയിൽ നിയമം വച്ചുകെട്ടുന്ന ശാസന അവൾ വെറുത്തു.

സാറ ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു മടുത്തു; ശേഷിയും ശേമുഷിയും തളർന്നു. അവളുടെ വിഷമംപിടിച്ച നിമിഷങ്ങളിഴഞ്ഞിഴഞ്ഞു പോകുകയാണു്.

ഒരു ദിവസം അപരാഹ്നത്തിൽ സാറ മുറിയിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. വീഥിയുടെ വിദൂരതയിൽ ഒരു ശബ്ദം അവൾ കേട്ടു. അവൾക്കതു അസ്പഷ്ടമായിരുന്നു. അതു് എങ്ങുനിന്നോ ആരംഭിച്ചു്, ഇങ്ങോട്ടടുക്കുകയാണു്. ശാലയിൽ എല്ലാവരുമുണ്ടായിരുന്നു; എല്ലാവരും ശ്രദ്ധിച്ചു് ചെവിടോർത്തു. അതേ—അതു ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ വരികയാണു്. അടുക്കുംതോറും ആ സ്വരം തടിച്ചുതടിച്ചുവരുന്നു. അന്തരീക്ഷത്തിൽ അതു് തുളഞ്ഞുകയറുന്നു.

എല്ലാവരും ശാലയുടെ ഇറയത്തേയ്ക്കിറങ്ങിനിന്നു. ആരവം കൂറച്ചുകൂടി അടുത്തു.

"ജയ്"—അല്പസ്പഷ്ടമായ ഒരു ശബ്ദം!

"ജയ്"—കുറേക്കൂടി സ്പഷ്ടം!!

"ജയ്"—പരിപൂർണ്ണസ്പഷ്ടം!!!

"മഹാത്മഗാന്ധിക്കീ—"

"ജയ്"

"ജവഹരിലാൽ നെഹ്രുക്കീ—"

"ജയ്".....

ശാലയുടെ പടിവാതിൽ കടന്നു് ആ ജനതതി നീങ്ങുകയാണു്. എന്തൊരു ജനക്കൂട്ടം! എന്തൊരൊരുമ! എന്തൊരു ധീരഗാംഭീര്യം! ഹാ!.....ഞൊടിയിൽ പൂവ് സ്മരണകവും സറേയുടെമനനാംബരത്തിൽ നിരന്നു മിന്നി.

അവളുടെ ഭാവംപകർന്നു. അക്ഷികവും പ്രോജ്ജ്വലിച്ചു. സിരകളിൽ ചൂടുനിണം പാഞ്ഞു.

സാറ ഒരോട്ടം!

"സാറേ, സാറേ,!.....!!"

പുറകിൽ, ആശാട്ടിയും മിസ്സിയും വിളിച്ചു. അവൾ ഇതുകേട്ടില്ല.

ഘോഷയാത്ര അങ്ങിനെപോകയാണു്.

"സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസിക്കീ—"

"ജയ്"

ആ 'ജയ്', വിളിയിൽ സാറയുടെ കണ്ണും അങ്ങേഅറ്റത്തോളം തുറന്നു.

ഒരു മഞ്ഞുതുള്ളിയോട്

ടി. എൻ. ആർ. വർമ്മ.

സഹ്യാദ്രിപുത്രനുമാർദ്രവാണതരസ്സിനക്കൻ
നിർവ്വാണസൗഖ്യമരുളീ ചരമാദ്രിയിങ്കൽ;
പൂർവ്വാധികംപുതുമചാർത്തിയുഷസ്സുണർന്നു
പൂർവ്വാംബരത്തിലൊരു കാഞ്ചനരേഖപോലെ

പൊന്നിൽക്കടഞ്ഞചഷകത്തിനകത്തുഷസ്സിൻ-
മുന്നിൽ, മഹീമഹിളയച്ചൊരുമെയ്കരങ്കംപോൽ
മിന്നീ തുഷാരകണമൊന്നുദയക്കിരുസ്സിൽ
മന്ദംഹസിച്ചൊരുപനീർമലർതൻഭൂതത്തിൽ

സുരമന്ദാരകാഞ്ചനമയൂഖവിലാസമാം പൊൻ-
ചുരൽത്തിളക്കമുദയാദ്രിയിലായ്പരക്കെ,
ശ്രീരമ്യതാരമണിമാല കവർന്ന രാവാം
ചോരൻഗമിയ്ക്കുയൊരുമുത്തുപതിച്ചുവേഗിൽ

ബാലാർക്കനാമലരിനെക്കരപല്ലവത്താ-
ലാലിംഗനത്തിലലിയിച്ചു രമിച്ചിടുമ്പോൾ
ആലോലമാം തനുവിലെപ്പുളകാങ്കുരംപോൽ
നീ ലാലസിച്ചിടുകയായ് മുഗ്ദമഞ്ഞുതുള്ളീ!

മഞ്ജുതരമാമ്മലർമെത്തയിലാണുനീയീ-
മന്നിൽപ്പിറന്നതുടൽപൂണ്ട വിധൂലിപോലെ
നിൻജീവിതം ക്ഷണികമാകിലുമായതാത്മ-
സംതൃപ്തിതൻവിജയമുദ്രപതിച്ചതത്രേ!

അല്ലിൻറഗാഹചരമിനൻഖനനംനടത്തി-
ച്ചുല്ലേ, പതിച്ചുകനകക്കുതിർമാലനിന്നിൽ
നിർല്ലോകേന്തിചൊരിയുന്നൊരുനല്ലവൈര-
ക്കല്ലേ! നിനക്കു വിലചൊൽവതസാദ്ധ്യമത്രേ!

ആഹാ! ലസിച്ചിടുകയായി! നവീനരാഗം
കൊലുന്നനീയൊരു തനിപ്പവിഴംകണക്കെ
തുടിൻറശോണിമകലർന്നകവിൾത്തടത്തിൽ
സ്ഫാരാഭയോ പ്രതിഫലിപ്പതു നിന്നിലിപ്പോൾ!

പൊൻതൂമിനാലരുണനംബരവീഥിയിങ്കൽ
നന്നായ് രചിച്ചപുതുചിത്രകലാവിശേഷം;
വിൺനാരിമാർക്കുമിലഭ്യമയവർകനിഞ്ഞു
നിന്നപ്പൊഴക്കുവിലിലെ ദ്യുവിമിന്നി നിന്നിൽ

പെട്ടെന്നുശോണിമ മറഞ്ഞു വിചിത്രവർണ്ണം
കാട്ടുന്ന നിന്നിലൊരു കോമളഭീപ്സിപാഞ്ഞു
മൊട്ടിട്ടമോഹനമഹേന്ദ്രധനസ്സുരിക്കും
മട്ടിൽ തവാംഗരുചിമിന്നുകയായ് നഭസ്സിൽ!

താപംവളർന്ന രവിതൻകിരണാവലിയ്ക്കും-
ത്താപംകലർന്ന തവമേനിയലിഞ്ഞുകാണായ്
നിൻപുണ്യജീവിതരസം വിമലാംബരത്തിൽ
പൊൻപൂശിടുന്ന നവരോസ്സലലിഞ്ഞുചേർന്നു

ഈ മട്ടു ഭീപ്സി യിതരിപ്പരിതുഷ്ടിയാന്നോ-
രോമൽപ്രവാളമഹിമായെഴുമംബുബിന്ദു
ക്കുമെയ ശരീരികളറിഞ്ഞു നയിച്ചിടേണ്ടും
ധന്യമഞ്ജുജീവിതനിദർശനമായ്ഭവിപ്പൂ

ഐ. എൻ. എ. ചരിത്രത്തിൽനിന്ന് ഒരേട്.

നേതാജിയുടെ ഉജ്ജ്വലമായ പ്രക്ഷേപിണിപ്രസംഗം.

[ജപ്പാൻവഷം 2605 ജൂൺ 30-ാംനു- വെള്ളിയാഴ്ച 'ഷോണാൻ' (സിങ്കപ്പൂർ).റേഡിയോവഴി ചെയ്ത പ്രസംഗം. ഇൻഡ്യൻ ഇൻഡിപ്പെൻഡൻസ് ലീഗിന്റെ തമിഴ് മുഖപത്രമായ "സ്വതന്ത്രഭാരത"ത്തിന്റെ 2-ാംപുസ്തകത്തിലെ 17-ാംലക്കത്തിൽനിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്]

(വിവർത്തകൻ:-കെ. എസ്സ്. കെ. കഴിമ്പ്രം സിങ്കപ്പൂർ)

സഹോദരന്മാരെ, സഹോദരികളേ!

സിംലായിൽനിന്ന് ഒടുവിൽ കിട്ടിയ വാർത്ത കാർമേഘാവൃതമായ ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയനഭസ്സിൽ ആശാവഹമായ ഒരു വെളിച്ചം വീണിട്ടുണ്ടെന്നു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. വൈസറായിയുടെ എക്സിക്യൂട്ടീവു കൌൺസിലിൽ മുസ്ലിമുകൾക്കായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന സകല സ്ഥാനങ്ങളും മുസ്ലിംലീഗിനുതന്നെ വേണമെന്നും, മുസ്ലിംലീഗുകാരായ മുസ്ലിങ്ങളെമാത്രമേ ആ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു നിയമിക്കാവൂ എന്നുമാണ് ലീഗ് നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നത്. മുസ്ലിംലീഗിന്റെ ഈ നിർബ്ബന്ധം സാധാരണനിലയിൽ കോൺഗ്രസ്സിനു സ്വീകാര്യമായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. മുസ്ലിംലീഗിനു വെളിയിൽ നില്ക്കുന്ന ദേശീയമുസ്ലിമുകൾക്കും കുറെ സ്ഥാനങ്ങൾ കൊടുക്കുക എന്നതു വെറും നീതിമാത്രമാണ്.

കുപ്രസിദ്ധമായ വേവൽപദ്ധതി സ്വീകരിക്കാനുള്ള തിടുക്കത്തിൽ, കോൺഗ്രസ്സ് ഇന്നു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നിലയിൽനിന്നു മാറുക എന്നതു വെറും ആത്മഹത്യാപരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരിക്കും. മുസ്ലിംലീഗിന്റെ ഈ അക്രമമായ നിർബ്ബന്ധത്തെ കോൺഗ്രസ്സു സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുകയും, അങ്ങിനെ ഒരു അത്യാഹിതം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈ അപ്രതീക്ഷിത സംഭവം ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ കാൺഗ്രസ്സിനകത്തു് ഒരു വിപ്ലവം നടക്കുമെന്നതിൽ എനിക്കു സംശയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇടതുപക്ഷക്കാരായ കാൺഗ്രസ്സുകാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ആ വിപ്ലവത്തിൽ ഒരു ബഹുഭൂരിപക്ഷം വലതുപക്ഷക്കാരും ചേരുവാൻ ഇടയുണ്ട്.

ഈ കഴിഞ്ഞ അവസരത്തിൽ ന്യൂ ഡെൽഹിയിൽവച്ചു അഞ്ചു നാഷനലിസ്റ്റു മുസ്ലിംസംഘടനകളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കൂടിയ ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ മുസ്ലിംലീഗു മാത്രമല്ലാ, മുസ്ലീമുകളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതെന്നും, ഇൻഡ്യൻ മുസ്ലീംസമുദായത്തിന്റെ അനിഷേധ്യനേതൃത്വം ഉണ്ടെന്നും മുസ്ലീംലീഗു അഭിമാനിക്കുന്നതു വെറും ഒരു രാഷ്ട്രീയകുതന്ത്രമാണെന്നും സുവ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആകോൺഗ്രസ്സു് സമ്മേളനത്തിന്റെ ഈതീരുമാനം ഗവൺമെണ്ടിനെ ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാർത്തയിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ പൊതുജനങ്ങളും

ഇപ്പോഴും ശാന്തമായും തെളിവായും രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ഈ കോൺഫറൻസുതന്നെ മതിയായ ഒരു തെളിവാണു്. വേവൽ പദ്ധതിയിൽ അവിശ്വാസമുള്ള എല്ലാ സംഘടനകളും ഒരു ഐക്യമുണി സൃഷ്ടിക്കാൻ മുന്നിട്ടിറങ്ങേണ്ടകാലം അത്യാസന്നമായിരിക്കുകയാണെന്നാണു് ഞാൻ ബലമായി വിശ്വസിക്കുന്നതു്. ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാ ദേശീയ മുസ്ലീംസംഘടനകളും ഒരു ഏകീകൃതസംഘടനയിൽ ലയിച്ചു് അവരുടെ പേരിൽ മുസ്ലീംലീഗു നടത്തുന്ന രാഷ്ട്രീയ ചൂഷണത്തെ സുശക്തമായി എതിർക്കേണ്ടതാണെന്നാണു് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം.

"അതുസാധു മുസ്ലീം ലീഗിനോ" "ജമായത്തു-ഉൽ-ഉലോമായ്ക്കോ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സമ്മേളനത്തിന്റെ നേതൃത്വം ഏറെറടുക്കേണ്ടിവന്നേക്കും. എന്റെ മുൻപിലിരിക്കുന്ന വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിൽ നിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. ഫ്രാണ്ടിയർ പ്രാവൻസിലെ "ഖുദായികിദ്മത്ഗാർ" സംഘവും, ബംഗാളിലെ "പ്രജാസംഘ"വും ഈ കഴിഞ്ഞ ന്യൂഡെൽഹി സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തില്ലാ എന്നാണു്. പ്രസിദ്ധമജിലിസ്-നെ-അഹരാർ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കൊടുത്തുവോ എന്നുള്ളതും നമുക്കു ഇപ്പോഴും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ നിന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻമൻപു് പ്രസ്താവിച്ച മാതിരി എല്ലാ ദേശീയ മുസ്ലീം സംഘടനകളുടേയും ഒരു സമ്മേളനം വിളിച്ചു കൂട്ടുമ്പോൾ പഞ്ചാബിലെ "യൂനിയനിസ്റ്റു" സംഘത്തേയും ഇതിൽ ക്ഷണിക്കുവാൻ സാധിക്കും. മുസ്ലീംലീഗു മാത്രമാണു മുസ്ലീം സമുദായത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു ഏകസംഘടന എന്ന ലീഗിന്റെ വാദം "യൂനിയനിസ്റ്റു" സംഘക്കാർ എപ്പോഴും എതിത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അതുകൊണ്ടുതീച്ചുയായും ഈ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സമ്മേളനത്തിൽ "യൂനിയനിസ്റ്റു" സംഘടനപങ്കൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

കാലവിളംബംക്രൂടാതെ ഇൻഡ്യ സ്വതന്ത്രയാകണമെങ്കിൽ, ഇൻഡ്യൻ താൽപ്പര്യങ്ങളെ മാത്രം മുൻനിറുത്തി എന്നെപ്പോലെതന്നെ ശക്തിയുക്തം വേവൽപദ്ധതിയെ എതിക്കുവാൻ ഒരുവിധത്തിലും ഒരു ഒത്തുതീപ്പിനും ഒരുങ്ങരുതെന്നാണു് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. നാം ഒരുവലിയ ദേശീയ വിപൽ സന്ധിയിൽ ക്രൂടിമുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയാണു്. അടിപതറാതെ, ഉന്നം പിഴയ്ക്കാതെ,ലക്ഷ്യംമറക്കാതെതന്നെ നാം ഓരോ അടിയും മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കണം. പക്ഷെ കോൺഗ്രസ്സ് വേവലിന്റെ കെണിയിൽപ്പെട്ടു "പദ്ധതി" സ്വീകരിക്കുകയാണെന്നു വന്നാലും വിപ്ലവകാരികളായ നാം നമ്മുടെ സമരം വിജയംവരെ തുടരുകതന്നെ ചെയ്യണം. വൈസറായിയുടെ കേന്ദ്രഭരണ സമതിയിലെ കോൺഗ്രസ്സ് അംഗങ്ങളും ഒടുവിൽ രാജിവച്ചു നമ്മുടെ വിപ്ലവത്തെ നയിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വരുന്നതുവരെയാണു നമ്മുടെ സമരത്തിന്റെ അത്യുഘട്ടം.

സിംലാ സമ്മേളത്തിൽ മഹാത്മഗാന്ധി പങ്കൊടുക്കാതിരുന്നതു ഏറെറവും ബുദ്ധിപൂർവ്വകവും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞോചിതവുമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നുള്ളതിൽ അണുക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു് അവകാശമില്ല. ഗാന്ധിജി പങ്കൊടുക്കാത്ത ആ സമ്മേളനം പരാജയത്തിന്റെപര്യായമായിത്തന്നെ എക്കാലവും ലോകം സ്മരിക്കും. ഗാന്ധിജി സമ്മേളനത്തിൽ ഹാജരാകാതിരുന്നതിൽ മുസ്ലീംലീഗു വലിയ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കി.

ക്കുടാതെ അദ്ദേഹത്തിനായി നീക്കിവച്ചിരുന്ന സമ്മേളനത്തിലെ സ്ഥാനം കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ടായ അബ്ദുൽകലാം ആസാദിനു കൊടുത്തതിൽ മുസ്ലീം ലീഗ് ശക്തിയായി പ്രതിഷേധിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. ഈ സംഗതികളിൽനിന്നു തന്നെ മുസ്ലീം ലീഗിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശം എന്താണെന്നു ലോകം മനസ്സിലാക്കിക്കാണും.

ദേശീയ മുസ്ലീംകൾക്കു പ്രാതിനിധ്യം അനുവദിക്കാതിരുന്നാൽ ഇൻഡ്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ ആക്കം പിന്നിലല്ലാത്തവിധം പങ്കെടുക്കുന്ന മുസ്ലീംകളോട് പൊതുവേയും ധിഷണാസമ്പന്നനും, നീതിജ്ഞനും, രാജ്യതന്ത്രജ്ഞപട്ടവുമായ അബ്ദുൽകലാം ആസാദിനോട് പ്രത്യേകിച്ചും കാണിക്കുന്ന ഒരു വലിയ അനീതിയായിരിക്കും. കോൺഗ്രസ്സിനെ ഏതു സമ്മേളനത്തിലും നയിക്കേണ്ടതു് അതിന്റെ അതാതുകാലത്തെ പ്രസിഡണ്ടുതന്നെ ആയിരിക്കണം. മുസ്ലിം എന്ന കാരണത്താൽ ആ അവകാശം നിഷേധിക്കുന്നതു ഒരു വിധത്തിലും നീതീകരിക്കാവുന്നതുമല്ല.

കോൺഗ്രസ്സുമായി ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിനു ശ്രമിക്കുന്ന മി: ജിന്നാ കോൺഗ്രസ്സുപ്രസിഡണ്ടായ അബ്ദുൽകലാം ആസാദിനെ നേരിട്ടു സമീപിക്കാതെ പണ്ഡിറു ഗോവിന്ദവല്ലഭപന്തിന്റെ മുഖാന്തിരം സമാധാന വ്യവസ്ഥകൾ സമർപ്പിച്ചതിനെ ഞാൻ വലിയ വേദനയോടും ആശ്ചര്യത്തോടുമാണു വീക്ഷിക്കുന്നതു്.

സിംലാ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതിരുന്നതു ഗാന്ധിജിയുടെ അന്തസ്സിനും വ്യക്തിമഹാത്മ്യത്തിനും മതിയായ തെളിവായിത്തന്നെ ലോകം മനസ്സിലാക്കും. ഇങ്ങനെമാറി നിന്നതുകൊണ്ടു ആ സമ്മേളനത്തിനെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥത്തിൽതന്നെ മനസ്സിലാക്കുവാനും, രാഷ്ട്രം അപകടത്തിലാണെന്നു കാണുമ്പോൾ ശരിയായവിധത്തിൽ നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാനും ഗാന്ധിജിക്കു കഴിയും.

രാജ്യം ഇപ്പോഴും അപകടത്തിൽനിന്നും വിമുക്തമായിട്ടില്ല. നമുക്കു നമ്മുടെ തൂഴകളെ താഴെവച്ചു വിശ്രമിക്കാനുള്ള കാലമല്ല ഇതു്. ഇൻഡ്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമ്പാദനത്തിനു വിലങ്ങനെ നില്ക്കുന്ന ഈ വേവൽ പദ്ധതിയെ ബ്രിട്ടീഷു ഗവർമ്മെണ്ടിനെകൊണ്ടു പിൻവലിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നതുവരെ നാം നമ്മുടെ സമരം തുടരുകതന്നെ വേണം. ഈ പ്രതിബന്ധം നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടാമതും നമ്മുടെ സമരമുഖത്തെ ബലിഷ്ഠമാക്കി പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യ സമ്പാദത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള സമരം ആരംഭിക്കാം.

"ജയ് ഹിന്ദ്"

പദ്മസുന്ദരൻ.

(അതിമനോഹരമായ ഡിറ്റക്ടീവ് നോവൽ)

തമിഴിൽ 80-ൽപരം നോവലുകൾ എഴുതിയിട്ടുള്ള ശ്രീ. എം. കോതനായകി അമ്മാളുടെ കൃതികളിൽ ഒന്നാണ് "പദ്മസുന്ദരൻ." ഈ അനഘമായ സാഹിത്യസമ്പത്തിന്റെ വൈഭവം മലയാളികൾക്കുകൂടി ആസ്വദിക്കണമെന്നുകരുതി, ഞങ്ങൾ അതു തർജ്ജിമചെയ്തു ഇതാ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

രണ്ടു വലിയഭാഗങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു ഒന്നാന്തരം നോവൽ. ഓരോ ഭാഗത്തിനും വില രൂപാ 2.

റെഡ്യാർ പ്രസ്സ്-തിരുവനന്തപുരം.

ഭാരതസംസ്കാരം

ബാലകൃഷ്ണൻ, വന്നേരി.

പാരതന്ത്ര്യം വെടിഞ്ഞെങ്ങണീറുകല്ലോരി-
ക്ഷീരത്തിലെപ്പൈതനുണ്ണിനഞാൻ!
ഇന്നർശിപ്പു ഞാനെന്റെയജ്ഞത
യിന്നർശിപ്പു ഞാനെന്റെ നഗ്നത.
ഇന്നറിയുന്നു ഞാനെന്റെ ന്യൂനത,
ഇന്നറിയുന്നു ഞാനെന്റെ വ്യർത്ഥത!
അക്കലാശാല സമ്മാനമേകിയ-
തൊക്കെയും വന്ന പാഴ്ക്കരിക്കട്ടകൾ!
ഇത്തളാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിസ്വയം
മുത്തുകളെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചുമിത്രം!

2

പച്ചനോട്ടുകളെണ്ണിവാങ്ങിയനി-
ക്കേകിശാസ്ത്രമൊരു ദുരർത്ഥിനി.
ദൂരെയുള്ളതിട്ടുത്തു കാണാമതിൽ
ചാരെയുള്ളതകലത്തിലും ജവാൽ.
അജ്ഞനാമക്കുന്നവെന്നെയിക്കർശന-
ശിക്ഷണക്രമമേകിയ ദർശിനി.
ഒന്നതിലൂടെ നോക്കാൻത്രമിക്കവെ
കണ്ടിട്ടും കാണ്മു ഹാ! ഹാ! ഭയങ്കരം
ഇന്ത്യ!—സമ്പൽസമൃദ്ധമായുള്ളൊരു
ഇന്ത്യ, കാൺമൂ മരുഭൂമിമാത്രമായ്.
വിന്ധ്യനല്ലത്, വെള്ളാരംകല്ലത്രെ;
ഗംഗയല്ലതഴുക്ക ചാലാണത്രെ;
സിംഹമല്ലത്, കാട്ടെലി; ഹാ ഗജ-
വീരനല്ലത്, കേഴമാൻകുട്ടിതാൻ!—
എന്തുവൈകൃതയിദൃശ്യമിന്നു, പാ
ശ്ചാത്യശാസ്ത്രം നമുക്കു തന്നതും!!

3

കണ്ണടവേണ്ടയിന്നെനിക്കുകണ്ണിനു
കാഴ്ചകിട്ടി; ഞാൻ കാണുന്ന സർവ്വം,
അന്തർഭൂമി യുന്നിരിക്കുന്ന മേ-
യന്ധനല്ല ഞാനെന്നുമിന്നിമേൽ.
"സൂര്യനസ്തമിക്കാത്ത" സാമ്രാജ്യ
സാർവ്വഭൗമനാമൂടുവാൻ തക്കതാം
രത്നമഞ്ജുവിളഞ്ഞൊരെൻമാതൃ-
ഭാരതാംബ! ഹാ! നിസ്തനയെന്നയോ?
അല്ലയെന്നതിരകളും കൈകളാൽ
ചൊല്ലുകല്ലികരികടൽപോമുമേ!!

4

'ഹോമർ'തപ്പറ്റി ഞാൻ പഠിക്കുന്നു 'ക്ലേകി-
സ്പീയർ' തീർത്തുള്ള കാവ്യസന്ദർഭങ്ങൾ!
ആദിസൽകവി വാല്മീകിയെക്കുറി-
ച്ചേതുമൊന്നുമറിയുന്നതില്ല ഞാൻ.
വ്യാസനാരെന്നുമല്ല; ശാകുന്തളം
തീർത്തകയ്യുമെനിക്കപരിചിതം.
തരുണനാടിനപ്പറ്റി*തോമസ്ഗ്രേ
ശ്ലോഷ്ടപൂരംപൊഴിച്ചുവരികളെ
കുറ്റുകോമസെമിക്കോളനന്നിവ
വിട്ടിടാതെ പഠിക്കണം ഞാനെന്നാൽ
വീണപൂവിനെനോക്കിക്കരഞ്ഞൊരാ-
ത്തപചിന്തകനാരെന്നറിയീലാ.
വേദമെന്നല്ലുപനിഷത്തും യോഗ-
സൂത്രമെന്നല്ലയർത്ഥശാസ്ത്രങ്ങളും
ആയുർവ്വേദവുമജ്യോതിശാസ്ത്രവും
ദർശനങ്ങളും സാംഖ്യശാസ്ത്രങ്ങളും
'ഗീതയും' ധനുർവ്വേദവും പെരുറാരെൻ
പുണ്യഭാരതം! ഹാ! യജ്ഞനഗ്നയോ?
ശൈലരാജനല്ലുയർന്നുള്ളൂ
ഭാരതത്തിനെറയത്ഭുതിമാനമം!!

* Thomas gray.

5

ഹാ! വിശക്കുംവയറിനുമുന്നിലായ്
കല്പൂരികളാം റൊട്ടിക്കഷണവും
വീഞ്ഞിതെന്നുള്ളകൈതവാൽ മണ്ണുണ്ണു
നീപകരുന്ന പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രമേ!
വേണ്ടഞങ്ങൾക്കുനിൻഭയാഭിക്ഷയും,
വേണ്ടനിന്റെ മധുരസ്മിതങ്ങളും,
ഞങ്ങളൊന്നിനിനോക്കട്ടെ ഞങ്ങൾതൻ
സ്വന്തകാമിലണിനിരന്നീടുവാൻ,
ഭാരതത്തിന്റെ സംസ്കാരഭാഗത്തെ
ബ്രഹ്മശക്തിയോടെ പരിച്ചുതുടങ്ങുവാൻ.
മാതൃയിൽലോകമാകെമുടിക്കുവാൻ
ശക്തമാകുമനുശക്തിഹൃണ്ടുകം
തീർത്തതില്ലയീഭാരതംപ്രത്യുത
തീർത്തുതീവ്രമഹിംസയെമാത്രമായ്!!
പാരതന്ത്ര്യംവെടിഞ്ഞണിറെടുമ്മാരി-
ബ്ഭാരതത്തിലെപൗരനാകട്ടെ ഞാൻ!!

എ. ആർ. പി.

ഭാഷാനിഘണ്ടു

വില 10 ക.

അഡ്വാൻസ് സഹിതം
ആവശ്യപ്പെടുക:—

റെഡ്യാർ പ്രസ്സ് & ബുക്ക്ഡിപ്പോ,
തിരുവനന്തപുരം.

Phone No, 554,

ശക്തിപൂജ

മുത്തൂർ രാഘവൻനായർ.

1

തൻകരത്തണലേർകൊണ്ടു പ്രപഞ്ചമാം
തങ്കവിപഞ്ചിക മീട്ടി മീട്ടി—നിത്യ-
മേങ്കോരാനവും നീട്ടി നീട്ടി
നിന്നുല്ലസിക്കുന്ന ശക്തിസ്വരൂപിണി,
നിന്നാലെൻകല്മഷം മങ്ങിയെങ്കിൽ—സത്യം
നിന്നിലെൻമാനസം മുങ്ങിയെങ്കിൽ!

2

നീളെ വെൺതാരാമലരുകൾ ചൂടിയ
നീലക്കാർകുന്തളം കെട്ടഴികെ;—പനി-
നീർക്കണം ഇമ്മിഴുത്തുമ്പി വീഴ്കെ;
പഞ്ചമിച്ചന്ദ്രമുഖത്തു നിന്നോമന-
പ്പുഞ്ചിരി പാരെങ്ങും സഞ്ചരിയ്ക്കേ—ആശാ-
പുഷ്പങ്ങളൊക്കെയും കൺതുറക്കെ;
സ്വർഗ്ഗീയമണ്ഡലദേവതേ, താവക
സച്ചന്ദസൗന്ദര്യമാസ്വദിപ്പാൻ—പര-
മാനന്ദസൗഭാഗ്യം സ്വീകരിപ്പാൻ;
അന്ധകാരത്തിന്റെ വാതായനത്തിലൂ-
ടെന്തിനോ വെയ്പുന്ന നിത്യമൂകൻ—ഞാനി-
ന്നന്തരമില്ലൊരു കൃത്യമൂഢൻ.

3

ചില്ലിതാകന്ദമേ, മത്തു മേതിതൻ
ചില്ലികൾ തെല്ലൊന്നിളകിലപ്പോൾ—പരം
ഉല്ലസന്നേത്രം തുറക്കിലപ്പോൾ,
തമ്പുരാൻ പൂമലർമങ്കയാൾ തൻപ്രിയൻ
തൻപള്ളിനിദ്രയിൽ നിന്നുണരും—ശിവൻ
അമ്പരനങ്ങനെ യുത്തമാടും

4

എന്നിലും ബ്രഹ്മാണ്ഡകോടാനകോടികൾ
തന്നിലും തിങ്ങുന്ന ചിന്മഹസ്സേ—നിത്യം
മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന പൊന്നൊഷസ്സേ;
നിന്നാലെന്നെ ഞാൻ കൃതകൃത്യനായ്ത്തീരുവൻ
നിന്നാലെൻകല്മഷം മങ്ങുമെങ്കിൽ—തൽക്ഷ-
നിന്നിലെൻമാനസം മുങ്ങുമെങ്കിൽ.....

യാത്രക്കാരൻ

ചെരുക്കൂർ
എസ്. മാധവൻനായർ

അതെ പ്രഭോ, ഞാൻ അങ്ങയെ അനുസ്മരിക്കുന്നു. ആദരിക്കുകയും, ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

പ്രകൃതിയുടെ ലാവണ്യം തുളുമ്പുന്ന ശരീരത്തിലെങ്ങും, അലയടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വെള്ളിപ്പുഴപോലെ മന്ദസ്മേരം പൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഒരു വിഭാതത്തിൽ വിഭോ, അവിടുന്ന്, എന്നെ ആശീർവദിക്കുകയുണ്ടായി.

നിദാഘദാരുണത കത്തിയുരുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ മധ്യാഹ്നത്തിൽ, പരവശമായ ലോകം കുളിത്തണൽ തേടി പരക്കം പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ഛായാനിബിഡമായ കമ്മക്ഷേത്രത്തിന്റെ മണിത്തളത്തിൽ ഈയുള്ളവനു് അഭയംനല്കി അവിടുന്ന് ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

മറെറാരു സായങ്കാലത്തിൽ, പമ്പരം ചുററിക്കുന്ന പണിത്തിരക്കുകളിൽനിന്നും വിശ്രമങ്ങളുടെ വിരിമാറിടങ്ങളിലേയ്ക്കു മനുഷ്യത്വം ആശ്രയസങ്കേതം ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ദയാമയനായ അങ്ങയുടെ കലാരാസിക്യം ആസ്വാദത്തിന്റെ നന്ദനോദ്യാനതലത്തിലേയ്ക്കു എന്നെ സമുദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു.

മറയ്ക്കുവാൻ കഴിയാത്ത മഹത്ത്വത്തിനു നിറകുടം വയ്ക്കുന്ന അങ്ങയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, മധുരസ്മരണകളുടെ മയക്കുപാട്ടുകളെക്കാളും, പ്രബോധനത്തിന്റെ പ്രബോധഗീതങ്ങളാണു് എന്റെ യുവഹൃദയം അഭിലഷിക്കാറുള്ളതു്.

അനന്തതയിലേയ്ക്കു കുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കമ്മപ്രവാഹംപോലെ, ശാന്തതയുടെ ശാശ്വതികമായ നമ്മ സന്ദേശംപോലെ, സമ്പത്സമ്മളിതമായ സമൃദ്ധതപോലെ പ്രഭോ, അവിടുന്ന് ഇനിയൊരിക്കൽക്കൂടി ഈ പരിക്ഷീണനായ പഥികജനത്തിനു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം ചെയ്യുമോ?

കുന്നും കുഴിയും കലർന്ന് കല്ലും മുള്ളും, നിറഞ്ഞു, അനിശ്ചിത കേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്കോ നിവർന്നുകിടക്കുന്ന ഈ നെടുംപാതയിലൂടെ ഈയുള്ളവൻ എത്രനാളായി ഇങ്ങനെ മന്ദചംക്രമണം ചെയ്യുകയാണെന്നു്, പ്രഭോ! തീർച്ചയായും സർവ്വം ഗ്രാഹകനായ അവിടുന്ന് അറിയുന്നുണ്ടാവണം.

വികാരനിർമ്മമമായ ഒരു വിശാലഹൃദയത്തിന്റെ മായായവനികപോലെ അന്തരീക്ഷത്തിലെങ്ങും ഇളംനീലിമ തങ്ങിനില്ക്കുകയാണു്.

ആകാംക്ഷയുടെ ആലകന്തിക തരംഗങ്ങൾപോലെ ഇക്കിളിയാക്കിക്കൊണ്ട് ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞുപോകുന്ന ഇളംകാററിനോടു ചുറുചുറുപാട്ടുകൾ മൗനഭാഷയിൽ എന്തൊക്കെയോ ചോദിക്കുകയാണു്.

മങ്ങാത്ത മന്ദസ്മേരവും, മായാത്ത ചൈതന്യത്തുടിപ്പും, മാഞ്ഞുപോകാത്ത ആശ്ലേഷ

വുമായി ഏകാന്തതയുടെ ഈ കളിത്തോപ്പിലൂടെ ഒരു കമ്മപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അധിനായകനെപ്പോലെ, ഇപ്പോഴും അവിജ്ഞാതമായ ആത്യന്തികകേന്ദ്രത്തിലേക്കു പദങ്ങളിടരാതെ സചരം വിഹ്വലമാവാതെ, ആശയചാരിത്ര്യം അപഭ്രംശിക്കാകെ പ്രഭോ, ഞാൻ പോവുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

അഭിലാഷങ്ങളുടെ അത്ഭുതചക്രങ്ങളും ആശ്ലേഷൈരുജ്യങ്ങളുടെ അദ്രിപരമ്പരകളിൽ തട്ടിത്തകർന്നു—പോവുകയാണെങ്കിൽ,

ഉള്ളു കലങ്ങാത്ത് ഉത്കണ്ഠകളും ഏന്നെ ഒരാരണ്യഭീകരതയിലേയ്ക്കു ആനയിക്കുകകാണെങ്കിൽ,

സർവ്വനിയാമകനായ അവിടുന്നു-സർവ്വസമൃദ്ധനായ അവിടുന്നു-സർവ്വോദയസന്ദായകനായ അവിടുന്നു-കാരുണിയുടെ കാൽനഖേന്ദു മരീചികയിൽകൊണ്ടു, നിത്യശാന്തിയുടെ നിസ്സലതീർത്ഥങ്ങളിലേയ്ക്കു ലയമില്ലാത്ത സാവംഗമമായ ഒരു കനകശകടം നല്കുകയില്ലേ, പ്രഭോ?

ആകർഷകമായ ആശ്വാസമണ്ഡലത്തിനുനേരെ- ആളിപ്പടരുന്ന ആശങ്കകളുമായി ആശയുടെ ആകാരശീതളിമയെ ആശ്ലേഷിച്ചുംകൊണ്ടു് തപരിതഗമനംചെയ്യുന്ന അശരണനായ ഈ വഴിയാത്രക്കാരനു ശ്രാന്തിനിലയനമായ ഈ ഏകാന്തതയിൽ, അങ്ങല്ലാതെ മറെറാരവലംബം സംപ്രാപ്തമാവുക, പ്രഭോ, പരിമിതമായ കഴിവിനു് പരമാതീതമായ വസ്തുതയല്ലേ?

ഈ നെടുംകോട്ടകം ഇടിച്ചുനിരത്തിക്കൊണ്ടു്, ഈ അപരിമേയ വിസ്തൃതിയെ അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ വൻകടലുകളൊക്കെ നീന്തിക്കടന്നുകൊണ്ടു് മഹാപ്രഭോ, ഈയുള്ളവനും അങ്ങയുടെ വിഖ്യാതമായ വിജയോത്സവസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടവനല്ലേ?

ആത്മാർത്ഥതയെ അഭിവാദനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഏന്റെ ആപ്പാത്ഥനകൾ ഏന്നെ ആരായുകയാണു്.

പ്രഭോ! അവിടുന്നു് ഒന്നു അനുഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ—!!!

അച്ചടിച്ചു തയ്യാറായി വരുന്നു!

ബ്രഹ്മശ്രീ പുലിയൂർ പുരുഷോത്തമൻ നംപൂതിരി

അവർകളുടെ

"പ്രശ്നാനുഷ്ഠാന പദ്ധതി"

ജ്യോത്സ്യന്മാരും ജ്യോതിഷവിദ്യാർത്ഥികളും അവശ്യംവാങ്ങി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കേണ്ടതു്.

റെഡ്ഡ്യാർ പ്രസ്സു് & ബുക്ക്ഡിപ്പോ, തിരുവനന്തപുരം.

ഭാഗ്യം

അമ്പലപ്പുഴ എൻ. എൻ. ഇളയതു് ബി. എ., ബി. എൽ.

രാത്രിമണി പത്തര കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അടുത്തു കട്ടിലിൽ കിടന്നു് ഭാഗ്യം ക്രുക്കംവലികൊണ്ടു് കുംഭകേണ്ണനെ പൂജിയ്ക്കുന്നു. അടുത്ത ദിവസത്തെയ്ക്കുള്ള ഏതാനും കേസുകഥ നോക്കി മുഷിഞ്ഞ ഞാൻ കസേരയിൽതന്നെ കണ്ണുമടച്ചു് അല്പം കിടന്നപ്പോഴാണു് ഒരു ലേഖനമെഴുതണമെന്ന ആശ എനിക്കുണ്ടായതു്. ഉടൻതന്നെ നിവന്നിരുന്നു കസേരപ്പുലകയിലെ കേസുകെട്ടുകഥ നീക്കി കടലാസും പേനയും എടുത്തു കഴിഞ്ഞു. ലേഖനവിഷയത്തെപ്പറ്റി അപ്പോഴും എനിക്കു് ഒരു ബോധവുമില്ലായിരുന്നു. ചുറ്റുപാടിൽ നിന്നും ലേഖന വിഷയം സ്വീകരിക്കണമെന്നു് ആരോ പണ്ടു പ്രസംഗിച്ചു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഭാഗ്യത്തെ ക്രുക്കംവലിയെപ്പറ്റി എഴുതാമെന്നു് ആദ്യം വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ ആനയെപ്പറ്റി എഴുതാതെ വാലിനെപ്പറ്റി എഴുതുന്നതു് ആനയെ അധിക്ഷേപിക്കുകയായിരിക്കുമെന്നോർത്തു് ആദ്യം ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റിയും, പിന്നീടൊരവസരത്തിൽ ക്രുക്കംവലിയെപ്പറ്റിയും, എഴുതാമെന്നു ഞാൻ ഉറച്ചു.

ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി എഴുതാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ തെല്ലൊരു സങ്കോചവും ഭയവും ഇല്ലാതില്ല. കാരണം ഞാൻ നേരത്തെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഭാഗ്യം എന്നൊന്നു എനിക്കും ഉള്ളതുതന്നെ. പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ പരിഭവിക്കാത്ത ആളില്ല; ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി പരമാർത്ഥം എഴുതിയാലത്തെക്കഥ പറയാനുമില്ലല്ലോ? "ഭാഗ്യത്തെ ഭയപ്പെടുകയോ?" എന്നു് അല്പം പരിഹാസസ്വരത്തിൽ പൌരുഷമുണ്ടെന്നു നടിക്കുന്ന ചില ഭർത്തൃപുംഗവന്മാർ ചോദിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ, ചോദ്യത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തിതന്നെ നാക്കിന്റെ അഠറത്തുള്ള പുറന്തൊലിയുടെ പുറമ്പട്ടയിലാണു്. ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുന്ന ചില മീശക്കൊമ്പന്മാർ ചില അവസരങ്ങളിൽ ഭാഗ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു് വിറയ്ക്കുന്ന വിറയൽ ഞാൻതന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുവർ ഇരട്ടബ്ലീഡുക്കളാണു്. ഭാഗ്യത്തെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടു്; ആ പരമാർത്ഥം പറയാനും അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. കുറച്ചു സത്യം പറയണമെന്നുറച്ചുതന്നെയാണു് ഞാനിന്നു കടലാസും പേനയും കയ്യിലെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുപോകുന്നതാണു് ഭാഗ്യത്തെ ഭയപ്പെടാത്ത ഭർത്താവില്ലെന്നു്.

ഈ ഭയം എന്തുകൊണ്ടെന്നു ചോദിച്ചാൽ എനിക്കു ശരിയായറിഞ്ഞുകൂടാ. അതങ്ങനെയാണെന്നുമാത്രം. ഭാഗ്യത്തെ ഭദ്രകാളിയോ കടുവായോ മറ്റോ ആണെന്നു നിങ്ങൾ കരുതരുതു്. എന്തെന്നാൽ ഭദ്രകാളിയേയും കടുവായേയും ഫണം പോലെകണക്കാക്കുന്ന പല ഭർത്താക്കന്മാരും ഭാഗ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പൂച്ചയെ കണ്ട എലിയെപ്പോലെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അതൊന്നുമല്ല കാര്യം; ഭയപ്പെടേണ്ടവരെ ഭയപ്പെടണം. അതാണു ലോകനിയമം.

ഏതായാലും ഈ ലേഖനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ നിന്നും എന്റെ ഭാര്യയെ ഒഴിവാക്കാതെ ലേഖനം തുടരുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. നിയമപ്രകാരം തന്നെ അതു ചെയ്യുക്കാം. "ഈ ലേഖനത്തിൽ ഭാര്യയെപ്പറ്റി പറയുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നിന്നു ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യയെ സത്യമായും പൂർണ്ണമായും, മുഴുവൻ സത്യമായും മുഴുവൻ പൂർണ്ണമായും, ഇതിനാൽ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു. സത്യം!" ഇനി വഴക്കുവന്നാലും പറഞ്ഞു നില്ക്കാം.

ഭാര്യ ഭരിയ്ക്കപ്പെടേണ്ടവളാണെന്നു് പണ്ടാരോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പല്ലെല്ലാം പോയി ഭാര്യയില്ലാത്ത കാട്ടാളവിടെയൊപാത്തിരുന്ന ഒരു മുനിയായിരിയ്ക്കണം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. പല്ലും ഭാര്യയും ഉള്ളവർ ഇന്നു് ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല. ഇതു ശരിയാണെന്നുകരുതി ഭാര്യയേ ഭരിക്കാൻ ചെല്ലുന്ന ഭർത്താവിന്റെ സ്ഥിതി പരമദയനീയമായിരിക്കും. കോട്ടയത്തേയും, പാലയിലേയും പള്ളിദ്വേഷീയത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ പിൻതുണയോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂർ ഭരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പ്രധാന മന്ത്രിയാണെങ്കിൽതന്നെയും ഭാര്യയെ ഭരിക്കാൻ ചെല്ലുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുവേണം. തിരുവിതാംകൂർ ഭരിക്കാൻ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ കുറിച്ചുലായാലും മതിയെന്നു് പട്ടം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. തിരുവിതാംകൂർ ഭരിക്കുന്നതുപോലെ ഭാര്യയെ ഭരിക്കാൻ ചെന്നാൽ അതു പന്തിയാവില്ല. അതാരുടെയും കുറവല്ല. ഇന്നത്തെ ഭാര്യ ഭരിയ്ക്കപ്പെടേണ്ടവളല്ല; ഭരിയ്ക്കേണ്ടവളാണു്. അതാണു് പരമാർത്ഥം. അല്ലെന്നു പറയാൻ മൻ പ്ര: മന്ത്രിപട്ടം പോലും തയ്യാറാകയില്ല.

അബ്രഹാമിന്റെയും ഔവായുടെയും കാലം തൊട്ടുള്ള പഴക്കം ഭാര്യയ്ക്കുണ്ടു്. അതിനു മുമ്പും ഭാര്യയുണ്ടെന്നാണു് എന്റെ അറിവു്. ബ്രഹ്മാവിഷ്ണുമഹേശ്വരന്മാർ ആദ്യമായി നെക്കാലം പഴക്കമുള്ളവരാണല്ലൊ, മകാരം-ഭാര്യ സരസ്വതിയും, കടലിൽ നിന്നും കിട്ടിയ ലക്ഷ്മിയമ്മയും, കാട്ടുകൊട്ടത്തപാറുക്കുട്ടിയും പണ്ടേ ഉള്ളവരാണല്ലോ. അപ്പോൾ ഭാര്യയുടെ പഴക്കത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും തന്നെ ഖണ്ഡിതമായി പറയാൻ വയ്യ. ഇന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന പഴയ പരിഷ്കാരങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കുമ്പോൾ അതിലും ഭാര്യയേ കാണാതിരിയ്ക്കയില്ല. ഏതായാലും ഭാര്യ ഇന്നുംഇന്നലെയും ഉണ്ടായതല്ല; തീച്ചതന്നെ. കണ്ടതിനെല്ലാം ഇന്നത്തെ പരിഷ്കാരത്തെ കുറപ്പെടുത്തുന്ന പഴഞ്ചന്മാർക്കു ഭാര്യയുടെ കാര്യത്തിൽ നമ്മെയും, നമ്മുടെ പുതിയ പരിഷ്കാരത്തേയും കുറപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ല.

ഞാൻ പലപ്പോഴും ആലോചിയ്ക്കാറുണ്ടു്, ഭാര്യ എന്നൊന്നു ലോകത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്താകുമായിരുന്നു എന്നു്. മാനവവംശത്തിനു് അധികം വന്നു പോകുമെന്നു ഭയപ്പെടാനില്ല. യേശുദേവന്റെ അമ്മ ഭാര്യ അല്ലായിരുന്നു എന്നാണല്ലൊ ജനസംസാരം. ഭാര്യയാകാത്ത അമ്മയെ ഇന്നും എത്ര വേണമെങ്കിലും കാണാൻ കഴിയുമെന്നു് ഇന്നലെ ഒരു ഡാക്ടർ എന്നോടുപറഞ്ഞു. ഏതായാലും സന്താനോൽപാദനത്തിനും വംശസംരക്ഷണത്തിനും ഭാര്യവേണമെന്നു ഒരിയ്ക്കലും നിർബ്ബന്ധമില്ല. മനുസ്മൃതി പോലും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണിതു്. പിന്നെ ഭാര്യ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിയ്ക്കുമായിരുന്നെന്നുനോക്കാം.

ഒന്നാമതായി ഭാര്യ ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ അതോടൊപ്പം ഭർത്താവും ഇല്ലാതാകുന്നു. കരുണാഹരായ ഒരു പറ്റം പുരുഷന്മാർ ഭൂമുഖത്തു നിന്നും അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യുന്നു.

മറൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ യാതൊരു പോംവഴിയും രക്ഷാമാർഗ്ഗവും കാണാതെ ഭാര്യയുടെ ചരടിന്റെറയറ്റത്തു കിടന്നു കുരങ്ങുകളിയ്ക്കുന്ന അസ്വതന്ത്രരായ ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾക്കു മോക്ഷം സിദ്ധിയ്ക്കുന്നു. ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഗോവാൻ കാറൽ മാർക്സിനുപോലും ഇതു വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു അവസ്ഥ വിഭാവന ചെയ്യാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഭാര്യയില്ല; ഭർത്താവില്ല. വിവാഹമില്ല;വിവാഹമോചനമില്ല. ഭാര്യയ്ക്കും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുമായി ചെലവിനു വേണമെന്നു പറഞ്ഞു് അന്യായം കൊടുക്കാനില്ല. വിവാഹകാര്യാലയങ്ങളില്ല. ഡാഫർമാമ്മന്മാരില്ല. പള്ളിയിലെ പാതിരിയുടെപകുതി ജോലി കുറയും. പീനൽകോഡിലെ എത്ര വകുപ്പുകളാണു് ഉപയോഗശൂന്യമാകുന്നതു്! ഇതിൽ കവിഞ്ഞൊരാശ്വാസം ലോകത്തിനു വേറെ ഉണ്ടോ?

സീത, രാമന്റെറ ഭാര്യയായിരുന്നതുകൊണ്ടല്ലേ, രാമരാവണയുദ്ധം ഉണ്ടായതു്? ഭാര്യ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ രാമായണം ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങനെ? വാല്മീകിയെപ്പറ്റി പിന്നെ ആരറിയാനാണു്? സാഹിത്യലോകം മുഴുവനും തന്നെ ഭാര്യയെ ആശ്രയിച്ചാണു് നിലകൊള്ളുന്നതു്. ഒത്തല്ലോയ്ക്കു കുത്തിക്കൊല്ലാൻ ഒരു ഭാര്യ ഉണ്ടായതുകൊണ്ടല്ലെ ഷേക്സ്പീയർഉണ്ടായതു? ഭാര്യയാകാതെ ഗർഭവതിയായ ശകുന്തളയെ ഭാര്യയാക്കാൻ വേണ്ടിയല്ലേ കാളിദാസൻ പാടുപെട്ടതു?. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ ഉത്തമസാഹിത്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തൊണ്ണൂറുശതമാനവും ഭാര്യയോടുകൂടി അപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടേനം. ഇന്നു സ്ലൈക്കും സ്ലൈക്കിനുമേൽ സ്ലൈക്കുമായി പഠിയ്ക്കാതെ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിസഖാക്കൾക്കു് എന്നും തന്നെ സ്ലൈക്കായി കുഴിച്ചുകൂട്ടാം. അദ്ധ്യാപക പ്രശ്നത്തിനു ഒരുപോം വഴിയാകും. ഇങ്ങനെ ക്ലേശച്ചക്കപോലെ കുഴഞ്ഞു കിടക്കുന്ന എത്ര വളരെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കാണു വളരെ വേഗം സമാധാനം കണ്ടു പിടിയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നതെന്നു നോക്കുക!

നമ്മുടെ പുരോഗമനസാഹിത്യക്കാർ ഭാര്യയോടൊന്നിച്ചു മൺമറയുമെന്നുള്ളതാണു മറെറാരു വലിയ ആശ്വാസം. ഭാര്യമാർ ഭർത്താക്കന്മാരല്ലാത്തവരോടു ചെന്നു ഭർത്താക്കന്മാരുടെ, കണ്ണിൽ മണ്ണിടുകയും ഭർത്താവു ഭാര്യയേ കളിപ്പിച്ചു് അടുക്കളക്കാരിയേയും അടിച്ചുതളിക്കാരിയേയും സമീപിയ്ക്കുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, ഇന്നത്തെ പുരോഗമനച്ചെറുകഥകളിൽ ഒരെണ്ണംപോലും ബാക്കികാണുകില്ല. പോരെങ്കിൽ രാമായണവും ഭാരതവും ഇല്ലാതെ എഴുത്തച്ഛനില്ല; ചീത്തപറയാൻ ഒരു എഴുത്തച്ഛനെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ പുരോഗമനസാഹിത്യകാരനുമില്ല.

ഭാര്യയുടെ അഭാവത്തിൽ ഒരു വലിയ വൈഷമ്യം ഉദിയ്ക്കുന്നതാണു്. സ്വതന്ത്ര ഭാരതത്തിന്റെറ സ്ഥാനാപതികളായിസമർത്ഥകളായ ഭാര്യമാരില്ലാത്തവരെ അയയ്ക്കുന്നതല്ലെന്നു നെഹ്രു ഗവണ്മെൻറ് തീരുമാനിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതായി പത്രത്തിൽ കണ്ടു. ഭാര്യഎന്നൊന്നു് ഇല്ലാതാകുന്നപക്ഷം, ഒന്നുകിൽ നെഹ്രുഗവണ്മെന്റു് ഈ തീരുമാനം മാറ്റണം; അല്ലെങ്കിൽ ഭാരതത്തിനു് സ്ഥാനാപതികൾ വേണ്ടെന്നുവയ്ക്കണം. വിജയലക്ഷ്മി ഒരു സമർത്ഥയായ ഭാര്യയെത്തേടി കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു് നെഹ്രുഗവണ്മെൻറു് ഈതീരുമാനം മാറ്റാൻ പോകുന്നുഎന്നൊരു ശ്രുതിയുമുണ്ടു്. ഏതായാലും ഭാര്യ ഇല്ലാതായാൽപിന്നെ ഭാര്യയുടെ സാമർത്ഥ്യം ഉദ്യോഗയോഗ്യതയായി കണക്കാക്കുകയില്ലല്ലോ എന്നൊരു ആശ്വാസം ഇല്ലാതില്ല.

ഭാഗ്യമില്ലായ്മമൂലം ക്ലേശത്തിനു് ഇര യാകുന്ന ആളുകളും കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഭാഗ്യ യെക്കൊണ്ടു് കുബേരന്മാരായിട്ടുള്ളവർ ധാരാളമുണ്ടു്. ഭാഗ്യയിൽ ക്ര ടിഉദ്യോഗം കിട്ടിയിട്ടുള്ളവരും കിട്ടുന്നവരുമുണ്ടു്. ഭാഗ്യ വഴി കയററം കിട്ടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാ രുണ്ടു്. ഭാഗ്യ ഇല്ലെങ്കിൽ മേൽവിലാസ മില്ലാതെ വലയുന്നവരും ധാരാളമാണു്. ഭാഗ്യയുടെ പേരിൻറെയും പെരുമയു ടെയും തണലിൽ തലപൊക്കി നടക്കുന്ന പുരുഷകേസരികളുണ്ടു്. ഇവരുടെയെ ല്ലാം സ്ഥിതി വളരെ പരുങ്ങലിലാകുന്ന താണു്. ഭാഗ്യയിൽ ക്രടി കൈക്രുലി വാങ്ങിക്കുന്ന സത്യസന്ധന്മാരായ ഉദ്യോ ഗസ്ഥന്മാരുടെസ്ഥിതിയും വളരെ ദയനീയ മാകുമെന്നേപറയേണ്ടതുള്ളൂ. കാളേജുക ളിലും സ്കൂളുകളിലും പെരുപ്പം കുറയും. നല്ല ഭർത്താക്കന്മാരെ തട്ടിയെടുത്തു് ഭാഗ്യ മാരാകാൻ വേണ്ടിമാത്രം പള്ളിക്രൂട ത്തിൽ പോകുന്ന പെൺകുട്ടികളുടെ എണ്ണം അത്ര കുറവൊന്നുമല്ല.

എന്തെല്ലാം ഗംഭീര മാററങ്ങളാണു് ലോകത്തിലുണ്ടാകാവുന്നതെന്നു് നോക്ക ണം. ഭാഗ്യ നിസ്സാരമെന്നു് — ഭാഗ്യ കേവം ക്കാതെ പതുക്കെ—പറയുന്നവർ ഒന്നാ ലോചിയ്ക്കണം. ലോകത്തിലെ അത്ഭുത വസ്തുവായ താജ്മഹൽ എങ്ങനെയുണ്ടാ യിഎന്നു് അവർ അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നിസ്സാരം, നിസ്സാരം എന്നുപറഞ്ഞു തള്ള ത്തക്കതൊന്നുമല്ല ഭാഗ്യ. വെറുതെയല്ല ഭാഗ്യയെപ്പററി എഴുതുമ്പോൾ എനിക്കു് അല്പം ഭയമുണ്ടെന്നുപറഞ്ഞതു്. ആലോ ചിക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനും ഭയമു ണ്ടാകും. "അറിയാത്ത കുഞ്ഞു്" ചൊറി യുമ്പോൾ മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ.

ഭാഗ്യ എന്നുപറയുന്നതു് ജംഗമമാണെ ന്നു് പൊതുവേ ഒരു ധാരണയുണ്ടു്. സ്ഥാ വരമല്ലെന്നു തീർത്തുപറയാം. ഭാഗ്യ ഭൂമി യല്ല; ഭൂമിയിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുകയുമില്ല. ഉറച്ചുനില്ക്കുന്ന ഒന്നിൽ സ്ഥിരമായി കെട്ടി യിട്ടുള്ളതുമല്ല. മരിച്ചുമണ്ണിനടിയിൽ സ്ഥിര മായി കുഴിച്ചിട്ടാൽപിന്നെ സ്ഥാവരമാകും. എല്ലാവരുംഅങ്ങനെ തന്നെയാണു്. അതു ഭാഗ്യയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയല്ലല്ലോ. ജംഗ മമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ കുറച്ചു കുഴി വില്ലാതെയുമില്ല. ഭാഗ്യയെ പണയം വച്ചി ട്ടുള്ള രാജാക്കന്മാരുണ്ടു്. അവരെ നാംഇ ന്നും പൂജിയ്ക്കുകപോലും ചെയ്യുന്നു. ഇന്നും പണയം വയ്പു നടക്കുന്നുണ്ടത്രെ. തക്ക തായ പ്രതിഫലത്തിനു് ഭാഗ്യയെത്രാ കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി അനുഭവകഥകൾ പലരും പറഞ്ഞു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ക്രു ലിയ്ക്കുകൊടുക്കുന്നതു ധാരാളം നടപ്പുണ്ടു പോലും. കൈവായ്പു ചുരുക്കമാണെങ്കിലും തീരെഇല്ലെന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല. രാവ ണൻറെകാലം തൊട്ടേ ഭാഗ്യാമോഷണം നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു തെളി വുണ്ടു്. ഇന്നും ഭാഗ്യയേ പിടിച്ചുപറിയ്ക്കു കയും അപഹരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെ ന്നു് ഏതു ഫസ്റ്റ്ക്ലാസ്സു മജിസ്ട്രേട്ടും സമ്മ തിയ്ക്കും. ഭാഗ്യയെ ഒറിയായി കൊടുത്തി ട്ടുള്ളതിനു് യാതൊരു രേഖയും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ശ്രദ്ധിച്ചു പരിശോധിയ്ക്കുന്ന പക്ഷം അതും കാണുമെന്നാണു് ആളുകൾ പറയുന്നതു്.

ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കേ ണ്ടതു് ഭാഗ്യയേ ക്രയവിക്രയം ചെയ്യാമെ ന്നും, മോഷ്ടിയ്ക്കാമെന്നും, അപഹരിയ്ക്കു കയും പിടിച്ചുപറിയ്ക്കുകയും ചെയ്യാമെ ന്നുമാണല്ലോ. ഇതെല്ലാം ജംഗമവസ്തുക്ക ളുടെ വിശേഷഗുണമാണല്ലൊ. അതാണു് ഭാഗ്യ ജംഗമമാണെന്നു പറയുന്നതിൽ തീ രെ അസാംഗത്യമില്ലെന്നു ഞാൻ പറ

ഞ്ഞതു്. പക്ഷേ ഇതിനെതിരായ ചില വസ്തുതകളുള്ളതും പറയേണ്ടതും അറിയേണ്ടതും ആണു് മോഷ്ടിയ്ക്കപ്പെടുന്ന ജംഗമസാധനങ്ങൾ കോടതിയിൽ ഫാജരാക്കി M. O. അക്കമിട്ടു് തെളിവായി സ്വീകരിയ്ക്കാറുണ്ടു്. ഭാര്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇങ്ങനെ ഒരുനടപടി ഒരു കോടതിയിലുംചെയ്കകണ്ടിട്ടില്ല. ക്രൂരതെ ഭർത്താവിന്റെ വിധിക്കടത്തിനു് ഭാര്യയെ ജപ്തി ചെയ്കയോ, ലേലം ചെയ്കയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായും അറിവില്ല. വിധിക്കടം ഈടാക്കുവാൻ വിഷമമുള്ള ഇക്കാലത്തു് ഇതു് തീച്ചയായും അനുവദിയ്ക്കണമെന്നാണു് പൊതുജനാഭിപ്രായം. സ്ഥാവരവസ്തു ഉടമയെ സാരമായി ബാധിയ്ക്കുന്ന ആകറുകൾ രണ്ടുമൂന്നു മണിക്കൂർകൊണ്ടു് മൂന്നു വായനയും നടത്തി പാസ്സാക്കുവാൻ പ്രത്യേകം പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ള ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ അസംബ്ലി ഇക്കാര്യം ഏറെറടുത്തു് അഞ്ചു മിന്നിട്ടിനകം ഒരു ആക്ടു പാസാക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഉൽബോധിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ഭാര്യയുടെ പര്യായങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഒരു ഭാര്യാസഹസ്രനാമം തന്നെ എഴുതിയാലെന്താണെന്നു് തോന്നിപ്പോകും. പ്രായഭേദം, കാലഭേദം, സ്ഥലഭേദം ഇവയെ ഒക്കെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഭാര്യയ്ക്കുലഭിച്ചിട്ടുള്ള പേരുകളുടെ ബാഹുല്യം ആരെയും അമ്പരപ്പിയ്ക്കുന്നതാണു്. മധുവിധുക്കാലത്തെ ഓമന, തങ്കം, തങ്കക്കുടം, കണ്മണി ഇങ്ങനെ തുടങ്ങി, ഹയർകാരന്റെ 'പ്രാണാധിഭർത്രി, പ്രാണപ്രേയസി, പ്രാണനാഥ, ജീവിതസാരസർവ്വസ്വം' ഇവയിൽ ക്രൂക്കടന്നു്, നാടൻ സായിപ്പിന്റെ ഡീയർ, ഡാർലിങ്ങു്, സ്വീറു് ഇവയിൽ തട്ടി, അങ്ങനെ പ്രവഹിയ്ക്കും ആദ്യഘട്ടത്തിലെ നാമനിർമ്മാ. പിന്നീടുവരുന്ന മറെറാരുക്രൂട്ടം പേരുകൾ. കുട്ടപ്പന്റെയമ്മ; അമ്മിണിയുടെ ചേച്ചി; ഗോപിയുടെ അമ്മാവി, വിജയത്തിന്റെ ചിറ്റമ്മ—ഇവയെല്ലാം ബന്ധത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയ പേരുകളാണു്. ഈ പേരുകൾ എത്രവേണമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണു്. വീട്ടുകാരു്, അകത്തുള്ളോരു്, പിന്നേ, കേട്ടോ?, ഇവിടാരുമില്ലേ? ഇങ്ങനെപോകും പ്രായം ക്രൂടിയ നാടൻ പേരുകൾ. "ചിറ്റു" പരിഷ്കാരികളായ മലയാളികളുടെയിടയിൽ നമ്മുടെപെൺപിറന്നോരും, ധാര വേഷക്കാരുടെയിടയിൽ 'നമ്മുടെ മിസ്സിസ്സും' ഭാര്യമാക്കുള്ള പേരു തന്നെയാണു്. നമ്മുടെ എന്ന വിശേഷണം ആദ്യംഎന്നെ ഒന്നു് അന്ധാളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്റെ ഒരു ക്രൂട്ടുകാരൻ ഒരിയ്ക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് എന്നോടു പറഞ്ഞു:—"അതാ ആ കുഞ്ഞിനെ എടുത്തുകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നതാണു് നമ്മുടെ പെൺപിറന്നോരു്" ഞാൻ അമ്പരന്നുപോയി. ആ സ്ത്രീയെ ഞാൻ ആദ്യമായി കാണുകയാണു്. അവർ എന്റെയുംക്രൂടി പെൺപിറന്നോരായതെങ്ങനെയെന്നോ, എന്നെന്നോ, എനിയ്ക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഞാനും ക്രൂട്ടുകാരനും മാത്രമേഅപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നൊള്ളു. നമ്മൾ എന്നു് പറയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരുമല്ലാതെ വേറെ ആരുമല്ലെന്നുള്ളതു വ്യക്തവുമാണു്. ആ സത്യത്തിനെ എന്റെ ക്രൂടെ പെൺപിറന്നോരാക്കിയ ജാലവിദ്യ ഏതെന്നു് എനിയ്ക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ക്രൂടാതെ ഈ വിവരം എന്റെ ഭാര്യ അറിഞ്ഞു പോയാലത്തെ കഥയാണു് എന്നെ ക്രൂടുതൽ വിഷമിപ്പിച്ചതു്. സത്യം പറയണമല്ലൊ. കുറേനാളത്തേയ്ക്കു് ഞാൻ ആ സ്നേഹിതനെ അകലെ എങ്ങാനും കാണുമ്പോൾ തന്നെ അ

കന്നു മാറി പൊയ്ക്കളയും. ഭാര്യയുടെ ശ്രേഷ്ഠത കരുതി എന്റെ എന്നുള്ളതിനു പകരം നമ്മളുടെ എന്ന ബഹുവചനം ചേർത്തു പറയുന്ന ഒരേപ്പാടണ്ടെന്നു് കുറേ നാൾ കഴിഞ്ഞാണു് എനിയ്ക്കു മനസ്സിലായതു്

ഭാര്യയെ കണ്ടാൽ ആരോടും ചോദിയ്ക്കാതെ തന്നെ തിരിച്ചറിയുവാൻ ഞാൻ ഒരു സൂത്രം കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പലയിടത്തും പരീക്ഷിച്ചുനോക്കി നൂറുശതമാനവും ശരിയാണെന്നു് ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതിനു ശേഷമാണു് ഞാൻ എഴുതുന്നതു്. ഒരിയ്ക്കലും തെറ്റു പറ്റാത്ത ഈ സൂത്രം ഇതുവരെ ഞാൻ ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടുപോലുമില്ല. ഒരു ദിവസം ഞാൻ എന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ ക്ലേടഅദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയെഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ഏറെക്കുറെ സമപ്രായക്കാരായ നാലഞ്ചു സ്ത്രീകൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂട്ടുകാരനോടു ചോദിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ അതിൽ ഏതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു് അല്പം കുറവായി എനിയ്ക്കുതോന്നി. അദ്ദേഹത്തിനോടു ചോദിയ്ക്കാതെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഏതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കണമെന്നു ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. എന്റെ ആ സൂത്രം ഒന്നു പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി.....

കട്ടിലിൽ പെട്ടെന്നു് ഒരനക്കം. ഞാൻ അങ്ങോട്ടുനോക്കി. ഭാര്യ ഉണർന്നു് കണ്ണും മിഴിച്ചു് ദേഷ്യഭാവത്തിൽ കിടക്കുന്നു. "പാതിരാ കഴിഞ്ഞല്ലോ. കിടക്കാറായില്ലേ? ഇനി നാളെ എഴുതാം." അനുസരിയ്ക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ആ ശാസനം കേട്ടു് ഒരു കള്ളനെപ്പോലെ ഞാൻ കടലാസ്സുകളെല്ലാം മടക്കി "നാളെത്തയ്ക്കുള്ള കേസുനോക്കുകയായിരുന്നു. ഇതാ തീർന്നു;" എന്നു പറഞ്ഞു് ഞാൻ ലേഖനം കേസുകെട്ടിനെപ്പോലെ നീളത്തിൽ മടക്കിമറ്റു കേസുകെട്ടുകളുടെ ഇടയിൽ വച്ചിട്ടു് വിളക്കുകെടുത്തി ഭാര്യയുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു.

കല്ലുകൾ പതിച്ച റിസ്റ്റ് വാച്ചു് ക. 10 ണ. 14.

കൃത്യസമയത്തെ കുറിക്കുന്ന സ്വിസ്സ് മേക്ക് വാച്ചുകൾ. ഓരോന്നിനും 5 കൊല്ലത്തെ ഉത്തരവാദിത്വം. ചതുരമോ വൃത്തമോ ആകൃതി, ക്രോമിയം കേസ് 10 ക. 14 ണ. മേൽത്തരം 12 ക. 8 ണ. ലേഡീസ് സൈസ്, റോൾഡ് ഗോൾഡ് 5 കല്ലുകൾ പതിച്ചതു് 23 ക. പരന്ന ആകൃതി 6 കല്ലുകൾ പതിച്ചതു് ഒന്നാന്തരം 20 ക. 15 കല്ലുകൾ പതിച്ചതു് സുപ്പീരിയർ 32 ക. റെക്ടാങ്കുലർ, കർവ്, ടണ്ണോ ആകൃതി 7 കല്ലുകൾ പതിച്ചതു്, ക്രോമിയകേസ് 30 ക. ഒന്നാന്തരം 32 ക.

റോൾഡ് ഗോൾഡ് 7 കല്ലുകൾ പതിച്ചതു് 10 കൊല്ലത്തിനു് ഉത്തരവാദിത്വം 36 ക. മാത്രം. ഒന്നാന്തരം 40 ക. 15 കല്ലുകൾ പതിച്ചതു് റോൾഡ് ഗോൾഡ് 55 ക. ഒന്നാന്തരം 65 ക. പോസ്റ്റേജ് അണ 14 മാത്രം രണ്ടുവാച്ചുകൾ ഒരേ സമയത്തു വാങ്ങുന്നവർക്ക് പോസ്റ്റേജ് സൌജന്യം.

എഴുത്തുകുത്തുകൾ ഇംഗ്ലീഷിലായിരിക്കണം.

JUBILEE WATCH Co., (K. L. D.)

Post Box No. 12213, CALCUTTA (5)

ആശാലത

അദ്ധ്യായം 20.

അന്നു വൈകുന്നേരം വിലാസൻ ആശയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നിരുന്നു.

സുനേത്രയോടുകൂടി മൂന്നു ദിവസം ഇടവിടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ അദ്ദേഹത്തിനു് ഇപ്പോൾ ആശയുടെ ഓർമ്മ ഉദിച്ചതു സഹജമല്ലേ? വിലാസന്റെ പ്രേമത്തെ സുനേത്ര പ്രതീക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അതു് അവൾക്കു ലഭിച്ചില്ല. വിലാസൻ ആശയെ ഗ്രഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നു; എന്നാൽ അവളുടെ പ്രേമം ലഭ്യമല്ലെന്നാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരം. ഏതു വിധത്തിലെങ്കിലും അവളെ മറന്നു കളയണമെന്നു വിചാരിച്ചു് ഉറച്ചു ശ്രമിച്ചിട്ടും ഫലിച്ചില്ല. പ്രേമലബ്ധിയുണ്ടായില്ലെങ്കിലും അവളുമായുള്ള സഹവാസമെങ്കിലും ലഭിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു് അദ്ദേഹം അവളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നതു്.

അദ്ദേഹം ചെന്ന സമയത്തു് അവൾ എന്തോ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. അതു കണ്ടിട്ടു് വിലാസൻ ചോദിച്ചു:—"എന്താ, എഴുത്തുജോലി മറയ്ക്കു നടക്കുന്നതു്?"

ആശ ഉടനെ വിലാസന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞിട്ടു് പറഞ്ഞു:—"അയ്യോ! ഏതേതെല്ലാം ജോലിയിൽ എത്ര ജാഗ്രത ഉണ്ടെന്നു് ഒരുമാതിരി കണക്കുകൂട്ടി നോക്കുകയാണു്."

"ഓഹോ, അങ്ങിനേയോ? അതേ! എന്നാൽ എഴുതി കണക്കുകൂട്ടി അക്കായ്മ എങ്ങിനെ കണ്ടു പിടിക്കാൻ സാധിക്കും, ദേവി?"

"അതിനു ഒരു വഴിയുണ്ടു്. പിന്നീടു് ആരെങ്കിലും ഒരു തകരാറു ചെയ്താൽ മുഖത്തടിച്ചതുപോലെ കണക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കാമല്ലോ! ശരത് പതിനൊന്നു ദിവസമായി ഹാജരാകുന്നില്ല. മൂന്നു ദിവസമായിട്ടു നിങ്ങളും ഹാജരില്ല."

"അതേ, മൂന്നു ദിവസമായിട്ടു് ഇവിടെ വരാതിരിക്കുന്നതിനു ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നേരിട്ടുവെന്നതു വാസ്തവം! എന്നാൽ എന്റെ ശ്രദ്ധയും ചിന്തയുമൊക്കെ നിങ്ങളിൽത്തന്നെയാണിരുന്നതു് എന്നതിനു നിങ്ങൾക്കു് എങ്ങിനെ അറിയാൻ സാധിക്കും? അതിനെ എങ്ങിനെ കുറിച്ചു കൊള്ളണമോ അതു വിധത്തിൽ കുറിച്ചു കൊള്ളുക. അതുപോലെ തന്നെ ശരച്ചന്ദ്രനിവിടെ വരാതിരുന്നാലും, നിങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത ഓരോ നിമിഷത്തിലും അവനു വന്നു കൊണ്ടേ ഇരിക്കും. അതിനേയും കുറിക്കാൻ മറന്നു പോകരുതു്."

"ഓഹോ, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എന്നേക്കാൾ ശരച്ചന്ദ്രന്റെ മനോഗതിയെ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണമല്ലോ."

"അറിഞ്ഞാലും അതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അടുത്തു് അടുക്കുന്നവനേക്കാൾ അതു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണു കൂടുതലായി അതു് അനുഭവപ്പെടുന്നതു്. അക്കാര്യം നിങ്ങൾക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടേ?"

മേശമേൽ ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന കടലാസ്സുകളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു ചേർത്തുകൊണ്ടു ആശ വിലാസനെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. പിന്നീടു ഫെയർബ്രദർ പേനയുടെ മൂടി തിരുകിക്കൊണ്ടു് അവർ വീണ്ടും സംഭാഷണം തുടർന്നു.

"കളിയെല്ലാം നില്ക്കട്ടെ; വാസ്തവം ചോദിക്കട്ടെ. മൂന്നു ദിവസമായിട്ടു് എന്താണു് ഇങ്ങോട്ടെങ്ങും കടക്കാഞ്ഞതു്?"

"ബാംബേവിട്ടു് എങ്ങും ഓടിപ്പോയില്ല. ഇവിടെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ .....അതിരിക്കട്ടെ! ശരച്ചന്ദ്രൻ എന്താണു വളരെ നാളായിട്ടു വരാത്തതു? നിങ്ങൾ തമ്മിൽ വല്ല കലശലും ഉണ്ടായോ?"

ആശ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

സുനേത്രയുടെ പേരുപോലും അവളോടു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൂടെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്ന വിലാസനു്, ആശയും ശരച്ചന്ദ്രനും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ വെളിയിൽ പറയാൻ അവർക്കു താല്പര്യമുണ്ടാകയില്ലെന്നു് എന്തുകൊണ്ടു് ഊഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല? തങ്കൾ പ്രേമിക്കുന്ന ആത്മാവിനോടു മറ്റു ജനങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നതിനു് ആർക്കും താൽപര്യമുണ്ടാകയില്ലല്ലോ.

അദ്ദേഹം അവളെ നോക്കിക്കൊണ്ടേ ഇരുന്നു. അല്പം മുമ്പുവരെ അവളുടെ മുഖത്തു പ്രകാശിച്ചിരുന്ന ശാന്തിയും സമാധാനവും മങ്ങിയിട്ടു ദുഃഖം വ്യാപിക്കുന്നതു വിലാസൻ കണ്ടു. ശരച്ചന്ദ്രന്റെ വേർപാടിനാലുള്ള ദുഃഖമാണതെന്നു് വിലാസനും വിചാരിച്ചു.

"ശരച്ചന്ദ്രനെ പിടിച്ചു് ഇവിടെ കൊണ്ടു വരുമെന്നു നിങ്ങൾ ശപഥം ചെയ്തിരുന്നല്ലോ?"

"ഞാൻ അവനെ കണ്ടതേ ഇല്ല. അവൻ മായാപ്രയോഗത്താൽ എങ്ങോട്ടോ പറന്നകളഞ്ഞോ, ആക്കറിയാം? അവന്റെ ഇരിപ്പിടം പോലും എനിക്കറിവില്ല."

"ഞാൻ പറയട്ടോ?"

"പറയണം! ഉടനെ തന്നെ പോയി ഞാൻ അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാം. അതു മതിയോ?"

"മതിമതി!"

"നമുക്കു രണ്ടാൾക്കും കൂടി പോകാം. വെളിയിൽ വണ്ടി നിൽപ്പുണ്ടല്ലോ."

"വരണം! നമുക്കു പുറപ്പെടാം! ശരച്ചന്ദ്രൻ വന്നതിനുശേഷം വേണം ഇനിമേൽ നാം ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കേണ്ടതു്. അതിനാൽ അവനെ കഴിയുന്നതു വേഗത്തിൽ കണ്ടു പിടിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. 'മഹമ്മദു് മലയിലേക്കു വന്നില്ലെങ്കിൽ മല മഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽ പോകണം' എന്നു്. അതുപോലെ ശരച്ചന്ദ്രൻ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വരാതിരുന്നാൽ നാം അവനെ തേടിപ്പിടിക്കണം."

"ഞാൻ മഹമ്മദു് തുല്യക്കാണെന്നു നിങ്ങൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയോ? ഞാൻ മഹമ്മദുമല്ല മലയുമല്ല."

"അല്ലാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പോരാ. എന്റെ വാക്കുകേട്ടു് ഉടനേ എന്നോടു കൂടി പുറപ്പെടാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ തന്നെയാണു മലയെന്നു നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു എന്നല്ലേ അർത്ഥം?"

"ഞാൻ മഹമ്മദായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു് മലതന്നെ ഇങ്ങോട്ടു വരട്ടെ!"

"ഞാനൊരു ബീഗത്തെപ്പോലെ പുറപ്പെടട്ടയോ?"

ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞും കൊണ്ടു് അവർ എതിരേ ചെന്നപ്പോൾ അറിയാതെ ഒന്നു ചിരിച്ചുപോയി. മേശയുടെ അരികിൽ

ച്ചെന്നു തന്റെ തലമുടിയെ എല്ലാം ക്രൂടിപ്പിടിച്ചു ദ്രുതഗതിയിൽ കെട്ടിയിട്ട മേശപ്പുറത്തു നിന്നും സൂചികളെടുത്തു തലയിൽ തിരുകി. പിന്നീടു "പോകാമോ?" എന്നു ചിരിച്ചും കൊണ്ടു ചോദിച്ചു.

ഇതു വേഗത്തിൽ അലങ്കാരമെല്ലാം തീർന്നതു കണ്ടു വിലാസൻ ആശയുടെ ലളിതസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ആശ്ചര്യവും തോന്നി. വണ്ടിയിൽക്കയറി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കവേ, വിലാസൻ, ആശയെക്കൊണ്ടു ചെന്നു ശരച്ചന്ദ്രനോടു ചേർത്തശേഷം താൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു എന്നു് ആലോചന തുടങ്ങി. അവർ രണ്ടു പേരും പ്രേമനിർഭരമായ വാർത്തകൾ പരസ്പരം പറഞ്ഞു രസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഇടയ്ക്കു് ഒരു അചേതനമായ തൂൺപോലെ എങ്ങിനെ ഇരിക്കും? അതു കൊണ്ടു് ആശയെ ശരച്ചന്ദ്രന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടു വിട്ടിട്ടു് "ഇനി ഞാൻ പോയിവരട്ടെ?" എന്നു പറഞ്ഞു തിരിച്ചു പോരേണ്ടതല്ലേ.....?

എന്നാൽ നടന്നതു് അങ്ങിനെയൊന്നുമല്ല. എന്തെന്നാൽ കാൽബാ ദേവി റോഡിൽ ഉള്ള ശരച്ചന്ദ്രന്റെ വസതി പൂട്ടി ഇട്ടിരുന്നു. ആശ അവനെ എവിടെ എല്ലാം വെച്ചു് അടിയ്ക്കടി കാണാറുണ്ടായിരുന്നുവോ ആ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അവർ രണ്ടാളും ക്രൂടി അന്വേഷിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ അല്പം നിരാശകലർന്നസ്വരത്തിൽ അവൾ ചോദിച്ചു:—"ഇനി എന്താണു ചെയ്യുക?"

"അന്വേഷിക്കേണ്ടതായി വേറെ വല്ല സ്ഥലവും ഉണ്ടോ?"

"എന്റെ അറിവിൽ വേറൊരിടവുമില്ല."

"ഇനി എന്താണു ചൊയ്യുക? തിരിച്ചു പോകുക തന്നെ അല്ലേ?"

"അതിനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ."

ആ സമയത്തു സായാഹ്നദിനസരിപത്രത്തിന്റെ പ്രതികൾ കൈയ്യിൽ പിടിച്ചു കൊണ്ടു ചെറുബാലന്മാർ 'പേപ്പർ സാർ, പേപ്പർ സാർ' എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവരിൽ ഒരുവൻ വിലാസന്റെ അടുക്കൽ വന്നു, "സാർ പയനിയർ പത്രം വേണമോ?" എന്നു ചോദിച്ചു.

അവൻ കൈയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്ന പോസ്റ്ററിൽ വലിയ അക്ഷരത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്നു:—

"രഹസ്യസംഘത്തെ പിടികൂടിയിരിക്കുന്നു. കാരോരുത്തനും ആറുവർഷം കഠിനതടവു്."

വിലാസൻ ഒരു പ്രതിവാങ്ങി. ആദ്യത്തെ വശം തുറന്നപ്പോഴേ ഒരു കാറടിച്ചു് അതിനെ മടക്കി. അദ്ദേഹം വളരെ ശ്രമപ്പെട്ടു് അതിനെ ശരിപ്പെടുത്തി. "വിധിയുടെ മുഴുവൻ വിവരവും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവശ്യം വായിക്കേണ്ടതാണു്."

ഇരുവരും തലയ്ക്കു തല തൊട്ടിരുന്നു് അതിനെ വായിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അതിനുള്ളിൽ ആശ പറഞ്ഞു:—"ഇവിടെ ഈ തെരുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു വായിക്കുന്നതു് എനിക്കൊട്ടും പിടിക്കുന്നില്ല. നാലഞ്ചു പംക്തികൾ നിറച്ചുണ്ടു്. അതു മുഴുവനും ഇവിടെ നിന്നു കൊണ്ടു വായിക്കുന്നതു നാലുപേർ കണ്ടാൽ നന്നായിരിക്കയില്ല."

"വീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നതു വരെ കാത്തിരിക്കുന്നതിൻ് എനിക്കു ക്ഷമയില്ല."

"പിന്നെ ഈ റോഡിൽ നിന്നുകൊണ്ടു വായിക്കുവാൻ പോകുകയാണോ?"

"പിന്നെ അല്ലാതെങ്ങിനെ? എനിക്കു് ഒരു യുക്തി തോന്നുന്നു. അടുത്തു് ഒരു

ഹോട്ടൽ ഉണ്ടു്. അവിടെ ചെന്നിട്ടു വായിക്കാമോ?"

"ഇതെന്തൊരു കൂത്തു! ഹോട്ടലിൽ പോകുന്നതു പത്രം വായിക്കാനാണോ?"

"ഓ, അതിനെന്തു?"

"അപ്പോഴും കാപ്പികുടിക്കാൻ പത്രമാഫീസിൽ പോകണമായിരിക്കാം!"

ഉറക്കെ ചിരിച്ചിട്ടു്, വിലാസൻ അല്പനേരം കഴിഞ്ഞു ചോദിച്ചു.

"പിന്നെ എന്തു നിശ്ചയിച്ചു; നിങ്ങൾ വരുന്നോ?"

"ശരി, എന്നാൽ, പോകാം!"

ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു അശുപുറപ്പെടാൻ തയ്യാറായി അവളുടെ ചേലയുടെ അഗ്രംപറ്റുന്ന വിലാസന്റെ ശരീരത്തിൽ പതിഞ്ഞു. അതിനെ തിരിച്ചുവലിച്ചിട്ടു് അവൾ പറഞ്ഞു:—"അടടാ! എന്തൊരു ശനിപിടിച്ച കാറു്!"

"കാറിനോടു നിങ്ങൾക്കു ശണ്ഠയോ? വല്ലവരും കണ്ടാൽ കാറിനോടുക്രുദ്ധിയും ശണ്ഠപിടിക്കുന്നവൾ എന്നു പറഞ്ഞു ചിരിക്കുകില്ലേ?"

* * * * *

അവർ രണ്ടുപേരും ഹോട്ടലിൽ കയറിയപ്പോൾ നേരം ഇരുട്ടി. അതുകൊണ്ടു ഇലക്ട്രിക് വിളക്കുകളെല്ലാം ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ വിരാട്പ്രകാശത്തിൽ അത്യന്തം പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ വസ്ത്രാഭരണം അണിഞ്ഞ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഇരുന്നു് ആഹാരം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ ശ്രദ്ധ ആഹാരസാധനങ്ങളിലാണോ ഇരുന്നതെന്നു നമുക്കു നിശ്ചയമില്ല. അവരിൽ പലരും അവിടെ ആഹാരം കഴിപ്പാനായി വന്നതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ വേഷഭ്രഷ്ടാഭരണങ്ങളെ മറ്റുള്ളവർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും തങ്ങൾക്കു എത്ര ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അവിടെ വന്നതാണെന്നുതോന്നുന്നു സ്ത്രീകൾ വിവിധവർണ്ണത്തിലുള്ള പട്ടാംബരങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിലയേറിയ ആഭരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. ആ ആഭരണങ്ങളിൽ ചിലതു് കാണികളുടെ വിശ്വാസശീലത്തെ ദ്രോഹിച്ചു. അന്യരോടു തങ്കമെന്നുപറഞ്ഞു് കൊണ്ടുവന്ന ആഭരണങ്ങളെല്ലാം ക്രുത്രിമരത്നവേലകളാണെന്നു് പരിഹസിക്കുംപോലെയു് ആഭരണങ്ങളുടെയുള്ളിൽ ഇരുന്നുചെമ്പും പിത്തളയും തങ്കംതേഞ്ഞുപോയ ഇടങ്ങളിൽക്കൂടെ ബാഹ്യലോകത്തെ എത്തിനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ സംസാരങ്ങളിൽ ഹാസ്യരസം കലന്നിരുന്നോ എന്തോ നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ അവർ ചൊല്ലുന്ന മൊഴികൾ കേട്ടു്, ക്രൂടെയുള്ളവർ അർത്ഥമില്ലാതെ എന്തിനാണാവോ ചിരിക്കുന്നതു്? കാതിൽ അണിഞ്ഞിരിക്കുന്ന തൊങ്കലുകളെ ഉയലാട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി ആയിരിക്കുമോ ഒരുപക്ഷേ അവർ തലയാട്ടിയാട്ടി സംസാരിക്കുന്നതു്!

എന്നാൽ ആ ആഡംബരപൂർണ്ണമായ സംഘത്തിൽ സാധാരണ ഒരു ഖദർപുടവധരിച്ചു് പ്രകൃതി നല്കിയ അഴകുതന്നെയാണു് അഴകെന്നു പറയുന്നമട്ടിൽ ഒരു ആഭരണവും ധരിക്കാതെ ശോഭതിരളുന്ന മുഖത്തോടുക്രൂടി അശു നിന്നിരുന്നതുകണ്ട വിലാസനു് അവളൊരു റാണിതന്നെയാണെന്നു തോന്നി.

ഇരിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാതെ അശു നാലുപാടും നോക്കി. അവളുടെ നേത്രങ്ങൾ മാൻപേടയുടേതെന്നപോലെ കാതരമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവൾ ഒരു സ്ഥലം ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതിനെ കണ്ടെത്തി അതി

നെ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:- "വരണം, അവിടെ ചെന്നിരിക്കാം"

"അവിടേയോ?"

വിലാസൻ ആശയുടെ കൈയ്യും പിടിച്ചുംകൊണ്ടു ആ സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. അവർ ഇരുന്നമാത്രയിൽ ഒരു ചൊക്രാ അവിടെ ചെന്നിട്ടു "സാഹിബ്! എന്താണു കൊണ്ടുവരേണ്ടതു?" എന്നു ചോദിച്ചു.

വിലാസൻ ആശയെ നോക്കി "എന്താണു വേണ്ടതു?" എന്നു ചോദിച്ചു.

"നിങ്ങടം പത്രം വായിക്കുന്നതിനായി ഹോട്ടലിനുള്ളിൽകയറിയല്ലോ! എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇന്നു് ആദ്യമായിട്ടാണു് ഈ ഹോട്ടൽ കോലാഹലമെല്ലാം"

"ഓഹോ! അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങടം ക്കു് ഒരു വലിയ അപരാധമാണു് ചെയ്തതെന്നു പറയുക! ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വ്രതത്തിനു ഭംഗംചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടു് നിങ്ങടംക്കു വരാൻ സാധിക്കില്ലെന്നു് ആദ്യമേ പറയാതിരുന്നു?"

"വേറെ ആരായിരുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ അങ്ങനെ തന്നെ പറയുമായിരുന്നു."

ആശയുടെ ഈ മറുപടി കേട്ടിട്ടു വിലാസനു ആശ്ചര്യമുണ്ടായി. "ഇതെന്തു്? ഇവടം തന്നെ പ്രേമിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമോ? ഛീ! ഛീ! ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ഉണ്ടാവുകില്ല. എന്തോ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായിരിക്കണം. അതിനു തെറ്റായ അർത്ഥം കല്പിക്കുന്നതു് ആപത്കരമാണു്. ശരച്ചന്ദ്രനെ അല്ലാതെ അവടംക്കു് ആരെ പ്രേമിക്കുവാൻ സാധിക്കും?" അതുകൊണ്ടു് അടുത്തുനിന്നിരുന്ന പരിചാരകനെ നോക്കി "രണ്ടു കപ്പു് കാഫി കൊണ്ടുവരു" എന്നാജ്ഞാപിച്ചു. ആശ തടഞ്ഞിട്ടു്, "നിങ്ങളുടെ മുഖ്യമായ ജോലി പത്രം വായിക്കുക എന്നതാണല്ലോ!" എന്നുപറഞ്ഞു.

വിലാസൻ പത്രത്തെ മേശപ്പുറത്തു നിവർത്തിവച്ചു. അവർ ഇരുവരും വായന തുടങ്ങി.

കാപ്പി തണുത്തുപോയിട്ടും രണ്ടുപേരുടെയും ശ്രദ്ധ അതിലെങ്ങും പതിഞ്ഞില്ല. ഗൗരവമേറിയ സംഗതികളായിരുന്ന പത്രത്തിൽ കണ്ടതു്. വിലാസൻ വായിച്ച വാർത്തകളുടെ അവസാനഭാഗം അദ്ദേഹത്തിനു് ഒട്ടും തൃപ്തികരമായി തോന്നിയില്ല അതുകൊണ്ടു് അതിനെ വീണ്ടും വീണ്ടും വായിച്ചു.

"ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട യുവാക്കളോടു് എനിക്കു വളരെ അനുതാപമുണ്ടു്. ഇവരെല്ലാപേരും വീരത്വം നിറഞ്ഞ യുവാക്കളാണു്. ഭയം എന്തെന്നറിയാത്ത ബാലംകാളകം! ഇവർ ചെയ്തതു കുറ്റങ്ങളാണെങ്കിലും അവയിൽ അവരുടെ ത്യാഗബുദ്ധി പ്രകാശിക്കുന്നു. പാവപ്പെട്ട തൊഴിലാളികളേയും വ്യവസായികളേയും യോജിപ്പിച്ചു് അവരുടെ രാഷ്ട്രീയാധികാരം സ്ഥാപിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ളതാണു് ഇവരുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ അതിനെ സാധിക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗം എന്താണെന്നു് ഇവർക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതുകൊണ്ടു് ഘോരമായ വിധ്വംസകപ്രവൃത്തികളാണു് അവർ ചെയ്തു. ഇവർ തങ്ങളുടെ അറിവിനേയും ത്യാഗശീലയേയും സന്മാർഗ്ഗത്തിൽനയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതുവഴിക്കു സമുദായത്തിനും ദേശത്തിനും എത്രയോ നന്മകൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു! എന്നാൽ ഉന്മേഷത്തിന്റെ തള്ളലിനാലും വേഗത്തിനാലും, തങ്ങൾ അവലംബിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാണു് ഉത്തമമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തിനാലും, ഇവർ ഈ മാതിരി അക്രമങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിധം ഇവർ ചെയ്തതെല്ലാം സർവ്വഥാതന്നെ. തെറ്റുചെയ്ത

വക്ക് ശിക്ഷ നല്കിയേ തീരൂ. അതിനാൽ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ഞാൻ ഇവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നു. രാജകീയനിയമങ്ങളെ ലംഘിച്ചതിനാൽ കഠിനമായ ശിക്ഷ നല്കേണ്ടതാണെന്നും സക്കാർഭോഗം വാഭിച്ച വക്കീലന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അതുതന്നെയാണും എന്റേയും അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ശരിയായ ചുറുപാടുകളും സഹകൃത്വവും നല്കപ്പെട്ടാൽ കാലക്രമേണ ഈ യുവാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മിഥ്യയായ ചിന്താഗതികളെ മാറ്റി നല്ലവരായിത്തീരാൻ ഇടയുണ്ടു്. അതിനാൽ ഇവക്ക് ആറുവഷ്ത്തെ കഠിനതടവു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

ഒടുവിലത്തെ വാക്യം വായിച്ച തീർന്നുടനെ വിലാസൻ ആശയെ നോക്കി, "എത്ര ഭംഗിയായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു! വായിച്ചില്ലേ? ഇതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെല്ലാംപരമാർത്ഥമല്ലേ?.....നിങ്ങൾ എന്താ ഒന്നും മിണ്ടാത്തതു്?" എന്നു ചോദിച്ചു.

വിധി വളരെ ഭംഗിയായിരിക്കുന്നു. "എന്നാൽ ഭംഗിയായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടുമാത്രം ഒരു സംഗതിയെ നല്ലതെന്നു് എടുത്തുപറഞ്ഞുകൂടാ. നല്ല പാമ്പും എട്ടിപ്പഴവും കണ്ണിനെത്ര രമ്യമായിരിക്കുന്നു! എന്നാൽ അവയുടെ വിഷം എത്ര ഭയങ്കരം! എന്റെ നാട്ടിൽജനിച്ച ചില വീരയുവാക്കന്മാക്കാണു് ആറുവഷ്ത്തെ കഠിനതടവു നല്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ മനസ്സു കലങ്ങുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ എങ്ങനെ തീവ്രമായ ദുഃഖം ഉണ്ടാകാതിരിക്കും? സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും ജനസമൂഹത്തിന്റെ നന്മയേയും നേടുക എന്നുള്ളതു് എത്രയോ ഉൽകൃഷ്ടമായ കാര്യം! അവയെ നേടുന്നതിനു പല ത്യാഗികൾ പല വിധത്തിലുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നു. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു മാർഗ്ഗത്തെ അവലംബിക്കുന്നവരെ, ആ മാർഗ്ഗം ശരിയല്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ, കുറ്റവാളികൾ എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതു നല്ലതാണോ? വിധി വളരെ അഴകായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു! അഴകായി സംസാരിക്കുന്ന ഒരുവന്നു സത്യത്തെ കള്ളംപോലെയും, കള്ളത്തെ സത്യംപോലെയും ആക്കിവിടുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യമുണ്ടു്. അവൻ സംസാരിക്കുന്ന രീതി അഴകായിരിക്കുന്നുവെന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം അതിനെ വാസ്തവമായി നാം എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കും? ലോകോ 'ഭിന്നരുചി' എന്നാണല്ലോ കാളിദാസമഹാകവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അഭിപ്രായം വ്യത്യാസപ്പെടട്ടെ. അതുകൊണ്ടു് അതു കുറ്റമാകുമോ? ഞാനും അക്രമപ്രവൃത്തികളെ വെറുത്തുവന്നു—ഇപ്പോഴുംവെറുക്കുന്നു—ഇനിയും വെറുക്കും! എന്നുവച്ചു് ആ മാർഗ്ഗത്തെ അവലംബിക്കുന്നവരെ കുറ്റവാളികളെന്നു് എങ്ങനെ പറയാം? ഈ സാമാന്യതത്വത്തെക്കൂടി മറന്നിട്ടു് ചെയ്തിട്ടുള്ള വിധിയുടെ അഴകിൽ നിങ്ങൾ മുഴുകിപ്പോയതു കണ്ടിട്ടു് എനിക്കു നിങ്ങളോടു് അനുകമ്പതോന്നുന്നു."

ഇപ്രകാരം സംസാരിക്കവേ അവൾ സാക്ഷാൽ വീരലക്ഷ്മിയെപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു. വെണ്മയേറിയ അവളുടെമുഖം റോസാപ്പൂപോലെ ചുവന്നു. വിലാസൻ കാപ്പിയെടുത്തു കുടിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ അവളും കാപ്പിയെടുത്തു രണ്ടുമൂന്നു വാ കുടിച്ചിട്ടു വീണ്ടും പറഞ്ഞു:—

"മേല്പടി ആറുയുവാക്കന്മാരിൽ ശരച്ചന്ദ്രനും ഉൾപ്പെട്ടുമോ എന്നു് എനിക്കു സംശയമുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിനെപ്പറ്റി എനിക്കു വലുതായ സങ്കടം തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം എന്റെ അടുക്കൽവന്നു ചേർന്നൊന്നു ദിവസങ്ങളായിരിക്കുന്നു."

ശരച്ചന്ദ്രനെപ്പറ്റി ആശ സങ്കടപ്പെടുന്നതു് ഇന്നു് ആദ്യമായിട്ടല്ല; എങ്കിലും ഇന്നു് അവളുടെ മുഖം വേദനാധിക്യത്താൽ അത്യധികം വാടിയിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ ശരച്ചന്ദ്രനിൽ ഉള്ള പ്രേമവായ്പിനാലും അവന്റെ വേർപാടിനാലും ആയിരിക്കുമോ ഈ സങ്കടമെന്നു വിലാസൻ വിചാരിച്ചു.

"ശരച്ചന്ദ്രനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എന്തിനു വെറുതെ സങ്കടപ്പെടുന്നു? പ്രേമത്തിന്റെ ശക്തി വേഗമേറിയതാണു്. അതുമാത്രമല്ല നിങ്ങൾക്കു് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു മാറ്റത്തിൽ ശരച്ചന്ദ്രൻ ഒരിക്കലും ചരിക്കയില്ല. അക്കാര്യത്തിൽ സന്ദേഹമേവേണ്ട. രാഷ്ട്രീയ സമരത്തെപ്പറ്റി അയാൾക്കുള്ള മനോഭാവം നിങ്ങളുടെതിൽനിന്നും ഭിന്നമാണെങ്കിലും നിങ്ങളുടെമനസ്സിനെ വേദനിപ്പിച്ചുകൂടാ എന്ന ഉറച്ചവിചാരത്താൽ അവൻ അക്രമമാർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയേ ഇല്ല."

ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ആശ ചുണ്ടുകടിച്ചു. കണ്ണുകളുടെ അരികുകളിൽ തങ്ങിനിന്ന നീർത്തുള്ളികളെ മറയ്ക്കുന്നതിനായി അവൾ തലകുനിച്ചു. എന്നാൽ വിലാസന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ അതു പെടാതിരുന്നില്ല.

ആശയുടെ മനസ്സിനെ ശരച്ചന്ദ്രൻ അകാരണമായി വ്രണപ്പെടുത്തിയതായി അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. അതിനാൽ വെറുതെ ഇരുന്നുകൂടെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:—

"എങ്ങിനെ എങ്കിലും ശരച്ചന്ദ്രനെക്കണ്ടു വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാമെന്നു വിചാരിച്ചു് എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും സാധിച്ചില്ലല്ലോ."

* * * *

ഇതു നടന്നതിനുശേഷം മൂന്നാല ദിവസങ്ങൾ വിലാസൻ ശരച്ചന്ദ്രനെ തേടി നടന്നു. തേടിയവള്ളി കാലിൽ ചുറ്റിയപോലെ ഒരു ദിവസം അപരാഹ്നത്തിൽ ശരച്ചന്ദ്രൻ അദ്ദേഹത്തിനെത്തേടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബംഗ്ലാവിൽ ചെന്നപ്പോൾ വിലാസനുണ്ടായ ആശ്ചര്യത്തിനു് അളവില്ലായിരുന്നു.

അവന്റെ ഇരുകരങ്ങളേയും പിടിച്ചുകൊണ്ടു് വിലാസൻ പറഞ്ഞു:—"അമ്മാടാമിട്ടക്കാ! ഇത്രയും നാളായി എവിടെപ്പോയിരുന്നു?"

തന്റെ കൈകളെ വിലാസൻ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്നതിൽനിന്നു വിടുവിച്ചുകൊണ്ടു ശരച്ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു:—"ഇതെന്തു്? എന്റെ കൈകൾ കടുത്തുപോയല്ലോ?"

"ഓ, ക്ഷമിക്കണം ശരത്! എന്റെ കൈകൾ അഴുക്കായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ഞാൻ പാടേ മറന്നുപോയി. ഞാനെന്റെ കൈത്തോക്കു തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. നീ വന്നയുടനെ അതൊന്നും ഓർക്കാതെ അഴുക്കുപുരണ്ടകൈകളാൽ നിന്റെ കൈ പിടിച്ചുപോയതാണു്."

"ശരി, അതിരിക്കട്ടെ എന്റെ തോഴൻ ഏതു വേട്ടയ്ക്കാണു് ഇപ്പോൾ ഒരുങ്ങുന്നതു്?"

"നമുക്കു് എന്തുവേട്ടയാണുള്ളതു്? ഇതു തുടച്ചിട്ടു ദിവസങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു് അതെടുത്തു തുടച്ചുവെയ്ക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചതാണു്."

"ഓഹോ! റിവാൾവറിനെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു തുടച്ചുവെയ്ക്കുണോ? എനിക്കെന്തു് അറിയാം, തോക്കിനെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ? ഇതു നിന്റെ സ്വന്തം തോക്കാണോ? അങ്ങനെ ആണെങ്കിൽ ഇതു് വളരെ വിലകൂടിയ ചരക്കായിരിക്കണമല്ലോ? അതിരിക്കട്ടെ; ഇതിനെ എങ്ങനെയാണു പ്രയോഗിക്കുന്നതു്? ഉണ്ണം വെയ്ക്കുന്നതെ

ങ്ങനെ? കാണിച്ചുതരൂ, നോക്കട്ടേ!" എന്നുപറഞ്ഞു ശരച്ചന്ദ്രൻ റിവാൾവറെടുത്തു കൈയ്യിൽ പിടിച്ചു.

"ഇങ്ങനെ ആണോ റിവാൾവർ പിടിക്കേണ്ടതു്? നീ ബഹളമിടുക്കൻ തന്നെ!"

"പിന്നെ എങ്ങനെ? ഇതെന്തു്? തോക്കിൽ റവയും മരുന്നും പേരിനുപോലും ഇല്ലല്ലോ?"

"എടാ മഠയാ! ഈ ചേമ്പർ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കയാണു്. ഇതുപോലും അറിഞ്ഞുകൂടേ?"

"ഓഹോ, ഇതിനെ ചേംബറെന്നാണോ പറയുന്നതു്? ഉണ്ടകളെ എവിടെയാണു് ഇടേണ്ടതു്?"

"ഉണ്ടകളെ ഇവിടെഅടുക്കിവെയ്ക്കണം. അതിരിക്കട്ടെ. റിവാൾവറിനെപ്പറ്റി ഇത്ര അനേഷണം നടത്തുന്ന നിനക്കു് ആശയെപ്പറ്റിമാത്രം ഒരു ഓമ്മയും ഇല്ലേ?"

"ഞാനിനി-അവളെപ്പറ്റി അനേഷിച്ചിട്ടു് എന്തുപ്രയോജനം? നീ തന്നെ എല്ലാം പറഞ്ഞേക്കുക."

"പറയാനെന്തിരിക്കുന്നു? ഞാൻതന്നെ നിന്നെ അവളുടെ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ പോകുന്നു."

"അയ്യയ്യോ! ഞാനിനിയും ആഹാരം കഴിച്ചിട്ടില്ല. ആശയുടെ അടുക്കൽപോകാൻ ഇപ്പോൾ എനിക്കു നേരം എവിടെ? ദയവുചെയ്തു് എന്നെ വിടണം. ഞാനിന്നു സന്ധ്യയ്ക്കു തീച്ചയായും നിന്നോടുകൂടി വരാം."

"തീച്ചയായും വരുമോ?"

"വരാൻ ശ്രമിക്കാം"

"ആശയെക്കൊണ്ടു് ആണയിട്ടു പറയൂ!

"ആശയെക്കൊണ്ടു ആണയിട്ടു തന്നെ പറയുന്നു"

"സബാഷ്! നീ ഇത്ര നല്ല പയ്യനായി മാറിയതിനു നിനക്കു് എന്തു സമ്മാനമാണു തരേണ്ടതു്? ശരി, അല്പനേരം ഇരിക്കു! ഞാനിതാ വന്നുകഴിഞ്ഞു. നിനക്കു് ഒരു ഗ്ലാസ് രുചികരമായ സർബത്തുകൊണ്ടു തരാം."

"വെറും സബർത്തുമാത്രമോ? വല്ലതും തിന്നിട്ടു സർബത്തു കുടിക്കാം. വിശപ്പുകൊണ്ടു ചെവികൊട്ടിയടയുന്നു. എനിക്കു് അല്പം ടീ ഇട്ടുതന്നാൽ കൊള്ളാം."

"ആശയുടെ പാല്ക്കിടങ്ങിൽ കിട്ടുന്ന ടീ കുടിച്ചിട്ടുള്ള നിനക്കു് എന്റെ വീട്ടിലെ ടീ എങ്ങനെ രുചിക്കും? ആശ തയ്യാറാക്കുന്ന ടീയ്ക്കു് എന്തൊരു മണം! അങ്ങനെ അല്ലേ?"

"നേരംപോക്കെല്ലാം പിന്നെ. ആദ്യമായി തോക്കു തുടച്ചുവെയ്ക്കു. എനിക്കു് അല്പം ആഹാരം കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള വഴിനോക്കു്. അതു കുടിച്ചിട്ടാകാം നിന്റെ നേരംപോക്കൊക്കെ."

വിലാസൻ റിവാൾവറിന്റെ ഭാഗങ്ങളെല്ലാം എടുത്തു യോജിപ്പിച്ചുവെച്ചു. പിന്നീടു് അതിനെ നന്നായി തുടച്ചു തന്റെ മേശയുടെ വലിപ്പിൽ വെച്ചിട്ടു കൈകഴുകുവാനായി കിണറിന്റെ സമീപത്തേക്കുപോയി.

കല്പടയിൽക്കൂടെ വിലാസൻ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന ശബ്ദം അല്പം അടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം താഴെ നിന്നുകൊണ്ടു് ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു "ശരത്! എന്റെ മോട്ടാർ റിപ്പയർ ചെയ്യുന്നതിനായി കമ്പനിയിൽ നിന്നു് ഒരാൾ വന്നിരിക്കുന്നു. അവനോടു ചില കാര്യങ്ങളെ എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പത്തുപതിനഞ്ചു മിനിട്ടു വേണ്ടിവരും തിരിച്ചുവരുന്നതിനു്. ദയവുചെയ്തു ക്ഷമിക്കണം. മേശയുടെ വലത്തേ ഡ്രായറിൽ സിഗററ്റു പെട്ടി ഇരിപ്പുണ്ടു. നിനക്കു വേണ്ണമെടുത്തോളം എടുത്തു കുടിച്ചു കൊള്ളുക. എന്നാൽ

സിഗററു പെട്ടിമാത്രം കീശയ്ക്കുള്ളിൽ ഇട്ടുകൊണ്ടു കമ്പനി നീട്ടിക്കളയരുതു്." ശരത് അതു കേട്ടിട്ടു് എന്തോ ഉറക്കെ ചിരിച്ചു. അതു കേട്ടു വിലാസനും ഉറക്കെ ചിരിച്ചു.

സുമാർ ഇരുപതു മിന്നിട്ടിനു ശേഷം വിലാസൻ തിരിച്ചു മുറിക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പാചകൻ ഒരു വെള്ളിത്തട്ടത്തിൽ പലവിധ പലഹാരങ്ങളും എടുത്തുംകൊണ്ടു് പിന്നാലെ വന്നു.

ടീ കുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ വിലാസൻ വീണ്ടും ശരച്ചന്ദ്രനോടു ചോദിച്ചു. "നിനക്കും ആശയ്ക്കും തമ്മിൽ എന്തോ തകരാറു പറ്റിയിരിക്കുന്നല്ലോ. എന്താണു ശരത്?"

"ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പിണക്കമാണെന്നു് ആരു പറഞ്ഞു?"

"ആരു പറയണം? എനിക്കു കണ്ണില്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ കാതു പൊട്ടിപ്പോയോ? നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടേയും മുറുമുറുപ്പു് ആണല്ലോ ലോകം മുഴുവനും കേൾക്കുന്നതു!"

"ഞങ്ങൾ പൂച്ചകൾ ആണെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്?"

"ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. ഒരു ഫ്രഞ്ചു് ഗ്രന്ഥകാരനാണു് അങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. പ്രേമിജനങ്ങൾ പൂച്ചകളായി പെരുമാറുമ്പോഴാണു വിശേഷം! അപ്പോൾ അവർ പൂച്ചകളെപ്പോലെ ഉരുമ്മുകയും പിരണ്ടുകയും ചെയ്യുന്നു."

"അടുത്ത കാലത്തു നീ മനശ്ശാസ്ത്രഗവേഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കയാണോ?"

ഇങ്ങനെ രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരും വളരെ നേരംപോക്കായി സംഭാഷണം നടത്തി. അനന്തരം എഴുന്നേറ്റു വിടചോദിച്ചപ്പോൾ വിലാസൻ പറഞ്ഞു.

"സന്ധ്യയ്ക്കു തീച്ചയായും ആശയെ ചെന്നു കാണുമല്ലോ?"

"എടയപ്പാ! ശപഥമല്ലേ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്?"

"അതിരിക്കട്ടെ; ആ സഞ്ചിയിൽ എന്തു സാധനമാണു് ഇരിക്കുന്നതു്?"

"അതോ? അതു ഞങ്ങളുടെ കമ്പനിയിലെ റിക്കാർഡുകൾ!"

"നിങ്ങളുടെ കമ്പനിയോ? അതൊരു പുതുമ ആയിരിക്കുന്നല്ലോ!"

"അതേ. ഞങ്ങളുടെ കമ്പനിയുടേ ജോലിയും പുതിയതു തന്നെ. ഉയിരുവാങ്ങുന്നജോലി! നീ എന്താണു ഭയപ്പെട്ടു വിറയ്ക്കുന്നതു്? ഉയിർ വാങ്ങുന്ന ജോലിയെന്നു വെച്ചാൽ നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള പണക്കാരുടെ ഉയിർ ഇൻഷുവർചെയ്യുന്ന ജോലി ഞങ്ങൾ കഴിവുള്ളടത്തോളം ഉയിരുകളെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുതന്നെ ചെയ്യും. നിന്റെ ഉയിരിനെക്കൂടെ വാങ്ങിക്കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു."

"വിചാരിക്കുന്നതെന്തിനു്? സ്നേഹിതനു വേണ്ടി ഉയിരിനെ കൂടെ കൊടുക്കയാണല്ലോ വേണ്ടതു്. അതിരിക്കട്ടെ; എന്റെ മോട്ടാർ റിപ്പയറിനായി ഒരു വക്ഷാപ്പിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നീ ഇപ്പോൾ നടന്നുതന്നെ പോകണം."

"അതു സാരമില്ല. പോകട്ടെ"

"ഈ നീണ്ട യാത്ര പറച്ചിലെന്തിനു? നീ സന്ധ്യയ്ക്കു് ഇവിടെ വന്നിട്ടല്ലേ ആശയുടെ വീട്ടിൽ പോകയുള്ളൂ?"

"ഇല്ലയില്ല. ഞാൻ നേരെ അങ്ങോട്ടു പോകും."

ശരത് അവിടെ നിന്നും പോയി.

* * * *

വിലാസൻ അന്നു സന്ധ്യയ്ക്കു ആശയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ ആശ്ചര്യത്തിനു് അതിരില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം "പടപടാ" തുടിച്ചു.

കവിത.

കാമുകിയെക്കാത്തു്

തുക്കൊടിത്താനം, പി. കെ. ശിവാകരൻ.

കനകതാരകനിരകളുംമ്പര-
ത്തിരയിലെമ്പാടും തെളിയുമ്പോൾ,
തരളഹൃത്തോടെൻ രജതദീപങ്ങ-
ളിരുളിലാനന്ദം തിരയുമ്പോൾ,

അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു:— "ശരത് പോയോ?"

"എന്തു്? ശരത് ഇവിടെങ്ങും വന്നില്ലല്ലോ."

"എന്തു്? അവൻ ഇവിടെ എങ്ങും വന്നേ ഇല്ലേ?"

"എന്താണു് ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുന്നതു്?"

"ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് അവൻ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നിരുന്നു. സന്ധ്യയ്ക്കു് ഇവിടെ തീച്ചയായും വരുമെന്നു് അവൻ വാശാനം ചെയ്തിരുന്നതു കൊണ്ടാണു ചോദിച്ചതു്."

"വാശാനം ചെയ്തിട്ടും ഇവിടെ വന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനെ ഇഷ്ടംപോലെ വിട്ടേക്കുക. അതിരിക്കട്ടെ, എന്താണു് ഇങ്ങനെ ഭയപ്പെട്ടന്നതു്?"

തന്റെ വിവാഹവർ കാണാതെ പോയതും ശരച്ചന്ദ്രന്റെമേൽ തനിക്കുണ്ടായ സന്ദേഹവും വിലാസനെ പലമടങ്ങു ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം ആശയോടു് അതൊന്നും വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല.

"ഞാനെവിടെ ഭയപ്പെട്ടന്നു?" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് അദ്ദേഹം പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ആ ചിരിയിൽ ലേശംപോലും ജീവനില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് അദ്ദേഹം ധരിച്ചുവോ എന്തോ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം തീരെ നീരക്തമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം വീണ്ടും ചിരിച്ചു.

(തുടരും)

നിരവധിചൈതന്യം തിരളുംനേരിയ-
പരിമളംവീശും തെളിദീപം
പുലരിയിൽത്തത്തിയിടുമോമന-
പ്പൂവമ്പാൽമിന്നിത്തെളിവാർന്നും,
സതതമാമോദമകരന്ദം പൊഴിച്ചി-
ന്നതിമോഹൻ നിത്യം പകരുമ്പോൾ
സുമശരസുന്ദരസ്മരണ ചേതസ്സിൽ
മുഴുവീചിയാടുന്നുയരുമ്പോൾ,
കരിമുകിൽ മൂടിയഖിലവും ശൂന്യ
പരിപൂതം ഞാനെന്തണയാത്തു?
ഭരിതജിജ്ഞാസാതിമിരമയങ്ങാത-
മറിയുന്നു നിന്നപദാനം.
കലിതവത്സരനിരകളുന്യോന്യം
പിരിയും യുഗപുരയനികയിൽ,
സമരമുഖരുധിരമംഗരിയിൽ
വിപുലനൈരാശ്യച്ചുഴലിയിൽ,
കരയേണം ചുടുനിണമണിഞ്ഞു ഞാൻ
കഴുകേണം ചുടുമിഴിനീരിൽ,
അനഘസുന്ദരഭവദീയാംശമ-
മിനിയും കാത്തുഞാൻ കഴിയേണം.
ഇരുളിലാനന്ദവിവശസുസ്മിത-
മിനിയുമെമ്പാടും തിരയേണം.
മധുരസ്പന്ദത്തിലപജയത്തിലി-
മധുരസുസ്മിതം ചൊരിയണം.

* * * * *

പരമസുന്ദര ലളിതസാന്ദ്രമായ്,
പരമശാന്തി തന്നരികിലായ്,
അലയടിച്ചുടിച്ചുയരുമാനന്ദ-
നിലയിലെൻ മുഗ്ദ്ധമധുരാംശി
പുലരിയിൽപൂത്തുപുളകിതാംശിയായ്
വരികിലെന്മലർ വനികയിൽ
പരിചിൽ ഞാനെന്റെ മുരളിയൂതി
പ്പുതിലസിച്ചോരം പരിതോഷാൽ.

പ്രാചീന റഷ്യൻ സാഹിത്യം

സി. ഒ. ഗംഗാധരൻ

വിശ്വസാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽ ഗണനീയമായ ഒരു സ്ഥാനം റഷ്യൻ സാഹിത്യം സമാർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക സാഹിത്യത്തെപ്പോലെ തന്നെ പ്രാചീനറഷ്യൻ സാഹിത്യവും അന്നത്തെ മറ്റു സാഹിത്യങ്ങളോടൊപ്പം വളർന്നു വന്നിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷു് സാഹിത്യത്തെയോ ഗ്രീക്കുസാഹിത്യത്തെയോ പോലെ അത്ര ഏറെ പഴക്കം റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിനില്ല. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭത്തോടടുക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണു യഥാർത്ഥറഷ്യൻ സാഹിത്യം ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിനു് ഏറെമുൻപു തന്നെ സാഹിത്യസംബന്ധമായ കൃതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന പരമാർത്ഥം വിസ്മരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. ചില നാടോടിപ്പാട്ടുകളും, കഥകളുമെല്ലാം രചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ രസസമൃണ്ണമായ ഒട്ടുവളരെ കൃതികളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽക്കുള്ള സാഹിത്യത്തിനു മാത്രമെ സാർവ്വജനീനമായപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരുന്നുള്ളു.

ടോൾസ്റ്റോയിയുടേയും, ഡോസ്റ്റോവിസ്കിയുടേയും കാലത്തിനു മുൻപുള്ള സാഹിത്യത്തെ സാമാന്യേന പ്രാചീന സാഹിത്യം എന്നു് തരംതിരിക്കാവുന്നതാണു്. വിശ്വവിഖ്യാതരായ ആ രണ്ടു വ്യക്തികളേയും ആധുനികസാഹിത്യകാരന്മാരായാണു പരിഗണിച്ചു വരുന്നതു്.

പ്രാചീനറഷ്യൻ സാഹിത്യം ക്രിസ്തുമതസ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്വാധീനവലയത്തിനുള്ളിൽ കുരുങ്ങിയിരുന്നതിനാൽ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളും സാഹിത്യസരണിയിൽ കടന്നു ക്രൂടാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വൈദേശിക സാഹിത്യങ്ങളുമായുള്ള സമ്പർക്കംപോലും കഠിനമായി നിരോധിച്ചിരുന്നു. വെറും നിശ്ചലാവസ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിനു സുഗമമായ ഒരു പുരോഗതി സിദ്ധിച്ചതു് "പീറർ ദി ഗ്രേറ്റിന്റെ" കാലത്തു മാത്രമായിരുന്നു. മതസ്ഥാപനങ്ങളേയും ഗവർണ്മെന്റിനേയും വിപ്ലവപരമായി അദ്ദേഹം പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി. തൽഫലമായി സാഹിത്യത്തിനു പള്ളികളുമായുണ്ടായിരുന്ന കെട്ടുപാടുകൾ തകരുകയും, സ്വതന്ത്രമായ ഒരു സ്ഥാനം കരഗതമാവുകയും ചെയ്തു.

റഷ്യയിൽ ആദ്യമായി കാവ്യനിർമ്മാണം തുടങ്ങിയതു് പുഷ്കിൻ എന്ന കവിയാണു്. ഇംഗ്ലീഷുസാഹിത്യത്തിൽ 'ബയറൺ' എന്ന മഹാകവിക്കുള്ള സ്ഥാനമാണു് റഷ്യയിൽ പുഷ്കിനു നല്കിയിരിക്കുന്നതു്. റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തെ പാശ്ചാത്യമയുടെ പിടിയിൽനിന്നും വിമുക്തമാക്കി സ്വതന്ത്രവും നവീനവുമായ ഒരു സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്തതു് പുഷ്കിൻ ആണു്. അനുഗൃഹീതനായ ഈ മഹാകവി തന്റെ 37-ാമത്തെ വയസ്സിൽ

ഒരു ദ്വന്ദ്വയുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു് അകാല മൃത്യു വരിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്.

വികാരരഹിതവും, അസാന്മാർഗ്ഗികവുമായ ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു 30-ാംമത്തെ വയസ്സുവരെ പുഷ്കിൻ നയിച്ചിരുന്നതു്. ശേഷമുള്ള ഏഴു വർഷത്തെ ജീവിതം ഭൂതകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പശ്ചാത്താപം കൊണ്ടു നിർഭരമായിരുന്നു. 'സ്മരണ' (Remembrance) എന്ന പദ്യകൃതിയിൽ ഭൂതകാല ജീവിതത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പശ്ചാത്തപിച്ചിട്ടുള്ളതിപ്രകാരമാണു്.

"And old disgraceful memories of shame, with pain
Unwind their heavy roll in silence
As with disgust the record of my life I face,
I curse, chastise myself and shudder,
And bitter tears I shed, but never can efface
The lines my unhappy story."

മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിനുശേഷം പുഷ്കിന്റെ ചിന്താശക്തി പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുകയും അതു് മഹത്തരങ്ങളായ കൃതികളുടെ നിർമ്മിതിക്കു പ്രേരകമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണാൻ കഴിയും. വളരെ ചെറുപ്പം മുതല്ക്കു തന്നെ കാവ്യരചനയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന പുഷ്കിൻ അതുല്യമായ കവിതാവാസനകൊണ്ടു് അനുഗൃഹീതനായിരുന്നു. റഷ്യയിലെമനോഹാരിത നിറഞ്ഞ ഭൂപ്രകൃതികളേയും, അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതികളേയും, അദ്ദേഹം തന്റെ കൃതികളിൽ ചമൽക്കാരപൂർണ്ണമായി പകർത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അക്ലിഷ്ടവും, ആയാസരഹിതവുമായ പുഷ്കിന്റെ കാവ്യരചനാരീതി പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ കവികർക്കു് മാർഗ്ഗദീപമായി പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു. ഗദ്യത്തിലെന്നപോലെ ഗദ്യരചനയിലും അദ്ദേഹത്തിനു് അസാമാന്യമായ വാസനയുണ്ടായിരുന്നു.

പുഷ്കിന്റെ കാലത്തു 'ക്ലാസ്സിസിസവും' റോമൻറിസിസവും' പ്രചാരത്തിലിരുന്നു. ക്ലാസിക് കൃതികൾ റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിൽ താരതമ്യേന കുറവാണെന്നു പറയാം. പുഷ്കിനെ ഒരു റോമൻറിസ്റ്റായാണു് കണക്കാക്കുന്നതെങ്കിലും, തത്വത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു 'ക്ലാസ്സിസ്റ്റായി'രുന്നു എന്നാണു് ചില നിരൂപകന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. 'മൂറൈസു് ബയറിംഗു്' എന്ന നിരൂപകൻ പുഷ്കിന്റെ ആദ്യകാലത്തുള്ള കൃതികളെ റോമാൻറിക് കൃതികളായിട്ടും പിൽക്കാലത്തുള്ളവയെ 'ക്ലാസിക്' കൃതികളായും തരംതിരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

റഷ്യൻസാഹിത്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ മഹാകവി എന്ന നിലയിൽ പുഷ്കിൻ സമാരാധ്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെയാണു് അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ലളിതവും, സംഗീതാത്മകവുമായ പുഷ്കിന്റെ പ്രേമകാവ്യങ്ങൾ അലൌകികമായ ആനന്ദാനുഭൂതിയെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവയാണു്. മൃദുലവികാരങ്ങളെ ഹൃദയാവർജ്ജകമായ രീതിയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ പ്രാചീനറഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ ഉജ്ജ്വലതാരങ്ങളായി പ്രശോഭിക്കുന്നു.

പുഷ്കിന്റെ പിൻഗാമിയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു 'ലർമൻറോവു്' എന്ന കവിയാണു്. പുഷ്കിനെപ്പോലെ ലർമൻറോവും, വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ മൃതിഅടയുകയാണു ചെയ്തതു്. 27-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഒരു കാരണത്തെ ആസ്പദമാക്കി വേറൊരാളുമായി ഏറ്റുമുട്ടിയാണു് അദ്ദേഹം മരണം അടഞ്ഞതു്.

12-ാമത്തെ വയസ്സുമുതൽക്കുതന്നെ അതിശയനീയമായ രസാത്മകതയോടുകൂടി

കാവ്യരചനആരംഭിച്ച ഈ യുവകവിയുടെ വാസനാവൈഭവം ഏറെക്കുറെ ഉൗഹിക്കാവുന്നതാണു്.

റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ സർവ്വസമ്മതനായ ഒരു റോമൻറിസ്റ്റു് ലെർമൻറോവു് ആണു്. അസംതൃപ്തമായ പ്രേമഭാവവും ഹൃദയതീക്ഷ്ണതയും അദ്ദേഹത്തിൻറെ കൃതികളിൽ സർവ്വത്രപ്രകടമാണു്. പുഷ്കിൻറെ ശൈലിയെ അതിജീവിച്ചാണു് ലെർമൻറോവു് കാവ്യരചന നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്.

ലെർമൻറോവിൻറെ വർണ്ണനകഥം സർവ്വാതിശായിയായിരുന്നു. റഷ്യൻ കവികളുടെ പ്രത്യേകതകളായ യാഥാർത്ഥ്യ പ്രതിപാദനവും ലളിത രചനാരീതിയും, അദ്ദേഹത്തിനോളം മറ്റാരും പ്രകടമാക്കിയിട്ടില്ല. ചുരുങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തിനകമുള്ള കാവ്യപരിശ്രമത്തിനിടയിൽ ലർമൻറോവു് രചിച്ചിട്ടുള്ള കാവ്യങ്ങളുടെ വൈവിധ്യത്തെയും, വൈശിഷ്ട്യത്തെയും പറ്റി ആലോചിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിൻറെ അനുഗ്രഹീതവും, സർവ്വംഗ്രാഹിയുമായ ഭാവനാശക്തി ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്.

റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ അനന്തര കാലഘട്ടം ഗദ്യസാഹിത്യത്തിൻറെതായിരുന്നു. 'നിക്കോളസ് ഗോഗോൾ' ആണു് പ്രശസ്തി ആർജ്ജിച്ച ആദ്യത്തെ ഗദ്യസാഹിത്യകാരൻ. പുഷ്കിൻ പദ്യസാഹിത്യത്തെ യാഥാസ്ഥിതികതത്വത്തിൽ നിന്നു വിമുക്തമാക്കിയതുപോലെ ഗദ്യ സാഹിത്യത്തെ മുരടിച്ച പഴമയിൽ നിന്നും വിമോചിതമാക്കിയതു് ഗോഗോൾ ആണു്. ഗദ്യസാഹിത്യത്തിനു് ശരിയായ ഒരടിസ്ഥാനമിട്ടതും അദ്ദേഹം തന്നെയായിരുന്നു. അന്നത്തെ യുവലോകം ഗോഗോളിനെ അത്യധികം ആരാധിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻറെ കൃതികളിലെ ഹാസ്യരസവും, ശോകരസവും ഹൃദയാവർജ്ജകമാണു്.

ഗദ്യ സാഹിത്യം വളർച്ചയെ പ്രാപിച്ചു വന്നതോടുകൂടി വിമർശന ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉത്ഭവിച്ചുതുടങ്ങി. 'കാരംസിൻ' എന്ന സാഹിത്യകാരനായിരുന്നു റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ നിരൂപകൻ. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ വിമർശനലോകത്തു വിഖ്യാതിയാർജ്ജിച്ച 'ബലിൻസ്കി'യുടെ നിരൂപണങ്ങളും തീർപ്പു കല്പിക്കാൻ പോരുന്നവയായിരുന്നു. ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റു് ചിന്താഗതിക്കാരനായിരുന്ന ബലിൻസ്കി. ഗ്രന്ഥനിരൂപണത്തിൽ അസാമാന്യമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.

റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ നിരൂപണങ്ങളും ആദ്യകാലം മുതല്ക്കുതന്നെ ചേരിതിരിഞ്ഞുള്ളവയായിരുന്നു എന്ന ദോഷം മറച്ചു വയ്ക്കാവുന്നതല്ല. "സ്ലാവോഫൈൽസ്" എന്നും "പ്രോപഗാൻഡിസ്റ്റു" എന്നും രണ്ടു വിഭാഗം സാഹിത്യത്തിലും കടന്നു കൂടിയിരുന്നു. ആദ്യത്തെ വിഭാഗക്കാർ തദ്ദേശ്യമായ ആശയങ്ങളേയും, രണ്ടാമത്തേതു് പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ആദർശങ്ങളേയുമാണു് പ്രതിനിധാനം ചെയ്തിരുന്നതു്. നിഷ്പക്ഷമായ സാഹിത്യവിമർശനം വളരെവിരളമാകത്തക്കവണ്ണം റഷ്യൻ നിരൂപണങ്ങളും അക്കാലങ്ങളിൽ അത്രയേറെ അധഃപതിച്ചുപോയിരുന്നു. ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരെ ഏതുപ്രകാരത്തിലും എതിർക്കണമെന്നുള്ളതുമാത്രമായിരുന്നു അന്നത്തെ സംരംഭം. സാഹിത്യരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഭിന്നത ഒടുവിൽ രാഷ്ട്രീയാദർശങ്ങളുടെ സംഘട്ടനമായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയാണു് ചെയ്തതു്.

'ബലൻസ്കി'യുടെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട വേറൊരു സാഹിത്യകാരനായിരുന്നു. "അലക്സാണ്ടർഹെർസൺ" ഒരുനിരീശ്വരമതക്കാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം വിപ്ലവചിന്താ

ഗതിയോടുക്രൂടിയ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റായിരുന്നു. ഹെർസൺ ആണു് റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ തീവ്രവാദിയായി അറിയപ്പെട്ടുന്നതു്. മതത്തേയും, ആത്മീയതത്വ സംഹിതകളേയും നിശിതമായി വിമർശിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ഒരു ദോഗമാണു് താഴെചേർക്കുന്നതു്.

"……ചിന്താശീലനായ റഷ്യാക്കാരൻ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സ്വതന്ത്രനായ ഒരു മനുഷ്യനാണു്. ഭൂതകാലചരിത്രത്തിനോ മറ്റേതൊരു ശക്തിക്കുമോ അവനെ തടുത്തു നിറുത്താൻ സാധ്യമല്ല. ……അധികാരിവർഗ്ഗങ്ങളെ ഞങ്ങൾ എന്തിനു വേണ്ടി പരിഗണിക്കണം? അവരുടെ നശിച്ച ആത്മീയവാദങ്ങൾ ഞങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല. യഥാർത്ഥമതതത്വങ്ങളോ, മനുഷ്യതത്വമൊ അടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്തതും, നിയമം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ടി മാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ആത്മീയവാദങ്ങളിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു് നഷ്ടപ്പെടാനും, ബഹുമാനിക്കപ്പെടാനും ഒന്നുംതന്നെഇല്ല!!! ഹെർസന്റെ ഇങ്ങനെയുള്ള വിപ്ലവപരമായ ആശയങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വലിയ കോളിളക്കങ്ങൾ സംജാതമാക്കാൻ പോരുന്നവയായിരുന്നു.

പ്രാചീന റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ പ്രശസ്തനായ വേറൊരു കവിയായിരുന്നു 'ടർഗ്ഗനോവു്' (Turgunov.) അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ സാഹിത്യപരവും ചരിത്രപരവുമായി വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നവയാണു്. ടർഗ്ഗനോവിന്റെ ലിറിക് കവനങ്ങൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണു്. ടർഗ്ഗനോവു് വളരെ ശാന്തനും സമചിത്തനുമായിരുന്നെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാവ്യങ്ങൾ വികാരപ്രധാനങ്ങളാണു്. ഗോഗോളിനെപ്പോലെ റഷ്യൻ ഗദ്യസാഹിത്യത്തെ പോഷിപ്പിച്ച വേറൊരു സാഹിത്യകാരൻ സാൾട്ടിക്കോവു് ആയിരുന്നു. ദീർഘകാല ജീവിതത്തിനിടയിൽ അദ്ദേഹം നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സാൾട്ടിക്കോവിന്റെ കൃതികൾ ഫലിതപൂർണ്ണങ്ങളാണു്. റഷ്യയിലെ ഒരു നഗരജീവിതരീതികളെ പരാമർശിച്ചൊഴുതാതെ റഷ്യൻ ജനതയുടെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെ തന്റെ കൃതികളിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചതു്. പ്രാചീന ഗദ്യസാഹിത്യത്തിൽ ഒന്നാം കിടയിലുള്ള രണ്ടു വ്യക്തികളായിരുന്നു ഗോഗോളും സാൾട്ടിക്കോവും.

സാൾട്ടിക്കോവിനുശേഷം സാഹിത്യരംഗത്തു് ആവിർഭവിച്ച ടോൾസ്റ്റായിയേയും ഡോസ്റ്റാവിസ്കിയേയും, മാക്സിംഗോർക്കിയേയും ആധുനിക സാഹിത്യകാരന്മാരായി പരിഗണിച്ചു വരുന്നതിനാൽ അവർ ഈ ലേഖനപരിധിക്കകത്തുൾപ്പെട്ടുന്നില്ല.

17-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം മുതൽ 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭം വരെ സാഹിത്യപ്രവർത്തനം നടത്തിയിരുന്ന കവികളേയും ഗദ്യകാരന്മാരേയും പറ്റിയുള്ള ഒരു വിഹഗവീക്ഷണം മാത്രമാണു് ഈ ലേഖനം കൊണ്ടു സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പ്രസ്തുത കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിലായിരുന്ന റഷ്യൻ സാഹിത്യം ആരംഭിച്ചതും വളർച്ചയെ പ്രാപിച്ചതും. ഉദ്ദേശം 250 വർഷങ്ങളോളം മാത്രമെ പഴക്കമുള്ളു എങ്കിലും, ലോകത്തിലെ മറ്റു സാഹിത്യങ്ങളോടൊപ്പം വളർച്ചയും, വ്യാപ്തിയും റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണു്.

എന്നിനിക്കാണും നമ്മൾ?

മലയേഷ്യാ, കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള

1

കരയു, മലയാളപ്പൊന്മൊഴിമാതേ, നൊന്തു-
രുത്തരിയും നിന്നരുംകാമ്പു ഹാ, തകർന്നയ്യോ.
അംബികേ, നിന്നോമനപ്പുത്രനേ, കാലാംഗന
പുംബിച്ചുതൻറെതാക്കിക്കൊണ്ടുപോയ്ക്കളഞ്ഞല്ലോ
ഉള്ളുരുന്നമ്മയ്ക്കിനിയെന്നരേ, ഹൃദയത്തി-
നുള്ളിരും സുസ്സഹ സ്മൃതിമാത്രമായ്ത്തീർന്നു.

2

കൈരളി, നിൻകോവിലിലഭേകനനായിച്ച
കൈങ്കര്യമന്യാദൃശം വിജയിച്ചരുളുന്നു.
കൊളുത്തിവെച്ചീലിങ്ങു കാന്തിയും വിസ്മൃതിയും
തളിർത്തുകേടാവിളകെത്രയെത്രയന്യർ!
എത്ര തേന്മലർമാല്യ, മെത്രപൊൻവിളക്കുകൾ,
എത്രചന്ദനച്ചാർവിധികളുപ്പിച്ചീല!
സദ്സംസ്കൃതിയാമദ്ദേഹമംബയ്ക്കായി
ത്തരുണോജ്ജ്വലജ്യോതിർമ്മയമായ് ദേവിതൻറെ
തിരുമാറിടത്തിങ്കലകെക്കുണിയിച്ചു,
'കിരണാവലി' ചിന്നും 'താരഹാര'മിന്നതൊ-
രിരുളിന്നിരുളിലും തിളങ്ങി മിന്നീടുന്നു.
ഉണ്മയിൽ മിന്നുപോററിത്തിളക്കിയുള്ളിപ്പീന്ദ്രൻ
നിർമ്മിച്ചേകിയ 'കണ്ണുനീർക്കണം' കാവ്യാധാവിൽ,
നേർവഴിയ്ക്കുതകുന്ന, നാവികമാർഗ്ഗത്തിങ്കൽ
ദേവിയാം കുമാരിതൻ നാസികാരത്നംപോലെ.
ചിത്രപഭ്രാഭാരമായകുമാരകാരൻതീർത്ത
'ചിത്രശാല'മിന്നുള്ള മേരുതാരേശോജ്ജ്വലം,
ചിന്തതന്നരസലാലങ്ങൾ മേൽക്കുമേൽ നിറം
ചിന്തുന്ന തെളിയുന്ന രേഖകളുൽക്ഷണം.
ഭംഗിയിൽ തൻഭാവനാവല്ലിമേൽ വസന്തോത്സ-
സ്സംഗത്താൽ വിരിഞ്ഞതാം 'മംഗളപ്പൂമഞ്ജരി'
സാധിപ്പു സഹൃദാഹ്ലാദനം സുരഭിത്വത്താൽ,
സാദ്വയം നവംതേനാൽ വാർനിറത്തഴപ്പിനാൽ
തുംഗമാം മഹാമേരുതൊട്ടിഹ തൊടിയിലേ
ത്തുമ്പതൻവെൺപൂവോളം വ്യാപിച്ചുതൽഭാവന
അന്തണനിലും വിശ്വപ്രേമത്തിന്നൊളികതി-
രന്തർജനിലും ശരിയ്ക്കുരുപോൽത്തന്നെകണ്ടു.
അന്നവനയോല്ലേഖശാലിയായ് വിട്ടുനീട്ടി-
മന്യനപ്രതിതേന്നത്തുതഭൃതിയേശി—
തെളിവുബാലാങ്കുരത്തിങ്കലും മുകിൽവനം
പൊഴിയും മഴത്തുള്ളിതന്നിലും പരംതത്പ
കാലത്തിൽ പാഴ്മണൽമൂടിക്കിടന്ന പലദ്വീപാ-
ജാലവും വിലപ്പെറ്റ പണ്ടത്തെ നാണ്യങ്ങളും,
അശ്രാന്തം പൊടിച്ചുമതൻ ബന്ധുരത്തി-
ലശ്രീമാൻ വളത്തിനാൻ സംപാദ്യമനവദ്യം.

3

നിസ്സലതപസ്സിനാൽ, ധ്യാനനിഷ്ഠമാം ചേതോ-
വൃത്തിയാൽ സ്ഥിരപരംശ്രാന്തിയാൽയാവജ്ജീവം,
ഏതെല്ലാം മാർഗ്ഗത്തിങ്കൽ കാവ്യഗംഗയേ യനു-
സ്യൂതമായൊഴുക്കിയില്ലീനവയോഗീരഥൻ!
മഹിതം തദ്വാസനാ ബീജമീവളംവായ്ക്കും
മലയാളംമൊഴിമണ്ണിൽ മുളച്ചുതഴിർവീശി,
സന്തതാഭ്യാസംതുടരും ഭോഹഭത്തിനാൽ, ഭിവ്യ-
ശ്രദ്ധിയാം മലയദ്രിത്തെന്നലിന്നാശ്ലേഷത്താൽ,
മേല്ക്കുമേൽ പൂവും കായുമുതിർത്തു ലോകക്ഷേമം
ദീക്ഷിച്ചുവളർന്ന 'കല്പശാഖി'യായ്ത്തീർന്നു.

4

ശാസ്ത്രാനുസാരിപാഭവിന്യാസക്രമങ്ങളാൽ,
നേത്രചാലനങ്ങളാൽ, അംഗവിക്ഷേപങ്ങളാൽ,
ഭാവഹാവങ്ങളഭിവ്യഞ്ജിയ്ക്കും നാട്യങ്ങളാൽ,
സ്തുതിരഞ്ജനകഥാഗാന ധാരയാൽ, ധർമ്മ-
ക്ഷതിഭഞ്ജനോദ്ഭാര ദിവ്യരംഗാലാപത്താൽ,
സർവ്വംസീനമാമലങ്ക രസംവിധാനത്താൽ,
അവ്വണ്ണം സുശിക്ഷിതസൽക്കലാചാതുര്യത്താൽ,
പതിയേ പ്രീതിപ്പിയ്ക്കും പ്രൗഢനർത്തകിയായ
പതിദേവതപോലെ ലസിപ്പു തൽകാവ്യശ്രീ

നീലക്കണ്ണ് *

വിവ:—എൻ. ഗോവിന്ദൻകുട്ടി.

നീലക്കണ്ണുകളോടുകൂടിയ ആ എരുമക്കുട്ടിയെ കാണ്മാൻ ആ കുഗ്രാമനിവാസികൾ തടിച്ചുകൂടി. അത്ഭുതാധീനരായി നില്ക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ വർത്തമാനശകലങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ ചിന്നി അവളുടെ നീലക്കണ്ണിയെ നക്കിത്തോർത്തിക്കൊണ്ടു കിടക്കുകയാണു്. ഓ, ആ എരുമയുടെ ഒരഭിമാനം!

.....ആ അമ്മയ്ക്കു് അതിശയത്തിനു് അവകാശമില്ല. അവർക്കറിയാം ആ നീലക്കണ്ണിന്റെ രഹസ്യം.....

* * * *

അമ്മമഹാപാണ്ഡിത്യ, മാഭോവനാസമ്പന്നത,
യുന്നിഷങ്കാമാഹത്തിൻസെഹാർദ്ദസത്വരത്വം,
തീരാത്തരോഷിക്കുനെയുക്ത,യച്ചിന്താശീലം,
ഭാരതസംസ്കാരത്തിൽ ചേർന്നുച്ചാരപ്രേമം,
അമ്മാതുസേവാസക്തി; —ഭയന്നിനിക്കാണും നമ്മ-
ളിമ്മട്ടിൽ പ്രാത: സ്മര്യനാരുമാരു കവീന്ദ്രനേ.

5

സുതരാം മലയാണ്മത്തായതാനവിടുന്നാം
സുതനാൽ മഹാകവേ, ധന്യധന്യയായ് ത്തീർന്നു.
തുഞ്ചകുഞ്ചാരുന്മരും നകരന്നാരക്കൊങ്കക-
ളുഞ്ചസാ നിന്നോമ്മയിൽ ചുരത്തീടുന്നു പൈമ്പാൽ.
അങ്ങയെ വാഴ്ത്താൻ പൈമ്പൽകൊള്ളുമീശിഷ്യ
സ്മാരം
ഞങ്ങൾക്കുമെഴുതി ഹാഹാ, പിച്ചയായ് പോയ്പ്പോം.
തത്താദൃശ്രോഷാപ്രേമമുത്തിയാമവിടേയ്ക്കു
നിത്യശാന്തിയേഞങ്ങൾ നേരുന്നതനുചിതം.
പോരികവേ വീണ്ടും കൈകരമിയ്ക്കിനിമേലും
പേരിനും പെരുമയ്ക്കും വഴികാട്ടുവാൻഗുരോ.

ആ പട്ടുകിഴവി പഴന്തുണിക്കഷണങ്ങളിൽ പൊതിഞ്ഞ എന്തോ ഒന്നുപുറത്തേയ്ക്കുകൊണ്ടുവന്നു. അവരതിൽ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. കിഴവിയുടെ ഒരുകണ്ണു് അടഞ്ഞിരുന്നു. മറേറക്കണ്ണിനു കാഴ്ചയും കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞുവരികയാണു്. ആ കയ്ത്തണ്ടുകളും കണങ്കാലും വൃത്തികെട്ട ഓട്ടവളകളാലും വളയങ്ങൾകൊണ്ടും മൂടിയിരുന്നു.

കിഴവി പഴന്തുണിക്കെട്ടു പിച്ചിമാററി തുറിച്ചുനോക്കി. മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന രണ്ടു കൊച്ചുനീലക്കണ്ണുകൾ അതിൽനിന്നു അമ്പരപ്പോടെ നോക്കുകയാണു്. രണ്ടു പിഞ്ചുകരങ്ങൾ വൃത്തികെട്ട പഴന്തുണിപ്പൊതിയിൽനിന്നും പുറത്തേക്കുയർന്നു. ഇളം ചോപ്പുറോസയുടെ ഇതളുകൾപോലുള്ള ചൊടികൾ വിടർത്തി ആ കുഞ്ഞു മിഴിച്ചുനോക്കി.....

.....കിഴവി അതിനെ വീണ്ടും തുറിച്ചുതുറിച്ചുനോക്കി. വീണ്ടും വീണ്ടും വീണ്ടും. തന്റെ വിധിയെ നിർണ്ണയിക്കുകയാണു് മുമ്പിലുള്ള ആ ഒററക്കണ്ണിനു പാവം പൈതൽ അറിയുന്നില്ല.....

"ദൈവമേ. ഇവളെ കാണാൻ ചന്തയ്ക്കുള്ളോളാം." ക്ഷുദ്രക്കാരിയായ ആ കിഴവി സമ്മതിച്ചു. "പക്ഷേലു പറയാതെ പാങ്ങില്ല.

* From 'Caravan' The story entitled 'അതാണു് നക്ഷത്രങ്ങൾ' published in the last issue was also from Caravan.

ക. പ.

ഇവള്". കൊടംബത്തിനൊരു പണ്ടാര ശാപമാ" തലയുയത്തി ഒറക്കണ്ണുകൊണ്ടു ആ കിഴവി ചുറും നോക്കി. ചെറുപ്പക്കാരനായ പിതാവു അങ്ങിനെ പരിഭ്രമിച്ചു നില്ക്കുന്നു!

"അമ്മേമ്മേ! എന്റെ കുഞ്ഞു എന്റെ വീട്ടിനു് ശാപം വലിച്ചു വെക്കുന്നുള്ളതു് സത്യാണൊ? തീച്ച്വാണൊ?" അത്യാകാംക്ഷയോടെ അയാൾ ചോദിച്ചു.

ആ കുഗ്രാമത്തിലെ വയറാട്ടിയും ചപ്പിടാച്ചിക്കാരിയുമാണു് ആ പടുകിഴവി. ക്ഷുദ്രക്കാരിയുമാണു്. അവർ പറയുന്നതു അന്നാട്ടുകാർ അനുസരിക്കും. അവക്കു് ഏതോ ചില സേവകളും ശക്തിയുമുണ്ടത്രെ! അവർ പറയുന്നതു നെല്ലിട പിഴയ്ക്കാറില്ലത്രെ!

"വേണ്ടേലേറെ ചന്തോള്ള ഇവളു് നെനക്കു് ബാഗ്യംതരാൻ പോരുന്നോളല്ല സെലീം" ഗാഢമായെന്തോ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു കിഴവി പറഞ്ഞു. സഹതാപസൂചകമായി തലയാട്ടിക്കൊണ്ടവൾ ആ പിഞ്ചുപൈതലിനെ സെലീമിന്റെ കൈകളിലേക്കു കൊടുത്തു.

അയവിറക്കിക്കൊണ്ടു തൊഴുത്തിൽ നിന്നിരുന്ന ചിന്നി ആ പഴന്തുണിക്കെട്ടിലേയ്ക്കു എപ്പോൾതുടങ്ങി നോക്കുന്നതാണു്. അവൾക്കും പൈതലിനെ കാണണമെന്നുണ്ടു്. ഓ, ആരുണ്ടു. ഒരു മനുഷ്യക്കുഞ്ഞിനെ ഒരു എരുമയ്ക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ?

ഭാരമുള്ള ഒരു ഹൃദയത്തോടുകൂടി സെലീം കുടിലിലേയ്ക്കു കയറി. അവിടെ ഇരുൾനിറഞ്ഞ ഒരു മൂലയിൽ വിളയ്ത്തുതളർന്ന അമ്മ കിടക്കുന്നുണ്ടു്. സെലിമിന്റെ തായ്!

അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ മന്ത്രിച്ചിരുന്നു. വരണ്ടിരുന്നു. നെറ്റിത്തടത്തിൽ വിയർപ്പുതുള്ളികൾ പൊടിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു.....

"ഇതേ, എന്റെ കുഞ്ഞു് എവിടെ? ഇങ്ങു തരൂ....." അവൾ തായോടു പറഞ്ഞു. അമ്മയുടെകൈകളിൽ കുഞ്ഞുമകളെ കിട്ടിയപ്പോൾ ആ കണ്ണുകളിൽ ആനന്ദം തുളുമ്പിനിന്നു. അനുതിയില്ലാത്ത അഭിലാഷങ്ങളോടെ അമ്മ മകളുടെ മുഖത്തു് ഉമ്മവെച്ചു.

"ഇതേ, നമ്മുടെ കുഞ്ഞു് എത്രയുള്ള ചന്തമുള്ളവളാണു്! ഇവളൊരു റാണിയാകും" അരികിൽ കിടക്കുന്ന നിഷ്കളങ്കതയുടെ നെറിക്കു വാത്സല്യത്തിന്റെ ചുണ്ടുകൾ പിന്നെയും പിന്നെയും പതിച്ചു. തായുടെ കരംഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടവൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. "ഞാൻ മരിച്ചാലും നമ്മുടെ പൊന്നുമോളെ—മിന്നിയെ—ശരിക്കു നോക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു് എന്നോടു സത്യം ചെയ്യു. അവളെ ഒരു തരത്തിലും വിഷമിപ്പിക്കരുതേ. മിന്നി ഒരു റാണിയാകും .....നമ്മടെ മോളു്....."

സെലീം സത്യംചെയ്തു. പാവം! അവന്റെ ജീവന്റെ ജീവനായ സഹധർമ്മിണി മരണത്തിന്റെ വായിലേയ്ക്കു വഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണു്. അൻപതു നാഴിക അകലെയുള്ള ചെറിയപട്ടണത്തിൽനിന്നു ലേഡിഡോക്ടറെ വിളിക്കണമെന്നുണ്ടവനു്. പക്ഷേ.....പക്ഷേ.....ആ കുഗ്രാമം മുഴുകെ ആ അഭിപ്രായത്തിനെതിരാണു്. ആ ഒറക്കണ്ണിയുടെ വാക്കുകൾ അവർക്കു ദേവവാക്യങ്ങളാണു്.

.....അങ്ങിനെ മിന്നിക്കു ഒരു മാസം തികയുന്നതിനു മുൻപേ സലീമിനു തന്റെ സഹധർമ്മിണിയെ കുഴിച്ചുമൂടേണ്ടതായിവന്നു. മകൾ വീട്ടിനു ശാപമാണെന്നാണു് കിഴവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.....

മിന്നി വളർന്നുവന്നു. ഒരു മിടുക്കിപെൺകുട്ടി. സുന്ദരി. നല്ല ചോരച്ചോരക്കും. അ

ഈ മരിച്ച ദുഃഖം അവൾ അറിഞ്ഞില്ല. പിതാവു് അവളെ അറിയിപ്പിച്ചില്ല.

മിന്നിക്കു രണ്ടുവയസ്സായപ്പോൾ കോടതിയിൽ നടന്നിരുന്ന ഒരുവ്യവഹാരത്തിൽ സെലീം തോറ്റു. തൽഫലമായി അയാൾക്കു ചില കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ വിൽക്കേണ്ടതായിവന്നു. മിന്നിയുടെ ജനനദോഷമാണെന്നു് എല്ലാവരും വിധിയെഴുതി.

ഒരിക്കൽ മിന്നി അവളുടെ അകലെയുള്ള അമ്മായിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്കുപോയി. അവിടെ മസൂരി പടർന്നുപിടിച്ചു. നാട്ടുകാർ മിന്നിയെ ശപിച്ചു. അവൾക്കുസ്വസ്ഥം വീട്ടിലേയ്ക്കു തിരികെ പോരേണ്ടതായിവന്നു.

ജനിച്ചുവളർന്ന ഗ്രാമത്തിൽപോലും അവൾക്കു ചങ്ങാതികളില്ലായിരുന്നു. രക്ഷിതാക്കൾ അവരുടെ കുട്ടികളെ മിന്നിയുടെ അടുത്തുകൂടെ പോകുവാൻപോലും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. മിന്നിയുടെ നാശമുണ്ടാക്കുന്ന നോട്ടം അവരുടെ കണ്ണുങ്ങളുടെ മേൽ പതിക്കുമത്രെ! മിന്നി അതൊന്നും അത്രയ്ക്കു വകവെച്ചിരുന്നില്ല. അവരെന്തുതന്നെ വിചാരിച്ചാലെന്തു്? അവൾക്കു അച്ഛനും ചിന്നിയുമുണ്ടു് കളിക്കൂട്ടരായി.

മിന്നിക്കു്, പിച്ചവെച്ചിരുന്ന കാലംമുതല്ക്കുതന്നെ ചിന്നിയോടു എന്തെന്നില്ലാത്തൊരു ഭ്രമമാണു്. സെലിം ചിന്നിയുടെ പാൽ കറന്നെടുക്കുവാൻചെല്ലുമ്പോൾ മിന്നി അതിന്റെ പുറകും ഓടിനടക്കും. തലോടും. ചിന്നിയുടെ കറുത്തുഭീകരമായ മുഖത്തു് അവൾ കൊച്ചുകൈപ്പത്തികൾ കൊണ്ടു് അടിക്കും. എന്നിട്ടു് ഒരുപിടി പുല്ലെടുത്തു് അതിന്റെ വായിൽത്തിരുകും. ചിന്നിക്കും എന്തോ അവൾ, മിന്നിയെ വളരെ കായ്മാണു്. ചിന്നി മിന്നിയുടെ കൈകളും കവിളും സാവധാനം നക്കിത്തുടയ്ക്കും. മിന്നിക്കതെത്ര സന്തോഷമാണെന്നോ!

മിന്നി കുടുംബജോലികൾ എല്ലാം തന്നെ പഠിച്ചു. സെലീമിനു അശ്വാസമായി. അത്താഴത്തിനു ശേഷം അച്ഛനും മകളും പുറത്തുചെന്നിരിക്കും. നീലനിറമായ ആകാശത്തിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളിൽ അവളുടെ മിഴികൾ ഓടിക്കളിക്കും.

ഓരോന്നോരോന്നു ചോദിച്ചു ചോദിച്ചുവശം അച്ഛനെ അസഹ്യപ്പെടുത്തും.

"അച്ഛാ! വൈന്നേരം ഈ സൂര്യൻ എങ്ങോട്ടാണു് പോണതു്? ആരാ ഈ നക്ഷത്രങ്ങൾ എല്ലാം കത്തിച്ചു നിത്തുന്നതു്? ഈ പൂമ്പാറ്റയില്ലേ? അതിന്റെയെല്ലാം ചിറകുകളിൽ ചായം കലത്തുന്നതു് ആരാണു്?" അങ്ങനെ ഒന്നും രണ്ടുമല്ല. പത്തല്ല; നൂറു ചോദ്യങ്ങൾ. സാധുസെലീം! അയാൾക്കു തന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാ സൂര്യൻ എങ്ങോട്ടേയ്ക്കാണു പോകുന്നതെന്നു്; ആരാണു നക്ഷത്രവിളക്കുകൾ കൊളുത്തുന്നതെന്നു്! എന്തെങ്കിലും ഉത്തരം കൊടുത്തു് ഒഴിഞ്ഞുകളയുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു സെലിം പറയും:

"എന്റെ മോളു പൊയ്ക്കോടന്നു ഒറങ്ങു്"……

രാവിലെ, അതിരാവിലെ മിന്നി എഴുന്നേല്ക്കും. അച്ഛനു പ്രാതൽതയ്യാറാക്കിയതിനു ശേഷം അവൾ ചിന്നിക്കു ധാരാളം തവിടുകലക്കിക്കൊടുക്കും. എന്നിട്ടു തൊഴുകടയും. പിന്നെ കടാലടിച്ചു ശുചിയാക്കും. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു മിന്നി അച്ഛന്റെ കൂടെ പാടത്തേയ്ക്കു പോകുവാൻ തയ്യാറാവുകയായി. ചെറുപ്പത്തിൽ അവൾ ചിന്നിയുടെ പുറത്തു കയറിയാണു പോകാറുണ്ടായിരുന്നതു്.

കുറച്ചുനേരം പാടത്തു നിന്നു് അച്ഛനെ സഹായിച്ചതിനുശേഷം ചിന്നിയെ മേയ്ക്കുവാനായി അവൾ പച്ചപുതച്ചു നില്ക്കുന്ന

നിലങ്ങളിലേയ്ക്കു പോകും; അങ്ങു കുന്നുകളുടെ താഴ്വരകളിൽ അവിടെ അവർ പക്ഷികളോടും ചിത്രശലഭങ്ങളോടുംകൂടി കളിക്കും. ചിന്നിയായിരുന്നു അവളുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ചങ്ങാതി.

"ചിന്നീ! സൂര്യൻ വൈകുന്നേരം ഏങ്ങോട്ടേയ്ക്കാണു പോകുന്നതെന്നു നിനക്കറിയാം. നാമെല്ലാം രാത്രി പൊയ്ക്കിടന്നുറങ്ങാറില്ലേ, ചിന്നി? എനിക്കു തോന്നുന്നതു പോലെ സൂര്യനും ഉറങ്ങാൻ വീട്ടിലേക്കു പോകയാണെന്നു്. കാ, എന്റെ ചിന്നി, കാ, അവിടെ ധാരാളം പുല്ലുണ്ടു്. പായൽ നിറഞ്ഞു പരന്നു കിടക്കുന്ന കുളം പോലെ, കണ്ടില്ലേ? വാ, നമുക്കു അങ്ങോട്ടേയ്ക്കു പോകാം." മിന്നി അകലെ കണ്ട പുല്ലുതകിടിയിലേയ്ക്കു് ഒരു പൂമ്പാറ്റയെപ്പോലെ പറന്നു. പിറകേ ഏങ്ങിവലിഞ്ഞു് ഒരു വല്ലാത്ത മട്ടിൽ ചിന്നിയും!

ഒരു ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കു മിന്നി ചിന്നിയേയും കൊണ്ടു് അകലെയുള്ള ഒരു കുന്നിന്റെ തടത്തിലേക്കു പോയി. അവിടെ അതിനു മുൻപവർ പോയിട്ടില്ല. 'ചിനാർ' മരങ്ങളും നിറഞ്ഞ മനോഹരമായ ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു അതു്; കരിമ്പാറകളുടെ കറുത്ത തണലിൽ 'വൈലറ്റു്' പുഷ്പങ്ങളും' കറുത്തു കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു നിന്നിരുന്നു. സുഗന്ധം നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം. ചിന്നി മതിവരുവോളം പച്ചപ്പുല്ലുതിന്നു. മിന്നി അങ്ങുമിങ്ങും ഓടിനടന്നു കളിച്ചു ക്ഷീണിച്ചു. ഒടുവിൽ അവർ ഏതുമയേയും പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു ചിനാർ മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ വിശ്രമത്തിനായി ഇരുന്നു. ചിന്നി അയവിറക്കിക്കൊണ്ടു് എന്തോ ചിന്തിക്കയാണു്. മിന്നി വായിൽ തോന്നിയതെല്ലാം പറഞ്ഞു കൊണ്ടു മിരുന്നു.

"ചിന്നീ, നീ ഇനി ആ കിഴവൻ ഗഫാറയുടെ നിലങ്ങളിലേയ്ക്കു പോകേണ്ട. അയാളൊരു കറുക്കനാണു്. നീ അവിടെച്ചെന്നു് ഒരു പിടിപ്പുല്ലു വായിലാക്കുന്നതിനു മുൻപു്, ഒളിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തു നിന്നു് അയാൾ ഓടിവന്നു നിന്നെ കണ്ടമാനം തല്ലുന്നു! ഒരു പിടി ഭക്ഷണത്തിനു നിന്നെ ഇത്രയ്ക്കധികം വേദനിപ്പിക്കണോ ചിന്നി?—ഒരു റാണിയായിരുന്നു ഞാനെങ്കിൽ അയാളെ പിടിച്ചു ഒരു തൂണിൽ കെട്ടി ചോരയൊലിക്കുവോളം തല്ലുമായിരുന്നു. പക്ഷേ വേറൊരു കാര്യമുണ്ടു; നീ അവിടെ പോകേണ്ട. നാം എന്തെങ്കിലും മോശമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതു് ഈശ്വരൻ എപ്പോഴും നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണു്. ദൈവം ഉറങ്ങാറില്ല. മനുഷ്യനുമല്ല. നീ എന്താ എന്റെ നേരെ കണ്ണു ചിമ്മുന്നതു്? ഇതു സത്യമാണു്.....

"ഈ മിണ്ടാപ്രാണി എന്തുമയ്ക്കിതെല്ലാം മനസ്സിലാകുന്നുണ്ടെന്നാണോ നീ വിചാരിക്കുന്നതു്?"

മിന്നി പെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ഒരു പുല്ലാങ്കുഴൽ കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു വളരെന്നടുത്തു് ഒരാൺകുട്ടി! അതാ, തന്റെ പിറകിൽ നില്ക്കുന്നു! ഉയരംകുടി മെലിഞ്ഞ ഒരു ചെറുക്കൻ! ആ കണ്ണുകൾക്കു മിഴിവുണ്ടു്. ആ മിഴികൾ മന്ദഹസിക്കുന്നുമുണ്ടു്. പറയൂ ആ നോട്ടം; വീണ്ടു വിചാരമില്ലാത്ത, ആരെയും വകവെക്കാത്ത ഒരു തെമ്മാടിയുടേതാണു്.

"നിങ്ങൾ ആരാണു?" മിന്നി ചട്ടെന്നു ചോദിച്ചു.

"ഞാനോ?—മുഹമ്മദു് അബ്ദുൽഖാനി. കൽവാമാഗ്രാമത്തിലെ ഖാദർജുവിന്റെ മകനാണു്. എന്നെ എല്ലാവരും ഖാനി എന്നാണു വിളിക്കുന്നതു്. നിങ്ങൾ ആരാ?"

"ഞാൻ മിന്നി. ഫിർഗാംഗ്രാമത്തിലെ മസലീമിന്റെ മകൾ. നിങ്ങളിവിടെ എന്തു ചെയ്യുകയാണു്?"

"ഞാനെന്റെ അമ്മയെ കാണാൻ വന്നു. നിങ്ങളും എന്താണിവിടെ ചെയ്യുന്നതു്?"

"ഞാൻ എന്റെ ചിന്നി—ഈ ഏഴുമയുമായി വന്നു....."

ഖാനി ചിന്നിയെ നോക്കി. ചിന്നി, അങ്ങകലെ മഞ്ഞുമൂടിയ മുതുകൻ കുന്നുകളുടെ മുകളംപരപ്പിലേയ്ക്കു നോക്കി അലമായി അയവിറയ്ക്കുകയാണു്.

"ഓ, ഈ ഏഴുമ ഒരു തടിച്ചിയാണല്ലൊ? ഇത്തരം ഏഴുമ ഇപ്പോഴായി ഇവിടെങ്ങും കാണാനേയില്ല." ഖാനി പറഞ്ഞു. ചിന്നിയെ തീററിപ്പോററുന്ന സ്നേഹസമ്പന്നയേതെന്നു അവനറിഞ്ഞോ അറിയുന്നു!

"നീ എന്താ ഇതിനോടു സംസാരിക്കുന്നതു്? നീ പറയുന്നതു് ഏഴുമയ്ക്കെങ്ങിനെ മനസ്സിലാകും? വേറെ കൂട്ടുകാരൊന്നുമില്ലേ വല്ലതും പറഞ്ഞിരിക്കാൻ?"

"ഇല്ല" മിന്നി പറഞ്ഞു, "ഞാൻ ഭാഗ്യമില്ലാത്തവളാണു്. അച്ഛനും ചിന്നിയും ഒഴിച്ചു് ആരുംതന്നെ എന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ എന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടാറില്ല. പോ.....പൊയ്ക്കോ നിങ്ങളും....."

"ശ്ശീ. നീ ഒരു പൊട്ടിപ്പെണ്ണാകല്ലെ. നിന്നെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. പോരാതെ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിലുള്ളതല്ലല്ലോ ..... ഓ, നോക്കു എന്റെ കയ്യിലുള്ളതെന്താണെന്നു....." അവളുടെ അരികിൽ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു കൊണ്ടവൻ കീശയിൽ നിന്നു ഒരു കവിണി വലിച്ചെടുത്തു. ഒന്നു രണ്ടു ഗോട്ടികളും! പിന്നെ കുറെ ബിസ്കറും. മിന്നിക്കു അവയെല്ലാം ഇഷ്ടമായി.

അവർ ദിവസവും കണ്ടു മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അമ്മയുടെ അടുത്തുള്ള പുല്പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു ആട്ടിപ്പായിച്ചു കൊണ്ടു ഖാനി മിന്നിയോടൊപ്പം കളിക്കും, പലതും പലതും പറഞ്ഞു രസിക്കും.

ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. അഴ്ചകൾ പലതു കടന്നു പോയി. മാസങ്ങളും കൊല്ലങ്ങളും കഴിഞ്ഞു.....

മിന്നി വളർന്നു. വല്ലാതെ വളർന്നു. അരക്കെട്ടിനൊരു ആകർഷണീയതയുണ്ടായി. തുടകൾക്കൊരു കൊഴുകൊഴുപ്പു്. മാറിടം മാംസളമായി.

ഖാനിയും ഒരു തികഞ്ഞ യുവാവാകുകയായിരുന്നു.....

മിന്നിയിൽ പരിവർത്തനത്തിന്റെ പരിവേഷങ്ങൾ പുതുമ പൂശിയിരുന്നതു് അവൻ കണ്ടു.

.....അങ്ങിനെ യുവത്വത്തിന്റെ ദേവതകൾ അവരെ തലോടി. ആ നോട്ടങ്ങളിൽക്കൂടെ പൂവമ്പുകൾ പാഞ്ഞു. അവരാദ്യമായി കണ്ടുമുട്ടിയ 'ചിനാർ' വൃക്ഷച്ചുവട്ടിൽവച്ചു് അവർ പ്രതിജ്ഞചെയ്തു; ഖാനി മിന്നിയുടേതാണെന്നും മിന്നി ഖാനിയുടേതാണെന്നും.

"ഖാനി അവിടന്നെന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ മരിച്ചുകളയും." മിന്നി ഒരിക്കൽ പ്രണയ വിവശയായി മന്ത്രിച്ചു.

"എന്റെ റാണി, ഒരിക്കലുമില്ല. എന്റെ ജീവിതകാലംമുഴുവൻ ഞാൻ എന്റെ മിന്നിയോടു കൂറുള്ളവനായിരിക്കും. പേടിക്കേണ്ട."

ആ പൂമ്പാറകൾക്കു എപ്പോഴുമെപ്പോഴും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നു തോന്നി. എത്രയെത്ര മനോരാജ്യമാളികകൾ അവർ പടുത്തു. എന്തെല്ലാം സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങൾ കൊരുത്തു!

ഒരിക്കൽ, മുൻകൂട്ടിപറഞ്ഞിരുന്ന സ്ഥാനത്തു്, നിശ്ചിതസമയത്തു്, ഖാനിയെ മിന്നി കണ്ടില്ല. അവൾ കാത്തിരുന്നു. പിന്നെയും പിന്നെയും പ്രതീക്ഷിച്ചു. ഖാനി എത്തിച്ചേർന്നില്ല. മദ്ധ്യാഹ്നമായി

എന്നിട്ടും ഖാനി എത്തിച്ചേർന്നില്ല. പ്രിയപ്പെട്ട ചിന്നിയേയുംകൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവൾ ഖാനിയുടെ ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്കുനടന്നു.

ഭൂപ്രപ്പിൽ ഇരുൾപരന്നു തുടങ്ങിയപ്പോഴാണു് മിന്നി അവിടെ എത്തിയതു്.

ആ കൊച്ചുഗ്രാമം ദീപാവലികളാൽപുഞ്ചിരിച്ചുനില്ക്കുന്നു! മിന്നി നടന്നു. പിറകേ ചിന്നിയും! അവൾ ഒരു വിധം ഖാനിയുടെ കുടിലിനോടടുത്തു. നാട്ടുവാദ്യങ്ങളുടെ സ്വരം അവൾ കേട്ടു. അവിടെ എന്തോ ആഘോഷമാണു് മുറ്റത്തു തടിച്ചുകൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങളെ തട്ടിനീക്കിക്കൊണ്ടവൾ മിടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ മുന്നോട്ടുകുതിച്ചു. മിന്നി മിഴിച്ചുനിന്നുപോയി!! വേഷഭ്രഷണാദികളിൽ പൊതിഞ്ഞു ഖാനി അങ്ങിനെ കല്യാണപ്പന്തലിൽനില്ക്കുകയാണു്. അരികിൽ ആകെ മൂടിയ ഒരു പെൺകുട്ടിയും! ഭോ!!.....

.....ഖാനി മിന്നിയെ കണ്ടു. മന്ദഹസിച്ചിരുന്ന അവന്റെ മിഴികളിൽ മൂടൽ മഞ്ഞു മറപിടിച്ചു. അവൻ വിളറി. വിയർത്തു. മകന്റെ ഭാവഭേദം കണ്ടു് അച്ഛൻ നോക്കി. ഒരു മാർബിൾ പ്രതിമപോലെ മിന്നി നിൽക്കുകയാണു്.

"..... ഖാനീ, എന്നെ നിങ്ങൾ വഞ്ചിച്ചു.....സ്നേഹത്തിന്റെ വിലയറിയുവാൻ അവിടന്നു പ്രാപ്തനല്ല.....എല്ലാം എല്ലാം സ്നേഹിക്കുന്നു.....സ്നേഹത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു...പക്ഷേ മനുഷ്യൻ...ഖാനീ, ഞാൻ പോകുന്നു. ഇനി—ഇനി ഒരിക്കലും ഒരു മനുഷ്യജീവിയോടും ഞാൻ—ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതല്ല....." മുറിവേറ്റ ഒരു മാൻ പേടയെപ്പോലെ മിന്നി പുറത്തേയ്ക്കോടി. ആകാശത്തിന്റെ നെഞ്ചത്തു മിന്നി മറയുന്ന മിന്നൽക്കൊടിപ്പോലെ അവൾ അവിടേനിന്നും അപ്രത്യക്ഷയായി. ചിന്നി പിറകേ ഓടി.

.....പുഴവക്കത്തെത്തുംവരെ മിന്നി നിന്നില്ല. ഓടിക്കിതച്ചു അടുത്തെത്തിയ ചിന്നിയെ ഉമ്മ വെച്ചുകൊണ്ടു അവൾ പറഞ്ഞു.

"ചിന്നീ, മനുഷ്യനല്ലാത്ത നിനക്കു സ്നേഹിക്കാനറിയാം. നീ മാത്രം എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഇനിയും എന്റെ ചിന്നിയെ ഞാൻ കാണും...കാണും....ആ നീലക്കണ്ണുകളിൽ രണ്ടു വെള്ളമുത്തുകൾ തിളങ്ങി. ഗദ്ഗദം വാക്കുകൾ തടഞ്ഞു. എങ്ങുമപകച്ചു നോക്കി. അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ മിന്നി പുഴയിലേയ്ക്കു ചാടി. പിന്നെ ആരും അവളെ കണ്ടിട്ടില്ല.....

* * * * *

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ചിന്നി ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. ആ കുഞ്ഞിന്റെ കണ്ണുകൾ നീലിച്ചിരുന്നു. നീലക്കണ്ണോടുകൂടിയ എങ്ങുമക്കാവിനെ കാണ്മാൻ ആ ഗ്രാമവാസികൾ തടിച്ചുകൂടി. അത്ഭുതാധീനരായി നില്ക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ വർത്തമാനശകലങ്ങളൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ ചിന്നി അവളുടെ നീലക്കണ്ണിയെ നക്കിത്തോർത്തിക്കൊണ്ടു കിടക്കുകയാണു്. അഭിമാനിയായ ആ മാതാവു മകളുടെ പുറവും മുഖവും പിന്നെയും പിന്നെയും നക്കിമിനുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ നീലക്കണ്ണുകൾ ചിന്നിക്കൊരത്ഭുതമായിരുന്നില്ല. അവൾക്കറിയാം ആ നീലക്കണ്ണിന്റെ രഹസ്യം.....

മാളവി

(ഒരു ഖണ്ഡകാവ്യം)

ഉള്ളൂർ, ഏ. വേലായുധൻപിള്ള.

തളിർക്കോമളാംഗി! കളരുന്ന വാനിലെൻ
വിളി കേട്ടുഡുക്കൾ, വിളറുന്നു മിങ്ങ് മുഖം;
അലിവാൻ യാമിനി വിട്ടുന്ന വീപ്പിനാ-
ലലയുന്നിതാ വിപിനാരമതന്നാടൊപ്പമായ്.

അനിമിത്തമന്ന പല തെറാ ചെയ്തു ഞാൻ
വിനയം വെടിഞ്ഞതു സഹിക്ക സഖ്വും.
കനിവാറാ കാമുകപദാൽ സ്വതന്ത്രനാം
ധനവാനേറാ യവ്വനമതാണു ദീകരം

പുരുഷപ്രസന്നതയെനിക്കേട്ടുവേ
തരസാ കൃതാർത്ഥതയോടുന്നമന്മാർ
തരളാശ വിട്ട സതി, സന്യസിച്ച ഞാൻ
സരസാംഗനായതു മതല്ലൊ ധൂർത്തനായ്.

പുരുകൈശലങ്ങളാടുന്ന വഞ്ചകൻ ഭുജ-
നിരയെക്കണക്ക യുവതീജനത്തിനെ
തിരപൂണ്ട ഞാനിഹ ചതിച്ചു, നീളുവീ-
വിരുതാൽ സ്വശക്തി വെടിയാത്ത ധന്യതരൻ

അതിരാറാ ദുഃഖഗതികൊണ്ടു വാക്കുകൾ-
ക്കുദയമെയ് വിചാരനിരയന്ന ദീനനായ്
മൃദുപല്ലവാളികളാടിച്ചു വീശിവി-
ശ്രുതമാത്മനാക്ഷമ മറന്ന പിന്നെയും

തളരും മരത്തലകളാശ്രുഗാഗ്രമാൽ
തല ചാച്ചു പെയ്ത ഹിമ മാരിയേൽക്കവേ
അലസാക്ഷി സതീചരമുണർന്നഖിന്നയ-
പ്പുലകത്തെയാടങ്ങനെ, മിഴീച്ചു നോക്കിനാൾ

അതി ദൂരെയായ്പ്പല പഴംകഥയ്ക്കുമാ-
സ്പദമായിരുപ്പൊരു വിചിത്ര ദർശനം
മുദവാം തിരസ്കരണിയാൽ മറഞ്ഞു കാ-
ണ്മതുപോലെ തോന്നിയതി ഭ്രമസംഭവം

പുതു പേക്കിനാവുകൾ വിടാതെ തനിതൻ
പതിയെ ക്ഷണംപ്രതി കരസ്ഥമാക്കുവാൻ
ധൃതിവിട്ടുണർന്നുടനേ മയങ്ങിയും
കൊതിയാൽക്കരത്തളിർ കിളുത്തി വാനിലായ്.

അഴലസ്തമിച്ചൊഴി തൊഴട്ടെ എന്നു ന-
ന്മൊഴിയാൽ കരാംബുജമയത്തി യാചകൻ
ഉഴറിക്കുശാംഗി യേകതിപൂണ്ടെഴും;
തൊഴകൈയ്യൊടോതിയരുതെന്നനക്ഷണം.

അനുകാന്തികത്തിലവം മഗനമുഖവി-
ട്ടനിവാര്യ ചഞ്ചലമുടൻ കുഴങ്ങവേ
കനിയേണമെൻ മഹതി! യെന്ന പിന്നെയും
ഖനരോദനോപമമുരച്ചു യാചകൻ.

ഉരുകും മനസ്സൊട്ടഴകുന്ന തനുവിയെ-
ക്കരപഞ്ജരത്തിലകിവേട്ട ചേത്തവൻ
പുരുമോദധേയ വിഹഗങ്ങളും ചേർന്നപോ-
ലുരുമോദ നിന്നവർ മറന്ന സഖ്വും.

തലചാച്ചു തുമ്പിഴി മണം മുറിൽ നി-
ർമ്മല വാങ്മധുളിയിൽ മയങ്ങി നിന്നുപോയ്
ഇളകാത്തതാരതി നിസ്തരംഗമാ-
ന്നൊളിവിൽ പ്രശോഭനേ സമാഗമങ്ങളിൽ?

ഉടൽ ചുട്ടുപോൽ ഝടിതി മാറിയുംപ്രിയം
തടയും വിഷാദ വിവിധാന്ധ ചിന്തയാൽ
സ്ഫുടകാന്തിയാർന്നവം നിശാന്ത വായുവിൽ
വിടരും പനീരലർക്കണക്ക നിന്നുപോയ്.

അടിതൊട്ടുടൻ മുടിവരേയ്ക്കുമത്ഭുത-
ഘടപൂണ്ടപോലുടൽ വിയത്ത യാചകൻ
ഇടറും വചസ്സിൽ നിഖിലം തുറന്ന സ-
കടമോതിടാനപടുവായ് നടുങ്ങിനാൻ.

ഉടനേവമൽകട വിഭാര വൻതിര-
യ്ക്കടിയിൽത്തളർന്നവനണഞ്ഞ പിന്നെയും
നെടുവീർപ്പുവിട്ട, ചുട കണ്ണുനീർ ഉട-
ച്ചിടരോതവേയടവി നിന്ന നിശ്ചലം.

'അനഘാംഗി നീയസമയത്തിലേകയായ്
വനഭീമ കാനന തലത്തിലെത്തി ഹാ!
വിനയാനുഭൂതിയലിവോട തന്നൊരെൻ
വനദേവതേ! യിനി നിനക്ക മംഗളം,

ഭയമറവു, കമ്രഗതിയേ നമുക്കിനി
ജയമാണു സുന്ദര വിചാര സംഗ്രമാൽ
നയവഞ്ചനാമൂലി പലതുമപ്പൊയ്യു ഞാ-
നായി രംഗമക്ഷ്മി! സകലം സഹിക്ക നീ

ജലരേഖപോലെ, തരുണീ മനസ്സുതൻ
നിലപോലെ, കാവ്യ മഴവില്ലുപോലെ ഞാൻ
പലരൂപഭേദ ചലനങ്ങളും കൊണ്ടു നി-
ന്മലരാഗ രീതിയറിയാത്ത പാപിതാൻ

പുരുഷത്വനസ്ഥിതിയിലാണു ചിന്തയാ-
മെരിതീയിലായ് ശലഭ മീല കാട്ടുവാൻ
പരരോതിട്ടും പലി പാറ്റ സഖ്യമാ-
മിരതേടി ഞാൻ പലവഴിക്ക രാപകൽ

അരുതേ മഹാദുരിതമോപ്പതിനു സ-
ച്ചരിതേ! വൃഥാ വിഭയ വിപ്ലവോത്സവം.
അഥ, മോഹഭാരമൊരുമട്ടിറക്കുവാൻ
വധുവെന്നതാം ചുമടുതാങ്ങി തേടിനൻ

അനുഭവമേകിയ വിവാഹ നാമം പുല-
ർന്നനുരൂപമാം പല വിശേഷമോഷമായ്
മനമാധിയാൽ സുമതി നിന്നെയേക്കവേ
കനൽ മരിയേറശരണൻ പിടച്ചു പോയ്

ക്ഷണമന്നു സജ്ജന സമേതനായി ന-
ന്മണിക്ഷേണാമൂലി കളനിഞ്ഞൊരുങ്ങിനേൻ
ഉണർ വറ്റ ഹാ! ശവശരീരമായി! നിൻ
പ്രണയാഭിരാമ കഥയൊത്ത മാതൃയിൽ

പലമംഗളത്തുടി വിവാഹ മണ്ഡപ-
സ്ഥലമാന്നിവൻ സ്ഥിതി മനം പാവയായ്
കനിവാൻ രാശ്രയ വരിച്ചതല്ലഹോ
വിനയെ, സ്വ കർമ്മ വശരാണു ദേഹികൾ

വ്യർത്ഥ, വിസ്മരിച്ചിനിയുമാഗ്രഹോൽക്കട-
സ്ഥിതി തേടുവാൻ സുമതി ഭീതയാകിലും
പുതു ജന്മമെന്നതു കണക്കിണങ്ങുമീ-
കഥയിൽപ്പെട്ടതി തടസ്സമെങ്ങിനെ?

മിഴികൾക്ക മംഗളമഹം കലർന്ന തേ-
നൊഴിയെങ്കിലും, ചിലദിനം കഴിഞ്ഞതിൽ
അഴകാർന്ന വാസന സുമത്തിൽ നിന്നുപോ-
നൊഴിയാത്ത ഗന്ധനമനന്ത ഭാവിയാം.

വിധി വിസ്മയം സതിപവാദ്ധ്യയാൽ
സ്ഥിതി വിസ്മരിച്ചു മിഴിപോലെ ചിത്തവും.
ചിതയാത്തയിച്ചൊരു കളത്ര നാരിയിൽ
പ്രതിപത്തി ചേർത്തതി രഹസ്യമൊക്കയും.

നിറയുന്ന ഭീരയിടപരാധമോർക്കിലെ-
ന്തറിയാതെ ഞങ്ങളുമട്ടത്തു ദുഃഖവും
പരിഹാസ വിപ്ലവമയന്ന മൽപരം
പെരുകി, പ്രിയമൂറകി വിട്ടുമങ്ങുകിൽ

പരനേത്രവും മനവുമൊട്ടുമെത്തിടാ-
ത്തൊരുമട്ടിലായ് നിലയുമെൻ വിലാസവും
ഉരിതങ്ങളോർക്കിൽ, യിലാള വീര ദുഷ്-
ചരിതങ്ങളും താൻ വിടനെ വിസ്മരിക്കുകിൽ

തല ചായ്ച്ചുഭിക്ഷുവപരം കഥിക്കുവാൻ
തരുമംവിധം തരുണനായി നില്പ്പൂവേ
രുധിർ പൂങ്കുലാമൂലി വിതരിസ്സമീരണൻ
കളിയാടിയാവിപിനമാന്നലഞ്ഞുപോയ്

കളിയാന്ന കീടനിര വണ്ടുമാല പോൽ
ചില മാമരത്തിലയലങ്കരിച്ചുടൻ
വിളറും നിലാവിലുണരും ഖഗങ്ങളും എ-
ത്തിളകിക്കരഞ്ഞഥ വിരോതശങ്കയാൽ

ഉടലോടു ചേർത്തുപിടമാൻ കിടാവിനെ-
ത്തടവി, ത്തുടർന്നരുളി ഭിക്ഷുസമ്മതമായ്
ഇടറാറവർ മൂഗി! സമത്വ ഭാവമാ-
ണ്ടൽ പോറിടും കൃതികൾപരന്ന യോഗ്യമായ്

ക്ഷിതി ഹാ! രഹസ്യമതലക്കികം മറ-
ക്കതിരിൽ കബുദ്ധികളറിഞ്ഞിടത്തതാം
ചതിയന്യഥാ മഹതി! ബുദ്ധനെൻ കഥാ
ഗതിലോക വാമവിധിയാൽ രതളിഞ്ഞിതേ.

അരികത്തു രാധയുമകന്ന സഖ്യമാ
ചൊരിയുന്ന കോമള കളാമധുരയും
പരിചയ്യയിൽപ്പല വിധം തുടർന്നു ഞാ-
നിരു പക്ഷമാൻ മതിപോലെ മേനിയാൽ

പരിശ്രമാ രാശ ഗതി തേടിയെന്തിനോ-
നിരുപിച്ചു നിന്നെയിനിയെന്തു ചൊല്ലുവാൻ?
ഉരുകാതെയെങ്ങനെയിരുപ്പു വെണ്ണത
ന്നിരുഭാഗവും കനലെരിഞ്ഞിരിക്കവേ?

സരസാങ്ക തേടി വിമലാംഗി നമ്മളം പാ-
ഞ്ഞൊരു മുഗ്ദ്ധ ദുഃഖമിനിയെന്തിനോക്കുവാൻ
സ്ഥിര നിശ്ചയം വഴി നരകം പോകുവാൻ
പുതു ദുർഘടങ്ങൾ പല മുട്ടിലും വരും.

മുടി മെത്തയും ഝടിതിയഭ്രപാതി ദുർ-
ച്ചിധി നിർണ്ണയം ബത പകർക്കുമെന്നതായ്
അതി കോപ കമ്പിത മുതിർന്ന രാധ വൻ-
ചതിയാം വിഷങ്ങളുയരച്ചു നോക്കിനാൽ

(തുടരും)

ADVERTISEMENT RATES

FOR

KALANIDHI

THE POOJA SPECIAL NUMBER

DAY OF ISSUE:- 1ST OCTOBER 1949 / 15TH KANNI 1125

NETT RATES

Full Page	...	...	Rs.	50
Half Page	...	...	,,	30
Quarter Page	...	...	,,	17½
Cover Page 3rd	....	...	,,	75
,,	...	...	,,	100
Cover Page 4th				
Double Colour	...	...	,,	150
Treble Colour	...	...	,,	200

TECHNICAL DETAILS

Length of Column	...	8 Inches
Width of Column	...	3 ,,
Columns in One Page	...	2 ,,

Further Particulars from :-

THE MANAGER,

"KALANIDHI"

THE REDDIAR PRESS,

Main Road, Trivandrum.

പൂജാവൽസരം

അക്കൌണ്ടുബുക്കുകൾ ഒന്നാന്തരം ലഡ്ജർപേപ്പറിൽ ഉറപ്പായും ഭംഗി ആയും ബയൻറു ചെയ്തത് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്ക് ഇവിടെ കിട്ടുന്നതാണു്.

റെഡ്യാർ പ്രസ്സ് & ബുക്ക്ഡിപ്പോ, തിരുവനന്തപുരം.

ഓമനയുടെ ഓണം

(ഒരു ലഘുറേഡിയോനാടകം)

പുളിമൂട്ടിൽ, എസ്സ്. ശങ്കരനാരായണൻ ബി. എ.

(തിരുവോണം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ സമയം ഓമന,—ഒരു സാധു കുടുംബത്തിലെ ബാലിക, കൊട്ടിയമ്പലത്തിനു പുറത്തു വന്നു കയ്യുംമുഖവും കഴുകുന്നു. കരച്ചിൽ ഒരു നേരിയ വിങ്ങലിൽ വന്നവസാനിച്ചപ്പോൾ, സ്റ്റെല്ല,—അവളുടെ ഒരു കൂട്ടുകാരി, ഉത്സാഹപരവശയായി ഓടിപ്പിടച്ചുവിടെ എത്തുന്നു.)

സ്റ്റെ—ഓമനേ, ഓമനേ, എന്റെ കയ്യിൽ നോക്കൂ. ഓമനയ്ക്കാരോണക്കാഴ്ച!—എന്താണെന്നു പറയാമോ?—

ഓ—(മുഖത്തൊന്നു നോക്കിയിട്ടു കരയാൻ തുടങ്ങുന്നു.)

സ്റ്റെ—അയ്യോ! കരയുകയാണോ? നല്ലോരോണവുമായി കരയാതിരിക്കൂ, ഓമനേ! (മുഖത്തു നിന്നും ഓമനയുടെ കൈപിടിച്ചു മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ട്) നോക്കൂ, എന്തു മാതിരി ഓണക്കാഴ്ചയാണെന്നറിയാമോ? നിന്റെ കരച്ചിലെല്ലാം ഇപ്പം പമ്പ കടക്കും. എന്താണെന്നു മാത്രം പറഞ്ഞേയ്ക്കൂ. ഉടൻ ഞാനതു തന്നേയ്ക്കാം.

ഓ—(കയ്യെടുത്തു കണ്ണു തുടച്ചുകൊണ്ട്) നിന്റെ പാട്ടിനു പോ, കുട്ടീ. ഓണക്കാഴ്ച!—എനിക്കു നിന്റെ ഓണക്കാഴ്ചയില്ലാഞ്ഞാ!—

സ്റ്റെ—നിനക്കിതു വേണ്ട, ഇല്ലേ?—

ഓ—വേണ്ട.

സ്റ്റെ—നിശ്ചയമായും?—

ഓ—വേണ്ട.

സ്റ്റെ—എന്നാപ്പോട്ടെ. നീ എന്തിനാ കരയുന്നതെന്നെങ്കിലും പറയൂ. (കയ്യിലിരുന്നതു മടിയിൽ ചെരുകുന്നു.)

ഓ—(മൌനമായി നിന്നങ്ങനെ, വിങ്ങുന്നു.)

സ്റ്റെ—മിണ്ടുകില്ലേ, ഓമനേ? എന്നോടു പിണക്കമാണില്ലേ?

ഓ—കുട്ടി എന്നെ എന്തുചെയ്യും—കുട്ടിയോടു പിണങ്ങാൻ?—

സ്റ്റെ—പിന്നെന്തിനാ കരയുന്നതു? കോടി എടുക്കാഞ്ഞതു കൊണ്ടാണോ? ജംബർ മാത്രമേ കോടി ഇട്ടിട്ടുള്ളൂ എല്ലാ! പാവാട കോടി എടുത്തില്ലായിരിക്കും?

ഓ—അതു കുട്ടിയുടെ വീട്ടിലെ പതിവാ; കോടി ജംബറുമിട്ട് അഴകുള്ള പാവാടയുടുക്കുന്നതു്. എനിക്കു നല്ല ഇതേ തുണിയിൽ തന്നെ പാവാടയുമുണ്ടു്. തലകെട്ടിയതു് ഉടഞ്ഞു പോകാതെയാ ജംബർ നേരത്തെയിട്ടതു്. അമ്മയുള്ളതുവരെ, ദൈവം സഹായിച്ചു് എനിക്കൊരു പഞ്ഞവുമില്ല കോടി ഉടുക്കാൻ!—

സ്റ്റെ—അതെന്താ, അമ്മയുള്ളതുവരെ എന്നാക്കിക്കളഞ്ഞതു്? അച്ഛനെടുത്തു തരത്തില്ലേ?

ഓ—ഉം! അച്ഛനെടുത്തുതരും, അച്ഛൻ!—നിനക്കൊന്നും അറിഞ്ഞൂടാ സ്റ്റെല്ലേ!—ഇനി എന്റെ ഈ ജംബറും പാവാടയും കൂടെ അച്ഛനഴിച്ചോണ്ടു പോയി വിറ്റു—

(വീണ്ടും വിങ്ങിക്കരയുന്നു.)

സ്റ്റെ—എന്താ, ജംബറും പാവാടയും അഴിച്ചോണ്ടു പോയി വില്ക്കുകയോ! ഓമനയുടെ അച്ഛനാണോ?—

ഓ—അതിലെന്താ ഇത്ര അതിശയം? അതും ചെയ്യുന്ന ആളാണു എന്റെ അച്ഛൻ!

സെറ—കൊള്ളാം ഇത്രയും നിന്നെക്കൊണ്ടു പറയിക്കാൻ നിന്നെ എന്തു ചെയ്തു നിന്റെ അച്ഛൻ?

ഓ—എന്തു ചെയ്തെന്നോ? കഷ്ടം! ഇതുവരെ നിനക്കു മനസ്സിലായില്ലല്ലെ? എന്റെ മുഖത്തോട്ടൊന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കൂ

സ്റ്റെ-എന്താ മുഖത്തു?

ഓ—നിന്റെ മുഖത്തു കണ്ണില്ലേ?—എന്റെ ഞാത്തെവിടെ?

സ്റ്റെ—(ഒന്നു ഞെട്ടി) ഓ!.....അതു.....പിന്നെ.....നീയല്ലെ അന്നു പറഞ്ഞതു കണ്ണിഇളകി കിടക്കുകയാണെന്നും, നന്നാക്കാൻ കൊടുത്തിരിക്കുകയാണെന്നും?—

ഓ—നന്നാക്കാൻ കൊടുത്താലെന്താ? ഓണത്തിനെങ്കിലും അമ്മ എനിക്കു മേടിച്ചു തരത്തില്ലേ? ഓണത്തിനു മേടിച്ചു തരാതെ പിന്നെന്നാ അമ്മ എനിക്കു മേടിച്ചു തരുന്നതു?

സ്റ്റെ—മേടിച്ചു തന്നിട്ടെവിടെ?—

ഓ—അങ്ങനെ ചോദീരു!—കേട്ടോ, സ്റ്റെല്ലേ, ഇന്നു രാവിലെയായിരുന്നു അമ്മ, തട്ടാൻറട്ടത്തുന്നു ഞാത്തു മേടിച്ചോണ്ടു വന്നതു. എങ്ങനെയിരുന്നെന്നറിയാമോ? എന്റെ സ്റ്റെല്ലേ!—കല്ലിലെ അഴക്കൊക്കെ എടുത്തങ്ങനെ മിനുമിനാന്നു!—ഹാ! ആ തട്ടാനെ എത്ര സ്തുതിച്ചാൽ മതിയാവും!—

സ്റ്റെ—സ്തുതിക്കുന്നതൊക്കെ പിന്നാട്ടെ. ഞാത്തിനെന്തു പറ്റി എന്നു പറയൂ.

ഓ—ഞാനതിന്റെ മേംഗിയും നോക്കി ക്കോണ്ടങ്ങനെ ഇരുന്നപ്പം അമ്മ മേടിച്ചെന്റെ കാതിലിടാൻ പോയി. അപ്പോഴെങ്കിലും ഞാൻ ഇടാൻ സമ്മതിച്ചോ!—ഭാഗ്യം കെട്ടവർ!—എണ്ണ വീണു മങ്ങി പ്പോകുമെന്നു വിചാരിച്ചു കളിച്ചിട്ടിട്ടോളാമമ്മേന്നു പറഞ്ഞു. അമ്മയെന്തുചെയ്തു? കൊണ്ടു പോയി പലകപ്പുറത്തു വച്ചു.....

(വീണ്ടും വിങ്ങി വിങ്ങി കരയുന്നു.)

സ്റ്റെ—എന്നിട്ടെന്തായി? എലിയോമറോ മകൊണ്ടു പോയോ?—

ഓ—ഉം!—എലി തന്നെകൊണ്ടു പോയി സ്റ്റെല്ലേ. ഞങ്ങടെ വീട്ടിലൊരു എലിയുണ്ടു; വലിയൊരെലി; പന്നിഎലി!

സ്റ്റെ—പന്നി എലിയോ? അതെങ്ങനെ വീട്ടിൽ കയറി നടക്കും? കാച്ചിലും കിഴങ്ങും തിന്നു പുരയിടങ്ങളിലല്ലേ നടക്കൂ!—

ഓ—ഈ പന്നിഎലി വീട്ടിൽ വളരുന്നതാ. വീട്ടിൽ വയ്ക്കുന്ന കഞ്ഞിയും കറിയുമൊക്കെ അതു തിന്നും. അതിനു വേണ്ടാത്തതൊന്നുമേയില്ല. അതിനെ പേടിച്ചിട്ടൊരുവക എങ്ങും വയ്ക്കുകയും വേണ്ട. വയറുകീറി വയററിനകത്തു വച്ചാൽ അതും കൂടി തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകും!—അങ്ങനത്തെ പന്നി എലി!—

സ്റ്റെ—അയ്യോ! അതെന്തൊരു പന്നി എലി?

ഓ—എന്റെയച്ഛൻ സ്റ്റെല്ലേ!—എന്റെയച്ഛൻ!

സ്റ്റെ—പോ ഓമനേ! കഷ്ടം! അച്ഛനെയാണോ ഇങ്ങനൊക്കെ പറയുന്നതു?

ഓ—ഇങ്ങനൊന്നും പറഞ്ഞൂടായോ?—എന്താ പറഞ്ഞാലു? നല്ലോരോണവുമായി അച്ഛനിങ്ങനൊക്കെ കാണിക്കാമെങ്കിൽ, എനിക്കെന്താ പറഞ്ഞാലു?—നീയും ഒരച്ഛന്റെമോളല്ലേ? നിന്റെ കാതിൽ, ഓ, 'തെളതെളാ' ക്കിടന്നങ്ങനെ തെളങ്ങുന്നു. നിന്റെ മുഖത്തേക്കുതന്നെ എനിക്കു നോക്കാൻ വയ്യാല്ലോ! നിന്റെ യച്ഛൻ അച്ഛനാ!—

സ്റ്റെ—അതിരിക്കട്ടെ. ഞാത്തപ്പം നിന്റെച്ഛനെടുത്തു എന്നാണോ നീ പറയുന്നത്? നിന്റെയച്ഛനെന്തിനാ ഞാത്തു?

ഓ—ഓണം കൊണ്ടാടാൻ, പിന്നെന്തിനു?

സ്റ്റെ—ഇതുകൊള്ളാം! ഞാത്തും തൂക്കിയിട്ടോണ്ടാണോ, പുരുഷന്മാരെല്ലാം ഓണം കൊണ്ടാടുന്നതു?—അതൊന്നു കാണണമല്ലൊ. ഉള്ളിലുണ്ടോ ഓമനേ, നിന്റെച്ഛൻ?—

ഓ—അവിടെങ്ങും അച്ഛനില്ല.

സ്റ്റെ—എവിടെ പോയിരിക്കുന്നു?

ഓ—കളിക്കാൻ.

സ്റ്റെ—ഓ!- നിങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ, ഒരു പക്ഷെ, ഞാത്തുമിട്ടോണ്ടു കളിച്ചാലേ പുരുഷന്മാക്കു ഓണം വരൂ, ഇല്ലേ?—

ഓ—നീ മിണ്ടാതെപോ സ്റ്റെല്ലേ!—നിനക്കറിഞ്ഞൂടായോ, അല്ലെങ്കിൽ, തോട്ടിന്റെ കരയ്ക്കാണു കള്ളുഷാപ്പെന്നു.

സ്റ്റെ—കള്ളുഷാപ്പു!—അയ്യോ! അപ്പം ഓമനയുടെ അച്ഛൻ കുടിക്കും ഇല്ലേ?—

ഓ—കുടിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിൽ കളിക്കുകൂടി ചെയ്യും!

സ്റ്റെ—പിന്നെ എന്താ അന്നു നീ പറഞ്ഞതു, നിന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും കലമ്പൽ കൂടിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പം—അച്ഛൻ കുടിച്ചിട്ടുമൊന്നുമല്ല ആ വഴക്കു, എന്റെച്ഛൻ കുടിക്കുകയുംമറ്റുമില്ലെന്നൊക്കെ?-

ഓ—അന്നങ്ങനൊക്കെ, പറഞ്ഞു സ്റ്റെല്ലേ. അങ്ങനൊരച്ഛനെ കിട്ടാനുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടു! വാസ്തവത്തിൽ അന്നും എന്തൊരു പാടായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കു. സന്ധ്യയ്ക്കിങ്ങോട്ടുവന്നാൽ, എന്റെ സ്റ്റെല്ലേ ഒരു ദിവസമില്ലാതെ അമ്മയെ ഇട്ടല്ലാണച്ഛൻ. എന്തുമാതിരി തല്ലു! രണ്ടുമൈലിനപ്പുറത്തിരുന്നാ കേൾക്കാം. അയലോക്കത്തുള്ളവർ കേൾക്കുമെന്നു വച്ചു മിണ്ടുകയേ ഇല്ല അമ്മ. ഞാൻ നിലവിളിച്ചോണ്ടങ്ങോട്ടുക്കാമെങ്കിൽ, കൈയിപ്പിടിച്ചോരോണ്ടു സ്റ്റെല്ലേ!—"അമ്മച്ചിയേ" എന്നു മതിലിൽ ചെന്നു തലയടിച്ചു ഞാൻ തറയിൽ വീഴും! .....

സ്റ്റെ—അയ്യോ! എന്നും ഇങ്ങനാണെന്നോ ഓമനേ?

ഓ—എന്നും, സ്റ്റെല്ലേ! ഒരു ദിവസം വിടാതെ.

സ്റ്റെ—എന്നിട്ടു നീ ദിവസവും ചിരിച്ചോണ്ടും കളിച്ചോണ്ടുമാണല്ലൊ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ വരുന്നതു! അതിനെങ്ങനെ സാധിക്കുന്നു?—

ഓ—സാധിക്കാതെയോ, പിന്നെ? വീട്ടീന്നിറങ്ങി കൊട്ടിയമ്പലംവരെക്കരയാം. അതുകഴിഞ്ഞും കരഞ്ഞാ എല്ലാവരും ചോദിക്കയില്ലേ, എന്തിനാ കരയുന്നതെന്നു? അതുകൊണ്ടു ചിരിക്കും!

സ്റ്റെ—എങ്കിൽ, ഇങ്ങനൊരച്ഛനേം കഴിയുന്ന ഓമനയേയും അമ്മയേയും സമ്മതിക്കതന്നെ വേണം,

ഓ—എന്നെ സമ്മതിക്കേണ്ട, സ്റ്റെല്ലേ. അമ്മയുള്ളതുകൊണ്ടു എന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം റെഡിയ്ക്കു നടക്കുന്നു. അമ്മ എങ്ങനെ കഴിയുന്നോ, എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പാറകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഹൃദയമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിനകം പൊടിഞ്ഞു മണ്ണായിട്ടവിടെ പുല്ലും കുരുത്തേനെ!—

സ്റ്റെ—പക്ഷേ, ഒരു കാര്യമുണ്ടോമനേ! ഇനി നിങ്ങൾക്കു സുഖമായിരിക്കും.

ഓ—ഉം?—

സ്റ്റെല്ല—മദ്യവർജ്ജനം വരാൻ പോണില്ലേ?

ഓ—ഓ!—മദ്യവർജ്ജനം! — അതെന്നാ വരുന്നതു? അതിനു മുമ്പു എന്റെ അമ്മ ചത്തുകഴിയുമല്ലൊ! ചാവാതെ കിടന്നാൽതന്നെയും ഈ മദ്യവർജ്ജനംകൊണ്ടു

ഞങ്ങടം രക്ഷപ്പെടാൻപോണില്ല, സ്റ്റെല്ലേ പൊരിയുന്ന ചട്ടിയിൽ നിന്നും എരിയുന്ന തീയിലേയ്ക്കായിരിക്കും ഞങ്ങളപ്പോം!—

സ്റ്റെ—അതെന്താ?- എല്ലാരുടേയും കൂടി ഉടൻ നില്ക്കുകില്ലേ?—

ഓ—എന്റെ അച്ഛന്റെ കൂടി അപ്പോഴും നില്ക്കുകയില്ല. കൂടിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ മരിക്കണമെന്നാ അച്ഛന്റെ തത്വം. ഇന്നാളൊരിക്കത്തെന്നെ, അച്ഛനും രണ്ടുമൂന്നുപേരുംകൂടി സംസാരിച്ചോണ്ടിരുന്നതു് ഞാനെന്റെ ചെവികൊണ്ടു കേട്ടതല്ലേ? മദ്യവർജ്ജനം വന്നാലും കൂടിക്കാനുള്ള വഴി അവർക്കറിയാംപോലും!—

സ്റ്റെ—അതൊക്കെ വമ്പുപറയുകയാ.

ഓ—വമ്പോ!—സ്റ്റെല്ലായ്ക്കു് എന്റെ അച്ഛനെ അറിഞ്ഞുകൂടാ. കൂടിക്കുന്നകാര്യത്തിനു് പ്രാന്തു കയറിയാപ്പിന്നെ എന്തും ചെയ്യുന്ന ആളാ എന്റച്ഛൻ!

സ്റ്റെ—അങ്ങനെയുള്ളവർക്കുപോലും എന്താന്നറിയാമോ?—

ഓ—എന്താ?—

സ്റ്റെ—ജയിൽ!—

ഓ—വലിയ പേടിതന്നെ! മരിയ്ക്കാൻ പോണവരാണല്ലോ മഴയെ പേടിക്കുന്നതു? കണ്ടുപിടിക്കയാണെങ്കിൽ ജയിലിലേക്കല്ല, തൂക്കുമരത്തിലേക്കും പോകാൻ തയ്യാറാണെന്നാ അച്ഛൻ പറയുന്നതു്. അച്ഛനതിനൊരു സങ്കടവുമില്ലാ, സ്റ്റെല്ലേ. സങ്കടമെല്ലാം ഞങ്ങടംക്കാ. എനിക്കു പിന്നെ അച്ഛനില്ല!—

സ്റ്റെ—അതു ശരി! അങ്ങനെ നോക്കിയാൽ മദ്യവർജ്ജനം വന്നാലും വിനതന്നെ, വന്നില്ലെങ്കിലും വിനതന്നെ!—

ഓ—വന്നില്ലെങ്കിൽ, അടിച്ചും പിടിച്ചുമായാലും അച്ഛൻ വീട്ടിൽ കിടന്നേനല്ലോ. വന്നാൽ അച്ഛന്റെ സ്വഭാവത്തിനു്, സ്റ്റെല്ല പറഞ്ഞതുപോലെ, ഉടൻ ജയിലാണതുവേം!—അതുഞങ്ങളെങ്ങനെ സഹിക്കും? കുടിക്കുമെന്നുവച്ചു് നമ്മുടെ അച്ഛൻ നമ്മുടെ അച്ഛനല്ലാതാകുമോ?

സ്റ്റെ—മറെറന്തു നിവൃത്തിയാ? ഇനി ജയിലിൽ കൊണ്ടുപോകാതെ കുടിനിർത്താൻ ഗവർമെണ്ടിനു സാധിക്കയില്ല.

ഓ—വേണ്ട; ഈ മദ്യവർജ്ജനവും കുന്ത്രാണ്ടവും വരുംമുമ്പു് എന്റെ അച്ഛന്റെ കുടിയേ അങ്ങുനിന്നാലോ?—

സ്റ്റെ—എന്നാൽ പിന്നെ സഹായമായല്ലോ!—

ഓ—അച്ഛൻ പിന്നെ ജയിലിൽ പോവുകില്ല!.....

സ്റ്റെ—ഓമന പിന്നെ കൊട്ടിയമ്പലം വരെ കരയുകയില്ല!.....

ഓ—എന്റെ അമ്മ പിന്നിങ്ങനെ തല്ലുകൊണ്ടു ചാവുകയില്ല!.....

സ്റ്റെ—ഓമനയുടെ ഓണങ്ങടം പിന്നിങ്ങനെ തകരുകയില്ല!—ഹാ! സ്വർഗ്ഗം തന്നെ! പക്ഷേ, അതിനുമുമ്പു് അച്ഛന്റെ കുടിനിന്നിട്ടു വേണ്ടേ?—

ഓ—നില്ക്കും, സ്റ്റെല്ലേ. നിശ്ചയമായും നില്ക്കും, ഇന്നതന്നെ നില്ക്കും!—

സ്റ്റെ—അയ്യോ അതെങ്ങനെ?

ഓ—ജയിലിൽകൊണ്ടുപോകാതെ കുടിനിർത്താൻ ഗവർമെണ്ടിനു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു സാധിക്കും.—

സ്റ്റെ—മറ്റാർക്കു്?—

ഓ—വീട്ടുകാർക്കു്.

സ്റ്റെ—എങ്കിൽ പിന്നാരും കുടിക്കാനേ പോവുകില്ലല്ലോ!

ഓ—അതു്, ചുണയോടെ പ്രവർത്തിക്കാൻ വീട്ടിലാരും ഇല്ലാത്തകൊണ്ടാ.

സ്റ്റെ—അപ്പോൾ ഓമനയുടെ വീട്ടിലാർക്കും ചുണയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാ ഓമനയുടെ അച്ഛൻ കുടിക്കുന്നതു്, അല്ലേ?—

ഓ—സംശയമെന്തു്? അമ്മയ്ക്കു ചുണയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ആദ്യത്തെ തല്ലു കൊണ്ടപ്പോഴെ അച്ഛന്റെ കൂടി നിന്നിരിക്കുകയില്ലേ? ചുണയില്ലാത്തതോ പോകട്ടെ; ഞാനെന്തെങ്കിലും നാക്കെടുത്താൽ 'പോട്ടെ മോളെ' 'മിണ്ടാതിരിമോളെ' എന്നെന്റെ വാ മൂടിക്കെട്ടാനാ തുടങ്ങും. ഇതുവരെയൊക്കെ ഞാൻ സഹിച്ചു, സ്റ്റെല്ലേ! ഇനി ഞാൻ സഹിക്കുകയില്ല. എന്റെ ഞാത്തിലാ, കൈവച്ചിരിക്കുന്നതു്! എനിക്കിതു ചോദിച്ചേമതിയാവൂ. അമ്മയല്ല, ദേവേന്ദ്രൻ വന്നാലും ഞാനതുചോദിക്കും. രണ്ടിലൊന്നെനിക്കിന്നറിയണം!—

സ്റ്റെ—സമാധാനം ഓമനേ! ഇങ്ങനെതന്നെവേണം പെൺമക്കളായാൽ! കുറ്റം ചെയ്യുന്ന അച്ഛന്മാരെ വിട്ടേ ക്രൂടാ. എന്തുവന്നാലും ഓമന ഒന്നു പഠിപ്പിച്ചേ വിടാവൂ!—

ഓ—അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ പഠിപ്പിക്കട്ടെ, സ്റ്റെല്ലേ. ആരെങ്കിലും ഒരാളിന്നു പഠിക്കും നിശ്ചയം—

(അകത്തു് 'ഓമനേ' ഓമനേ' എന്നു വിളികേൾക്കുന്നു.)

സ്റ്റെ—ഓമനയുടെ അമ്മയല്ലെ അതു വിളിക്കുന്നതു?

ഓ—അവിടെനിന്നു വിളിക്കട്ടെ.

സ്റ്റെ—ഇവിടിരുന്നാലോ?—വരു നമുക്കങ്ങോട്ടു പോം.

ഓ—ഞാൻ വരുന്നില്ല.

സ്റ്റെ—അമ്മ തോ വരുന്നു!—

(അമ്മ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

അമ്മ—നീ ഇവിടെത്തന്നങ്ങു നില്ക്കാൻ പോകയാണോ, ഓമനേ?—(സ്റ്റെല്ലയെ കണ്ടു) അല്ല! സ്റ്റെല്ലയിവിടെ നില്പുണ്ടായിരുന്നോ?—എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു കുഞ്ഞേ ഓണവുമൊക്കെ?—

സ്റ്റെ—എങ്ങനെയിരിക്കാനാ, ഓമനയുടെ അമ്മേ?—ഒരു സുഖവുമില്ല. ഞങ്ങടെ വീട്ടിൽ ഉണ്ടോണ്ടിരുന്നപ്പം ഇതുപോലൊരു വഴക്കു്.

അമ്മ—എന്തായിരുന്നു?

സ്റ്റെ—പപ്പടം വൃത്തിയായിട്ടു പൊള്ളിയില്ല. എന്താണെന്നു അപ്പനൊന്നു ചോദിച്ചു. ഇത്രയുള്ളുകാര്യം. അമ്മയങ്ങോട്ടു തുടങ്ങി, ഓണത്തിനു എത്ര രൂപയാതന്നതു്? അഞ്ചുരൂപാ വിറകിനു മാത്രമായല്ലൊ, അതുനയ്ക്കു തികഞ്ഞില്ലല്ലൊ, അമ്പാരിക്കു തികഞ്ഞില്ലല്ലൊ എന്നും പറഞ്ഞോണ്ടു്. അപ്പനതിനൊക്കെ മറുപടി പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പം വലിയൊരു വഴക്കുമായി. എനിക്കെന്റെ പ്രാന്തുപിടിച്ചിട്ടു ഉണ്ടു് പകുതിയുംവച്ചിട്ടു് ഇങ്ങെണീറ്റു പോന്നു.

അമ്മ—എല്ലായിടത്തും ഈ അസംതൃപ്തിയാ, കുഞ്ഞേ. അവിടെ വിറകിനുമാത്രം അഞ്ചുരൂപയായി. ഇവിടെ അരിക്കുടി അഞ്ചുരൂപയാണു് ഓമനയുടെ അച്ഛൻ തന്നതു്. ഇനി അഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞേവേലയ്ക്കും ഇറങ്ങൂ.....! അതു തന്നെപോട്ടെന്നു വയ്ക്കാം. എല്ലാരുടെ വീട്ടിലും തേങ്ങ ഉടയ്ക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ വീട്ടിൽ ചിരട്ടയെങ്കിലും ഉടയ്ക്കുണ്ടെ, എന്നു വെച്ചു് എന്തെങ്കിലും ചെയ്താൽ അതു 'അരുത്തി'കഞ്ഞിയിലാണു പാറയും വീണുപോകുന്നതു്. എന്തു ചെയ്യും?—(മകളോടു തിരിഞ്ഞു്) വാ മോളേ; വന്നുണ്ണു. ഉണ്ടിട്ടു് അതു പാവാടയും ഉടുത്തോണ്ടു സ്റ്റെല്ലയോടു കളിക്കാൻ പോക്കു.

സ്റ്റെ—അയ്യോ! ഇതുവരെ ഓമന ഉണ്ടില്ലേ?

ഓ—ഉം! ഉണ്ണും, ഉണ്ണും!—

അമ്മ—എന്റെ മോളു നിർബന്ധം പിടിക്കാതെ വരു. അച്ഛൻ വരാനിനി എത്രനേരമാകുമെന്നറിയാമോ?—

ഓ—എത്ര നേരമോ ആകട്ടെ

അമ്മ—വന്നാലും അച്ഛനോടിന്നു ഒന്നും പറഞ്ഞൂടാ മോളേ. നല്ലോരോഹ്വുമായി നാം കലമ്പലുക്കൂടിക്കൂടാ.

ഓ—അതാക്കാ അമ്മേ ക്കൂടുതൽ തോന്നേണ്ടതു്? എനിക്കോ, അമ്മയ്ക്കോ, അല്ല അച്ഛനോ?—

അമ്മ—എന്നു പറഞ്ഞൂടാ. നല്ലവക്കെല്ലാം അതു തോന്നണം.

ഓ—എന്നെ ആരുമിനി നല്ലമോളെന്നു പറയേണ്ട.

അമ്മ—മുട്ടാത്തക്കം പിടിക്കാതെ മോളെ നോക്കു്, സ്റ്റെല്ലയും എത്ര നേരമായി കാത്തിരിക്കുന്നു?—

സ്റ്റെ—ചെല്ല, ഓമനേ. ചെന്നുണ്ണു. വാശിയൊക്കെ വയററിനോട്ട കാണിച്ചാൽ വയറു കേൾക്കുമോ?—

ഓ—നീ ചുമ്മാതിരി, സ്റ്റെല്ലേ. നിനക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ

അമ്മ—ഓമനേ!

ഓ—അമ്മ വഴക്കിനു നില്ക്കാതെ പോണേ.

അമ്മ—എന്റെ മേൽപ്പല്ലേ! (എടുക്കാൻ കുനിയുന്നു)

ഓ—അയ്യോ!—വിടമ്മേ! ഞാനിപ്പം നെഞ്ചത്തടിച്ചു ചാകും. എന്നെ വിട്ടു; എന്നെ എടുക്കേണ്ട. ഞാൻ വരില്ല.

അമ്മ—(വിട്ടു ദേഷ്യത്തിൽ) അകത്തെങ്കിലും വന്നിരി പെണ്ണേ, ഇവിടെ നിന്നിങ്ങനെ കരയാതെ

ഓ—അച്ഛൻ വന്നില്ലാതെ ഒരിഞ്ചു് ഇവിടെ നിന്നു ഞാനിറങ്ങുകയില്ല.

അമ്മ—എനിക്കു വയ്യേ!—എന്റെ ദൈവമേ! ഈ പിള്ളരോടും തന്തയോടും മിണ്ടുന്നു കഴിയാൻ (ദേഷ്യപ്പെട്ടു പോകുന്നു.)

സ്റ്റെ—ഓമനേ! അമ്മ ദേഷ്യപ്പെട്ടാ പോയിരിക്കുന്നതു്. അമ്മയ്ക്കു വേണ്ടിയെങ്കിലും ചെന്നുണ്ടിട്ടു വന്നേയ്ക്കു.

ഓ—അമ്മയ്ക്കു വേണ്ടിയാണല്ലൊ ഞാൻ ഒട്ടും ഉണ്ണാതെ നില്ക്കുന്നതു്.

സ്റ്റെ—അതെങ്ങിനെ?

ഓ—അച്ഛനിനി കുടിക്കാതേയും ഇങ്ങനത്തെ പ്രവൃത്തിയൊന്നും ചെയ്യാതേയുമിരുന്നാ, അമ്മയ്ക്കും നല്ലതല്ലേ? ഈ തല്ലു കൊണ്ടിങ്ങനെ ചാകേണ്ടല്ലൊ!

സ്റ്റെ—പക്ഷേ നീയിങ്ങനെ മാറാതിവിടെ നിന്നതു കൊണ്ടു അച്ഛന്റെ കുടി മാറിപ്പോകുമോ?

ഓ—നീ കണ്ടോ! ഒന്നുകിൽ എന്റെ ഞാത്തെനിക്കു് ഈ ക്ഷണം തന്നെ തിരിച്ചു മേടിച്ചു തരണം, അല്ലെങ്കിൽ ഈ ജന്മത്തിനി കുടിക്കുകയില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്തു് എന്റെ കാലിൽ വീണു കുമ്പിടണം. ആദ്യത്തേതു നടക്കുകില്ലെന്നെനിക്കറിയാം; ഞാത്തിപ്പോൾ കള്ളുഷാപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. രണ്ടാമത്തേതെങ്കിലും നടക്കണം. അല്ലാതെ ഞാനിവിടുന്നനങ്ങുമെന്നാണോ?—ഈ ഓണം ഞാനിന്നുണ്ണുമെന്നാണോ?—

സ്റ്റെ—എന്നാൽ നീ ഒരു മിടുക്കി തന്നെ ഓമനേ! നിനക്കു ഞാനൊരു സമ്മാനവും തരുന്നുണ്ടു്. ഇനിക്കുടിക്കുകയില്ലെന്നു നിന്റെ അച്ഛനെക്കൊണ്ടൊന്നു സത്യം ചെയ്യിക്കാമെങ്കിൽ എന്റെ ഞാത്തൂരി നിനക്കു സമ്മാനം തരാം. എന്റെ ഞാത്തല്ലെങ്കിലും എന്റേതിനേക്കാളും നല്ല ഒന്നാന്തരം രണ്ടു ഞാത്തു്!

ഓ—കുട്ടിയുടെ സമ്മാനമൊന്നും എനിക്കിവിടെ വേണ്ട. എന്നെ അച്ഛൻ ചിലപ്പോൾ അടിച്ചു കൊന്നെന്നും വരും.

സ്റ്റെ—അയ്യൊ! ഇതാ വരുന്നല്ലൊ ഓമനേ! നോക്കു, ഓമനയുടെ അച്ഛൻ തന്നെയല്ലേ?—

ഓ—അതെന്ത സ്റ്റെല്ലേ. അങ്ങനെ ആടി ആടി വരുന്ന കണ്ടില്ലേ!—

(അല്പനേരത്തിൽ തറയിലെന്തോ അന്വേഷിക്കുന്നമട്ടിൽ അച്ഛൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

സ്റ്റെ—എന്താ, ഓമനയുടെ അച്ഛാ? അവിടേയും ഇവിടേയും ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നത്? എന്തു കളഞ്ഞുപോയി?

അച്ഛ—ഒന്നുമില്ല കുഞ്ഞേ! ഓട്ടവട്ടിയും കൊണ്ടാരോ ഗോദമ്പു വാങ്ങാൻ പോയെന്നതോന്നുന്നു. വഴിനീളെ ഗോദമ്പു. അതുനോക്കിയതാ. (മകളെക്കണ്ട്) ഇവളെന്താ ഇങ്ങനെ നില്ക്കുന്നത്? എന്താ ഓമനേ നിനക്ക്?—

ഓ—(മൌനം)

അച്ഛ—എന്തിനാ സ്റ്റെല്ലേ ഇവളിങ്ങനെ നില്ക്കുന്നത്?

സ്റ്റെ—അയ്യോ! പാവം! ഒന്നും അറിഞ്ഞൂടാത്ത കുട്ടി!

അച്ഛ—ഇല്ല, സ്റ്റെല്ലേ. എനിക്കൊന്നും അറിഞ്ഞൂടാ. എന്താ കാര്യം?—

സ്റ്റെ—ഓമനയുടെ മുഖത്തൊന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കൂ. അപ്പം മനസ്സിലാകും.

അച്ഛ—കരഞ്ഞു വീർത്തമുഖം! അതല്ലേ എന്തിനാണെന്നു ചോദിച്ചത്?

സ്റ്റെ—കഷ്ടം! ഓമനയുടെ അച്ഛന്റെ മുഖത്തു കണ്ണില്ലല്ലൊ! ഓമനയുടെ ഞാത്തെവിടെ?

അച്ഛ—ങാ, ഞാനതുമറന്നു. എവിടെ ഓമനേ, നിന്റെ ഞാത്ത്? എവിടെക്കൊണ്ടു കളഞ്ഞു?—

ഓ—(മുഖത്തെ തൊട്ടൊന്നു നോട്ടംനോക്കിയിട്ടു പിണുങ്ങുന്നു)

സ്റ്റെ—കൊള്ളാം! നല്ല അളുതന്നെ ഓമനയുടെ അച്ഛൻ! കട്ടവൻതന്നെ കള്ളനെപ്പിടിക്കാൻപോയാൽ കൊള്ളാമല്ലൊ

അച്ഛ—ഇതെന്തു വിന? ഞാനെടുത്തുന്നാണോ ഇവൾ പറഞ്ഞത്? ആണോ, ഓമനേ?—ഞാനാണോ നിന്റെഞാത്തെടുത്തത്? വല്ലേടത്തും കൊണ്ടുകളഞ്ഞതും പോരാതെ, വേണ്ടാത്തതൊക്കെപറഞ്ഞും പരത്തുന്നോ?—

ഓ—വല്ലേടത്തും കൊണ്ടുകളഞ്ഞോ അച്ഛാ ഞാൻ?—നന്നാക്കിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ട് ഒരിക്കൽക്കൂടി ഞാൻ കാതിലിട്ടില്ലല്ലൊ, വല്ലേടത്തും കൊണ്ടുകളയാൻ!—

അച്ഛ—എന്നാ നിന്റെഅമ്മ കൊണ്ടുകളഞ്ഞിരിക്കും. (അകത്തേക്കു നടക്കുന്നു)

ഓ—അമ്മയ്ക്കു കിറുക്കൊന്നുമില്ല കൊണ്ടുകളയാൻ. കള്ളം കുടിക്കുകയില്ല, അമ്മ!—

അച്ഛ—(തിരിഞ്ഞുനിന്നു) എന്താ പെണ്ണേ? ഉണ്ടതു ഉള്ളിൽകിടന്നു കുത്തുന്നോ? എല്ലുന്തുങ്ങിപ്പോകുമേ പറഞ്ഞേക്കാം, കള്ളീ! (മറയുന്നു)

സ്റ്റെ—അയ്യോ! പൊയ്കളഞ്ഞല്ലൊ, ഓമനേ!

ഓ—പോയാലെന്താ? വരുത്താനെനിക്കറിഞ്ഞൂടായോ?—ഞാനുണ്ടു പോയെന്നാണു് അച്ഛനിപ്പോൾ കരുതിയിരിക്കുന്നതു്.

സ്റ്റെ—പക്ഷേ, ഓമനേ എനിക്കുതോന്നുന്നു, നിന്റെ അച്ഛനിന്നു കുടിച്ചിട്ടില്ലെന്നു്. ഞാനടുത്തു അടുത്തു ചെന്നുനിന്നു നോക്കി ഒരു വാടയുമില്ല.

ഓ—എന്നത്തേയുംപോലെ ഇന്നു കുടിച്ചിട്ടില്ല സ്റ്റെല്ലേ. കുടിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പിന്നെ ഇതാണോ പാട്ടു്? ഓണവുമായിട്ടു് എല്ലാക്കും ഷാപ്പിൽ തികഞ്ഞില്ലെന്നുതോന്നുന്നു.

സ്റ്റെ—ഞാത്തും എടുത്തില്ലെന്നാണല്ലൊ പറയുന്നതു്?

ഓ—അങ്ങനെ അല്ലാതെ പറയുമോ?

സ്റ്റെ—ഓമന വാസ്തവത്തിൽ കണ്ടോ ഞാത്തു നിന്റെ അച്ഛനെടുത്തതു്?

ഓ—കാണണ്ടാ. എന്തെങ്കിലും സ്വല്പം വിലയുള്ളതിവിടെ കാണാതെപോയാൽ അതു് അച്ഛൻ തന്നെ എടുത്തിരിക്കും! അതാരും കാണുകയും വേണ്ട. ഏല്ക്കുകയുംവേണ്ട. അങ്ങനെ എന്തൊക്കെ പോയിരിക്കുന്നു! അടുക്കളയിലെ തവി മുതൽ അമ്മയുടെ താലിവരെ!— കള്ളിന്റെറമത്തുപോയി തെളിയുമ്പോഴാ പിന്നെ ഏല്ക്കുന്നതു്.

(അകത്തുനിന്നും ഓമനേ, ഓമനേ എന്നു വിളികേൾക്കുന്നു)

സ്റ്റെറ—ഓമനയുടെ അമ്മയാ.

ഓ—സ്റ്റെറല്ലേ, മിണ്ടാതിരി.

(പിന്നും വിളി കേൾക്കുന്നു)

സ്റ്റെറ—ചെല്ല് ഓമനേ. ബാ, ഞാനുംക്കൂടെ വേണേ വരാം.

ഓ—നീ നിന്റെറ ജോലി നോക്കു സ്റ്റെറല്ലേ.

സ്റ്റെറ—കഷ്ടം! അമ്മ ഇതാ പിന്നെയും വരുന്നു.

(അമ്മ പ്രവേശിക്കുന്നു)

അമ്മ—നിൻറച്ഛനീ വിളിച്ചതൊന്നും കേട്ടില്ലേ ഓമനേ? വരു. അമ്മയൻ ഉണ്ണാനിരിക്കയാ. നിനക്കും വിളമ്പിവച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉണ്ടിട്ടാട്ടെ നമുക്കു കാര്യമൊക്കെ പറയാം. വാ.

ഓ—അമ്മ പോണോ ഇവിടുന്നു്? അച്ഛനുണ്ണാനിരിക്കുന്നെങ്കിൽ ഉണ്ണട്ടെ. ഞാനെന്തുവേണം അതിനു്?

അമ്മ—അച്ഛനിപ്പോഴം കുറെ നല്ല ഗുണത്തിലാന്നേ! വിധംമാറിയാ ഏകാന്തപോകും, പറഞ്ഞേക്കാം!—

ഓ—കൊല്ലട്ടെ. അതിനും ഒരുങ്ങി ഇരിക്കുകയാ ഞാൻ!—

അമ്മ—ഞാത്തു് അമ്മ തീത്തുതരാം മോളേ. എന്റെറ മോളല്ലേ, വന്നുണ്ണു. ഈ ദിവസംമാത്രം ഒന്നു കഴിഞ്ഞോട്ടെ.

ഓ—ഞാത്തെനിക്കാരുമിനി തീത്തു തരണ്ടാ. ഈ ദിവസം അങ്ങനെ കഴിയുകയും വേണ്ട.

അമ്മ—എന്നെ ഇവിടിട്ടു പ്രാന്തു പിടിപ്പിക്കുമല്ലൊ, എന്റെറ ദൈവമേ!—എടി, ചോറിന്റെറ മുമ്പി ഇരിക്കുകയാണേ നിൻറച്ഛൻ!

ഓ—ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ വാരി ഉണ്ണാൻ പറയമ്മേ. ഇതെന്തു കൂത്തു്! ഞാൻ വന്നാലേ ചോറങ്ങോട്ടിറങ്ങുവോ?—

അച്ഛ—(പ്രവേശിച്ചു) ചവിട്ടി ഇതിന്റെറ എല്ലൊടിക്കാൻ പേരില്ലാഞ്ഞോ!—ലഫ്ഗളക്കുട്ടാൻതന്നെ നീ ഒരുങ്ങി ഇരിക്കയാ ഇല്ലേടീ?—

അമ്മ—നോക്കണേ! ചോറിന്റെറ മുമ്പീന്നാണോ എണീറ്റിങ്ങു പോന്നതു്?

അച്ഛ—എങ്ങനാടീ, ഇങ്ങനത്തെ കുരുത്തംകെട്ടതിനെയൊക്കെ പെറ്റിട്ടാപ്പിന്നെ—കൊണം പിടിക്കുന്നതു്?

ഓ—കൊണം പിടിക്കേല്ല!—

അച്ഛ—നോക്കു്! അതിന്റെറ ചീറ്റക്കം!—ആരറിഞ്ഞു ഈ ഈക്കിൽപ്പാമ്പിനു് ഇത്രയും വിഷം കാണുമെന്നു്?

സ്റ്റെറ—ഒള്ളതാ, ഓമനയുടെ അച്ഛാ! നേരത്തെ ഇങ്ങനാണെന്നറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, ഓമനയുടെ അച്ഛനിങ്ങനൊന്നും ചെയ്യുകില്ലായിരുന്നു!—

അമ്മ—നീ മിണ്ടാതിരി സ്റ്റെറല്ലേ.

അച്ഛ—ന്യായം പറയാൻ വന്നിരിക്കയാണോ, പെണ്ണേ നീ? ഞാത്തും തൂക്കിയിട്ടോണ്ടിറങ്ങിയേയ്ക്കുകയാണു പിള്ളരെ പ്രാന്തു പിടിപ്പിക്കാൻ!—

സ്റ്റെറ—ഞാനാരെയാ പ്രാന്തു പിടിപ്പിക്കുന്നതു്, ഓമനയുടെ അച്ഛാ?—എന്റേതിനേക്കാൾ നല്ല ഞാത്തു ഓമനയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നല്ലൊ!

അച്ഛ—അതും കൊണ്ടു കളഞ്ഞിട്ടല്ലേ, വന്നു നിന്നിങ്ങനെ ഉരുകുന്നതു്!

അമ്മ—ഇപ്പം ഇങ്ങനേയും പറയാൻ തുടങ്ങിയോ?

അച്ഛ—പിന്നെങ്ങനെ പറയണം? എന്തു ചെയ്താലും എടുത്തു തലേ വച്ചോമോളേ!

ഓ—ഇറക്കി വിട്ടേരമ്മേ. ഒന്നുംചെയ്യാത്ത അച്ഛനെ ഇനി എടുത്തു തലേവച്ചോ. മുട്ടമ്പം രണ്ടു കൊട്ടെങ്കിലും തരും!

അച്ഛ—രണ്ടു കൊണ്ടേ ഇതടങ്ങൂം!—

അമ്മ—എന്റെ മോളു വന്നേയുള്ളു. വീട്ടിലെല്ലാരും ഇങ്ങനെ ശുണ്ഠി പിടിക്കാൻ തുടങ്ങിയാലോ? വരൂ, നമുക്കു തന്നങ്ങു തോറേറക്കാം. ഞാനു് അമ്മ തീർത്തു തരാമെന്നു പറഞ്ഞില്ലേ? വരൂ മോളേ, ഈ ദിവസംമാത്രം ഒന്നു കഴിഞ്ഞോട്ടെ!—

ഓ—എത്ര പറഞ്ഞാലും, അമ്മേ, അമ്മയ്ക്കെന്താ ഒരു 'ഇതി'ല്ലാത്തതു്? എന്റെ ഞാത്തെനിക്കു് ആരു തീർത്തു തന്നതാ അമ്മേ? അച്ഛനോ, അച്ഛന്റെ ബന്ധത്തിൽ വല്ലോരുമോ? എന്റെ അമ്മയല്ലെ എനിക്കതു തീർത്തുതന്നതു്? അതു തീർത്തുതരാൻതന്നെ അമ്മ എന്തു പാടുപെട്ടു? ഒരു ഞാത്തിനെന്നും പറഞ്ഞോണ്ടു്, കൊയ്യാനും നെല്ലുകുത്താനുംപോയി എത്ര ഇടത്തായിരുന്നു അമ്മ ചക്രവും പണവും കഴിച്ചിട്ടിരുന്നതു്! അതെല്ലാം തോണ്ടിക്കൊണ്ടോടിയതു്, ഈ അച്ഛനല്ലായിരുന്നോ?—ഒടുക്കം ലക്ഷ്മിയക്കന്റെ കയ്യീ ഒന്നും രണ്ടും തുട്ടു കൊടുത്തിട്ടിരുന്നു് പത്തു മാസം കൊണ്ടല്ലേ അമ്മ അതിനു വേണ്ട പണമുണ്ടാക്കിയതു്? അതും കട്ടോണ്ടു പോവാൻ അച്ഛനെന്തു ധൈര്യം വേണം! എന്നിട്ടും അമ്മ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നല്ലോ! എന്തൊരമ്മയാ, അമ്മേ, നിങ്ങടം?—

അച്ഛ—മാറെടീ. ഇതു വല്ലാതെ കിടന്നു.....

അമ്മ—ഉം! എന്റെ കുഞ്ഞിനെ വല്ലതും ചെയ്യാമെങ്കിലാ. എന്റേയും കലി പിന്നെ ഇളകി എന്നു വരും. നല്ലതിനു ഞാത്തു വേറെ തീർത്തു കൊടുക്കാമെന്നു സമാധാനപ്പെടുത്തി ഉണ്ണാൻ വിളിച്ചു കൊണ്ടു പോണെങ്കിൽ പോയിൻ! ഇല്ലെങ്കിൽ ഓണമൊക്കെ ഇന്നു്—

അച്ഛ—അതിനു ഞാനെടുത്തിട്ടു വേണ്ടേടീ! ഇതെന്തു ഗ്രഹപ്പിഴ!

ഓ—എന്റെ മുഖത്തുനോക്കി പറയച്ഛാ, അച്ഛനെന്റെ ഞാത്തെടുത്തില്ലെന്നു്!

അച്ഛ—എടുത്തില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇവളെന്നെ പഠിപ്പിക്കാൻക്കൂടി വരുന്നോ? മുട്ടേന്നുവിരിഞ്ഞില്ലല്ലോടീ നീ! ഒറയടിക്കു നിന്നെ ഞാൻ—!

ഓ—അങ്ങു കൊന്നേയ്ക്കണം. അതാണിതിലും നല്ലതു്. ഞാനൊരുങ്ങിയും ഇരിക്കുകയാ. എന്റെ ഈ പ്രിയപ്പെട്ട ഞാത്തു പോയതിൽ കൂടുതലാണോ ഞാൻ ചാകുന്നതു്?

അച്ഛ—ഇതു വിഷമിച്ചല്ലൊ, എൻറപ്പാ! എനിക്കു വിശക്കുകയും ചെയ്യുന്നല്ലൊ! ഓമനേ, നീ ഉണ്ണാൻ വരുന്നോ?—

ഓ—ഞാൻ ഉണ്ണാൻ വരണോ അച്ഛാ? —ഞാൻ ഉണ്ണാൻ വരണോ? നന്നാക്കിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടു് ഒരിക്കലെങ്കിലും ഞാനാ ഞാത്തിട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ ആശ തീർന്നുപോകുമായിരുന്നല്ലൊ!...(വിങ്ങിക്കൊണ്ടു്)...അമ്മ എനിക്കതിടാൻ പോയതായിരുന്നു.....കല്ലിലെ അഴുക്കൊക്കെ എടുത്തു്.....മിനുമിനാ ഇരുന്നപ്പം..... എണ്ണ വീണു മങ്ങിപ്പോകുമെന്നു വിചാരിച്ചു്...കുളിച്ചിട്ടിട്ടോളാമമ്മേ, വച്ചേരെന്നു പറഞ്ഞു...അമ്മ നേരുബുദ്ധിക്കു കൊണ്ടു പോയി പലകുപ്പുറത്തു വച്ചു.....ഞാൻ കുളിച്ചിട്ടൊക്കെവന്നു്...ജംബറിട്ടു്...തല

കെട്ടി...പൂവച്ചു... പൌഡറട്ടു ...പൊട്ടുംതൊട്ടു...അമ്മേ എന്റെ ഞാത്തേയെന്നാനന്ദത്തോടെ അമ്മേടെ അടുത്തോട്ടോടിച്ചെന്നു...അമ്മ എണീറ്റു പലകപ്പുറത്തു തപ്പിയേച്ചു കൈവലിച്ചു നെഞ്ചത്തുവച്ചു...എന്റച്ഛാ! ഞാൻ തല കറങ്ങിവീണു പോയി!!.....

(എന്നു പറഞ്ഞു തീരുംമുമ്പു് ഉച്ചത്തിൽ പൊട്ടിക്കരയുന്നു. ഉലഞ്ഞുപോയ അച്ഛൻ പൊടുന്നനേ ഓടി അടുത്തു മകളെ വാത്സല്യപൂർവ്വം വാരിച്ചേർക്കുന്നു.)

അച്ഛ—എന്റെ മോളു കരയാതെ!... കരയാതെ മോളേ!...ഇനാക്കു, എന്നെ നോക്കു...എന്റെ മോളല്ലേ, കരയാതെ.

(മുഖത്തുനിന്നും കൈപിടിച്ചുമാറ്റി കാമനയുടെ കണ്ണു തുടയ്ക്കുന്നു. കരച്ചിൽ അല്പാല്പം കുറയുന്നു.)

ഓ—(വിങ്ങലിനിടയിൽ) ങ്ഹേ, അച്ഛാ! അമ്മയുടേയും അച്ഛന്റേയും മനസ്സുനോവിച്ചാൽ കുട്ടികൾക്കു ദോഷമാണെന്നു ഞാൻ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ!—ഒന്നുമറിഞ്ഞൂടാത്ത ഈ കുട്ടികളുടെ മനസ്സിങ്ങനെ നോവിച്ചാൽ അച്ഛനമ്മമാക്കു ദോഷമില്ലേ. അച്ഛാ?—

അച്ഛ—നിശ്ചയമായിട്ടും ഉണ്ടു മോളേ, കുട്ടതലായിട്ടുമുണ്ടു്! മോളു് കരയാതിരിക്കു. പോയതിലും നല്ല ഒന്നാംതരം ഞാത്തു്, കല്ലുവച്ചു മിനുങ്ങുന്ന ഞാത്തു് അച്ഛൻ തീത്തു തരുന്നുണ്ടു്.

ഓ—അപ്പം അച്ഛൻ തന്നെയാണതെടുത്തതു് അല്ലേ?—

അച്ഛ—ആണു മോളെ. ഞാൻതന്നെയാണെടുത്തതു്. വേണ്ടാത്ത വേലയ്ക്കൊക്കെ അച്ഛനെ വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്ന ആചണ്ടശീലം അച്ഛനെക്കൊണ്ടതും ചെയ്യിച്ചു. മോളു്! ക്ഷമിച്ചേയ്ക്കു! മോക്കു നല്ല രസികൻ രണ്ടു ഞാത്തു ഞാൻ തീത്തു തരും. ഇന്നുമുതൽ ഞാനതിനു ശ്രമിക്കാൻ പോകയാണു്.

ഓ—വേണ്ട, അച്ഛാ. എനിക്കു ഞാത്തു വേണ്ട. അച്ഛൻ തോന്നുമ്പോൾ ഇനിയും ഇങ്ങനാണല്ലൊ കൊണ്ടു പോണതു്. എങ്കും അതു ഞാൻ അഴിച്ചു വച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ അച്ഛനഴിച്ചു കൊണ്ടു പോകും.

അച്ഛ—ഇല്ലാ, മോളെ, ഒരിക്കലും ഞാനിനി ഇമ്മാതിരി പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുകില്ല. മകടെ എന്നല്ല വീട്ടിലെ ഒരു സാധനവും ഞാനിനി കൊണ്ടു പോകുകയുമില്ല.

ഓ—എല്ലാം പറഞ്ഞപ്പോൾ തീർന്നു. കുടിക്കണമെന്നു തോന്നുമ്പോഴല്ലേ എല്ലാം മറന്നു പോകുക!

അച്ഛ—കൊള്ളാം! ഇതു ധൈര്യസമേതം ഞാനിതു പറയാൻ തന്നെ കാരണം, ഞാനിനി കുടിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതല്ലേ? ഞാനതിനു ശപഥം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു മോളേ. ഈ ജന്മത്തു ഞാനിനി കുടിക്കുകയില്ല.

ഓ—ഉം! അച്ഛനിതു പറയാനും; ഞാനതങ്ങു വിശ്വസിക്കാനും?—

അച്ഛൻ—മോടെ തലയിൽ കൈവച്ചു ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുതരാം. അതിലും തൃപ്തിയായില്ലെങ്കിൽ, ഇതാ സ്റ്റെറെല്ലയും നിന്റെ അമ്മയും ഇവിടെ നില്ക്കുന്നില്ലേ? അവരുടെ മുമ്പിൽ വച്ചു മോടെ കാലിൽ വീണു കുമ്പിട്ടു ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുകാണിച്ചു തരാം. പോരേ?—എതു വേണം എന്റെ മോൾക്കു്?—

(മകളെ കയ്യിലെടുക്കുന്നു.)

ഓ—അയ്യോ! ഒന്നും വേണ്ടച്ഛാ!—ഒന്നും വേണ്ടാ!!—(കിലുകിലെ ചിരിക്കുന്നു.)

(ഇതുയും കണ്ടു സ്തബ്ധരായി ചമഞ്ഞു പോയ അമ്മയും സ്റ്റെല്ലയും മൌനം ഭജിക്കുന്നു.)

അമ്മ—എടീ, മൈങ്കരീ! ഒരു മലയെ എടുത്തു നീ അമ്മാനയാടിക്കളഞ്ഞല്ലൊ!

സ്റ്റെറ—അതല്ല, ഓമനയുടെ അമ്മേ! എന്നോടിട്ട വാശി ഓമന അതുപോലെ നിറവേറ്റിക്കളഞ്ഞല്ലൊ! ഇനി ഈ ജന്മത്തു കടിക്കുകയില്ലെന്നു് അച്ഛനെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിച്ചല്ലാതെ അവിടുന്നനങ്ങുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു, സത്യം തന്നെ ചെയ്യിച്ചു കളഞ്ഞല്ലൊം. സിംഹത്തെപ്പോലെ അലറിക്കൊണ്ടിരുന്ന അതുള്ളേഓമനയുടെ അച്ഛൻ?—ഇതാ കൊച്ചൊരു കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ ഓമനേയും എടുത്തുവച്ചു കണ്ണീരു പൊഴിക്കുന്നു.

അമ്മ—എന്തൊരു മറിമായമോ, എന്റെ ദൈവമേ!

അച്ഛ—കുട്ടികളുടെ കയ്യിലുള്ള മറിമായങ്ങളും അതുകണ്ടു മാധവീ?—

സ്റ്റെറ—മാത്രമോ, ഓമനയുടെ അച്ഛാ! ഒരു ഗവമ്മെണ്ടു വിചാരിച്ചാൽ സാധിക്കാത്ത സംഗതിയല്ലെ ഓമന നിഷ്പ്രയാസം നിമിഷനേരംകൊണ്ടു സാധിച്ചിരിക്കുന്നതു്?—

അച്ഛ—വളരെ ശരിയാ കുഞ്ഞേ! നിയമംകൊണ്ടു കുടിമാറ്റാം; മനസ്സു മാറ്റാൻ പറ്റുകില്ല. മനസ്സു മാറാത്തിടത്തോളം കാലം കുടിതന്നെ എങ്ങനെ മാറി എന്നു പറയാൻ സാധിക്കും? ഒരു വഴിയിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വഴിയിൽക്കൂടി അവൻ കുടിക്കുന്നതിന്റെ കമ്മഫലം വരുത്തിവയ്ക്കതന്നെ ചെയ്യും. മനസ്സു മാറണം. അതാണുവേണ്ടതു്. എന്റെ മോളു് എത്ര പെട്ടെന്നും പരിപൂർണ്ണമായും എന്റെ മനസ്സു മാറ്റിയിരിക്കുന്നു. ജീവാവസാനംവരെ എനിക്കിനി കുടിക്കാൻ തോന്നുകയില്ലല്ലൊ!

സ്റ്റെറ—അപ്പൊഴെന്റെ ക്രൂട്ടുകാരിയെ എത്ര സ്തുതിച്ചാൽ മതിയാവും? ഇറങ്ങിവരു ഓമനേ!— നിനക്കുതരാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്ന സമ്മാനമിതാ—

ഓ—കളിയാക്കാതെ സ്സെല്ലേ, എല്ലാരേയുംവിറ കാട്ടു നിന്റെകയ്യിലിരിപ്പുണ്ടു്!

സ്സെ—കളിയോ?—ഇങ്ങോട്ടു നോക്കൂ.

(മടിയിൽ ചെരുകിയ സാധനം കയ്യിലെടുത്തു പൊക്കിക്കാണിക്കുന്നു)

ഓ—(അച്ഛന്റെ കയ്യിൽനിന്നും വഴുതിയിറങ്ങി) അയ്യോ ഇതെന്റെ ഞാത്തല്ലേ, സ്റ്റെറെല്ലേ!!—എന്റെ ഞാത്തു്!!!

അമ്മ—ഒള്ളതാണല്ലൊ എന്റെ കുഞ്ഞേ, ഇതെവിടുന്നുകിട്ടി?—

ഓ—(കയ്യിൽ വാങ്ങി) ഹാ! എന്റെ അതേ ഞാത്തു്!.....അതു മിന്നുങ്ങുന്നഞാത്തു്!! എന്റെ സ്റ്റെറെല്ലേ, കള്ളുഷാപ്പിൽപോയ ഇതെങ്ങനെ നിന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടി?—

സ്റ്റെറ—കള്ളുഷാപ്പിൽ പോയോ?—അതു പറഞ്ഞു? എനിക്കിതു കിട്ടിയതു് വഴിയിൽ കിടന്നതാണല്ലൊ!—

അമ്മ—"ഓ വഴിയിലോ?"—

സ്റ്റെറ—അതെ, അതു കലങ്കിൻറട്ടത്തു ഓമനയുടെ അച്ഛന്റെ കയ്യീന്നു വീണതായിരിക്കണം. അതാ ഗോദമ്പു കളഞ്ഞെന്നും പറഞ്ഞോണ്ടു് അവിടേയും ഇവിടേയും അങ്ങനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു വന്നതു്. കണ്ടില്ലേ, നിന്നങ്ങനെ ചിരിക്കുന്നതു്!—

അച്ഛ—സ്റ്റെറെല്ലേ! — എന്റെ കുഞ്ഞേ, അതു നിന്റെ കയ്യിൽതന്നെ കിട്ടിയല്ലൊ!!

അമ്മ—അപ്പോഴതു കളഞ്ഞാണു പോയതു്, അല്ലേ? അങ്ങനെവരട്ടെ—

അച്ഛ—അതുകൊണ്ടല്ലേടീ എന്റെമനസ്സിത്ര നോവാൻ കാരണം! എന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ ഞാത്തെടുത്തപ്പോൾതന്നെ എന്റെ മനസ്സു വല്ലാതെ നൊന്തിരുന്നു നിവൃത്തിയില്ലാതെ എടുത്തു് അരയിൽ ചെരുകിക്കൊണ്ടു ഇറങ്ങിയെന്നു മാത്രം. പക്ഷേ, കുളിയും കഴിഞ്ഞു് ഷാപ്പിന്റെ നടയിൽചെന്നു നിന്നാ ഞാൻ പിന്നെ അരയിൽ തപ്പുക. എന്തു പറയാൻ!—എന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ തലകറങ്ങി എന്നു

പറഞ്ഞതുപോലെ വാസ്തവത്തിൽ മാധവീ, എന്റെ തലയും അങ്ങു കറങ്ങിപ്പോയി. അതായിരുന്നു മോളു് തലകറങ്ങിയെന്നുപറഞ്ഞതും ഞാനുലഞ്ഞുപോയതു്—

ഓ—എന്നിട്ടും എന്റെ അച്ഛാ! അച്ഛനതു കളഞ്ഞുപോയെന്നു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ?—

അച്ഛ—എങ്ങനെ പറയും മോളേ? പറഞ്ഞാലാരു വിശ്വസിക്കും? കള്ളഷാപ്പിൽ കൊണ്ടുകൊടുത്തിട്ടു് ഞാൻ കള്ളം പറയുകയാണെന്നേനിങ്ങളൊക്കെകരുതു! സത്യം പറഞ്ഞാൽ, ഒരു തുള്ളിപോലും ഞാനിന്നു കുടിച്ചില്ല. ഒരു നിമിഷംതന്നെ തിരിഞ്ഞുനടന്നു. എനിക്കോ കുടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല; എന്റെ മോടെ ഓണവും പോയല്ലോന്നു കരഞ്ഞുകരഞ്ഞുകൊണ്ടു്! —നമ്മുടെ എല്ലാം ഭാഗ്യംകൊണ്ടു അതു സ്റ്റെല്ലയുടെ കയ്യിൽതന്നെ കിട്ടി!—

സ്റ്റെ—അതുടെ ഭാഗ്യവുമല്ല, ഓമനയുടെ അച്ഛാ, എന്റെ ഭാഗ്യമാണു്. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നീ നാടകം എനിക്കു കാണാൻ സാധിക്കയില്ലായിരുന്നു.

ഓ—അതറിഞ്ഞില്ലേ, അച്ഛാ! സ്റ്റെറ്റെല്ലവന്നപ്പോഴേ ഈ ഞാത്തെനിക്കു ഓണക്കാഴ്ചയായി തരാൻ പോയതായിരുന്നു. കയ്യിൽ വേറെന്തോ അതുയിരിക്കുമെന്നു കരുതി കെറുവിച്ചു ഞാൻ വണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു പിന്നാ എടുത്തിട്ടതു് സമ്മാനത്തിന്റെ കായ്യം!—ഇതും കൈയീ വച്ചോണ്ടു് എന്തൊരു നാടകം നീ നടത്തിക്കളഞ്ഞു, എന്റെ സ്റ്റെറെല്ലേ!—എന്റെ സ്റ്റെറെല്ലാ!!—എന്റെ സ്റ്റെറെല്ലാ!!!—

(ബലമായി ആലിംഗനംചെയ്യുന്നു)

അമ്മ—(അല്പനേരം നോക്കിനിന്നിട്ടു്) മതി മക്കളേ, വിടിൻ!—ഉണ്ടിട്ടു വന്നിട്ടാവാം ബാക്കി എല്ലാം. സ്റ്റെറെല്ലയും വരു. സ്റ്റെറെല്ലയും ഇന്നു ഓമനയോടു കൂട്ടിരുന്നു് ഉണ്ണണം. ഞങ്ങളൊരിക്കലും മറക്കാത്ത ഒരു ഓണമാണിതു്! (അമ്മയും അച്ഛനും, പുറകേ ചിരിച്ചുല്ലസിച്ചുകൊണ്ടു ഓമനയും സ്റ്റെല്ലയും, കൊട്ടിയമ്പലം കടന്നുള്ളിലേക്കു പോകുന്നു)

പരാപേക്ഷക്കുടാതെ ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ

ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കാൻ

ആംഗ്ലേയമഹോപാദ്ധ്യായൻ

പരിഷ്കരിച്ച പുതിയ പതിപ്പു്

ഇതാ അച്ചടിച്ചു തയാറാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ക്രൌൺ 8-ൽ 900 പേജുകളം. മുഴുക്കാലിക്കോ ബയൻറു്.

വില നാലു ക. മാത്രം.

റെഡ്യാർ പ്രസ്സു് & ബുക്കുഡിപ്പോ, തിരുവനന്തപുരം.

കള്ളിത്തോഴൻ

കട്ടംപേത്തൂർ
എം. ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂരി.

നന്മതിന്മകളം നമ്മൾ കാട്ടുന്നതപ്പോളപ്പോൾ
നിർമ്മായംകുറിച്ചുകൊണ്ടാക്കർമങ്ങദൃശ്യനായ്
കാലദേശാവസ്ഥകളോത്തിടാതണ്ടപോലും
ലീലയാ ക്രത്താട്ടുന്നമുറിവിലുമവൻ തോഴൻ.
രാത്രിയെക്കാട്ടിത്തന്നിട്ടജ്ഞാന പിശാചിന്റെ
മൂല്യത്തെയോരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടവൻ കുറച്ചെല്ലും,
ക്രൂരതപേറീടുന്നോരജ്ഞാനം വിജ്ഞാനത്തിൻ
ഭീപത്തിൽ ലയിച്ചുപോമെന്നുള്ളതുണർത്തുവാൻ,
സ്വയ്യമേവനെപ്പുൽകിങ്ങ് ഗുഖത്തിങ്കൽചേർത്തു
രായിനെമറയിച്ചുനമ്മളെ കാട്ടുന്നവൻ.
ശിഷ്ടദുഷ്ടന്മാർക്കുള്ളോരന്തരം കാട്ടിടുവാൻ
തൊട്ടുകാണിക്കുന്നവൻ മേടയുംകാട്ടുപുല്ലും.
അഗ്നിനാദത്തിന്നിരയാകട്ടെ മേടയപ്പോ-
ളൊരുകുടുന്നുജനമായതു ശമിപ്പിക്കാൻ.
കാട്ടുപുല്ലിനെച്ചെന്ന തീവച്ചുകരിക്കുവാ-
നോത്തിടുന്നില്ലൊട്ടർ തന്നില്ലതിലൊട്ടുതാപം.
കുഞ്ഞിനെത്താഡിക്കുന്ന കോലിനാൽതന്നത്തോഴൻ
കുന്നുപോലുള്ളുപ്യമാൻ തന്നെയുംനോവിച്ചീടും.
കൊച്ചുപുൽകൂടിലിന്ന വയ്യുന്നതീക്കൊള്ളിത-
ന്നത്ഭുതമുപയോഗിക്കുന്നവ സെയ്ധത്തിനും.
കൈക്കുളിക്കുവനാശയില്ലഹോ കരുതുംമൺ-
കട്ടപോൽ സഹ്യക്കട്ടനിസ്സാരമായിട്ടവൻ.
ആജ്ഞകൾക്കൊന്നും ശക്തിയില്ലവൻ പ്രയത്നിക്ക
താക്കീതു നല്കീടുവാനീരോഴലോകത്തിലും.
ആരെല്ലാം കരഞ്ഞാലും, നിന്ദിച്ചു ശപിച്ചാലും,
സ്നേഹിതനവൻ തന്റെ ജോലി നിർവ്വിഘ്നംചെയ്യും.
കണ്ടറിഞ്ഞവരാരുമില്ലമൽ ചെങ്ങാതിയെ
കൈക്കോമനാണെന്നിരുന്നീടിലുമവനെയും!
കണ്ടിലും കഴിയിലും തുണിലും തുരുമ്പിലു-
മുണ്ടിവനെവിടെയും നിർബ്ബാധം നടക്കുവോൻ.
പേരുകേൾക്കുമ്പോളുറഞ്ഞീടാത്തോരാരുംതന്നെ
കാണുകില്ലിത്തോഴനെയത്രക്കു വിശ്വാതൻതാൻ.
കൃത്യനിഷ്ഠയെപ്പാലിച്ചീടുന്നോൻ. സനാതന-
സത്യത്തെപ്പുലർത്തുവോൻ, നീതിയെ വളർത്തുവോൻ
പ്രത്യേകംപ്രത്യുശകർക്കാടിമപ്പെടുത്തവൻ,
പൃഥ്വിയിൽ 'മരണ'മെന്നുള്ളപേർ വഹിപ്പവൻ,
പ്രത്യഹം ജയിക്കട്ടെ; സംസ്തുതിക്കട്ടെ
മർത്ത്യമന്ദാരമായിത്തീരട്ടെൻകള്ളിത്തോഴൻ.

എല്ലാഗ്രന്ഥശാലകളും അവശ്യം വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതായ

കേരളമഹാചരിത്രം.

കവുപ്പംവീട്ടിൽ കെ. എൻ. ഗോപാലപിള്ള അവർകൾ എഴുതിയതു്.

1-ാഭാഗം 3 ക. 2-ാംഭാഗം 3 ക.

ഒന്നും രണ്ടുംഭാഗങ്ങളും ഒന്നിച്ചു മംഗിയായി ബയൻറുചെയ്തതു് 6 ക.

ടി ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഇതര ചരിത്രാഖ്യായികകൾ.

റാണി മംഗളാഭായി	1	4	0
പോക്കളത്തിന്റെ പിന്നിൽ	1	8	0
വിജയസൈധം	0	12	0

റെഡ്യാർപ്രസ്സു് & ബുക്ക്ഡിപ്പോ, തിരുവനന്തപുരം.

മുത്തുമാല

സുധ.

മൊച്ചുമിനിയുടെ അച്ഛൻ—ഒരു തത്തയെ വാങ്ങിക്കൊടുത്തു

അതേ! മിനിക്ക് ആ തത്തയെ കിട്ടിയിപ്പോഴുണ്ടായ സന്തോഷത്തിനു് അതിരില്ല. ആ തത്തയെ ആദ്യം കണ്ടപ്പോൾ മിനി അല്പം ഭയപ്പെടാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നിത്യപരിചയംകൊണ്ടു് മിനിയും തത്തയും വളരെ സ്നേഹത്തിലായി. തത്ത മിനിയുടെ കയ്യിന്മേൽ കയറി ഇരുന്നു് മിനികൊടുക്കുന്ന പാലും പഴവും എല്ലാം കൊതിയോടുകൂടിക്കഴിക്കും. മിനിക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്താലേ തത്തയ്ക്കു തൃപ്തിയാവുകയുള്ളൂ. മിനിക്കു കളിക്കാൻ തത്തമാത്രം മതിയെന്നുമായി.

ഒരു ദിവസം മിനിയുടെ കൊച്ചേട്ടൻ മിനിക്കു ഒരു മുത്തുമാല കൊടുത്തു. മിനി ആ മുത്തെല്ലാം ഒരു നൂലിന്മേൽ കോർത്തു് ഒരു മാലയാക്കി തത്തയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി. തത്തയേക്കാൾ അധികം സന്തോഷമായതു് മിനിക്കാണു്. മിനി തത്തയെ തോട്ടത്തിലും അടുത്ത വീടുകളിലുമെല്ലാം കൊണ്ടു നടന്നു പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അടുത്ത വീട്ടിലെ ഉഷയ്ക്കു് അതുകണ്ടപ്പോൾ കൊതിയായി.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം മിനിയുടെ തത്തയെ കാണ്മാതായി. വീട്ടിലുള്ളവർക്കു് അതത്ര സാരമായി തോന്നിയില്ലെങ്കിലും മിനിക്കു വലിയ നഷ്ടമായിത്തോന്നി. തന്റെ ഓമന സുഹൃത്തു നഷ്ടപ്പെട്ടതിലുള്ള സങ്കടം മിനിയെ എല്ലാ സ്ഥോഴും അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കാലത്തും വൈകുന്നേരവും മിനി തോട്ടത്തിലൊക്കെ നടക്കും. വല്ലമരത്തിന്റേയും മുകളിൽ നിന്നു പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം കേട്ടാൽ മിനി അവിടേക്കു നോക്കും. പക്ഷേ, മിനിയുടെ തത്തയെമാത്രം കാണാൻ കിട്ടിയില്ല.

അങ്ങിനെ ഒരുദിവസം അവിചാരിതമായി തോട്ടത്തിൽ വെച്ചു മിനി തത്തയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു. മിനി ആശയോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി തത്തയെ പേരെടുത്തു വിളിച്ചു. മരത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒരു പുതിയ കൂട്ടുകാരിയോടുകൂടി ഇരുന്നിരുന്ന മിനിയുടെ തത്ത പറന്നുവന്നു മിനിയുടെ ഒരു കയ്യിന്മേലിരുന്നു. കൂട്ടുകാരി മറെറ കയ്യിന്മേലും സ്ഥലം പിടിച്ചു. സന്തോഷംകൊണ്ടു മതിമറന്നു മിനി ആ കൂട്ടുകാരോടുകൂടി വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു.

പുതിയ കൂട്ടുകാരിയോടുകൂടി മിനിയുടെ തത്തയെ കണ്ടപ്പോൾ വീട്ടിലെല്ലാവർക്കും അത്ഭുതം തോന്നി. "മിനിയുടെ തത്ത കല്യാണം കഴിക്കാൻ പോയിരിക്കയായിരുന്നു" എന്നു അമ്മ പറഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. മിനി തത്തയുടെ കഴുത്തിൽനിന്നു് മുത്തുമാല പൊട്ടിച്ചെടുത്തു് അതിനെ രണ്ടു കൊച്ചു മാലകളാക്കി രണ്ടു തത്തകളുടേയും കഴുത്തിൽ കെട്ടി.

അവിടം കണ്ട കാഴ്ച

ആർ. എം. ദേവി.

(കാമനക്കുട്ടൻ)

"ഇന്നിരുപത്തിയെട്ടാമത്തെനാ"-
ളുണ്ണുസാമോദം ചൊല്ലിക്കൊ-
ണ്ടോമനയേ എടുത്തുകൊണ്ടമ്മ
പൂമുഖത്തു വന്നീടിനാളും.
നവ്യമാതയും ബാലികയൊരു
ദിവ്യലോകത്തെ വീക്ഷിച്ചുകൊ-
ണ്ടുപ്രഭാതത്തിൽ കൺതുറന്നവ-
ളുപ്രഭാപൂരം നോക്കിയായ്
രക്തവർണ്ണമായുള്ളൊരുഗോള-
മെത്തിനോക്കുന്ന ദൂരത്തിൽ.
കാഞ്ചനപ്പട്ടണിഞ്ഞു ഭൂദേവി,
കൊഞ്ചിക്കൊഞ്ചിച്ചിരിക്കുന്നു.
തെങ്ങുവാഴ കമുങ്ങുകളിവ.
തിങ്ങിനിങ്ങിന തോട്ടങ്ങളും,
അംഗനമാർ ചെന്നുലസിച്ചീടും
മംഗിയേറുമുദ്യാനങ്ങളും,
എന്നിവറിനുമപ്പുറമായ
മന്ദിരമനോമോഹനം!
കോമളമായ പുഷ്പങ്ങൾതന്നേ
പൂമണമെങ്ങും വീശുന്നു.
കൂട്ടുപേക്ഷിച്ചു പക്ഷിജാലങ്ങൾ
പാടിപ്പാടിപ്പറക്കുന്നു.
വിസ്മയങ്ങൾ പലതുമിങ്ങിനേ
സസ്മിതമവൾ കൺകയായ്
നാലുപാടുമൊരാനന്ദംമാത്രം
നാലുഭാഗത്തുസന്തോഷം.
ഭൂലോകംസുഖസഞ്ചാരമാണെന്ന
ബാലികയവളെണ്ണിപ്പോയ്!

എങ്കിലും, കണ്ണേ! നോക്കിക്കൊള്ളുക
പങ്കമേറുന്ന വാനിടം.
കാറണഞ്ഞുമറയ്ക്കുന്ന പ്രഭാ-
പൂരിതനാം ദിനേശനെ.
പക്ഷിജാലങ്ങൾ രക്ഷനേടുവാ-
നക്ഷമരായ് പറക്കുന്നു.
നന്ദനോദ്യാനം നിർജ്ജനമായി
ത്തീർന്നിടുന്നു നിമിഷത്തിൽ.
പൂക്കളെല്ലാം കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്നു;
ദിക്കെങ്ങുമിരുൾപുതയുന്നു.
മാരിപെയ്തിടും നേരമായിതാ
പോരൂ! കണ്ടതാംകാഴ്ച കഥ?
വീണ്ടുംകണ്ടിടാം പൊൻകിനാവുകൾ
രണ്ടുനാമുനിമിഷത്തിൽ!

ക്രൂട്ടിലിട്ട് കഷ്ടപ്പെട്ടത്താതെ മിനി രണ്ടു തത്തകളേയും വിട്ടയച്ചു. അവ തോട്ടത്തിലുള്ള ഒരു മരത്തിന്മേൽ ക്രൂട്ടുകെട്ടി കുട്ടികളോടുകൂടി താമസിച്ചു വരികയാണ്. എന്നാലും എല്ലാ ദിവസവും മിനിയുടെ കയ്യിൽനിന്നു പാലും പഴവും വാങ്ങാൻ വരുന്നതിൽമാത്രം മടികാണിക്കാറില്ല.

ടി. ആർ. രാജകുമാരി.

ഒരു ഉജ്ജ്വലതാരം

പി. കെ. പി. ആചാരി, കൊളംബ്.

സുമാർ ഏഴെട്ട വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ആയിരുന്നു അത്. കൊല്ലം ഷൺമുഖവിലാസം തകരക്കൊട്ടക ബേബിടാക്കീസ് എന്ന നാമധേയത്തിൽ സിനിമാത്തീയേറ്ററായി മാറിയ സന്ദർഭത്തിൽ, അവിടെ ഒരു ചിത്രം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. പലരുടേയും സ്മരണമണ്ഡലത്തിൽ അതിപ്പോഴുംഗാഢമായി പതിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടായിരിക്കും. ചിത്രം ഏതാണെന്നല്ലെ?—കചദേവയാനി. ആ ചിത്രം കണ്ടിട്ടുള്ള യാതൊരാൾക്കും അതിലെ ദേവയാനിയെ മറക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. പ്രേക്ഷകഹൃദയങ്ങളെ ഏറാദാകർഷിക്കത്തക്ക നിലയിലായിരുന്ന അതിലെ നായികയായ ദേവയാനിയുടെ എല്ലാ അഭിനയങ്ങളും. അന്നു മികവാറും ജനതയ്ക്ക് ഒരു പുതുമുഖമായിരുന്ന ആ ദേവയാനിയാണ് ഇന്നു സിനിമാവാനിൽ പ്രഭാപൂരം പരത്തി പരിലസിക്കുന്ന പ്രമുഖതാരം—ടി. ആർ. രാജകുമാരി.

കലാബോധം നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്ന ഒരു അഭിനേത്രിക്കു വേണ്ട എല്ലാ ഗുണാംശങ്ങളും ഈ മഹിളയിൽ തിളങ്ങിക്കാണുന്നുണ്ട്. ഭാവഹാവാദികളും രംഗങ്ങൾക്കനുയോജ്യമാംവണ്ണം അഭിനയിക്കുവാൻ രാജകുമാരിക്കുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ മറെറല്ലാത്താരങ്ങളുടേയും മുന്നണിയിൽ അവർ പ്രശോഭിക്കുന്നതു്. തമിഴ് സിനിമാലോകത്തു ഏറെറവും കൂടുതൽ ശമ്പളം വാങ്ങുന്നതു സിനിമാനടി രാജകുമാരിയല്ലാതെ മറെറാരുമല്ല. നാമെല്ലാം കേട്ടാൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോകുന്നത്ര വൻപിച്ച തുക—ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപ—യാണു അവർക്ക് ഓരോ ചിത്രങ്ങൾ നടിക്കുമ്പോഴും ലഭിച്ചുവരുന്നതു്. ഒരു ഗോവാലാട്ടറിയുടേയോ ഗോർജിംഖാനയുടേയോ ഒന്നാംസമ്മാനത്തേക്കാൾ വലിയൊരു തുക! പട്ടമതലാളികൾ യാതൊരു കൈവിറയലും കൂടാതെയാണു് ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപാ അവർക്കു നല്കുന്നതു്. അവരുടെ കലാപാടവം!

അനവധിചിത്രങ്ങളിൽ വെൺചാമരം വീശിയും, കഥാനായികമാരുടെ ചേലത്തുമ്പിൽ പിടിച്ചുനടന്നും മറും അപ്രധാനങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതിനുശേഷം, ഏതെങ്കിലും ഒരു ഡയറക്ടരുടെ കരുണാകടാക്ഷത്താലായിരിക്കും സാധാരണയായി എല്ലാ നടികളും പ്രധാനഭാഗങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകാണുക. എന്നാൽ രാജകുമാരിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അങ്ങനെയല്ല.

അവർ ആദ്യമായി അഭിനയിച്ച ചിത്രം അധികമാളുകളൊന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കാ

നിടയില്ലാത്ത കുമാരകുലോത്തുംഗയാണ്. അതു 1939-ൽ ആയിരുന്നു. ആ ചിത്രം എല്ലാംകൊണ്ടും ഒരു തികഞ്ഞ പരാജയംതന്നെയായിരുന്നു. അങ്ങിനെ സിനിമാവേദിയിലേക്കുള്ള അവരുടെ പ്രവേശനം അസുഖപരമായി കലാശിച്ചതിൽ ക്ഷീണമനസ്സായി ഭവിച്ചെങ്കിലും ധൈര്യപൂർവം മന്ദാരവതിയിലും സൂര്യപുത്രിയിലും അവർ അഭിനയിക്കയുണ്ടായി. പക്ഷേ ആദ്യത്തേതിന്റെ ഗതിതന്നെ ഈ ചിത്രങ്ങൾക്കും നേരിട്ടു.

അങ്ങിനെയിരിക്കേ സുപ്രസിദ്ധ ഡയറക്ടർ കെ. സുബ്രഹ്മണ്യം അവരെ കാണുവാനിടയായി. തേച്ചുമിനുക്കി പാണയ്ക്കു വച്ചെടുത്താൽ നല്ലൊരു രത്നമായി തീരുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടെ അദ്ദേഹം കചദേവയാനിയിൽ അഭിനയിക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭം രാജകുമാരിക്കു കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ അസ്ഥാനത്തായില്ല. കചദേവയാനിമൂലം രാജകുമാരി സുപ്രസിദ്ധയായ ഒരു കലാകാരിയായത്തീർന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ടു അവർ അനവധി ചിത്രങ്ങളിൽ—സതി സുകന്യാ, മനോന്മണി, കുബേര കുചേല, സാലിവാഹനൻ, ഹരിദാസ്, പങ്കജവല്ലി, വാല്മീകി, വിശ്വാമിത്രൻ, വികടയോഗി, ചന്ദ്രലേഖാ, കൃഷ്ണഭക്തി, എന്നിവയിൽ അഭിനയിച്ചു.

ആളകാം പലവിധത്തിലും തമിഴ്സിനിമായെ വിമർശിച്ചു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും ദൈനംദിനമെന്നോണം അതു് അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുകൊണ്ടു തന്നെ വരികയാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം മറക്കുവാനോ മറയ്ക്കുവാനോ സാദ്ധ്യമല്ല. ചന്ദ്രലേഖതന്നെ ഇതിനു് ഉത്തമോദാഹരണമാണു്. ചന്ദ്രലേഖയുടെ ഹിന്ദിപ്പതിപ്പു് വെളിയിൽ വന്നതോടുകൂടി രാജകുമാരിയുടെ പ്രശസ്തി ഉത്തരേന്ത്യയിലും വ്യാപിച്ചു. അങ്ങിനെ അഖിലേന്ത്യാ പ്രശസ്തി ആർജ്ജിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞു.

സാധാരണയായി സിനിമാ നക്ഷത്രങ്ങളെ ബാധിക്കാറുള്ള അഹംഭാവവും കൃത്യവിലോപവും രാജകുമാരിയെ ലവലേശം തീണ്ടിയിട്ടില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു രംഗം കൃത്യം 6 മണിക്കു് ഷൂട്ടിംഗിനു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ 5:55 വരെയും അവരെ (രാജകുമാരിയെ) കണ്ടില്ലെങ്കിലും ചലച്ചിത്രമുതലാളി പരിഭ്രമിക്കയില്ല. കാരണം അയാൾക്കറിയാം, കൃത്യസമയത്തുതന്നെ അവർ എത്തിച്ചേരുമെന്നു്.

രാജകുമാരിയുടെ ജനനം തഞ്ചാവൂരിലാണു്. ഇപ്പോൾ 27 വയസ്സുള്ള അവർക്കു മൂന്നു സഹോദരന്മാരും രണ്ടു സഹോദരികളും ഉണ്ടു്. അവർ സിനിമയിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി സ്ഥിരതാമസം മദ്രാസിലേയ്ക്കു മാറ്റി. അവർക്കു സ്വന്തമായി അവിടെ കന്നികാകുമാരിഭവനം എന്നൊരു മാളികയുണ്ടു്. കൂടാതെ ത്യാഗരാജനഗരിൽ സ്വാതന്ത്ര്യതിയേറ്റർ എന്ന പേരിൽ ആധുനികയന്ത്രസാമഗ്രികളോടും പലവിധ സുഖസൌകര്യങ്ങളോടും കൂടിയ ഒരു സിനിമാത്തീയേറ്റർകൂടിയുണ്ടു്.

രാജകുമാരി ഇപ്പോൾ ജൂപിറ്റർപിക്ചേഴ്സുകാരുടെ 'വിജയകുമാരി'യിലും പക്ഷിരാജാക്കാരുടെ 'പവിഴക്കൊടി'യിലും അഭിനയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. അവിവാഹിതയായ അവരുടെ അഭിപ്രായം, വിവാഹജീവിതം കലാകാരികൾക്കു് അനുപറ്റിയതല്ലെന്നാണു്.

തീയേറ്ററിൽ വച്ച്

പി. കെ. വിദുരൻ.

മോടിയായി വസ്ത്രാധാരണംചെയ്തുകൊണ്ടു രാജൻ നിലക്കണ്ണാടിയുടെ മുൻപിൻ ചെന്നുനിന്നു കണ്ണുടിയിലുള്ള തന്റെ പ്രതിബിംബത്തെ ഒരു നിരൂപകന്റെ നിരീക്ഷണബുദ്ധിയോടെ ഒന്നു പരിശോധിച്ചു. എന്തോ പോരായ്മ കണ്ടിട്ടോ, എന്തോ, അയാൾ അലമാരയുടെ അരികിലേക്കു പാഞ്ഞു. കറച്ചു "ബ്രിൽക്രീം" ക്രൂടെ പൂരട്ടി. മുടി ഭംഗിയാംവണ്ണം ഒന്നുകൂടി ചീകി ഒതുക്കി. വിണ്ടും അയാൾ തന്റെ പ്രതിബിംബത്തെ ഒന്നുകൂടി നോക്കി.

കഷ്ടം! ഇത്രയെല്ലാം പരിശ്രമിച്ചിട്ടും അയാളുടെ മുഖത്തു സന്തോഷത്തിന്റെയോ, സംതൃപ്തിയുടെയോ ഒരു കണിക പോലുമില്ല "പക്ഷെ എന്തു ചെയ്യാം? ഇത്രയെല്ലാം ഭാഗ്യം എനിക്കുതന്ന ദൈവം കറച്ചു സൌന്ദര്യവും ക്രൂടെ തന്നിരുന്നെങ്കിൽ.....അതുമാത്രമായ ഒരു ഹൃദയം എനിക്കുമുണ്ട് കമനീമണികളുടെ കടാക്ഷങ്ങൾക്കു തൊനഷ്ടമല്ലുന്നോ? ഹാ! ഈശ്വരാ? ഇതാ എന്റെ ഗതി?" അയാൾ ആത്മഗതം ചെയ്തു.

കറുത്തിരുണ്ട മുഖം, അല്പം നീണ്ടു വളഞ്ഞ നാസിക, പൂന്നയ്യാസമമായ നയനങ്ങൾ. വീതികുറഞ്ഞ നെറ്റിത്തടം. വികൃതമായ കണ്ണുകൾ. ഇത്രയുമാണയാളുടെ സൌന്ദര്യത്തിനു മാറ്റുകുട്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ. നിരാശാപൂർണ്ണമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടി രാജൻ മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടു മിങ്ങോട്ടും ഉലാത്തി.

അന്നത്തെ ചലച്ചിത്രം കാണുവാനായി സ്ത്രീപുരുഷവൃന്ദം പ്രദർശനശാലയിലേക്കു പോയിത്തുടങ്ങി. രാജൻ ജനാലയുടെ സമീപം ചെന്നുനിന്നു ചില വീക്ഷണശരങ്ങൾ അതു വഴി കടന്നുപോയ കമനികളുടെ നേർക്കു ചാണ്ടിവിട്ടു. ചില സ്ത്രീകൾ ജനാലപ്പഴുതുകൾക്കിടയിൽ കൂടി രാജനെ ഒന്നു നോക്കിയിട്ട് അങ്ങിനെ കടന്നു പോയി. രാജൻ വിവർണ്ണവദനനായി ജനാലയുടെ സമീപം നിലകൊണ്ടു. ഏതോ വികാരത്തിനധീനനായി അയാൾ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞുപോയി.....

"ഹല്ലോ! മിസ്റ്റർ രാജൻ! ഞാൻ താമസിച്ചു പോയിരിക്കാം. ക്ഷമിക്കണം." ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി രവി മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു.

"ഞാൻ അങ്ങോട്ടു വരാൻ ഭാവിക്കയായിരുന്നു." രാജന്റെ മറുപടിയായിരുന്നു അത്.

"അതെ അതെ, വാസ്തവം! ജന്മലിന്റെ ഇടയിൽ കൂടിയായിരിക്കും വരുന്നതു?" രവി ഒന്നു കളിയാക്കി.

"ഇന്നു് എങ്ങോട്ടു പോകാം?" രാജൻ ചോദിച്ചു.

"സിനിമായ്ക്കു പോകാം. ഒന്നാംതരം പിക്ച്ചർ" രവിയുടെ ശബ്ദമായിരുന്നു അത്.

"എന്നാൽ അങ്ങിനെ തന്നെ" രാജൻ സമ്മതം മൂളി.

രവിയും രാജനും പ്രദർശനശാലയിലേക്കു തിരിച്ചു. രണ്ടു പേരും ബാല്ക്കണിക്കു റിക്കറ്റെടുത്തു ഹാളിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവർ അവിടെ രണ്ടു കസേരകളിൽ ഉപവിഷ്ടരായി.

കർണ്ണാനന്ദകരമായ സംഗീതം! രവി ആ ഗാനത്താൽ ആകൃഷ്ടനായി. പക്ഷേ ശ്രുതിമധുരമായ ആ ഗാനത്തിനു രാജനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ ആരെയോ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു പോലെ നാലുപുറവും ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചു. അവിടെക്കണ്ടകാഴ്ച! രാജനു തന്റെ കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു യുവസുന്ദരി രാജനെ നിർന്നിമേഷയായി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് അയാൾ അവിടെ കണ്ടതു്. അവൾ മന്ദസ്മിതത്താൽ രാജനു സ്വാഗതമരുളി. ആ യുവതിയുടെ പേലവാധരങ്ങളിൽ തത്തിക്കളിച്ച പുഞ്ചിരിയാൽ രാജൻ ആകൃഷ്ടനായി

പ്പോഴേക്കും രവി രാജനെ ഒന്നു നോക്കി. അയാൾ അതിശയിച്ചു പോയി. പക്ഷേ രവിയ്ക്കതു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായി.

"രാജൻ! നിങ്ങളെത്ര ഭാഗ്യവാൻ!" രവി ആ വീരകേസരിയെ വിഡ്ഢിത്തത്തിലേക്കു തള്ളിവിട്ടു.

ഇലക്ട്രിലൈറ്റുകൾ നിഷ്പ്രഭമായി രാജന്റെ മനസ്സ് നിരാശയാൽ നീറിപ്പുകഞ്ഞു. പ്രദർശനം ആരംഭിച്ചു. നായിക രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു.

"എത്ര നല്ല സൌന്ദര്യം!" രവി നായികയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചു.

"കണ്ടാൽ അറിഞ്ഞുകൂടെ? അതിനിയും ചോദ്യണമോ?" തന്റെ ഹൃദയേശ്വരിയെക്കുറിച്ചുള്ള മോഹന സ്വപ്നങ്ങൾക്കിടയിൽ രാജൻ പ്രത്യുത്തരം നൽകി.

"നോക്കൂ! അവളുടെ ഡാൻസ്! എത്ര നന്നായിരിക്കുന്നു!" രവി പറഞ്ഞു.

ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോഴായിരിക്കാം സിനിമാ പ്രദർശനം നടക്കുന്ന കാര്യംക്രൂടി രാജൻ ഓർമ്മിച്ചതു്.

"സ്നേഹിതാ! എന്തിനു മനസ്സിനെ പുണ്ണാക്കുന്നു? നിങ്ങളുടെതാണെങ്കി....." രവി അശ്രോകുതിയിൽ വിരമിച്ചു

"നിങ്ങൾക്കു കണ്ണില്ലേ? ഒന്നു മിണ്ടാതിരിക്കണം മിസ്റ്റർ" നീരസത്തിന്റെ നേരിയ നിഴൽ വീശിയ രാജന്റെ വാക്കുകളായിരുന്നു അവ.

രവി പിന്നീടൊരക്ഷരം പോലും ശബ്ദിച്ചില്ല. രവി കഥയിൽ രസിച്ചു. പ്രദർശനം തുടർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.

രാജൻ ചില മോഹന സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടും, മനോരാജ്യപ്പാൽപായസം കുടിച്ചും കഴിയുകയാണു്. തന്റെ ഹൃദയേശ്വരിയുടെ പ്രതിച്ഛായ രാജന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നല്ലവണ്ണം പതിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. തുടുത്തുത്ത കവിൾത്തടം. രക്തച്ചുവടി തിരളുന്ന അധരപുടങ്ങൾ. സ്ഫടികത്തിനെക്കാളും മാർദ്ദവമേറിയ ഫാലപ്രദേശം. കുങ്കുമതിലകം. ഏതൊരു തൂലികയ്ക്കാണ് ആ സൌന്ദര്യത്തിനെ വർണ്ണിക്കുവാൻ കഴിയുക!

രാജൻ! മഴക്കാറുകണ്ടുവേഴാമ്പലിനെപ്പോലെ, പേടയെക്കണ്ട മാനിനെപ്പോലെ, പിടയെക്കിട്ടിയ പൂവനെപ്പോലെ, അയാൾ മദാലസനായി അങ്ങിനെ ഇരുന്നു പോയി.

ഇന്റർവെൽ! വൈദ്യുത ദീപങ്ങൾ പ്രശോഭിതങ്ങളായി. ഏതോ ഒരു ശക്തിയാലെന്ന വണ്ണം രാജന്റെ തല പുറകിലേക്കു തിരിയ്ക്കപ്പെട്ടു. രാജന്റെ ആത്മനായിക അവന്റെ നേർക്കു ചില വീക്ഷണശ

രങ്ങളം അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ മന്ദഹാസത്തിന്റെ പരിഹാസച്ഛായ പക്ഷേ അയാളം കണ്ടില്ലായിരിക്കാം.

* * * * *

അന്നത്തെ സിനിമാ പ്രദർശനത്തിൽ രാജനു യാതൊരു കൗതുകവുംതോന്നിയില്ല. വഞ്ചീശമംഗളഗാനാനന്തരം രവി എഴുനേറ്റു നോക്കിയപ്പോൾ രാജൻ ഇരുന്നിരുന്ന കസേര ശൂന്യമായി കാണപ്പെട്ടു.

രാജൻ മെയിൻ ഗേറ്റിനു സമീപം തന്റെ ഹൃദയേശ്വരിയെ പ്രതീക്ഷിച്ചു നില്ക്കയാണു്. ആളംതിരക്കിനിടയിൽ ക്ഷുടി അവളം വരുന്നതു രാജൻ കണ്ടു. ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരിയോടുക്കുടി രാജനെ നോക്കിയിട്ടു് അവളം കടന്നു പോയി. രാജൻ അവളെ അനുഗമിച്ചു.

അവർ തീയേറ്ററിൽനിന്നു കുറച്ചകന്നു. അവളം—രാജന്റെ ഹൃദയേശ്വരി—അല്ല ജീവനായിക—രാജനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പോകയാണു്.

ഈ കാഴ്ച കണ്ടു രാജൻ നടുങ്ങിപ്പോയി. പക്ഷേ, അവളുടെ ആ മന്ദസ്മിതം രാജനു മറക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിന്റെ അർത്ഥം അയാൾക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായി.

"മി: രാജൻ, വരൂ നമുക്കു് ലാഡ്ജിലേക്കു പോകാം."

നമ്രശിരസ്കനായ രാജൻ രവിയെ അനുഗമിച്ചു.

ഒന്നു ചിരിക്കണേ!

പോലീസുകാരൻ (കള്ളനോടു്)എടോ താൻ മോഷ്ടിച്ച സാധനം എന്താണു്?

കള്ളൻ—ഒരു ടാച്ചു് ലൈറ്റു് ആണു്.

പോലീസ്—അതെവിടെ?

കള്ളൻ—അതല്ലേ യജമാനനുതന്നതു്?

* * * * *

സിനിമാ നടി— (ഗ്രന്ഥകാരനോടു്) ഞാൻ അങ്ങയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമുക്കു ഒരു സന്താനമുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിനു അങ്ങയുടെ ബുദ്ധിയും എന്റെ സൗന്ദര്യവും ഉണ്ടായാൽ എന്തു നന്നായിരിക്കും?

ഗ്രന്ഥകാരൻ—എന്റെ സൌന്ദര്യവും നിന്റെ ബുദ്ധിയുമാണു ഉണ്ടാകുന്നതെങ്കിലോ?

* * * * *

അച്ഛൻ— (മകനോടു കോപത്തിൽ) ഈ നായുടെമോനു തീറ്റി കൊടുക്കുന്നതു തന്നെ വെറുതെയാണു്.

മകൻ—ഞാൻ നായുടെ മകൻ. അപ്പോൾ അച്ഛനോ?

* * * *

ജോസ്, പാറക്കാട്.

ചിത്രവില്പനക്കടയിൽ കയറിച്ചെന്ന ഒരു കിഴവൻ ചിത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ വച്ചിരുന്ന മുഖക്കണ്ണാടിയിൽ തന്റെ രൂപം കണ്ടു തെറ്റിദ്ധരിച്ചു് കച്ചവടക്കാരനോടു ചോദിച്ചു:—ഈ ചട്ടക്കൂട്ടിനകത്തിട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യക്കുരങ്ങിന്റെ ചിത്രത്തിനു "എന്തു വില വരും?"

* * * *

പരിഷ്കാരിയായ ഒരു വൃദ്ധൻ പതിവായി തന്റെ ദീക്ഷ കുറ്റിച്ചിരുന്നു. തലയെ തൊപ്പികൊണ്ടയാൾ മറച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം നിദ്രയിൽ കിടക്കവേ തൊപ്പി തലയിൽനിന്നു മാറുകയും വെള്ളിക്കു സമാനമായ തലമുടികൾ ഓരോന്നും ബന്ധനവിമുക്തമായി സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും സാവധാനം എഴുന്നേല്ക്കുകയും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

കണ്ടുനിന്ന ഒരാൾ—ഇതെന്തു്? നിങ്ങളുടെ ദീക്ഷ കുത്തത്തും ഭംഗിയുള്ളതുമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മുടി വെളുത്തു പഴകിക്കാണുന്നു.

വൃദ്ധൻ മറുപടി പറഞ്ഞു—ദീക്ഷയേക്കാൾ 20 കൊല്ലത്തെ പ്രായക്കൂടുതലാണ് എന്റെ മുടിക്കുള്ളത്. ഇപ്പോൾ മുടിക്ക് 60 വയസ്സും ദീക്ഷയ്ക്ക് വെറും 40 വയസുംമാത്രമെ ഉള്ളൂ.

* * * *

ഹിന്ദിഭാഷമാത്രം വശമായിരുന്ന ഒരുവൻ തന്റെ യാത്രയ്ക്കുള്ള വഴിതെറ്റി ഒരു കുട്ടിയെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു—

"ഏഹ ലഡ്കാ! മേഹർബാനീ കർകെ (ഹെയ് കുട്ടീ! ദയവുചെയ്ത്).....”

പറഞ്ഞുതീരുന്നതിനു മുമ്പെ കുട്ടി.....

"ജഡ കാ അതാ ആ കവലയിൽ കാണും" എന്നു പറഞ്ഞു അവിടെനിന്നും ഒരോട്ടം.

* * * * *

പള്ളിക്കൂടം വാദ്ധ്യാർ—ഇന്നലെ ഏതുവരെ പഠിപ്പിച്ചു കുട്ടീ?

കുട്ടി—നാലുമണിവരെ, സാർ.

* * * * *

ജോലി ഇല്ലാതെ വിഷമിച്ചിരുന്നൊരാൾ പത്രത്തിൽ ഒരു പരസ്യം കാണുവാൻ ഇടയായി. പരസ്യത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതരത്തിലുള്ള വിശേഷതകൾ ഉള്ളവനാണെന്നു സ്വയം തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ജോലിസ്ഥലത്തേക്കു പോകുവാൻ തയാറായി.

പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപെ ഭാര്യയോടു പറഞ്ഞു—"ഈശ്വരകാരുണ്യത്താൽഞാൻ തിരിച്ചു വരുന്നതു ഒരസാധാരണ രീതിയിലായിരിക്കും." പെട്ടെന്നു അയാൾ ആവേശഭരിതനായി വണ്ടിയിൽ കയറി യാത്രതുടങ്ങി യുടനെയാ വണ്ടി മറിയുകയും അയാൾ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഈശ്വരകാരുണ്യത്താൽ അയാളുടെ തിരിച്ചുവരവും ഒരസാധാരണ രീതിയിലായി.

ഒരാൾ—ഇനിക്ക് അന്യരോടു അടുത്തു പരിചയപ്പെടുവാൻ വളരെ വിരുതാണ്.

മറെറാരാൾ—ഞാനും അപ്രകാരം തന്നെ: പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ അടുത്തു നില്ക്കുവാൻതന്നെ സാധിക്കുന്നില്ല.

* * * *

തടിയനായ ഒരു ബനിയാൻ ചലച്ചിത്രംകാണുവാൻ ഭൃത്യസഹായത്തോടുകൂടി കൊട്ടകയിൽ ചെന്നു. സുഖമായ ഒരു സ്ഥാനം തനിക്കാവശ്യമായതു കൊണ്ടു് രണ്ടു സീറുകൾ വേണമെന്നു വിചാരിച്ചു ഭൃത്യനെ വിളിച്ചു് രണ്ടു ടിക്കറുകൾ അയാൾക്കായി എടുക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു.

സ്വല്പസമയത്തിനുശേഷം ഭൃത്യൻവന്നു യജമാനനോടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു—"സാർ! സീറുകൾ എല്ലാംതന്നെ തീർന്നു കഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ ഒന്നു മുൻനിരയിലും പിന്നൊരു സീറു് മൂന്നാംവരിയിലും ലഭിക്കും"

* * * *

കുട്ടി—എടാ! കോളുതന്നോടാ.....

മറെറകുട്ടി—എന്തിനാടാ?

കുട്ടി—നമ്മുടെ കണക്കുസാറു മരിച്ചുപോയി: അതുകൊണ്ടിന്നവധിയാ, നീ അറിഞ്ഞില്ലെ?

മറെറകുട്ടി—ദൈവം സ്തുതിക്കപ്പെടട്ടെ. അയാൾ പോയതുതന്നെ നന്നായി. എന്നും ഓരോ സാറന്മാർ ചത്തിരുന്നെങ്കിൽ....."

* * * *

ഒരു യാചകൻ ധനികനായ ഒരുവന്റെ ഗവാക്ഷായനത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു....."അയ്യാവെ! ഇന്നേക്കുമായെ, ആഹാരം കഴിക്കാതിരുന്നിട്ട്"

കോപവാനായ ധനികൻ—നീ അഞ്ചാഹാരം കഴിച്ചങ്കിൽ ഞാനെന്തു വേണം? ഇറങ്ങടാ വെളിയിൽ?"

ഹിന്ദു

നവോദയം. (ലിമി) കോഴിക്കോട്ട്.

ശ്രീ. വട്ടീസ് കളത്തിൽ എം. ഏയുടെ ആധിപത്യത്തിൽ കോഴിക്കോട്ടു നിന്നു പുറപ്പെട്ടുന്ന ഹിന്ദു വായിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നതും മലയാളികൾ അവശ്യം വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതുമായ ഒരു ദേശീയ പ്രതിദിനപത്രമാണ്. അതിനു സർവ്വവിജയങ്ങളും ആശംസിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

വൈദ്യബന്ധു

മീനം, മേടം ലക്കങ്ങൾ

കൊല്ലം.

മീനലക്കത്തിൽ ചോപ്രാക്കമ്മറിയുടെ റിപ്പോർട്ടിനെ വിശകലനംചെയ്തു ചേർത്തിരിക്കുന്നതു വായനക്കാർക്ക് അത്യന്തം ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കുന്നു. ആയുർവേദചികിത്സാസമ്പ്രദായത്തെ ഗവേഷണംകൊണ്ടു ലോകക്ഷേമകരമാക്കാമെന്നു ഈ റിപ്പോർട്ടു വിവരിക്കുന്നു. 'നവീകരണം സാധ്യമാണോ?' എന്ന ലേഖനവും ഏതാണ്ടു അതിനെ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ത്രിദോഷസിദ്ധാന്തത്തെ തള്ളിക്കളയാതെ ചെയ്യുന്ന ഏതു പരിഷ്കാരവും സ്വീകാര്യമാണെന്നാണ് ലേഖനകാരന്റെ മതം. ഞങ്ങളും അതിനോടു യോജിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യ ഗവേഷണഫലങ്ങളെ ആയുർവേദസിദ്ധാന്തവുമായി ഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു വലിയ വിഷമമൊന്നുമില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നതു്. പാശ്ചാത്യർ മിക്ക രോഗങ്ങളുടേയും ഹേതു അണുക്കളാണെന്നു വാദിക്കുന്നു; ആയുർവേദാചാര്യന്മാർ ആ അണുക്കളെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറയാതെ അവ മൂലമുണ്ടാകുന്ന ദോഷകോപങ്ങൾക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ആയുർവേദാചാര്യന്മാരും അണുക്കളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്. സുശ്രുതൻ കൃമിരോഗപ്രതിഷേധത്തിൽ 'കേശാദാദയാസ്ത്വദൃശ്യാസ്തേ' എന്നും വാഗ്ഭടൻ 'ജന്തവൊ അണവഃ' എന്നും 'ദർശനാൽ കേചിദർശനാഃ' എന്നും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ത്രിദോഷസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആധുനികഗവേഷണഫലങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു് നൂതനചികിത്സാപദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനാണ് ആയുർവേദജ്ഞന്മാർ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. 'അമ്മയുടെ ദീനകഥ' പൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുകൊണ്ടുമാത്രം പാശ്ചാത്യവൈദ്യം ആയുർവേദത്തെക്കാൾ മോശമാണെന്നു വിധികല്പിക്കുന്നതു വെറും മൌഢ്യമാണ്. മറിച്ചും പലേ കഥകൾ പറവാനുണ്ടാകും. പ്രയോക്താവിന്റെ ന്യൂനതയ്ക്കു ശാസ്ത്രം കാരണമല്ലെങ്കിലും ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കയില്ല. 'രക്തം' എന്ന ലേഖനത്തിനു് വായനക്കാരുടെ രക്തത്തിൽ കലരാൻ വളരെ വിഷമമാണ്. മറ്റു ലേഖനങ്ങളുടെക്കൂട്ടത്തിൽ കോന്നിയൂർ ശ്രീമാൻ കെ എൻ. കേശവപിള്ളയുടെ 'നേത്രചികിത്സയും' ശസ്ത്രക്രിയയും എന്ന ലേഖനം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

മേടലക്കത്തിലും വായിക്കാൻ കൊള്ളാവുന്ന ലേഖനങ്ങൾ പലതുമുണ്ട്. 'B. C. 200 കൊല്ലം മുമ്പു് വാഗ്ഭടൻ ജനിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. B. C. 200-ാമാണ്ടിനു മുമ്പെന്നായിരിക്കുമോ വിവക്ഷ? എന്നാൽ ഏതൽപര്യന്തം അഷ്ടാംഗസംഗ്രഹത്തിന്റേയും അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിന്റേയും കർത്താക്കന്മാർ ഒന്നാണോ എന്നുള്ള പ്രശ്നത്തിനുതന്നെ മതിയായ ഉത്തരം ആരിൽനിന്നും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അതിനും പുറമേ വേറെയും പലേ വാഗ്ഭടന്മാരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അറിവ്. ഇവരിൽ ആരുടേയും ചരിത്രം ഇതുവരെ സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലതാനും.

വൈദ്യബന്ധുവിനു ഞങ്ങൾ സർവ്വവിജയങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു.

തോണിക്കാരി

ഗ്രന്ഥകർത്താ:-
എം. ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂതിരി,
കല്ലംപള്ളിമഠം,
ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം, കൈതമുക്ക്

പുരോഗമനോന്മുഖമായ കാവ്യോപഹാരങ്ങളാൽ കൈരളീകണ്ഠത്തെ കമനീയമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂട്ടംപേരിൽ. ശ്രീ. ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂതിരിയെ സാഹിത്യലോകത്തിനു പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ട അത്യാവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ജാതിമതാദി അനാചാരങ്ങളേയും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളേയും ആട്ടിപ്പായിച്ച് സമത്വസുന്ദരവും സ്വതന്ത്രവുമായ നവ്യവ്യവസ്ഥിതിയുടെ ആവിർഭാവത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള വിപ്ലവകാഹളമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നതു്. ജീവിതയഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ കലയുമായി കൂട്ടിയിണക്കി തത്പരരായ മാനവസമുദായത്തെ കർത്തവ്യബോധത്തിലേക്കു് നയിക്കുന്നതിനു് ഈ യുവകവിയുടെ കൃതികൾ പ്രയോജനപ്പെടുമെന്നും നമുക്കു് ന്യായമായി പ്രതീക്ഷിക്കാം.

സാമ്പത്തികമായ വ്യവസ്ഥിതിയിൽ മാത്രമല്ല പ്രേമലോകത്തിലും ഉച്ചാടനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ഉച്ചനീചത്വങ്ങളുണ്ടെന്നു് "തോണിക്കാരി" ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. കാമക്കറയാൽ കലുഷിതമായ പ്രേമം മനുഷ്യനെ എത്രമാത്രം വഴി പിഴപ്പിക്കുമെന്നും ബ്രാഹ്മണനെപ്പോലും ചണ്ഡാളതയിലേക്കു അധഃപതിപ്പിക്കുമെന്നും ഈ ഖണ്ഡകൃതി വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. അവപതു കഴിഞ്ഞ ഒരു ആഢ്യബ്രാഹ്മണനു് ഹീനജാതിയിൽപ്പെട്ട ഒരു "മുഷ്ടുപതിന്നാലുകാരിയായ" ലീലയിൽ അഭിനിവേശം അങ്കുരിക്കുന്നു. തോണിയിൽ കയറ്റി ഇറക്കിയതിനു് അവൾക്കു് രണ്ടുരൂപാ പ്രതിഫലവും നൽകി. കാമാന്ധനായിത്തീർന്ന ബ്രാഹ്മണൻ തോണിയിൽനിന്നു് ഇറങ്ങി നടന്നു പോകുമ്പോൾ കാൽ വഴുതിനിലത്തു വീഴുകയും ആപത്തിൽ സഹായിക്കുന്നതിനു് ചെന്ന തോണിക്കാരിയിൽ "കാമക്കയ്യേറ്റ"ത്തിനു് മുതിരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭയവിഹ്വലയായിത്തീർന്ന ആ സാധുയുവതി അപശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ആളുകൾ എത്തിച്ചേർന്നു് അവളെ അപകടത്തിൽ നിന്നു് രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉടൻതന്നെ, അവിവാഹിതയായ ആ യുവതി തോണി കടത്തുന്ന തൊഴിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു് ഗൃഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. ഇതത്രേ "തോണിക്കാരി"യുടെ ഇതിവൃത്തം.

ഗഹനസുന്ദരങ്ങളായ ആശയവിശേഷങ്ങളാലും തദനുയുക്തമായ ലളിതപദാവലിയാലും ഈ ഖണ്ഡകൃതി സമ്മോഹനമായിട്ടുണ്ടു്. വക്രോക്തിക്രിടാതയുള്ള പ്രതിപാദനരീതിയാണു് ഇതിന്റെ പ്രത്യേകതയും. നമ്പൂതിരി ഒരു പുരോഗമന സാഹിത്യകാരനാണെങ്കിലും അശ്ലീലവും ആഭാസവുമായ പ്രയോഗങ്ങളൊന്നും ഈ കൃതിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണാത്തതും ആശ്വാസപ്രദംതന്നെ. ഹൃദയസ്പർശങ്ങളും നൈസർഗ്ഗികവുമായ ലാളിത്യം മൂലം ഈ കൃതിയിലെ ഓരോ വരിയും അകർഷണീയമായിട്ടുണ്ടു്. അനതിഭിന്ധ്രമായ വർണ്ണനം, അക്ലിഷ്ടവും സുന്ദരവുമായ പ്രതിപാദനം, രസാവിഷ്കരണം, സന്ദർഭോചിതമായ അലങ്കാരഘടനം, തത്പചിന്താനിവേദനം, ആശയത്തിന്റെ പ്രൌഢതയ്ക്കും സൌകുമാര്യത്തിനും ഭംഗം വരുത്താത്ത ഭാഷയുടെ പ്രയോഗം എന്നിവയും ഈ കൃതിയുടെ വൈശിഷ്ട്യങ്ങളാണു്.

നദീതീരത്തിൽ ചെന്നു് കുപ്പായമൂരി വിയർപ്പാറ്റി അക്കരയ്ക്കു കടക്കുവാൻ നിൽക്കുന്ന ആഢ്യബ്രാഹ്മണന്റെ നേരെ ലീല തോണി തുഴഞ്ഞു വരുന്നതിനെ കവി കാണുന്നതു നോക്കുക.

"ചിറലച്ചാത്തിൽ തലപൊക്കിയക്ഷണം
ചിറ്റോടമിക്കരയ്ക്കായ് വരവാർന്നിതേ."

വഞ്ചി കരയ്ക്കടുത്തപ്പോൾ ആ യുവാവ്—

"പുഞ്ചിരിതൂകിക്കയറിയിരുന്നുടൻ
വഞ്ചിയിൽകാമൻറകമ്പടിയോടയാൾ"

അതിനുശേഷം—

"കണ്ണിണകോൺകയർകൊണ്ടുബന്ധിച്ചയാ-
ളുണ്ണാജനേത്രയാം കന്യകയേ;"

ഒടുവിൽ തോണിയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി നടന്നുപോകുമ്പോൾ കാൽ വഴുതി നിലംപതിച്ചു കിടക്കുന്ന ആ കാമാതുരനേയും നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുന്നത് നോക്കുക:—

"ഹാ, നിലത്തുന്നിയും നിസ്സഹായൽ
കാലത്തനോക്കിപ്പഴിച്ചുമേറ്റം
വേഭനപ്പെട്ടമപ്പൂവ്പാന്ഥൻ,
നേരേനിലംവിട്ടണീറ നില്ലാ-
നാകാതെല്ല കരഞ്ഞുംകൊണ്ടും
മേവീടും ഭൈന്യമാം രംഗമൊന്നാ-
ണോമലാൾ കണ്ടതപ്പാതവക്കിൽ."

ഭാവനാസമ്പന്നമായ ഒരു അനുഗൃഹീത തൂലികയിൽ നിന്നുമാത്രമേ ഇത്രമാത്രം സജീവമായ ചിത്രീകരണങ്ങൾ രൂപം പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. കവിയുടെ വർണ്ണനാവൈഭവത്തിന്റെ ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഈ കൃതിയിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കുവാൻ കഴിയും. തത്വചിന്തയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത ദരിദ്രയല്ല. നിത്യസത്യങ്ങളേപ്പോലും ഏറ്റവും ലളിതവും സുഗ്രഹവുമായ വിധത്തിലാണ് അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതും.

മിശ്രവിവാഹംകൊണ്ടുമാത്രമേ മാനവസമുദായത്തിന് ശാശ്വതമായ പുരോഗതി ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്നു കവി ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ദുഃസ്ഥിതി ദർശിച്ച് ഖിന്നിതഹൃദയനായിത്തീർന്ന യുവകവി വിഷാദാത്മകതയുടെ അന്ധകാരം കൊണ്ടു ജീവിതാന്തരീക്ഷം കേവലം ഇരുണ്ടുപോകാതിരിക്കുവാൻ നക്ഷത്രംപോലെ തിളങ്ങുന്ന ഒരു മഹത്തായ ജീവിത സിദ്ധാന്തം ഉദ്ഘോഷം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നു.

നിത്യദുഃഖരകമാം
ഹീനജാതിക്കുട്ടിലായ്
എത്രനാൾ കഴിച്ചീടി-
ലാരൊന്നു മോചിപ്പിച്ചീ-
പ്പക്ഷിതൻ വർണ്ണംഗുണ
മെന്നിവയെളിവാക്കും?"

കവിക്ക് മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹവും കലയെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിമാനവും തെളിയിക്കുന്നതിന് ഇതിൽ കവിഞ്ഞ ഉദാഹരണത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ?

"തോണിക്കാരിയും" കുറവുകളും കുറവുകളും കണ്ടേക്കാം. "എല്ലാം തികഞ്ഞിട്ടൊരു വസ്തുപോലും തണ്ടാർ മകൻ ഹന്ത ചമച്ചതുണ്ടോ?" എന്നല്ലേ പ്രമാണവും. എന്നാൽ കർക്കശവും ശുഷ്കവുമായ വിമർശനങ്ങൾകൊണ്ട് ഈ യുവകവിയെ ഞെക്കിഞെരുക്കി വീർപ്പുമുട്ടിക്കാതെ അവയെല്ലാം ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന് നിർലോഭമായ പ്രോത്സാഹനം നല്കിയാൽ ഇന്നത്തേതിൽ കൂടുതൽ കലാവൈശിഷ്ട്യമുള്ള കൃതികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തൂലികയിൽനിന്ന് ജന്മമെടുക്കുമെന്നും എനിക്ക് ബലമായ വിശ്വാസമുണ്ട്, അദ്ദേഹം മലയാള ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ അനർഘസമ്പത്തായിത്തീരുന്നതിന് എന്റെ അകമഴിഞ്ഞ ആശംസകൾ!

പി. കെ. വി. എൻ.

FOUNTAIN PENS.

	R.	A.	P.		R.	A.	P.
Swan Pen (Regular)	8	8	0	Emerson 51 Type Gold Cap	5	0	0
Jewel Pen ,,	10	0	0	Mentmore Stud Filling	10	0	0
Parker Victory Pen ,,	18	0	0	Swan (Self-filling)	10	0	0

REDDIAR PRESS & BOOK-DEPOT, TRIVANDRUM.

1125_ാമാണ്ടത്തെ പുതുവത്സരഫലം.

തകഴി കെ. രാമവാര്യർ.

I

	ച		കേ
	1124 കൂടെ കം 32 ചൊവ്വ 19 നാ. 38 വി. സംക്രമം.		
ഇ			രണ്ടു മ
	ല്ഗ്നം		ശു ശി

ലോകത്തിൽ അലൌകികംനിമിത്തം അസ്വസ്ഥതകളും അടിക്കടി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുക; പ്രകൃതിയുടെ വിവിധതരവികൃതികളും വളരുക; ഭരണചക്രത്തിന്റെ നേമികളും സ്വപന്ഥാവിൽനിന്നും തകടം മറിക്കുന്നതിനു് ചില ദൈവതാളികന്മാർ ഗൂഢശ്രമങ്ങൾ നടത്തുക; ദൃഢതരമായ ആ സ്ഥാനങ്ങൾ ഖണ്ഡം വിട്ടു് തരിപ്പണമാവുക; പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും ധനവാന്മാരുടേയും സ്വകായ്യതാൽപര്യങ്ങൾക്കു് ഹാനിസംഭവിക്കുക രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം കൊടുങ്കാറ്റുകൾകൊണ്ടും മിന്നൽപിണരുകൾകൊണ്ടും ഇളകിമറിയുക; അവിടത്തെ സ്ഥാപിതഭാരുക്കൾ നിലംപതിക്കുക; പൊതുജനങ്ങളും ഭരണീയരുമായുള്ള യോജിപ്പു കുറയുക. ഒറ്റതിരിഞ്ഞുള്ള വ്യക്തികൾക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഭാവി ലോകത്തിൽ വളരുന്നതിനു അസാധ്യതകളും നേരിടുക. ഭരണാധിപന്മാരും ജനങ്ങളുമായുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉയരുക; തന്നിമിത്തമുള്ള തകരാറുകളും വിരോധങ്ങളും പ്രബലമായി വന്നു് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സംഘടനകൾ സ്ഥാപിക്കുക; അവ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതിനായിട്ടുള്ള സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഉദ്യമങ്ങളും ഇവയാകുന്നു.

II. ധനപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കും രാഷ്ട്രത്തിനും പല വൈഷമ്യഘട്ടങ്ങളേയും തരണംചെയ്യേണ്ടതായി വരും. തൊഴിലാളികളും ഭരണീയരുമായി പലപ്പോഴും അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ജനിക്കും. വിചാരശൂന്യതയിൽ നിന്നുമുള്ള സാഹസപ്രവൃത്തികളും തൊഴിൽമുടക്കങ്ങളും നിമിത്തം അഗതികൾക്കും സാധാരണക്കാർക്കും വിവിധതരകഴപ്പുകളും സാമ്പത്തികവിഷമതയും ഉണ്ടാകും. നിരപരാധികളായ ജനങ്ങളിൽ പലരും കുറ്റവാളികളായിത്തീരും. അമിതലാഭമെടുക്കുന്ന ചെറിയതരം സ്ഥാപനങ്ങൾ അധഃപതിക്കും. തൊഴിലാളികളുടെ ധനം മുതലായുള്ളകേന്ദ്രങ്ങൾ ന്യായരഹിതമായി ആഞ്ജിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അവരുടെ പക്കൽനിന്നും അധീശശക്തികൾ അപഹരിക്കുതന്നെ ചെയ്യും. ഭരണാധിപന്മാർ ജനങ്ങളുടെ വരുമാനങ്ങളിൽനിന്നും ഭീമമായ ഒരു തുക ആവശ്യപ്പെടും. സാധനസാമഗ്രീ

കൾക്ക് വലിയ വിലവ്യത്യാസങ്ങൾ മുൻനിലയിൽനിന്നും വരികയില്ല. ശരിയായ ക്രയവിക്രയങ്ങൾ ക്രമീകരണനിലയ്ക്ക് സംഭവിക്കുവാൻ വിഷമമാണ്. സാമ്പത്തികമായ നില പൊതുവിൽ ഉയരുന്നില്ല.

III. ഭരണഘടനകൾതന്നെ പൊതുവെ മാറിവരും. അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം അഭിപ്രായഭിന്നതകൾക്ക് വഴിതെളിക്കും. ന്യായരഹിതമായ കുതന്ത്രപ്രചരണങ്ങൾ ജനതാമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചരിപ്പിച്ച് അസ്വസ്ഥതകൾക്കും അസമാധാനത്തിനും ചില അഞ്ചാംപത്തിക്കാർ മുതിരുകയും പ്രത്യേക സംഘടനകൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിന് ഉൽസുകരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അപവാദവിമർശനങ്ങൾ, ന്യായരഹിതമായ പന്ഥാവിൽകൂടി തെളിയിക്കുന്നതിന് ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നടത്തി ജനക്ഷേമത്തിന് ഹാനി വരുത്തിക്കൂട്ടും. ജനങ്ങളും ഭരണാധിപന്മാരുമായിട്ടുള്ള എതിർപ്പിനിടയാക്കിതീർക്കും. രാഷ്ട്രം ഉൽക്കർഷത്തിൽ എത്തുന്നതിനു വിളംബം ഉണ്ടാക്കും.

IV. വിദ്യാഭ്യാസപരമായ വിഷയങ്ങളിൽ വലിയ ഉയർച്ച കാണുന്നില്ല. പ്രതിബന്ധതയ്ക്ക് അകാരണമായ ഹേതുക്കൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല. വിജ്ഞന്മാർ ആ വകകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കണം. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിനും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനും ഉപയുക്തങ്ങളായ കാര്യങ്ങൾ ആരാഞ്ഞ് വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു ഭരണാധിപന്മാരുടെ മുമതലയാണ്. സ്ഥാപിതതാൽപര്യങ്ങൾക്ക ഇടംകൊടുത്തു വിപത്തുകൾ വലിച്ചുവെയ്ക്കാതെ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കണം. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ വളർത്തുന്നതിനായി കഴിയുന്നത്ര സൌജന്യങ്ങളും സൌകര്യങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കണം.

V. വർഷം കുറഞ്ഞും കൂടി അധികരിച്ചും അടുത്തവർഷം ഇരിക്കും. കൊടുങ്കാറ്റുകളും വെള്ളപ്പൊക്കവും ഉണ്ടാകും. പലവിധനഷ്ടങ്ങളും ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കും. ഭൂമികുലുക്കവും കടലാക്രമണവും സംഭവിക്കും. ധനധാന്യവൃദ്ധി ശരിക്കു സംഭവിക്കയില്ല. ക്ഷാമവും ആഹാരകാര്യങ്ങളിൽ വിഷമതയും വന്നുചേരും. കൂടുതലായ സഹായാനുകൂല്യങ്ങൾ സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് ചെയ്തുകൊടുത്തു കർഷകരെ പ്രത്യേകം സംരക്ഷിച്ചിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അവരുടെ ന്യായമായ അവശതകൾക്ക് പരിഹാരം നൽകണം.

VI. അടുത്ത വർഷം ഉഷ്ണാധിക്യത്താൽ വസന്തരോഗങ്ങൾ കൂടുതലായി ഉണ്ടാകും. നയനരോഗം, ഉന്മാദം, രക്തദുഷ്യം, ത്വക്രോഗം, പകർച്ചവ്യാധികൾ ഇവയ്ക്ക് ക്രമപ്രവൃദ്ധത കാണുന്നു.

VII. ജനങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമായി പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നതിനുള്ള കഴിവുകളും സൌകര്യതകളും വളരെ കുറവായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് കേന്ദ്രങ്ങളും കേന്ദ്രങ്ങൾവഴിയായി തൊഴിൽശാലകൾ സ്ഥാപിച്ച് ബിസിനസ്സുകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തണം. ജനങ്ങൾ പലപല സംഘടനകളായി ഷെയറുകൾ ഒത്തുചേർത്ത് പല തൊഴിലുകളും ആ മൂലധനത്തിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ച് നടത്തണം. തൊഴിൽ ശൂന്യരായി ആരും പ്രവർത്തിക്കരുത്. സാമ്പത്തികമായി അത്യാത്മം വൈഷമ്യമുള്ള കുറെ കാലഘട്ടമാണ് വന്നുചേരുന്നതു. ന്യായരഹിതമായ ചെലവുകളും ഭിന്നതകളും ഉപേക്ഷിക്കണം. കുടുംബത്തെയും നാട്ടിനേയും രാഷ്ട്രത്തെയും മുൻനിറുത്തി പ്രവർത്തിച്ച് ക്ഷേമം പുലർത്തണം.

കഴിയുന്നത്ര പത്രപാരായണം ചെയ്ത് ലോകത്തിനുണ്ടാവുന്ന അവസാന ഭേദങ്ങളേയും മറിമായങ്ങളേയും ശരിയായി ധരിച്ച് പൊതുജനക്ഷേമത്തെ മുൻനിറുത്തി സ്വകാര്യതാൽപര്യങ്ങളെ ത്യജിച്ച് സദാ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ ജാഗരൂകരായി ഇരിക്കണം. സകല വ്യക്തികൾക്കും സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയ സംഘടനകൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അനാവശ്യമായ കൂട്ടുകെട്ടിൽ നിന്നും വ്യവഹാരാദികളിൽ നിന്നും പിൻമാറി കർമ്മോൽസുകരായി വർത്തിക്കണം.

പൊതുവിൽ നോക്കിയതിൽ അടുത്ത വർഷം നല്ലതെന്ന് പറയുന്നതിനു വഴി കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് സൂക്ഷിച്ചു വർത്തിക്കയും ജീവിക്കയും വേണം. വിവേകശൂന്യരുടെ സാഹസപ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ട് ജീവിതനഷ്ടവും ധനനഷ്ടവും ആരോഗ്യഹാനിയും കൂടിവരാതെ കഴിയുന്നത്ര കരുതി ജീവിതം നയിക്കേണ്ടതു കൂടിയാകുന്നു.

ജാതക ചിന്താമണി.

തകഴി കെ. രാമവാര്യർ.

അധ്യായം ൪.

(തുടർച്ച)

ശനി.

1. മേടം :—ദുഃഖിതപ്പൻ, ക്രൂരൻ, ബന്ധുദ്രോഹി, നിർബ്ബന്ധബുദ്ധി, അമിതരോഷി, വർജ്യൻ, നിഷ്ഠുരൻ, കുത്സിതവേഷൻ, കോപി, നീചകർമ്മി, ദോഷപൂർണ്ണൻ, വൈരസ്വഭാവി, അസൂയാനിധി മുതലായവ.

2. ഇടവം :—ദരിദ്രൻ, ഭൃത്യൻ, അനുചിതാവാഗ്മി, അസത്യകർമ്മി, വൃദ്ധസ്ത്രീഗാമി, ദുർന്നസ്നേഹി, സ്ത്രീമൂലം ദുഃഖിതൻ, പരസ്ത്രീദാസൻ, ബഹുകായ്യനിരതൻ, തുറിച്ചുനോക്കുന്നവൻ.

3. മിഥുനം:—ജ്ഞണബാധിതൻ, കാരാഗൃഹവാസി, ശ്രമവ്യാകുലൻ, ഡാംഭികൻ, ശഠൻ, ഗുണഹീനൻ, സദാമറഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ, കാമപരവശൻ, വ്യാജശീലൻ, കോപിഷ്ഠൻ, കർമ്മനിപുണൻ, ബന്ധനക്രീഡയിലും ബാഹ്യക്രീഡയിലും തൽപ്പരൻ.

4. കർക്കടകം :—സുഖദുഃഖസമ്മിശ്രമായ അനുഭവം, കുറേക്കാലം രാജതുല്യമായ അനുഭവം, കുറേക്കാലം ദാരിദ്ര്യം, സൌന്ദര്യം, മാതൃവിയോഗം, ബാല്യരോഗം, സുഖഭക്ഷണം, പരോപദ്രവം, ബന്ധുദ്വേഷം, ഇങ്ങനെയുള്ള മിശ്രാനുഭവങ്ങളും കർക്കടകത്തിൽ ശനിനിന്നാൽ ഉണ്ടാകും.

5. ശനി ചിങ്ങത്തിൽനിന്നാൽ :—അക്ഷരവിദ്യ പഠിക്കാനും, പലവിധത്തിലുള്ള അറിവുകളും നേടാനും താൽപ്പര്യം കാണും. നിന്ദ്യനായിത്തീരും. ലോകഗതിക്ക് എതിരായ പ്രവൃത്തികളും തുടങ്ങും. സ്വഭാവഗുണം അശേഷം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. രാജ്യത്തിൽനിന്ന് വേർപെട്ട് ജീവിക്കേണ്ടിവരും. അന്യരുടെ ശമ്പളം പറ്റി ജീവിക്കാൻ സംഗതിവരും! തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ കുറയും. സന്തോഷം ഉണ്ടാകയില്ല. ചീത്തപ്രവൃത്തികളിൽ ഇടപെടും. വലിയ കോപി ആയിരിക്കും. എപ്പോഴും മനോരാജ്യത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കും. ചുമട്ടു ചുമന്ന് വലയേണ്ടിവരും.

6. കന്നിയിൽ നിന്നാൽ:—ഷണ്ഡപ്രകൃതി, ശഠൻ, പരാന്നജീവി, പരസ്ത്രീതൽപ്പരൻ, ഭാവനാഹീനൻ, സ്വാർത്ഥൻ, ചാരിത്ര്യധ്വംസകൻ, അപഥത്തിൽക്കൂടി സമ്പാദിച്ച ധനത്തോടുകൂടിയവൻ.

7. തുലാം രാശിയിൽ നിന്നാൽ :—ധനവാൻ, വാഗ്മി, വിദേശ സഞ്ചാരം മൂലം വളർച്ച ധനത്തോടുകൂടിയവൻ, രാജതുല്യൻ, പ്രാജ്ഞൻ, തന്റെ അഭിമതങ്ങളെ ഗോപനംചെയ്യുന്നവൻ, യോഗ്യതകൾകൊണ്ടു സഭയിൽ മാന്യൻ, നടികൾ, ദാസികൾ, വ്യഭിചാരിണികൾ, ഇവർക്ക് പ്രാണനാഥൻ.

8. വൃശ്ചികംരാശിയിൽ നിന്നാൽ:—വൈരസ്വഭാവം, ഇണങ്ങിപ്പെരുമാൻവയ്യാത്ത സ്വഭാവം, മുറിവേറ്റശരീരം, ഭയങ്കരകോപം, ലോഭം, മദം, മാത്സര്യം,

പരധനാപഹരണം, സാമർത്ഥ്യം, ക്രൂരകർമ്മം, വ്യയാധിക്യം, വ്യാധി ഇവകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖം ഇവ ഫലം.

9. ധനരാശിയിൽ നിന്നാൽ:—ബഹുവിദ്യാനൈപുണി, പുത്രഗുണം, കീർത്തി, ധർമ്മചരിതം, സ്വഭാവമാധുര്യം, അന്ത്യവയസ്സിൽ ഭാഗ്യം, മിതഭാഷണം, ബുദ്ധിവൈഭവം മുതലായവ.

10. മകരരാശിയിൽ നിന്നാൽ:—പരയുവതികാംക്ഷം പരകാഷ്ഠികഭ്രമികാംക്ഷം നായകൻ, ധർമ്മശാസ്ത്രനിപുണൻ, ശില്പകലാകുശലൻ, ശ്രേഷ്ഠൻ, സ്വവംശ്യപൂജ്യൻ, അന്യസംഘബഹുമന്തവ്യൻ, വിഖ്യാതചരിതൻ, സ്ത്രീനാലങ്കാരങ്ങളിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധൻ, കലാവിദഗ്ദ്ധൻ, ശൂരൻ, സൽക്കാരപ്രിയൻ.

11. കുംഭരാശിയിൽ നിന്നാൽ:—അസത്യഭാഷി, മഹാശരീരൻ, മദ്യത്തിലും സ്ത്രീസേവയിലും തൽപ്പരൻ, ഭ്രാതൃസമർത്ഥൻ, വഞ്ചകൻ, ഹീനബന്ധുസമേതൻ, ദുഷ്ടമനസ്സൂൻ, കഠിനൻ, ബഹുകായ്യജ്ഞൻ, പരധനാപഹാരി, പരനാരീചോരൻ, കർക്കശഭാഷി, ബഹുകർമ്മപരതന്ത്രൻ മുതലായവ.

12. മീനരാശിയിൽ നിന്നാൽ:—യാഗപ്രിയൻ, ശില്പചതുരൻ, ബന്ധുപ്രിയൻ, ശാന്തൻ, ധനവാൻ, നയജ്ഞൻ, രത്നഗുണങ്ങളറിയുന്നവൻ, ധർമ്മവ്യവഹാരി, വിനീതൻ, മധുരസ്വഭാവി, ഗുണവാൻ, ചിന്താപരൻ മുതലായവ.

രാഹു.

രാഹുവിനു് അതിപ്രബലങ്ങളായ ചിങ്ങം, കുംഭം, കന്നി, കർക്കടകം, വൃശ്ചികം ഈ രാശികളിലെ നില രാജകീയപ്രതാപം, കർമ്മകുശലത, സുഖാനുഭവം, ഇവയ്ക്കു ഇടവരുത്തുന്നു. രാഹു ഏതുഗ്രഹത്തിന്റെ രാശിയിൽ നിൽക്കുന്നുവോ, ആ രാശിയുടെ നാഥന്റെ കാരകതത്വംതന്നെ ബലാബലം അനുസരിച്ചു് ചെയ്യുന്നതാണു്.

മേടം രാശിയിൽ നിന്നാൽ—ക്രൌര്യം, അമിതഭാഷണം, ചിന്താവ്യാകുലത, ഇവയാണു് ഫലം.

ഇടവം രാശിയിൽ നിന്നാൽ—സ്ത്രീഭ്രമം, വ്യാപാരസാമർത്ഥ്യം ഇതെല്ലാം ഫലം.

മിഥുനം രാശിയിൽ നിന്നാൽ—കാമപാരവശ്യം, വ്യയം, വിദ്യാഭിലാഷം, ഇത്യാദിഫലങ്ങൾ.

തുലാംരാശിയിൽനിന്നാൽ—സ്ത്രീകളിൽ അഴിഞ്ഞ മനസ്സു്, സൂത്രശാലിത്വം, കപടം, വ്യാപാരകൌശലം ഇവ ഫലം.

ധനുസ്സു്—വിദ്യാഭിലാഷം, സ്വഭാവഗുണം, സമ്പത്തു് മുതലായവ.

മകരം—സ്ത്രീഭ്രമം, കഷ്ടകത്വം, ധനം മുതലായവ.

മീനം—സത്കീർത്തി, വാണിജ്യകൌശലം മുതലായവ.

കേതു.

കേതുവിനും സ്വന്തമായ ഒരു ക്ഷേത്രമില്ല. അതതു് ക്ഷേത്രനാഥന്മാരുടെ കാരകഫലങ്ങളാണു് പൊതുവേ ചെയ്യുന്നതു്.

മേടത്തിൽ കേതുനിന്നാൽ—രാജകീയാനുഭവം ഉണ്ടാകും.

മിഥുനത്തിലും അതിവിശിഷ്ടമാണു്.

ഇടവം, കർക്കടകം, ചിങ്ങം, തുലാം, കുംഭം ഈ രാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന കേതു പൊതുവേ ദോഷപ്രദനാണ്.

കന്നി, വൃശ്ചികം, ധനുസ്സ്, മകരം, മീനം ഈ രാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന ശിഖി ഇഷ്ടഫലപ്രദായി ആകുന്നു.

ഗുളികൻ.

മേടംരാശിയിൽ ഗുളികൻ നിന്നാൽ—കള്ളനായും, ക്രൂരനായും, വണക്കമില്ലാത്തവനായും വേദശാസ്ത്രാർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി യാതൊരു ജ്ഞാനവും ഇല്ലാത്തവനായും, കൃശനായും, വികൃതനയനങ്ങളോടുകൂടിയവനായും, ബുദ്ധിഹീനനായും, വളരെ ഭക്ഷിക്കുന്നവനായും, ഭോഗസുഖമില്ലാത്തവനായും, വിഷയപ്രിയനായും, അധികകാലം ജീവിച്ചിരിക്കാത്തവനായും, ശൌര്യമില്ലാത്തവനായും, വിദ്യയില്ലാത്തവനായും, കോപിയായും, എപ്പോഴും കലഹിക്കുന്നവനായും ഭവിക്കും.

ഇടവംരാശിയിൽ നിന്നാൽ—വാക്സാമർത്ഥ്യം കുറഞ്ഞവനായും, കലഹപ്രിയനായും, ധനധാന്യാദികം ഇല്ലാത്തവനായും, അന്യദേശവാസിയായും, നിരർത്ഥവാദിയായും സൂക്ഷ്മാർത്ഥങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാതെ വാദിക്കുന്നവനായും തീരും.

മിഥുനം രാശിയിൽനിന്നാൽ—ശവ്വും, മദവും ഉള്ളവനായും, കോപിയായും, ധനം സമ്പാദിക്കാൻവേണ്ടി ചുറ്റിത്തിരഞ്ഞു നടക്കുന്നവനായും, ദുഃഖവും ഭയവുമില്ലാത്തവനായും, സഹോദരനാശത്തോടുകൂടിയവനായും ഭവിക്കും.

കർക്കടകംരാശിയിൽ നിന്നാൽ—ബന്ധുക്കളും വാഹനങ്ങളും ഇല്ലാത്തവനായി ഭവിക്കും.

ചിങ്ങംരാശിയിൽ ഗുളികൻ നിന്നാൽ—ഇളകിയ മനസ്സോടും, ഹീനബുദ്ധിയോടും, അല്പകാല ജീവിതത്തോടും, ക്രൂടിയവനായും, പുത്രന്മാരില്ലാത്തവനായും ഭവിക്കും.

കന്നിരാശിയിൽ നിന്നാൽ—ശത്രുക്കൂട്ടത്തെ ജയിക്കുന്നവനായും, ജാലവിദ്യാവിനോദിയായും, ശൂരനായും, ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ പുത്രന്മാരോടുകൂടിയവനായും ഭവിക്കും.

തുലാംരാശിയിൽ നിന്നാൽ—കലഹപ്രിയനായും, അനേകം ഭാര്യമാരോടുകൂടിയവനായും, ലോകദ്വേഷിയായും, ഉപകാരസ്മരണ ഇല്ലാത്തവനായും, അല്പജ്ഞനായും, കോപംകുറഞ്ഞവനായും, തീരും.

വൃശ്ചികംരാശിയിൽ നിന്നാൽ—വികൃതമായ കണ്ണുകളോടും, മുഖത്തോടുംകൂടിയവനായും മുണ്ടനായും ഭവിക്കും.

ധനുസ്സ്രാശിയിൽ നിന്നാൽ—ഗുരുവും, പുത്രന്മാരും ഇല്ലാത്തവനായി ഭവിക്കും.

മകരംരാശിയിൽ നിന്നാൽ—അശുഭഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവനായും, ദാനം ചെയ്യാത്തവനായും ഭവിക്കും.

കുംഭംരാശിയിൽ നിന്നാൽ—സൌഖ്യവും, പുത്രന്മാരും, ബുദ്ധിയും, തേജസ്സും കാന്തിയും ഉള്ളവനായിത്തീരും.

മീനംരാശിയിൽ നിന്നാൽ—വിഷയ സുഖങ്ങളിൽ പ്രിയമില്ലാത്തവനായും ദീനനായും, അധികം ചെലവോടുകൂടിയവനായും ഭവിക്കും.

സാഹിതീപ്രേമികൾക്കു്

			ക.	ണ.
അത്ഭുതമോഹിനി	ഡിറക്ടീവ്നോവൽ	ഡാ: പി. എസ്സ്. നായർ	2	0
സിനിമാനടി	നോവൽ	,,	1	8
മായാദേവി	ആഖ്യായിക	കെ. മാധവൻനായർ	1	8
പഞ്ചുമേനവൻ കുഞ്ചിയമ്മയും 2 ഭാഗം	ഹാസ്യകഥ	രാജരാജവർമ്മ	2	4
ഗുരുത്വക്കേടു്	,,	,,	1	0
അച്ഛനെ അന്വേഷിച്ചു്		ദിവാകരൻനമ്പൂതിരിപ്പാടു്	2	4
ചന്ദ്രിക	സാമുദായികനോവൽ	പയ്യമ്പള്ളി	1	8
കോമളനന്ദിനി	ഡിറക്ടീവ്നോവൽ	കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ	2	0
രാത്രി	,,	മലയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണൻ	1	0
പ്രതിഫലം	ഗദ്യനാടകം	തിരുനയിനാർക്കുറിച്ചി	0	12
പരിചാരിക	നോവൽ	,,	1	0
കമലാക്ഷി	സാമുദായികാഖ്യായിക	അപ്പാടൂരയ്യർ	1	2
കർമ്മഭൂമി	നോവൽ	മാത്തൂർ ഗോവിന്ദപ്പണിക്കർ	1	2
റാണിമംഗളാഭായി	ചരിത്രാഖ്യായിക	കുറുപ്പുംവീട്ടിൽ	1	4
പോക്കളത്തിന്റെ പിന്നിൽ	,,	,,	1	8
വിജയസൈന്ധം	,,	,,	0	12
ശാരദ രണ്ടാംഭാഗം	നോവൽ	,,	1	4
ഒന്നാംഭാഗം	,,	ഒ. ചന്തുമേനോൻ	1	8
വാസിനി	,,	ബാപ്പുറാവു	1	2
സുപ്രഭ 2 ഭാഗങ്ങളും	ഗദ്യനാടകം	മുൻഷി പരമുപിള്ള	2	4
പ്രകാശം	,,	,,	1	4
ഐതിഹ്യമാല ഒന്നാംഭാഗം	ഐതിഹ്യം	കൊട്ടാരത്തിൽശങ്കുണ്ണി	2	0
,, രണ്ടാംഭാഗം	,,	,,	1	8
,, മൂന്നാംഭാഗം	,,	,,	1	8
,, നാലാംഭാഗം	,,	,,	2	0
,, അഞ്ചാംഭാഗം	,,	,,	2	0
,, ആറാംഭാഗം	,,	,,	2	0
ജ്യോതിഷ്മതി	നോവൽ	നാരായണക്കുറുക്കൾ	2	10
രാധ 2 ഭാഗങ്ങളും	ആഖ്യായിക	ചുനക്കര രാമവാരിയർ	3	0
ശാന്തകുമാരി	നോവൽ	സി. എം. കണാരി	2	4
പാണിനീയപ്രദ്യോതം	വ്യാകരണം	ഐ. സി. ചാക്കോ	5	0
കുന്ദലത	നോവൽ	അപ്പുനെടുങ്ങാടി	0	15

			ക.	ണ.
വിക്രമാദിത്യൻകഥ	കഥ	കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള	1	8
മദനകാമരാജൻകഥ	,,	,,	1	0
മധവീകങ്കണം	ആഖ്യായിക	നാരായണൻനമ്പി	3	0
വീരാംഗന	ഗദ്യനാടകം	സി. മാധവൻപിള്ള	1	0
കുമാരികമല	,,	,,	1	0
ജ്ഞാനാംബിക	നോവൽ	,,	2	0
ദേശസേവിനി 2 ഭാഗങ്ങൾ	,,	,,	4	0
ആനന്ദസാഗരം	,,	,,	2	0
സ്തീധനം	ഗദ്യനാടകം	,,	1	8
ചിത്രസൌധം	വിനോദം	,,	1	4
പ്രണയബാംബൂ	ഗദ്യനാടകം	,,	0	12
ഭവാനി	നോവൽ	,,	0	6
സ്കൂട്ട്		,,	0	7
സ്റ്റാലിന്റെ ജീവചരിത്രം	ജീവചരിത്രം	പി. നാരായണൻനായർ	2	8
പുരാണകഥാനിഘണ്ടു	നിഘണ്ടു	പൈലോപാഠം	2	8
അനാക്കലി	ഗദ്യനാടകം	കെ. കെ. വേലായുധൻപിള്ള	1	0
ലീല	നോവൽ	തരവത്തു അമ്മാളുഅമ്മ	1	5
കോമളവല്ലി 2 ഭാഗങ്ങൾ	,,	,,	3	0
ജാഹ്നവി 2 ഭാഗങ്ങൾ	,,	ജി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള	3	12
പദ്മസുന്ദരൻ 2 ഭാഗങ്ങൾ	,,	കോതനായകിഅമ്മാൾ	4	0
ജയകേസരി	,,	വെങ്കിട്ടരാമനായിഡു	1	8
അനന്തമോഹനഭാസു	,,	,,	1	14
റാണിഗംഗാധരലക്ഷ്മി	,,	അനുജൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്	2	0
വീട്ടിലും പുറത്തും	ഭാഗോർക്കൃതി	ബി. കല്യാണിഅമ്മ	2	4
കർമ്മഫലം	നോവൽ	,,	2	4
വ്യാഴവട്ടസ്മരണകൾ	ജീവചരിത്രം	,,	1	4
അത്ഭുതസൌധം	നോവൽ	റയിനാൾഡ്	2	8
ധർമ്മരാജാ	ചരിത്രാഖ്യായിക	സി. വി രാമൻപിള്ള	3	0
മാർത്താണ്ഡവർമ്മ	,,	,,	1	8
രണ്ടു രാജസ്തുതികൾ	നോവൽ	രാമവർമ്മൻതിരുമുല്പാട്	0	6
ഉമാദേവി	ചരിത്രാഖ്യായിക	ജി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള	1	14
ലക്ഷ്മിഅമ്മാൾ	നോവൽ	കോവിലപ്പൻപിള്ള	2	0
അമരപദാർത്ഥപ്രകാശിക	നിഘണ്ടു	കേരളവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ	2	8
അശ്രുധാര	നോവൽ	വെൺകുളം പരമേശ്വരൻപിള്ള	1	8
വേഷങ്ങൾ	ഗദ്യനാടകം	കൈനിക്കര	2	0
വിവാഹം	സാമുദായികനോവൽ	കെ. കെ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള	1	0
ഭാരതി	,,	തോട്ടപ്പള്ളി ഭാസ്കരനായർ	1	4
മന്ദഹാസം	ചെറുകഥ	കെ. ആർ. പി. കണിയാർ	0	8

			ക	ണ.
ലളിത	നോവൽ	ആർ. നാരായണപ്പണിക്കർ	1	0
സതീശചന്ദ്രൻ	,,	,,	3	0
ആത്മസമർപ്പണം	,,	,,	2	4
രമ	ഗദ്യനാടകം	,,	1	8
ദേവികാറാണി	,,	,,	1	0
ബാപ്പു.	ജീവചരിത്രം	,,	0	8
കേരളമഹാചരിത്രം 2 ഭാ.	ചരിത്രം	കെ. എൻ ഗോപാലപിള്ള	6	0
പ്രണയതൃഷ്ണ	ഗദ്യനാടകം	മേനാക്കയ്യം	1	4
കാമീയജീവിതം	ശാസ്ത്രം	,,	0	12
പ്രതിക്രിയാ	ഗദ്യനാടകം	കെ. കെ. മാധവപ്പണിക്കർ	1	0
ചന്ദ്രമോഹിനി	നോവൽ	സി. കെ. നാരായണപ്പണിക്കർ	1	4
ലുബ്ധൻ	ഗദ്യനാടകം	മിസ്സിസ്സ് ഫൊലൻ തോമസും	1	0
യുവഹൃദയം	നോവൽ	പാലാഗോപാലൻനായർ	1	0
മഹിള	ഗദ്യനാടകം	കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ	1	0
കനകപ്രഭ	,,	മേക്കൊല്ല	1	4
സായുഞ്ജാല	രാജപുത്രാഖ്യായിക	കെ. എൻ. ആർ. നായർ	0	15
അത്ഭുതവിക്രമൻ	ഡി. നോവൽ	കെ. പി. ജനാർദ്ദൻപിള്ള	1	4
ചന്ദ്രവല്ലി	നോവൽ	കാവുങ്ങൽ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള	1	8
കലാംഗന	ഗദ്യനാടകം	കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ	1	4
മിന്നൽക്കേസരി	ഡി. നോവൽ	വി. പുരുഷോത്തമപ്പണിക്കർ	1	4
ദ്രോവതാരം	പദ്യം	വള്ളത്തോൾ	0	12
നാണമ്മയുടെപ്രാണഹാനി	നവീനകഥ	പുളിമാത്തു രാഘവൻനായർ	0	9
കേരളസിംഹം	നോവൽ	കെ. എം. പണിക്കർ	2	4
വീരസിംഹൻ	,,	കെ. പരമേശ്വരൻപിള്ള	1	4
അപൂർവ്വനൈറ്റകം	,,	മൂത്തിരിങ്ങോട്ടഭട്ടതിരിപ്പാട്	1	8
ചിരിക്കട്ടെ	ഹാസ്യം	സുബ്രായപ്പൈ	1	8
ഭാക്ഷായണി	നോവൽ	കോമത്തുകുഞ്ഞപ്പണിക്കർ	0	12
നർത്തകി	ഗദ്യനാടകം	തിരുനയിനാർക്കുറിച്ചി	1	0
അമൂല്യരത്നം	നോവൽ	പരമേശ്വരശാസ്ത്രികൾ	0	9
പ്രതാപസിംഹൻ	,,	ഡി. പത്മനാഭമേനോൻ	0	12
രണ്ടിടങ്ങഴി	ചെറുകഥ	തകഴി	2	0
അന്നംഇന്നും	പ്രഹസനം	ചേലനാട്ടഅച്യുതമേനവൻ	0	9
നിലാംബുജം	നോവൽ	എൻ. സി. നായർ	1	2
നെഹറു ഇൻഡ്യയെ കണ്ടെത്തൽ	വീക്ഷണം	നെഹറു	10	0
എന്റെസത്യാന്വേഷണപരീക്ഷകൾ	ജീവചരിത്രം	ഗാന്ധി	5	0
വിജ്ഞാനഭാരതം	വീക്ഷണം	രാജേന്ദ്രപ്രസാദ്	7	8
ഇന്ദുമതി	നോവൽ	എം. കല്യാണിഅമ്മ	2	8
വിരുതൻശങ്കു	,,	കാരാട്ട അച്യുതമേനവൻ	2	4

			ക.	ണ.
മൂടുപടം	നോവൽ	എസ്. കെ. പൊറ്റക്കാട്ട്	2	8
രാജമല്ലി	ചെറുകഥകൾ	,,	3	0
യാത്രാസ്മരണകൾ	സ്മരണ	,,	2	4
വിഷകന്യക	നോവൽ	,,	3	0
നാടൻപ്രേമം	,,	,,	1	0
പ്രേമശിക്ഷ	,,	,,	0	12
കാഷ്മീർ	സ്മരണ	,,	1	0
അച്ഛൻ	നാടകം	,,	1	0
സഞ്ചാരിയുടെ ഗീതങ്ങൾ	കവിത	,,	0	8
രംഗമണ്ഡപം	ചെറുകഥ	,,	1	4
ഹിമവാഹിനി	,,	,,	1	0
ഭാമിനി	നോവൽ	എൻ. പാർവ്വതിഅമ്മ	1	4
തച്ചോളി ഒതേനൻ	ജീവചരിത്രം	കെ. മാധവിഅമ്മ	1	8
രാജാങ്കണം	നിരൂപണം	കുട്ടിക്കൃഷ്ണമാരാർ	4	0
ഭ്രാതൃരായർ	നോവൽ	അപ്പൻതമ്പുരാൻ	3	0
വഞ്ചന	,,	ദിവാകരൻ പോറ്റി	3	8
ഏകലോകം	ചരിത്രം	വെണ്മണിവിഷ്ണു	3	0
കീഴ്ജീവനക്കാർ	ചെറുകഥ	കെ. സരസ്വതി അമ്മ	1	8
ധനശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങൾ	ശാസ്ത്രം	കെ. ദാമോദരൻ	1	8
അനാസക്തിയോഗം	വേദാന്തം	എൻ. കെ. ഗാന്ധി	2	8
നളചരിതം	കഥകളി	കുട്ടിക്കൃഷ്ണമാരാർ	2	0
തകഴിയുടെ കഥകൾ	ചെറുകഥ	തകഴി	1	4
നിത്യകന്യക	,,	,,	1	8
ഇല്ലാപ്പാലീസ്.	,,	മനയ്ക്കശ്ശേരി	1	0
മനുഷ്യകഥാനുഗായികൾ	നിരൂപണം	,,	1	0
വായനശാലയിൽ	,,	,,	1	8
സമ്മാനം	ചെറുകഥ	,,	1	4
ജീവിതചക്രം	,,	പി. കേശവദേവ്	1	4
മറവിൽ	,,	,,	1	0
പ്രധാനമന്ത്രി	നാടകം	,,	1	8
ദ് നാമ്മ	ചെറുകഥ	,,	1	4
നാടകകൃത്തു്	നാടകം	,,	1	0
അന്നത്തെ നാടകം	ചെറുകഥ	,,	2	0
വഴിവിളക്കുകൾ	ചെറുകഥ	ഈ എം. കോവൂർ	1	8
ക്രൂരന്മലം	,,	,,	1	0
കാട്ടുതാറാവു്	നാടകം	,,	2	0
അശോകത്തണലിൽ	ചെറുകഥ	,,	1	4
സുന്ദരിക്കുന്നമണ്ണു്	,,	,,	1	4

			ക.	ണ.
വാൽക്കണ്ണാടി	ചെറുകഥ	എം. ആർ. ബി.	1	0
ബാലസാഹിതി 2 ഭാഗങ്ങൾ	,,	കെ. എൻ നാരായണപിള്ള	1	0
മായാത്ത നിമിഷങ്ങൾ	,,	പി. എസ്. ദാമോദരൻ	1	4
കാളവണ്ടി	,,	വള്ളത്തോൾ വാസുദേവമേനവൻ	1	8
മിന്നാമിനുങ്ങുകൾ	,,	ആർ. എസ്. കുറുപ്പ്	1	0
ഭൂതവും ഭാവിയും	ചരിത്രം	കെ. പി. കേശവമേനവൻ	2	8
അസ്തമനം	ചെറുകഥ	,,	1	4
ഒരു ഉരുപ്പിക	,,	ശങ്കരൻ കരിപ്പായി	1	0
എന്റെ കുട്ടിത്തങ്കമ്മ	നോവൽ	പി. സി. ജോസഫ്	0	12
ജീവകാരുണ്യം	ചെറുകഥ	വട്ടോളി	1	4
സമരചക്രവാളം	നോവൽ	പട്ടം ഗോപാലൻ നായർ	1	4
കളിത്തോഴി	,,	ചങ്ങമ്പുഴ	2	8
പ്രതിധ്വനി	നാടകം	ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ	0	12
അകവും പുറവും	,,	,,	1	4
ജവഹർലാൽ നെഹ്റു	ജീവചരിത്രം	നാലാങ്കൽ	1	8
ഇരുമ്പഴിക്കുള്ളിൽ	അനുഭവസ്മരണ	കേശവൻ നായർ	2	0
മനുഷ്യൻ	ഉപന്യാസം	കെ. ദാമോദരൻ	2	0
കാൻഡീഡ്	നോവൽ	വോൾട്ടയർ	2	0
ഗൃഹദാഹം	നാടകം	കുറിച്ചിത്താനം	1	8
ചുടുചിന്തകൾ	ചെറുകഥ	പുനക്കന്നൂർ	1	0
ഇ. വി.	ജീവചരിത്രം	പി. എം. നായർ	1	8
തുറന്ന വാതിൽ	ചെറുകഥ	പോഞ്ഞിക്കര റാഫി	1	4
നാഴിക മണി	,,	നാഗവള്ളി	1	4
പ്രേമപഞ്ചമി	,,	ദിവാകരൻപോറ്റി	1	8
നിർമ്മല	നോവൽ	വി. പി. ജോസഫ്	1	4
മൂടുപടത്തിൽ	ചെറുകഥ	ലളിതാംബിക അന്തർജനം	1	8
മഴവില്ല്	,,	എം. ആർ. ഭട്ടതിരിപ്പാട്	1	6
പ്രണയതന്ത്രജ്ഞൻ	നോവൽ	കുറിച്ചിത്താനം	1	8
ഇരുണ്ടദിവസങ്ങൾ	ചെറുകഥ	കെ. പി. ജി. നമ്പൂതിരി	1	8
പ്രതിമ	നാടകം	കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള	1	0
കുറവാളി	ചലനകഥ	ശിവശങ്കരൻ നായർ	2	0
അനാച്ഛാദനം	ഗദ്യനാടകം	ടി. എൻ. ഗോപിനാഥൻ നായർ	1	4
രാഗിണി	,,	കെ. കെ വാര്യർ	1	8
കതിർക്കറ്റ	ചെറുകഥ	പി. സി. കുട്ടിക്കൃഷ്ണൻ	1	4
ആത്മമിത്രം	,,	നരേന്ദ്രനാഥ്	1	0
പ്രതിഭാങ്കുരം	,,	പി. കുഞ്ഞുരാമൻനായർ	1	0
ദേവഗതി	നാടകം	സരസ്വതിഅമ്മ	1	4
രക്തഷ്ഠാഷ്ടം	ചെറുകഥ	രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ	1	0

			ക.	ണ.
കലയും കാലവും	പ്രബന്ധം	കെ. മോസ്കരൻനായർ	2	0
വിധവാ	നോവൽ	എൻ. കെ. ആചാരി	1	8
സാദീഹ്	കഥ	മാത്യു കഴിവേലി	1	8
സരസകവനങ്ങൾ		പയ്യമ്പള്ളി ഗോപാലപിള്ള	1	4
തിലോത്തമ	ഗദ്യനാടകം	ഇ. വി.	1	4
റേഡിയോ നാടകങ്ങൾ	,,	കെ. എം. ജോർജ്ജ്	1	0
പ്രബന്ധചന്ദ്രിക	ഉപന്യാസം	,,	1	8
ഏകാങ്കമണ്ഡലം	ഏകാങ്കം	,,	1	0
ഒരാഴ്ച ഗാന്ധിയുടെകൂടെ	സ്മരണ	ലൂയിഫിഷർ	2	8
ത്യാഗഭൂമി	നാടകം		1	4
കവിയുടെ മകൾ	,,	പാലാ ഗോപാലൻനായർ	1	4
രസബിന്ദു	ചെറുകഥ	എൻ. കെ. ആചാരി	0	12
വൃദ്ധയസ്പന്ദനം	,,	എൻ. കെ. രാഘവൻനായർ	1	4
സുഷമ	ഗദ്യനാടകം	നാരായണദാസ്	1	0
ഭാരതഭാസ്കരൻ	ജീവചരിത്രം	എൻ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള	1	8
കലാവതി	നാടകം	എൻ. കെ. ആചാരി	0	12
ചൈനീസുകഥകൾ	ചെറുകഥ	ഏ. മാധവൻ	0	12
രാഗധാനി	പദ്യം	തൈയ്യാട്ട ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ	0	12
ഓമനമകൾ	നാടകം	കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ	0	8
അനർഘനിമിഷം	ചെറുകഥ	വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ	1	4
ജന്മദിനം	,,	,,	1	8
കഥാബീജം	,,	,,	1	4
വൃദ്ധയനാദം	,,	പൊൻകുന്നംവക്കി	1	0
പൂജാ	നാടകം	,,	1	8
വികാരസദനം 2 ഭാഗങ്ങൾ	ചെറുകഥ	,,	3	0
അണിയറ	,,	,,	1	0
നീരാവി	,,	,,	1	0
തിരുമൽക്കാഴ്ച	ഗദ്യകവിത	,,	1	12
ആരാമം	ചെറുകഥ	,,	1	12
നിവേദനം	,,	,,	1	8
പൊട്ടിയ ഇഴകൾ	,,	,,	1	4
നാട്ടുവെളിച്ചം	,,	,,	1	4
താഴ്വരകൾ	,,	വെട്ടൂർ രാമൻനായർ	1	4
രണ്ടുപുഷ്പങ്ങൾ	,,	അലക്സാണ്ടർ പുഷ്കിൻ	1	0
യുദ്ധമോ സമാധാനമോ	ചരിത്രം	സി. ഉണ്ണിരാജ	1	4
ജീവിതം	നാടകം	എൽ. ലീലാഭായി	1	0
നവമുകുളം	ചെറുകഥ	സരളരാമവർമ്മ	1	4
വീട്ടുകിളിക്കൂട്	കവിത	അക്കിത്തം	0	12

			ക.	ണ.
മഹാകവി പുനംനമ്പൂതിരി	നിരൂപണം	വി. കൃഷ്ണൻനമ്പൂതിരി	1	4
പുഞ്ചിരി	നാടകം	ചേലനാട്ടച്യുതമേനവൻ	1	4
ശശികല	,,	എൻ. പി.	2	0
തണ്ണീപ്പന്തൽ	ചെറുകഥ	,,	1	8
തുറന്പാംബു്	നാടകം	,,	2	0
ഗീതാഞ്ജലി	സാഹിത്യം	എൽ. എം. തോമസു്	2	0
എന്റെ നാടുകടത്തൽ	സ്മരണ	സ്വദേശാഭിമാനി	1	8
സഞ്ജയൻ (III)	വിനോദം	എം. ആർ. നായർ	3	0
അസ്ത്രോളജർ	ചെറുകഥ	കാരൂർ	1	0
കാരൂർകഥകൾ	,,	,,	1	4
എലിവാണം	വിനോദം	ഡി. സി.	1	4
ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനം	നിരൂപണം	എം. പി. പോൾ	2	0
സോഷ്യലിസം	,,	സി. ജെ. തോമസു്	1	4
മേൽവിലാസം	ചെറുകഥ	കാരൂർ	1	4
ശാരദാ	നാടകം	പയ്യമ്പിള്ളിൽ	1	8
സുഖത്തിന്റെ പിന്നാലെ	നോവൽ	വി. എസ്. ഖാണ്ഡേക്കർ	1	8
റാണിമല്ലിക	ചരിത്രാഖ്യായിക	പി. എസ്. നായർ	1	8
ഒരച്ഛൻ മകൾക്കയച്ച കത്തു്	ചരിത്രസംക്ഷേപം	നെഹ്റു	1	0
മോഹനസൈന്ധവം	നോവൽ	എം. എസു്. പിള്ള	3	0
ഗാന്ധിവിചാരമോഹനം	സ്മരണ	കിശോരലാൽ മശ്രുവാല	2	0
സാഹിത്യസല്ലാപം	ചെറുകഥ	കെ. ദാമോദരൻ	1	0
പ്രഫുല്ലഹൃദയം	ഗദ്യനാടകം	സ്വാമി ബ്രഹ്മവ്രതൻ	1	4
നർത്തകീപൂജ	,,	എം. നാരായണൻ	0	12
ആധുനികശാസ്ത്രം	ശാസ്ത്രം	കെ. ഭാസ്കരൻനായർ	1	8
പ്രേമയാചകി	ഗദ്യനാടകം	കെ. എം. എൻ. ചെട്ടിയാർ	1	0
കേരളവർമ്മപഴശ്ശിരാജ	,,	കല്പന കൃഷ്ണമേനവൻ	1	8
ശൈഥില്യങ്ങൾ	ചെറുകഥ	സി. കെ. മാധവൻഡായർ	1	4
വീരവാദം	കവിത	അച്യുതൻ നമ്പൂതിരി	0	8
സലാംസലാം	ഹാസ്യക്കവിത	മാധവജി	1	8
കടത്തുവഞ്ചി	കവിത	കെടാമംഗലം	1	8
മിന്നൽക്കൊടി	ചെറുകഥ	കെ. എം. തേവര	1	0
ജീവിതോത്സവം	വിമർശനം	എം. പി. അപ്പൻ	1	8
രഹസ്യങ്ങൾ	നാടകം	പട്ടം ഗോപാലൻനായർ	1	0
പോയ തലമുറ	തൂലികാചിത്രം	സി. നാരായണപിള്ള	1	4
പറക്കുംബോംബു്	നാടകം	വെട്ടിക്കവല നാരായണദാസു്	1	0
ആരുടെ രക്തം	,,	ആലിസർദാർജാഫ്രി	1	4
പുരോഗമനസാഹിത്യം എന്തിനു്	വിമർശനം		1	4
ആദ്യോപഹാരം	ഹാസ്യക്കവിത	എം. ആർ. നായർ	0	12
വാങ്മയത്തിലുംയവനം	സാഹിത്യം	മാത്യുകഴിവേലി	1	4

			ക.	ണ.
ശിശുപരിചരണം	ഉപന്യാസം	മിസ്സിസ്സ് ഫെലൻതോമസ്	1	4
സയൻസിന്റെ വികാസം	,,	എം. സി. നമ്പൂതിരി	1	8
ഭഗവേനം	നാടകം	എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള	1	4
8. പ്രേമകഥകൾ	ചെറുകഥ	പി. സി. ചാക്കോ	1	8
വീരകാമിനി	നാടകം	ഗോപാലകൃഷ്ണൻനായർ	1	8
വീരനാരി	ലഘുകാവ്യം	പി. കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള	1	0
ചിന്താവസന്തം	കവിത	പള്ളിപ്പാട്ടുകുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ	1	0
ഐക്യകേരളം	വിമർശനം	പി. പി. കുര്യൻ	1	8
മിന്നൽവെളിച്ചം	ചെറുകഥ	വി. വി. കെ. വാലത്ത്	1	8
മഴക്കാറുകൾ	,,	മുട്ടത്തുവക്കി	1	0
പുരോഗതി	സാഹിത്യം	എം. സി. ജോസഫ്	1	4
അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം	നാടകം	പി. വി. വക്കി	0	12
അമ്മ	,,	കെ. എം. എൻ.	0	12
നമ്മുടകഥകൾ	ചെറുകഥ	കെ. ദാമോദരമേനവൻ	1	12
ബീഗത്തിന്റെ പ്രേമം	കഥ	കാതലൻറോസ്	0	8
പാതകി	സംഗീതനാടകം	കെ. ദാമോദരനാശാരി	0	12
രതിസാമ്രാജ്യം	ദാമ്പത്യശാസ്ത്രം	നാലപ്പാട്ട്	5	0
അനംഗരംഗം	,,	ആർ. നാരായണപ്പണിക്കർ	1	0
കാമതത്വം	,,	പി. ജി. നായർ	1	0
കാമകല	,,	പി. കെ പി. പി.	0	12
രതിരഹസ്യം	,,	കൊക്കോകൻ	1	4
മദനസാമ്രാജ്യം	,,	കെ. എം. എൻ.	2	0
മദനമണ്ഡലം	,,	കുഞ്ഞുപിള്ളപണിക്കർ	0	8
രതിമനോരമ	,,	കെ. എം. എൻ.	0	12
കാമരഹസ്യം	,,	ടി. എൻ. നാണുപിള്ളആശാൻ	1	8
കുണ്ഡലിനീസൂത്രം	,,	ഡാക്ടർ പി എം. നായർ	0	6
രതിരസാണ്ണവം	,,	കെ. കെ. പണിക്കർ	1	0
ജനനനിയന്ത്രണം	,,	മിസ്സിസ്സ് ഫെലൻതോമസും	1	4
ദാമ്പത്യചന്ദ്രിക	,,	വൈയ്ക്കം ചന്ദ്രശേഖരപിള്ള	1	8
കാമശാസ്ത്രം 2 ഭാഗങ്ങൾ	,,	വാത്സ്യായനൻ	6	0
ദാമ്പത്യമണിയറ	,, ,,	കാവുങ്കൽ	1	8
കേശവീയം	കാവ്യം	കെ. സി. കേശവപിള്ള	1	8
ഭാഗവതം (സവ്യാഖ്യാനം)	പുരാണം	പാലക്കുന്നത്ത്	7	8
ലഘുഭാഗവതം	,,	,,	1	4
ഫാലാസ്യമാഹാത്മ്യംകിളിപ്പാട്ട്		ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ	3	4
ഫാലാസ്യമാഹാത്മ്യം ഗദ്യം		കാവുങ്കൽ	2	4
ജ്ഞാനവാസിഷ്ഠം പദ്യം		വരവൂർ ശാമുമേനവൻ	3	4
,, ഗദ്യം		കാവുങ്കൽ	3	8
ഗീതഗോവിന്ദം (സവ്യാഖ്യാനം)		വി. വി. ശർമ്മ	2	8

				ക.	ണ.
ശിവഭക്തമാല	പുരാണം		കാവുങ്കൽ	1	14
കമ്പരാമായണം കഥ	,,		ഏ. രാമൻപിള്ള	2	8
കമ്പരാമായണകഥാമൃതം			പനങ്കടവത്തു നാരായണൻ	1	8
ഭഗവാൻ ശ്രീരമണമഹർഷി	ജീവചരിത്രം		അപ്പുണ്ണി	1	8
രമണഗീത	പദ്യം		നിരഞ്ജനാനന്ദസ്വാമികൾ	0	9
ഗീതാസാരം	,,		കെ. കെ. മാധവിഅമ്മ	0	2
മുകുന്ദമാല	സവ്യാഖ്യാനം	കീർത്തനം	വി. വി. ശമ്മ	0	6
ഭാഗവതസാരാമൃതം			നാണുപിള്ള ആശാൻ	1	2
ത്രിമണി ബുദ്ധചരിതം			വടയാറൻ പരമേശ്വരൻപിള്ള	0	9
അത്ഭുതരാമായണം			കാവുങ്കൽ	1	2
ഉള്ളൂക്കഥകൾ മൂന്നുഭാഗങ്ങൾ			കുഞ്ഞൻനമ്പിയാർ	9	0
കുറവും ശിക്ഷയും			കരുണാകരമേനവൻ	3	12
ഭഗവൽഗീത	സവ്യാഖ്യാനം		അനന്തനാരായണശാസ്ത്രി	10	0
,,	,,		വി. വി. ശമ്മ	4	0
,,	ചെറിയത്		,,	2	0
കേരവിജയം	1		കാവുങ്കൽ	3	12
,,	2		,,	3	12
,,	3, 4		,,	3	12
ദേവീഭാഗവതം	2 ഭാഗങ്ങൾ		കെ. രാമൻമേനവൻ	8	8

റെഡ്യാർപ്രസ്സ് & ബുക്ക്ഡിപ്പോ, തിരുവനന്തപുരം.

MAP

OF UNITED STATES OF

TRAVANCORE & COCHIN

IN FIVE COLOURS

Marking the Divisions Seperately and Vividly.

Each Copy 2 As. Only

Attractive Commission to;-

The Buyers of Copies in Lump.

Order for the required copies in Advance.

THE REDDIAR PRESS & BOOK-DEPOT,
TRIVANDRUM
Phone No. 554.